

અવર્ણનીય પ્રેમ

બાઈબલ અભ્યાસ માર્ગદર્શિકા
ભવિષ્યવાણી સંકલનની ભાવના

અવર્ણનીય પ્રેમ બાઈબલ અભ્યાસ માર્ગદર્શિકા
કૉપીરાઈટ (સી) ૨૦૧૭ પ્રકટીકરણ પ્રકાશન દ્વારા.
સર્વલક વિશ્વ -વ્યાપી સ્વાધીન.

શરતો વિતરણની મંજૂરી આપે છે

આપણી પ્રતીતિ એ છે કે જો તમે પ્રત કરીને આ બીજા સાથે આપ-લે નહીં કરો તો તમે ઈશ્વરને જવાબદાર રહેશો, માટે અમે તમને પ્રોત્સાહિત કરીએ છીએ કે તમે આપ-લે કરો અને તમને સંમતિ આપીએ છીએ કે નીચેની શરતો હેઠળ રોયલ્ટી ફી કરો. આ અભ્યાસ માર્ગદર્શિકા કદાચ PDF રૂપે અથવા ઝેરોક્ષ કે મુદ્રિત રીતે સંગ્રહિત હશે. આ વેચાઈ શકે નહીં, અથવા કોઈપણ રીતે બદલાયેલ હોય તો આ કૉપીરાઈટની દરેક અનુગામી નકલમાં સુચના હોવી જ જોઈએ.

www.RevelationPublications.com
PublisherForGod@gmail.com

પ્રશ્નો અને સંપાદન મેરલીન બીરમાન દ્વારા
કોમેન્ટ્રી ટેક્સ્ટ જાહેર ક્ષેત્ર માંથી સંકલિત ઈ.જી.વ્હાઈટ દ્વારા વિખિત પ્રકાશન
કવર ઉદાહરણો - (C) Bigstockphoto.com
આંતરિક ઉદાહરણો - મેરલીન બીરમાન
ISBN 978-1-934924-14-3

પ્રશ્નોના જવાબો માટે ગુજરાતી ઓવી બી એસ આઈ વર્ઝન®. માંથી
શાસ્ત્રભાગો લેવામાં આવેલ છે. સર્વલક સ્વાધીન

૫૧૬-૧

પ્રેમ શું છે ?

(૧) પ્રેમની એક માત્ર સાથી અને વિશ્વાસપાત્ર વ્યાખ્યા શું છે અને તેના પુત્ર દ્વારા ભેટ આપવામાં આવી હતી?

ઈશ્વરનો જે પ્રેમ આપણા પ્રત્યે છે તે આપણે જાણીએ છીએ, અને આપણે તે પર વિશ્વાસ કર્યો છે. ઈશ્વર પ્રેમ છે; અને જે પ્રેમમાં રહે છે તે ઈશ્વરમાં ને ઈશ્વર તેનામાં રહે છે. (૧ યોહાનનો પત્ર ૪:૧૬)

ઈશ્વરનું બાઈબલ અર્થઘટન શું છે? “ઈશ્વર પ્રેમ છે.” આપણા વિશ્વને ખ્રિસ્ત આપીને, ઈશ્વરે માનવજાત માટેનો પોતાનો પ્રેમ પ્રગટ કર્યો. “કેમ કે ઈશ્વરે જગત પર એટલો પ્રેમ કર્યો કે તેમણે પોતાનો એકાકીજનિત દીકરો આપ્યો, એ માટે કે જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ ન થાય, પણ તે અનંત જીવન પામે.” હા “અનંતજીવન.” આ તે જ પ્રેમ છે જે નિયમનું પાલન કરે છે. ફક્ત તે જ જેનું હૃદય પતન પામનાર માણસ માટે કરુણાથી ભરેલું છે, હેતુને પ્રેમ કરે છે, ખ્રિસ્ત જેવા કાર્યો દ્વારા પોતાનો પ્રેમ દર્શાવે છે, તે અદ્રશ્ય છે તેને જોઈને સહન કરી શકશે. ફક્ત તે જ જે પોતાના સાથી લોકોને હેતુ માટે પ્રેમ કરે છે તે જ

ઈશ્વરને જાણી શકે છે. જેણે પિતાને ખૂબ જ પ્રેમ કર્યો છે તે ઈશ્વરને ઓળખતો નથી. આ જ કારણ છે કે આપણી મંડળીઓમાં બહુ ઓછી વાસ્તવિક જોમ છે. જ્યાં સુધી તે ખ્રિસ્તના પ્રેમથી સંતૃપ્ત ન થાય ત્યાં સુધી ધર્મશાસ્ત્ર નકામું છે.

(૨) જ્યારે આપણે ઈશ્વર અને તેમના સંપૂર્ણ પ્રેમને જાણીએ છીએ ત્યારે તેમના વિષે આપણા મનમાં શું આવે છે?

પ્રેમમાં ભય નથી; પણ પૂરો પ્રેમ ભયને દૂર કરે છે, કેમ કે ભયમાં શિક્ષા છે; અને જે ભયભીત છે તે પ્રેમમાં સંપૂર્ણ થયેલો નથી. (૧ યોહાનનો પત્ર ૪:૧૮)

ઈશ્વર પ્રેમ છે તે એક પ્રગટીકરણ છે, માણસ પોતાને માટે તે હકીકત ક્યારેય શોધી શકે નહિ. માણસના કલ્યાણ માટે પ્રગટીકરણનું સર્વોચ્ચ મહત્વ છે. ઈશ્વર આત્મા છે (યોહાન ૪:૨૪) તે મહત્વપૂર્ણ છે, પરંતુ તે આવા અસ્તિત્વ સાથે સુખી સંબંધો માણવાની સંભાવના વિશે કશું કહેતો નથી. તે “ઈશ્વર પ્રકાશ છે” (૧ યોહાન ૧:૫) બૌદ્ધિક રૂપે સંતોષકારક છે, પરંતુ સર્વ-શુદ્ધ, સર્વ-જોનાર ઈશ્વરનો વિચાર આરામને બદલે ભય લાવી શકે છે, કેમકે તેમના પ્રકાશમાં આપણે જે છીએ, આવા ઈશ્વર આપણામાં શું સારું શોધી શકે છે? પરંતુ જ્યારે આપણે જાણીએ કે ઈશ્વર પ્રેમ છે, ત્યારે ડર વિશ્વાસ દ્વારા બદલાય છે, અને તેઓ આપણી કાળજી રાખે છે તે જાણીને આપણે ખાતરીપૂર્વક આપણી જાતને સ્વર્ગીય પિતાના હાથમાં મુકીએ છીએ (૧ પિતર ૫:૭).

(૩) આપણા માટે ઈશ્વરનો અડગ પ્રેમ અને દયા ક્યાં સુધી રહેશે?

યહોવાએ દૂર દેશમાં મને દર્શન દઈને કહ્યું, “હા, મેં તારા પર અખંડ પ્રેમ રાખ્યો છે; તે માટે મેં [તારા પર] કૃપા રાખીને તને [મારી તરફ] ખેંચી છે. (યર્મિયા ૩૧:૩)

ઈશ્વર પ્રેમ છે તે સૂચવે છે કે એવો કોઈ સમય નથી જ્યારે તે પ્રેમમાં ન હતા અથવા રહેશે નહીં. તેમનો સ્વભાવ ક્યારેય બદલાતો નથી; પ્રેમ ભૂતકાળમાં તેમનો પ્રબળ ગુણ રહ્યો છે અને ભવિષ્યમાં પણ રહેશે. આપણે તે આપણા માટે સાબિત કરી શકીએ, ચાર્લ્સ વેસલી ઈશ્વર સાથેના તેના સંબંધની વાત કરતી વખતે કહે છે, “તારા સ્વભાવને સાબિત કરવા માટે અને સદૈવ તારું નામ પ્રેમ છે”.

(૪) પ્રેમમાં, ઈશ્વરે બુદ્ધિ અને પસંદગીની સ્વતંત્રતા સાથે તેમની છબીમાં આપણને બનાવ્યા છે. આને કારણે તે આપણને તેની સાથે મળીને કરવાનું કહે છે?

યહોવા કહે છે, “આવો, આપણે વિવાદ કરીએ: તમારાં પાપ જો કે લાલ [વસ્ત્રના] જેવાં હોય, તોપણ તેઓ હિમ સરખાં શ્વેત થશે; જો તે કીરમજના જેવાં રાતાં હોય, તોપણ તેઓ ઊંન સરખાં થશે. (યશાયા ૧:૧૮)

ઈશ્વર પ્રેમ છે તે નિવેદન મુક્તિની યોજનાને સમજવામાં અનંત મૂલ્યનું છે. ફક્ત પ્રેમ તેના જીવોને સ્વતંત્ર ઈચ્છા આપે છે અને ઈશ્વર અને દૂતો તેમજ પતન પામેલા માણસો માટે આવનાર પીડા જે પાપ લાવ્યું છે તે જોખમ ચલાવશે. ફક્ત પ્રેમને જ તે લોકોની ખુશખુશાલ સ્વૈચ્છિક સેવા પ્રાપ્ત કરવામાં રસ હશે જેઓ તેમની રીતે જવા માટે સ્વતંત્ર હતા. અને જ્યારે પાપ આવ્યું, ફક્ત પ્રેમમાં જ ધૈર્ય અને ઈચ્છા હોઈ શકે કે જે કોઈ યોજના ઘડી શકે જે બ્રહ્માંડને સારા અને અનિષ્ટ વચ્ચેના મહાન વિવાદમાં મૂળભૂત તથ્યોની સંપૂર્ણ સમજણ માટે સક્ષમ બનાવશે, અને આમ સ્વ-શોધ અને નફરતન આગળના કોઈપણ બળવો સામે સુનિશ્ચિત કરો.

પાપ સામેના યુદ્ધમાં, ઈશ્વર, ખરેખર પ્રેમ છે, ફક્ત સત્ય અને પ્રેમનો ઉપયોગ કરે છે, જ્યારે શેતાન ઘડાયેલા જૂઠ્ઠાણા અને નિર્દય શક્તિનો ઉપયોગ કરે છે. ફક્ત પ્રેમ જ તે યોજનાને પ્રેરણા આપી શકે છે જે પુત્રને પૃથ્વીના જીવન, મરણ, અને પુનરુત્થાન દ્વારા પાપના અપરાધ અને પાપમાંથી છૂટા કરવા માટે દીકરાને પ્રથમ પરવાનગી આપે છે, અને પછી નવી અને પાપવિહીન જાતિનો વડા બનવા માટે (સંદર્ભ વ. ૮). તેમના સ્વભાવથી ઈશ્વરને આ આશ્ચર્યજનક યોજના ઘડવામાં અને અમલમાં મૂકવાની પ્રેરણા આપવામાં આવી હતી (યોહાન ૩:૧૬).

(૫) કારણ કે ઈશ્વર પ્રેમ છે, આપણા ખ્રિસ્તી અનુભવનો સૌથી મોટો અને સૌથી મૂળભૂત તત્વ શું છે?

હવે વિશ્વાસ, આશા તથા પ્રેમ એ ત્રણે ટકી રહે છે; પણ તેઓમાં પ્રેમ શ્રેષ્ઠ છે. (૧ કરિંથીઓને પત્ર ૧૩:૧૩)

જ્યારે તે સમજાય છે કે ચરિત્રના બધા ગુણોમાં, પ્રેમ તે જ પ્રેરણા છે જે ઈશ્વરના સ્વભાવને વર્ણવવા માટે વાપરે છે, તે જોવામાં સહેલું છે કે શા માટે પ્રેરિતે કહેવું જોઈએ કે આત્માની સર્વ ભેટો ઉપર, આ મહાન છે (જુવો ૧યોહાન ૪:૭, ૮, ૧૬). જીવનની રીત તરીકે આધ્યાય ૧૨ માં ગણાયેલી આત્માની વિવિધ ભેટોના કબજા અને કસરત કરતાં, પ્રેમ વધુ અસરકારક, વધુ વિજયી, વધુ સંતોષકારક છે (જુવો ૧ કરંથી ૧૨:૩૧). ઈશ્વર અને આપણા સાથી માણસો માટેનો પ્રેમ એ ઈશ્વર સાથેના સંવાદિતાનું સર્વોચ્ચ અભિવ્યક્તિ છે (જુવો માત્થી ૨૨:૩૭-૪૦;).

વિશ્વાસીના જીવનમાં પ્રેમ જીવતો રહેવો એ ખ્રિસ્ત પ્રત્યેની પ્રામાણિકતાની મહાન પરીક્ષા છે.

ખ્રિસ્તી બનવું એ ખ્રિસ્ત બનવા જેવું છે, જે “સારું કરવા માટે ગયા” (પ્રેરી. ૧૦:૩૮). ખ્રિસ્તીઓ, તે

પછી, જેઓ છે, ઈસુની આત્મામાં, જેઓને તેઓની સહાયની જરૂર હોય તેવા બંધાનું ભલું કરે છે. તેઓ નિઃસ્વાર્થ ભાવે કરે છે, પરંતુ તેમના દિલમાં ઈશ્વરનો પ્રેમ તેમના માટે બીજું કંઈપણ કરવાનું અશક્ય બનાવે છે.

પ્રેમ એ એક શ્રેષ્ઠ ઉત્તમ રીત છે, કારણ કે તેની વ્યવહારિક અભિવ્યક્તિ એ પરીક્ષણ છે જે તમામ વ્યક્તિઓના અનંત નિયતિને નક્કી કરવાની છે. જેનો ધર્મ સ્વરૂપોનું અને અવલોકનોનું બાહ્ય પાલન એક છે, તેઓ જાણ કરશે કે આવા વિધિઓ ઈશ્વરને સ્વીકાર્ય નથી.

સ્વ-અસ્વીકાર પ્રેમ, વિશ્વાસીઓમાં એકતા ઉત્પન્ન કરે છે, જગતને ખાતરી આપશે કે ઈશ્વરે તેમના પુત્રને વિશ્વમાં માનવજાતને બચાવવા મોકલ્યો છે. સુવાર્તાના સત્યની સાક્ષી આપવા માટે તેમના લોકો માટે આ ઈશ્વરની પસંદ કરેલી રીત છે (જુવો યોહન ૧૭:૨૧, ૨૩). આવો પ્રેમ, જે પોતાને ઉત્તમ બનાવવાનો, ન્યાયી ઠરાવવા અથવા સંતોષ આપવાની ઈચ્છા બતાવતો નથી, પરંતુ જરૂરીયાત મંદને નિઃસ્વાર્થ મંત્રાલય માટે સમર્પિત છે, તે એવી દલીલ છે કે બિન-પરિવર્તિત માણસ લાભ મેળવી શકતો નથી. તેઓ તેમાં તેમના જીવનની ફિલસૂફી માટે અગમ્ય કંઈક જુએ છે. તેમના હૃદયને સ્પર્શ કરવામાં આવે છે, અને તેમની ગુપ્ત માહિતી રૂપાંતરિત માણસોના જીવનમાં ઈશ્વરની શક્તિના પુરાવાને પ્રતિસાદ આપે છે. આમ પ્રેમને સુવાર્તાનો ઉપદેશ આપવાનો અને ઈશ્વરના રાજ્યને આગળ વધારવાનો સૌથી મોટો માર્ગ હોવાનું દર્શાવવામાં આવ્યું છે.

(૬) આ વચન કેવી રીતે અગ્રતાના સ્તરનું અને પ્રેમના મહત્વનું વર્ણન કરે છે?

વળી એ સર્વ ઉપરાંત પ્રેમ જે સંપૂર્ણતાનું બંધન છે તે પહેરી લો. (કલોસીઓને પત્ર ૩:૧૪)

ઈશ્વર પ્રત્યેનો પ્રેમ અને આપણા પાડોશી પ્રત્યેનો પ્રેમ એ માણસની સંપૂર્ણ ફરજ છે. ભાઈચારા વિના આપણે ઈશ્વરને અથવા આપણા સાથી માણસો પ્રત્યેની પ્રેમની કૃપા પ્રદર્શિત કરી શકતા નથી.

ખ્રિસ્ત પ્રેમ પ્રદાન કરે છે જે જ્ઞાનને વધારે છે. આ પ્રેમ આપણા જીવનથી કંઈક અલગ રાખવામાં આવતો નથી, પરંતુ તે સમગ્ર અસ્તિત્વને પકડી રાખે છે.

ખ્રિસ્તી જે સ્વર્ગ પર ચઢી રહ્યા છે તે ફક્ત તેઓ જ મેળવશે જેની પાસે આ સર્વોચ્ચ કૃપા છે. આ

આત્માને વ્યાપી રહેલો નવો સ્નેહ છે. જૂનો પાછળ છોડેલ છે. પ્રેમ એ મહાન નિયંત્રિત શક્તિ છે. જ્યારે પ્રેમ દોરે છે, મન અને આત્માની બધી

વિદ્યાશાખાઓનો સમાવેશ થાય છે. ઈશ્વર પ્રેમ અને માણસ પ્રત્યેનો પ્રેમ સ્વર્ગને સ્પષ્ટ શીર્ષક આપશે.

(૭) ભવિષ્યવાણી છતાં, ભાષા અને જ્ઞાન અટકી શકે છે, આપણે શું માનીએ કે તે ક્યારેય નિષ્ફળ જશે નહીં?

પ્રેમ કદી ખૂટતો નથી. પણ ભવિષ્ય [ભાખવાનું] દાન હોય તો તે લોપ થશે; ભાષાઓ હોય, તો તેઓનો અંત આવશે; વિદ્યા હોય તો તે જતી રહેશે.

(૧ કરિંથીઓને પત્ર ૧૩:૮)

સાચો પ્રેમ પાન અથવા ફૂલની જેમ ખરી પડતો નથી (જુવો યાકુબ ૧:૧૧; ૧ પિતર ૧:૨૪). જ્યારે કોઈ ફૂલ સૂર્યપ્રકાશના સમય દરમિયાન તેની સુગંધ અને સુંદરતા આપે છે, તેણે તેના હેતુ માટેનું કામ કર્યું છે, અને ઠંડા પવનો અને હિમવર્ષા તે છોડને કાબુમાં લે છે અને પાડી નાખે છે. પ્રેમ એવો નથી. તણાવ અને તાણના દિવસોમાં, તેમજ જ્યારે બધું તેજસ્વી અને ઉચ્ચિત, પ્રેમ હંમેશાં સમાન જ રહે છે. તેના આત્મવિશ્વાસની સુગંધ અને આશા અને વિશ્વાસને ચારે બાજુ પ્રસારે છે. આવું હોવું જ જોઈએ, કેમ કે પ્રેમ એ નિયમોનો

ખુબ પાયો છે, અને ઈશ્વરનો નિયમ અનંત છે
(જુઓ ગી.શા. ૧૧૮:૧૬૦; માથ્થી ૫:૧૭, ૧૮;
લુક ૧૬:૧૭). દરેક વિશ્વાસીને આત્માના આ
ફળને કેળવવાનો આદેશ આપવામાં આવેલ છે,
અને દરેક વિશ્વાસી ખાતરી આપી શકે કે
જીવનનો કોઈ અનુભવ ન હોઈ શકે જેના માટે પ્રેમ
જોગવાઈ કરતું ન હોય; બધી સમસ્યાઓ હલ કરવા
માટે પ્રેમનો આધાર દરેક સમયે રાખી શકાય છે.

(૮) કેમ કે ઈશ્વરનું ચારિત્ર્ય પ્રેમ છે, કઈ ચાર
લાક્ષણિકતાઓ તેમની સરકારની છે?

*ન્યાયીપણું તથા ઈનસાફ તમારા રાજ્યાસનનો પાયો
છે; તમારી હજૂરમાં કૃપા તથા સત્યતા હોય છે.
(ગીતશાસ્ત્ર ૮૮:૧૪)*

ઈશ્વરનો પ્રેમ તેમના ન્યાયમાં તેમની દયા કરતા
ઓછો વ્યક્ત કરવામાં આવ્યો નથી. ન્યાય એ
તેમના સિંહાસનનો પાયો છે, અને તેના પ્રેમનું
ફળ છે. સત્ય અને ન્યાયથી દયાને દુર કરવાનો
શેતાનનો હેતુ હતો. તેણે એ સાબિત કરવાનો
પ્રયાસ કર્યો કે ઈશ્વરના નિયમનું ન્યાયીપણું
શાંતિનો દુશ્મન છે. પરંતુ ખ્રિસ્ત બતાવે છે કે
ઈશ્વરની યોજનામાં તેઓ નિર્દોષ રૂપે એક સાથે
જોડાયા છે, એક બીજા વિના હોઈ શકે નહીં.
“દયા અને સત્ય એક સાથે મળ્યા છે; ન્યાયીપણું
અને શાંતિએ એક બીજાને ચુંબન કર્યું છે” (ગી.સા
૮૫:૧૦).

તેમના જીવન અને તેમના મૃત્યુ દ્વારા, ખ્રિસ્તે
સાબિત કર્યું કે ઈશ્વરના ન્યાયથી તેમની દયાનો
નાશ થયો નથી, પરંતુ તે પાપ માફ કરી શકાય,
અને કાયદો ન્યાયી છે, અને સંપૂર્ણ રીતે પાળી

શકાય છે. શેતાનના આરોપો નામાંજુર થયા.

ખ્રિસ્તની કૃપા અને ઈશ્વરનો નિયમ અવિભાજ્ય છે. ઈસુમાં દયા અને સત્ય એકસાથે મળ્યા છે.

(૯) ઈશ્વર પ્રેમ છે અને તેમની સરકાર પ્રેમ પર આધારિત છે, આ લખાણ પ્રેમ અને તેમના કાયદાને કેવી રીતે સમાન બનાવે છે?

પ્રેમ પોતાના પડોશીનું કંઈ ભૂંડું કરતો નથી, તેથી પ્રેમ એ નિયમનું સંપૂર્ણ પાલન છે. (રોમનોને પત્ર ૧૩:૧૦)

ઈશ્વરનો નિયમ, તેના સ્વભાવમાંથી, બદલી શકાય તેવો નથી. તે તેના લેખકના ચરિત્ર અને ઈચ્છાનું પ્રગટીકરણ છે. ઈશ્વર પ્રેમ છે, અને તેમનો નિયમ પ્રેમ છે. તેના બે મહાન સિદ્ધાંતો ઈશ્વરને પ્રેમ અને માણસને પ્રેમ છે. “પ્રેમ એ કાયદાનું પાલન છે.”

રોમન ૧૩:૧૦. ઈશ્વરનું ચરિત્ર ન્યાયીપણું અને સત્ય છે; તેના નિયમનો સ્વભાવ છે. ગીતકર્તા કહે છે:

“તમારો નિયમ સત્ય છે:” “તમારી બધી આજ્ઞાઓ ન્યાયી છે.” ગીતશાસ્ત્ર ૧૧૯ : ૧૪૨, ૧૭૨. અને પ્રેષિત પાઉલે જાહેર કર્યું. “નિયમ પવિત્ર છે, અને આજ્ઞાઓ પવિત્ર, અને ન્યાયી, અને સારી છે.” રોમન ૭:૧૨. આવો નિયમ ઈશ્વરના મનની અભિવ્યક્તિ અને ઈચ્છા હોવાનો, તેના લેખકની જેમ ટકાઉ હોવો જોઈએ.

(૧૦) આ વચન કેવી રીતે વર્ણવે છે આપણને ધ્યાનમાં રાખીને વધસ્તંભ પર ખ્રિસ્તનો અદભૂત પ્રેમ?

પોતાના મિત્રોને માટે જીવ આપવો, તે કરતાં મોટો પ્રેમ કોઈનો નથી. (યોહાન ૧૫:૧૩)

પ્રેમ. ગ્રીકમાં. agapaō, જેની સંપત્તિ અંગ્રેજી શબ્દ “પ્રેમ” નો અર્થ અપૂરતું પ્રતિબિંબિત કરે છે. આપણો શબ્દ 'પ્રેમ' નો અર્થ ઘણી બધી અલગ વસ્તુઓ છે,

અને ઘણાં વિવિધ વિચારો પહોંચાડે છે, કે સાચો
 agapaō નો અર્થ આ અનુવાદ દ્વારા અસ્પષ્ટ છે.
 ગ્રીક લોકો પાસે ત્રણ શબ્દો હતા આપણા વિચારોને
 વ્યક્ત કરવા એક શબ્દ “પ્રેમ” ને વ્યક્ત કરવા:
 અગાપન, ફિલેઈન, અને ઈરેન. ફિલેઈન સામાન્ય
 સ્નેહનું વર્ણન કરે છે, ભાવનાત્મક પ્રેમ ભાવના અને
 લાગણીઓ પર આધાર રાખે છે, લાગણીઓ
 પરિવર્તનશીલ હોવાથી લાગણીઓ પરિવર્તન પામે છે.
 ઈરેન જુસ્સેદાર સૂચવે છે, શારીરિક “પ્રેમ,” પ્રેમ કે જે
 શારીરિક વિમાન પર આવશ્યકરૂપે કાર્ય કરે છે. મોહનાં
 અમુક સ્વરૂપો આ “પ્રેમ” ની વિવિધતા હેઠળ વર્ગીકૃત
 કરાય છે. નવા કરારમાં ઈરેનનો ઉપયોગ થયો નથી.
 નવા કરારમાં અગાપન, જ્યારે ફિલેઈન સાથે
 વિરોધાભાસ છે, તે આદર અને સન્માનની દૃષ્ટિએ
 પ્રેમનું વર્ણન કરે છે. તે એવી રીતે લાગણીઓમાં
 સિદ્ધાંત ઉમેરે છે કે સિદ્ધાંત લાગણીઓને નિયંત્રિત
 કરે છે. તે મન અને બુદ્ધિની ઉચ્ચ શક્તિઓને
 રમતમાં લાવે છે. જ્યારે ફિલેઈન આપણને “પ્રેમ” નું
 વલણ આપે છે ફક્ત તેમને જ જે આપણને “પ્રેમ”
 કરે છે, અગાપન, જે આપણને પ્રેમ નથી કરતા તેવા
 લોકો સુધી પણ પ્રેમ કરાવે છે. અગાપન નિઃસ્વાર્થ
 છે, જ્યારે ઈરેન સંપૂર્ણ સ્વાર્થી છે, અને ફિલેઈન
 પણ, અમુક સમયે, સ્વાર્થથી ભિન્ન થઈ શકે છે.
 અગાપે, નું સર્વનામ સ્વરૂપ, ફક્ત બાઈબલમાં જ
 મર્યાદિત છે. નવા કરારમાં અગાપે એ તેના સર્વોચ્ચ
 અને ખરા સ્વરૂપમાં પ્રેમ છે જેનો પ્રેમ કોઈ કરતાં
 મોટો નથી-પ્રેમ જે માણસને પોતાની જાતને બીજા
 માટે બલિદાન આપવા પ્રેરે છે (યોહાન ૧૫:૧૩). તે
 ઈશ્વર માટે આદર અને કોઈના સાથી વ્યક્તિ માટે
 માન દર્શાવે છે. તે વિચાર અને કાર્યનો એક દૈવી
 સિદ્ધાંત છે જે ચરિત્રને સુધારે છે, આવેગને સંચાલિત
 કરે છે, જુસ્સાને નિયંત્રિત કરે છે, અને સ્નેહને
 સજ્જ કરે છે.

(૧૧) જ્યારે ઈશ્વરના છોડાવનાર પ્રેમનું રહસ્ય અને ખ્રિસ્તનો આત્મ-બલિદાન પ્રેમ સુવાર્તા દ્વારા પ્રગટ થયો, કોની રુચિ જાગૃત થાય છે?

તે બાબતો પ્રસિદ્ધ કરીને તેઓએ પોતાની જ નહિ પણ તમારી સેવા કરી હતી, એવું તેઓને પ્રગટ કરવામાં આવ્યું હતું. તે બાબતોના સમાચાર આકાશમાંથી મોકલેલા પવિત્ર આત્માની સહાયથી જેઓએ તમને સુવાર્તા પ્રગટ કરી તેઓની મારફતે તમને હમણાં જણાવવામાં આવ્યા, તે બાબતોની નિરીક્ષા કરવાની ઈચ્છા દૂતો પણ રાખે છે. (૧ પિતરનો પત્ર ૧:૧૨)

આપણી સાથે રહેવા આવીને, ઈસુએ માણસો અને દૂતો બંને માટે ઈશ્વરને પ્રગટ કર્યા. તે ઈશ્વરનો શબ્દ હતો - ઈશ્વરનો વિચાર શ્રાવ્ય બન્યો. તેમના શિષ્યો માટેની તેમની પ્રાર્થનામાં તે કહે છે, “મેં તેઓને તમારું નામ જાહેર કર્યું છે” - “દયાળુ અને કૃપાળુ, સહનશીલતા, અને ભલાઈ અને સત્યથી ભરપૂર” - “કે જે પ્રેમથી તમે મને પ્રેમ કર્યો છે તે તેમનામાં રહે, અને હું તેમનામાં.”

પરંતુ આ પ્રગટીકરણ તેમના પૃથ્વી પર જન્મેલા બાળકો માટે જ આપવામાં આવ્યું નહિ. આપણું નાનું વિશ્વ એ બ્રહ્માંડનું પાઠ્ય પુસ્તક છે.

પરમેશ્વરની કૃપાનો અદ્ભુત હેતુ, છોડાવનાર પ્રેમનું રહસ્ય, વિષયો છે કે જેમાં “દૂતોને જોવાની ઈચ્છા છે” અને તે અનંત યુગમાં તેમનો અભ્યાસ રહેશે. છોડાવેલ અને અપૂર્ણ જીવો બંને તેમની વિદ્યા અને તેમનું ગીત ખ્રિસ્તના વધસ્તંભમાં મળશે. તે જોવામાં આવશે કે ઈસુના ચહેરા પર ચમકતો મહિમા એ આત્મ-બલિદાન પ્રેમનો મહિમા છે. કલવરીના પ્રકાશમાં તે જોવામાં આવશે કે સ્વ-ત્યાગ કરવાના પ્રેમનો નિયમ એ પૃથ્વી અને સ્વર્ગ માટેના જીવનનો નિયમ છે; કે જે પ્રેમ “પોતાને શોધતો નથી” તેનો સ્રોત ઈશ્વરના હૃદયમાં છે; અને તે નમ્ર અને

નમ્રતાપૂર્વકના એક વ્યક્તિનું ચરિત્ર પ્રગટ થાય છે કે જે પ્રકાશમાં રહે છે જેનો કોઈ માણસ સંપર્ક કરી શકતો નથી.

(૧૨) એકવાર આપણે ખ્રિસ્તનું, “જીવતું પાણી” પીએ અને તેના પ્રેમનો અનુભવ કરીએ, કઈ બે બાબતો થશે?

પણ જે પાણી હું આપીશ, તે જે કોઈ પીએ તેને કદી તરસ લાગશે નહિ. પણ જે પાણી હું તેને આપીશ તે તેનામાં પાણીનો ઝરો થશે, તે અનંતજીવન સુધી ઝર્યા કરશે.”

(યોહાન ૪:૧૪)

“આપો, અને તે તમને આપવામાં આવશે” (લૂક ૬:૩૮); ઈશ્વરના વચન માટે “બગીચાઓનો ફુવારો, જીવતા પાણીનો ફુવો, અને લેબાનોનના ઝરણા છે, (ગીતોનું ગીત ૪:૧૫). હૃદય કે જેણે એકવાર ખ્રિસ્તના પ્રેમનો સ્વાદ ચાખ્યો છે, તે સતત ઊંડા પ્રવાહ માટે પોકારતો રહે છે, અને જેમ તમે આપશો તમે વધુ સમૃદ્ધ અને વિપુલ પ્રમાણમાં મેળવશો. ઈશ્વરના આત્મા પ્રત્યેના પ્રત્યેક પ્રગટીકરણ, જાણવાની અને પ્રેમ કરવાની ક્ષમતામાં વધારો કરે છે. હૃદયનો સતત પોકાર એ છે “તમારો વધુ” અને આત્માનો જવાબ હંમેશાં “ઘણું વધારે” છે. રોમન ૫:૮, ૧૦. આપણા ઈશ્વરને “આપણે જે માગીએ છીએ અથવા વિચારીએ છીએ તે કરતા વધારે.” કરવા માં આનંદ થાય છે. એફેસી. ૩:૨૦.

ઈસુને, જેમણે ખોવાયેલી માનવતાના ઉદ્ધાર માટે પોતાને ખાલી કરી દીધા, પવિત્ર આત્મા માપ વિના આપવામાં આવ્યો. તેથી તે ખ્રિસ્તના દરેક અનુયાયીઓને આપવામાં આવશે જ્યારે આખું હૃદય તેમના નિવાસ માટે શરણાગતિ થાય. આપણા ઈશ્વરે પોતે આદેશ આપ્યો છે “પવિત્ર આત્માથી ભરાઈ જાઓ” (એફેસી. ૫:૧૮), અને આ આદેશ તેની

પરિપૂર્ણતાનું વચન પણ છે. તે પિતાનો સારો આનંદ હતો કે ખ્રિસ્તમાં “બધી સંપૂર્ણતા વસે” અને “તેનામાં તમે પૂર્ણ થયા.”

(૧૩) ખ્રિસ્તએ પિતાને આપણી અંદર શું મૂકવાનું કહ્યું હતું જેથી આપણે પિતાના પ્રેમના બધા પરિમાણો અને તેનાથી લાવેલા ચરિત્રમાં પરિવર્તન અનુભવી શકીએ?

અને મેં તેઓને તમારું નામ જણાવ્યું છે, અને જણાવીશ, જેથી જે પ્રેમથી તમે મારા પર પ્રેમ રાખ્યો છે, તે તેઓમાં રહે, અને હું તેઓમાં રહું.” (યોહાન ૧૭:૨૬)

ઓ આ શું ખાતરી છે, કે ઈશ્વરનો પ્રેમ તેમનામાં વિશ્વાસ કરનારા બધાના હૃદયમાં રહે છે! ઓ શું તારણ પૂરું પાડવામાં આવ્યું છે; તે તેમના દ્વારા ઈશ્વર પાસે આવતા સર્વને બચાવવા માટે સક્ષમ છે. આશ્ચર્યજનક રીતે આપણે ઉદ્દગાર કરીએ છીએ, આ વસ્તુઓ કેવી રીતે હોઈ શકે? પરંતુ આ કરતા કઈ ઓછાથી ઈસુ સંતુષ્ટ થશે નહીં.

જે લોકો તેમના દુઃખના સહભાગી છે, તેમના અપમાન માટે, તેમના નામ ખાતર સહન કરે છે, તેમના પર ઈશ્વરનો પ્રેમ તેવો જ છે જેમ તે પુત્ર પર હતો. એક જે જાણે છે, તેને કહ્યું કે “પિતા પોતે તમને પ્રેમ કરે છે.”

જેમણી પાસે તે પ્રેમની લંબાઈ, પહોળાઈ, ઉંચાઈ અને ઊંડાઈ વિશે પ્રાયોગિક જ્ઞાન છે, તેમણે આપણને આ આશ્ચર્યજનક હકીકત જાહેર કરી છે.

આ પ્રેમ ઈશ્વરના દીકરા પરના વિશ્વાસ દ્વારા આપણો છે, તેથી ખ્રિસ્ત સાથેનું જોડાણ આપણા માટે બધું છે. આપણે તેની સાથે એક બનવાનું છે જેમ તે પિતા સાથે એક છે, અને પછી આપણે જીવંત વેલાની ડાળીઓ સમાન ખ્રિસ્તના શરીરના સભ્યો તરીકે અનંત ઈશ્વર દ્વારા પ્રિય છીએ. આપણે

પેરેંટલ સ્ટોક સાથે જોડાયેલા હોઈશું, અને વેલા પાસેથી પોષણ મેળવ શું. ખ્રિસ્ત આપણું મહિમાવાન માથું છે, અને ઈશ્વરીય પ્રેમ ઈશ્વરના હૃદયમાંથી વહે છે, ખ્રિસ્તમાં આરામ લે છે, અને જેઓ તેમની સાથે એક થયા છે તેમને જાણાવવામાં આવે છે. આ ઈશ્વરીય પ્રેમ આત્મામાં પ્રવેશી કૃતજ્ઞતા સાથે પ્રેરણા આપે છે, અને તેની આત્મિક નબળાઈથી, અભિમાનથી, અહંકારથી અને સ્વાર્થથી, અને ખ્રિસ્તી ચરિત્રને વિકૃત કરશે તે બધાથી મુક્ત કરે છે.

(૧૪) ઈશ્વરનો પ્રેમ કેવી રીતે હૃદયમાં પ્રાપ્ત થાય છે અને પછી અન્ય લોકો સાથે આપલે કરવામાં આવે છે?

અને આશા શરમાવતી નથી, કેમ કે આપણને આપેલા પવિત્ર આત્માથી આપણા અંતઃકરણમાં ઈશ્વરનો પ્રેમ વહેવડાવવામાં આવેલો છે. (રોમનોને પત્ર ૫:૫)

આત્માને શુદ્ધ પ્રેમના પ્રવાહોથી ખવડાવવામાં આવે છે જે ખ્રિસ્તના હૃદયમાંથી વહેતી ઉત્તમતા છે જે ક્યારેય નિષ્ફળ થતી નથી. ઓ, હૃદય કેવી રીતે ઝડપી કરવામાં આવે છે, તેના હેતુઓ કેવીરીતે નિરંકુશ છે, તેનો સ્નેહ ઊંડા થયો, આ સહવાસ થી! પવિત્ર આત્માના શિક્ષણ અને શિસ્ત હેઠળ, ઈશ્વરના બાળકો એક બીજાને, ખરેખર, નિષ્ઠાપૂર્વક, અસરકારક રીતે પ્રેમ કરે છે-“પક્ષપાત વિના, અને દંભ વિના.” અને આ કારણ કે હૃદય ઈસુના પ્રેમમાં છે. એક બીજા પ્રત્યેનો આપણો પ્રેમ ઈશ્વર સાથેના આપણા સામાન્ય સંબંધથી છલકાય છે.

દુનિયાને તેમના એકમાત્ર પુત્રના ઉપહારમાં આપણા સ્વર્ગીય પિતાનો પ્રેમ, દરેક આત્માને પ્રેરણા આપવા માટે પૂરતો છે, કે દરેક કંઠણને ઓગાળે, પ્રેમહીન હૃદયને પોષણ અને માયાળુ બનાવવા; અને હજુ સુધી સ્વર્ગીય બૌદ્ધિકરણો તેમનામાં ખ્રિસ્ત મૃત્યુ પામ્યા, તેમના પ્રેમ પ્રત્યે સંવેદનશીલતા જોશે, હૃદયની

કઠણતા, અને બધી સારી વસ્તુઓ આપનાર પ્રત્યે કૃતજ્ઞતા અને સ્નેહનો કોઈ પ્રતિસાદ નહીં? નાની મહત્વની બાબતો શું અસ્તિત્વની સંપૂર્ણ શક્તિને શોધી લે છે, અને ઈશ્વરનો પ્રેમ પાછો મળે છે?

સદાચારનો સૂર્ય નિરર્થક ચમકશે? ઈશ્વરે જે કર્યું છે તે જોતા, તેના દાવાઓ તમારા પર ઓછા હોઈ શકે? શું આપણે એવા દિલને સ્પર્શ કરી શકીએ છીએ, કે જેને ઈશ્વરીય પ્રેમથી પ્રભાવિત કરી શકાય? શું આપણે વાસણો પસંદ કરવા તૈયાર છીએ? શું ઈશ્વરની નજર આપણા પર નથી, અને શું તેણે આપણને પોતાનો પ્રકાશનો સંદેશ મોકલવા માટે આમંત્રણ આપ્યું નથી?

આપણે વિશ્વાસ વધારવાની જરૂર છે. આપણે રાહ જોવી જોઈએ, આપણે જોવું જોઈએ, આપણે પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, આપને કામ કરવું જોઈએ, કે આજીજી કરવી જોઈએ કે પવિત્ર આત્મા આપણા પર પુષ્કળ રીતે રેડવામાં આવે, કે આપણે વિશ્વમાં પ્રકાશ હોઈએ.

હું હવે સમજી ગયો છું કે પ્રેમની એક માત્ર સાચી વ્યાખ્યા અને સ્ત્રોત ઈશ્વર છે અને તેનો પ્રેમ સદાકાળ છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું આશ્ચર્યચકિત અને આભારી છું કે ઈશ્વર મને ખૂબ પ્રેમ કરે છે તેમણે મને પસંદગીની સ્વતંત્રતા આપી છે અને મારી પસંદગી તેમને મારા ખરા હૃદયથી પાછો પ્રેમ કરવાની છે!

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

મને ખ્યાલ છે કે ખ્રિસ્તી બનવું અશક્ય છે અને ઈશ્વરનો પ્રેમ મને ભરી ન શકે અને બીજાઓ તરફ આગળ વધે નહીં. હું મારી જાતને તેમની સમક્ષ આત્મસમર્પણ કરું છું કે તે મારામાં રહે અને મારા દ્વારા બીજાના જીવનને સ્પર્શ કરે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

41

અનિશ્ચિત

હું એ હકીકતને સ્વીકારું છું કે ઈશ્વર અને તેમનો નિયમ પ્રેમ છે. હું મારા ખરા હૃદયથી તેમને પ્રેમ કરવાનું પસંદ કરું છું અને મારામાં કામ કરતા પવિત્ર આત્માની શક્તિથી બીજને વધુ પ્રેમ કરીશ.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

41

અનિશ્ચિત

મને હવે ખ્યાલ આવી ગયો છે કે ઈશ્વરની સરકાર ન્યાયીપણા, ન્યાય, દયા, અને સત્ય પર આધારિત છે. બધા દૂતો સાથે, હું તે દિવસની રાહ જોઈ રહ્યો છું જેની ભ્રષ્ટ પૃથ્વીની સરકારોનો અંત આવે છે અને ઈશ્વરની સરકાર સમગ્ર બ્રહ્માંડમાં સર્વોચ્ચ શાસન કરે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

41

અનિશ્ચિત

હું આભારી છું ખ્રિસ્તે પિતાને કહ્યું કે તે આપણી અંદર પોતાનો પ્રેમ મૂકે. મારી નિષ્ઠાવાન પ્રાર્થના એ છે કે હું પિતાના પ્રેમના બધા પરિમાણો અને તેનાથી લાવેલા ચરિત્રમાં પરિવર્તન મારા હૃદયમાં પ્રાપ્ત કરી શકું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

41

અનિશ્ચિત

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

પાઠ ૨

ઈશ્વરનો પ્રેમ તેમની જોગવાઈઓ
દ્વારા પ્રગટ થયો.

(૧) આપણે અનુભવેલા દરેક આશીર્વાદો કોની
પાસેથી આવે છે, આખરી ભેટ—ઈસુ ખ્રિસ્ત સહીત?
દરેક ઉત્તમ દાન તથા દરેક સંપૂર્ણ દાન ઉપરથી હોય છે,
અને પ્રકાશોના પિતા જેમનામાં વિકાર થતો નથી, તેમ જ
જેમનામાં ફરવાથી પડતો પડછાયો પણ નથી, તેમની
પાસેથી ઊતરે છે. (યાકૂબનો પત્ર ૧:૧૭)

સર્જનાત્મક શક્તિનું દરેક પ્રગટીકરણ અનંત પ્રેમનો
હાવભાવ છે. ઈશ્વરની સર્વોપરિતા તમામ સર્જિત
માણસોને આશીર્વાદની પૂર્ણતાને શામેલ કરે છે.

તે ખ્રિસ્તની ભેટ દ્વારા છે કે આપણે દરેક આશીર્વાદ
પ્રાપ્ત કરીએ છીએ. એ ઉપહાર દ્વારા આપણે ત્યાં
યહોવાહની ભલાઈનો અવિરત પ્રવાહ દિવસેને દિવસે
આવે છે. દરેક કુલો, તેના સુંદર રંગો અને તેની
સુગંધ, આપણા આનંદ માટે તે એક ઉપહાર દ્વારા
આપવામાં આવે છે. સૂર્ય અને ચંદ્ર તેમના દ્વારા
બનાવવામાં આવ્યા હતા. એવો કોઈ તારો નથી જે
આકાશને સુંદર બનાવે છે જે તેણે બનાવ્યો ન

હોય. વરસાદનું દરેક ટીપું જે પડે છે, આપણા અવિનયી વિશ્વ પર પડેલું પ્રકાશનું દરેક કિરણ, ખ્રિસ્તમાં ઈશ્વરના પ્રેમની સાક્ષી આપે છે. માત્ર તે એક અવાર્ણનીય ભેટ દ્વારા દરેક વસ્તુ આપણને પુરી પાડવામાં આવી છે, ઈશ્વરના એકાકીજનીત પુત્રના દ્વારા. તેને વધસ્તંભ પર જડી દેવામાં આવ્યો હતો કે આ બધી બક્ષિસ ઈશ્વરની કારીગરી તરફ વહી શકે છે.

(૨) ઈશ્વરે તેમના મહાન પ્રેમ દ્વારા આપણા માટે શું પુષ્કળ રાખી મૂક્યું છે?

પણ ઈશ્વર, જે કરુણાથી ભરપૂર છે, તેમણે આપણા પર પ્રેમ રાખ્યો, તેમના અત્યંત પ્રેમને લીધે,
(એફેસીઓને પત્ર ૨:૪)

ઈશ્વર માત્ર દયાળુ જ નથી; જેઓ તેમને પોકારે તે સર્વ માટે તેઓ દયાથી સમૃદ્ધ છે, એ માટે નહિ કે તેઓ તેના માટે યોગ્ય છે, પરંતુ દયા આપવી તે ઈશ્વરનો આનંદ છે (તીતસ ૩:૫; ૧ પિતર ૧:૩).

ઈશ્વરનો પ્રેમ કરુણાથી કંઈક વધારે છે; જે ફાયદાકારક કાર્ય તરફ દોરી જાય છે અને તે યથાવત છે. ઈશ્વરે આપણને પ્રેમ કર્યો “જ્યારે આપણે પાપી હતા” (જુવો રોમન.૫:૮), અને ક્યારેય પણ આપણને પ્રેમ કરવાનું બંધ કરશે નહીં. આ પ્રેમથી જ તેમના તારણના કાર્યને પ્રેરણા મળી (યોહન ૩:૧૬). પ્રેમ તેમના ચરિત્રનું મુખ્ય લક્ષણ છે (૧ યોહાન ૪:૮), ખ્રિસ્તના વ્યક્તિત્વમાં તેમનો સર્વોચ્ચ હાવભાવ શોધવો. ઈશ્વરને આપણા પર દયા છે કારણ કે આપણે પાપી છીએ, અને તે આપણને પ્રેમ કરે છે કારણ કે આપણે તેમના જીવો છીએ. માણસ માટે તેમનું મહાન કાર્ય ફક્ત ઉપકાર અથવા સેવાભાવી નિષ્ઠાનું કાર્ય નહોતું, તે પ્રેમના સ્નેહનું કાર્ય હતું.

(૩)આપણે આપણા મહાન સર્જક કલાકારનું
ગૌરવપૂર્ણ, સંપૂર્ણ કાર્ય, અને પ્રેમાળ જતન જોવા
માટે ક્યાં નજર કરી શકીએ?

આકાશો ઈશ્વરનું ગૌરવ પ્રસિદ્ધ કરે છે; અને અંતરિક્ષ
તેમના હાથનું કામ દર્શાવે છે. (ગીતશાસ્ત્ર ૧૯:૧)

કેવી આશ્ચર્યજનક રીતે, શું અદ્ભુત સુંદરતા સાથે,
પ્રકૃતિની દરેક રીત છે. દરેક જગ્યાએ આપણે મહાન
સર્જક-કલાકારની સંપૂર્ણ રચનાઓ જોઈએ છીએ.
સ્વર્ગ તેમનું ગૌરવ જાહેર કરે છે; અને પૃથ્વી, જે
માણસની ખુશી માટે રચાઈ હતી, તે તેના અવિનાશી
પ્રેમની વાત કરે છે. તેની સપાટી કોઈ એકવિધ સાદી
નથી; પરંતુ ભવ્ય જૂના પર્વતો કુદરતી દૃશ્યમાં
વિવિધતા લાવવા માટે ઉભા થયા. ત્યાં ચિનગારીક
ઝરાણું અને ફળદ્રુપ ખીણો, સુંદર તળાવો, વિશાળ
નદીઓ, અને અનહદ સમુદ્ર છે. ઈશ્વર તરસી
પૃથ્વીને તાજગી આપવા માટે ઝાકળ અને વરસાદ
મોકલે છે. પવનની લહેર, વાતાવરણને શુદ્ધ અને
ઠંડક આપીને આરોગ્યને પ્રોત્સાહન આપે છે, તેના
શાણપણ દ્વારા નિયંત્રિત થાય છે. તેમણે દિવસ અને
રાતનાં સમયગાળાઓને ચિહ્નિત કરવા માટે સૂર્યને
સ્વર્ગમાં મૂક્યો છે, અને તેના આરોગ્યવર્ધક કિરણો
દ્વારા પૃથ્વીને પ્રકાશ અને હૂંફ મળે છે, અને
વનસ્પતિનો વિકાસ થાય છે.

હું તમારું ધ્યાન આ આશીર્વાદો તરફ કેન્દ્રિત કરું છું
જે ઈશ્વરના કૃપાળુ હાથથી છે. પ્રત્યેક સવારની નવી
તાજી કીર્તિ તેના પ્રેમાળ સંભાળના આ પ્રતિક માટે
તમારા હૃદયમાં સ્તુતિ જાગૃત કરવા દો. પરંતુ જ્યારે
આપણા દયાળુ સ્વર્ગીય પિતાએ આપણને આપણી
ખુશીઓ વધારવા માટે ઘણી વસ્તુઓ આપી છે, ત્યારે
તેમણે આપણને ગુપ્તમાં આશીર્વાદો પણ આપ્યા છે.
તે પતિત માણસની જરૂરિયાતોને સમજે છે, અને
જ્યારે તેણે એક તરફ આપણને ફાયદા આપ્યા છે,

ત્યાં બીજી બાજુ અસુવિધાઓ છે જે તેમણે આપણને આપેલી ક્ષમતાનો ઉપયોગ કરવા આપણને ઉત્તેજિત કરવા માટે રચાયેલ છે. આ દર્દી ઉદ્યોગ વિકસાવે છે, ખંત, અને હિંમત

(૪) ઘણા લાભોમાંથી ક્યાં પાંચ જે આપણે ભૂલીએ નહીં કે ઈશ્વર, તેના પ્રેમમાં, મક્ત પૂરું પાડે છે?

રે મારા આત્મા, યહોવાને સ્તુત્ય માન, તેમના સર્વ ઉપકારો તું ભૂલી ન જા. તે તારાં બધાં પાપ માફ કરે છે; અને તારા સર્વ રોગ મટાડે છે. તે તારો જીવ નાશથી બચાવે છે; અને તને કૃપા તથા રહેમનો મુગટ પહેરાવે છે. તે ઉત્તમ વસ્તુથી તારા મુખને તૃપ્ત કરે છે; જેથી ગરુડની જેમ તારી જુવાની તાજી કરાય છે. (ગીતશાસ્ત્ર ૧૦૩:૨-૫)

ઈશ્વરની શક્તિ હૃદયના ધબકારામાં પ્રગટ થઈ છે, ફેફસાંની ક્રિયામાં, અને જીવંત પ્રવાહોમાં જે શરીરની હજાર જુદી જુદી ચેનલોમાંથી ફેલાય છે. અસ્તિત્વની પ્રત્યેક ક્ષણ માટે આપણે તેમના ઋણી છીએ, અને જીવનની તમામ સુવિધાઓ માટે પણ. શક્તિઓ અને ક્ષમતાઓ કે જે માણસને નીચલી બનાવટ ઉપર ઉન્નત કરે છે તે સર્જકની સંપત્તિ છે.

આપણે જે ખોરાક ખાઈએ, જે પાણી પીએ, જે વસ્ત્રો પહેરીએ, જે શ્વાસ આપણે લઈએ, તેમાટે આપણે તેમના ઋણી છીએ. તેમના વિશેષ પ્રદાન વિના, હવા રોગચાળા અને ઝેરથી ભરાઈ જશે. તે ઉદાર પરોપકારી અને રક્ષણકર્તા છે. સૂર્ય જે પૃથ્વી પર ચમકતો હોય છે, સર્વ પ્રકૃતિને ગૌરવપૂર્ણ કરે છે, વિચિત્ર, ચંદ્રનું વિચિત્ર ગૌરવપૂર્ણ તેજ, આગનીની કીર્તિ, તેજસ્વી તારાઓ સાથે ફેલાયેલી, કુવારો જે જમીનને તાજી કરે છે, પ્રકૃતિની મુલ્યવાન વસ્તુઓ વૈવિધ્યસભર સમૃદ્ધિમાં, ઊંચા ઝાડો, નાના છોડ અને

રોપાઓ, તરંગ ધાન, વાદળી આકાશ, લીલી પૃથ્વી, રાત અને દિવસના ફેરફારો, ઋતુઓની નવીનતા, બધા તેના નિર્માતાનો પ્રેમ માણસ સાથે બોલે છે.

તેમણે સ્વર્ગમાં અને પૃથ્વીના આ બધા પ્રતીકો દ્વારા આપણને પોતાની સાથે જોડ્યા. તે કોઈ પીડિત બાળકની માતા કરતાં પણ વધારે દયાથી આપણા પર નજર રાખે છે. “જેમ પિતા પોતાના બાળકો પર દયા કરે છે, તેમ ઈશ્વર તેમનો ડર રાખનાર પર કરે છે.”

(૫) આપણા પ્રત્યેના તેમના પ્રેમને કારણે, ક્યાં પાંચ વિશેષ કાર્યો ઈશ્વરે ઠરાવ્યા, અને ઈસુને પૃથ્વી પર મોકલ્યા?

“પ્રભુનો આત્મા મારા પર છે, કેમ કે દરિદ્રીઓ આગળ સુવાર્તા પ્રગટ કરવા માટે તેમણે મારો અભિષેક કર્યો છે; બંદીવાનોને છૂટકો તથા આંધળાઓને દષ્ટિ પામવાનું જાહેર કરવા, ઘાયલ થયેલાઓને છોડાવવા (લૂક ૪:૧૮)

આ તેનું કામ હતું. તે શેતાન દ્વારા દમન કરાયેલાં બધાંનું સાફ અને સાજાં કરતો હતો. એવા ગામો હતા જ્યાં કોઈ ઘરમાં માંદગીનો વિલાપ નહોતો, કારણ કે તે તેમનામાંથી પસાર થઈ ગયો હતો અને તેઓની બધી બીમારીઓને સાજી કરી હતી. તેમના કાર્યો તેમના ઈશ્વરીય અભિષેકનો પુરાવો આપતા. પ્રેમ, દયા, અને કરુણા તેમના જીવનના દરેક કૃત્યમાં પ્રગટ થઈ; તેનું હૃદય માણસોના બાળકો પ્રત્યેની સહાનુભૂતિમાં બહાર નીકળી ગયું. તેણે માણસનો સ્વભાવ લિધો, કે તે માણસની ઈચ્છા સુધી પહોંચી શકે છે. સૌથી ગરીબ અને નમ્ર લોકો તેમની પાસે જવા માટે ભયભીત ન હતા. નાના બાળકો પણ તેમની તરફ આકર્ષાયા હતા. તેઓને તેમના ઘૂંટણ પર ચઢવું પસંદ હતું, સૌમ્ય સાથે પ્રેમ, અને મોહક ચહેરો જોવા માટે.

ઈશ્વરનો પુત્ર પુનઃસ્થાપિત કરનાર તરીકે વિશ્વમાં આવ્યો. તે માર્ગ, સત્ય, અને જીવન હતો. તેમણે ઉચ્ચારેલ દરેક શબ્દ આત્મા અને જીવન હતા. તે અધિકાર સાથે બોલ્યો, માનવજાતને આશીર્વાદ આપવાની તેમની શક્તિ પ્રત્યે સભાન, અને શેતાન દ્વારા કેદ કરેલાઓને છોડાવ્યા; તેમની હાજરી દ્વારા તે વિશ્વમાં સંપૂર્ણતાનો આનંદ લાવી શકે તે માટે જાગૃત. તે માનવ કુટુંબના દરેક પીડિત અને કષ્ટથીત સભ્યને મદદ કરવા ઈચ્છતો હતો, અને બતાવતો હતો કે આશીર્વાદ આપવા માટે તેમનો પૂર્વગ્રહ હતો, નિંદા કરવા માટે નહિ. નિંદા ન કરવા

(૬) ઈશ્વરના બાળકો ઈશ્વરના હાથથી શું અપેક્ષા રાખી શકે, અને તેના પર આધાર રાખે, અને તેમના પ્રેમની પરીક્ષા છે?

સર્વની દષ્ટિ તમારી તરફ તલપી રહે છે; યોગ્ય સમયે તમે તેઓને અનૂન આપો છો. તમે તમારો હાથ ખોલીને સર્વ સજીવોની ઈચ્છાને તૃપ્ત કરો છો.

(ગીતશાસ્ત્ર ૧૪૫:૧૫ - ૧૬)

“ઈશ્વર પ્રેમ છે” દરેક વસંત ઘાસના સ્પાયર પર, દરેક ઉદઘાટન કળી પર લખાયેલું છે. મનોહર પક્ષીઓ તેમના ખુશ ગીતોથી હવાને અવાજ જનક બનાવે છે, તેમના સંપૂર્ણતામાં નાજુક રંગીન ફૂલો હવાને સુગંધિત કરે છે. તેમના જીવંત લીલાછમ પર્ણસમૂહથી જંગલના ઉમદા ઝાડો—બધા નીવીદાનનું પ્રમાણ આપે છે, આપણા ઈશ્વરની દયાળુ પિતાની સંભાળ અને તેમના બાળકોને ખુશ કરવાની તેમની ઈચ્છા છે.

તારણનો આશીર્વાદ, તેમ જ આધ્યાત્મિક, આખી માનવજાતિ માટે છે. એવા ઘણા લોકો છે જેઓ ઈશ્વરની ફરિયાદ કરે છે કારણ કે દુનિયા એટલી બધી ઈચ્છાઓ અને વેદનાથી ભરેલી છે; પરંતુ ઈશ્વરનો અર્થ ક્યારેય એવો નહોતો કે આફત રહેવી જોઈએ.

તેનો અર્થ ક્યારેય નહોતો કે એક વ્યક્તિ પાસે જીવનની સગવડતાનું વિપુલ પ્રમાણ હોય, જ્યારે બીજાના બાળકો રોટલી માટે રડે. ઈશ્વર પરોપકારી ઈશ્વર છે. તેમની પાસે તમામની ઈચ્છાઓ માટે ભરપૂર વ્યવસ્થા છે, અને તેમના પ્રતિનિધિઓ દ્વારા, જેને તેમણે પોતાનો સમાન સોંપ્યો છે, તેમણે યોજના કરી છે કે તેના બધા જીવોની જરૂરિયાતો પૂરી પાડવામાં આવશે.

(૭) તેમના મહાન પ્રેમ અને રક્ષણ અને પ્રદાન કરવાનાં વચનોને લીધે, ઈશ્વરે આપણને આપણા ભવિષ્યને ધ્યાનમાં લઈને કઈ બે બાબત કરવાની કહી છે?

પણ તમે પહેલા તેમના રાજ્યને તથા તેમના ન્યાયીપણાને શોધો, એટલે એ બધાં વાનાં પણ તમને અપાશે. તે માટે આવતી કાલને માટે ચિંતા ન કરો, કેમ કે આવતી કાલ પોતા [ની વાતો] ની ચિંતા કરશે. દિવસને માટે તે દિવસનું દુઃખ બસ છે. (માથ્થી ૬:૩૩-૩૪)

આપણે ભવિષ્યને જોવા માટે અસમર્થ છીએ, જે ઘણીવાર આપણને અસ્પષ્ટ અને દુઃખ થાવા માટેનું કારણ બને છે. પરંતુ ઈશ્વરની પ્રેમાળ-દયા હોવાનો સૌથી મોટો પુરાવો એ છે કે તેની આવતીકાલની ઘટનાઓ છુપાવવી. આવતીકાલનું આપણું અજાણપણું આપણને આજે વધુ જાગૃત અને ઉત્સુક બનાવે છે. આપણી આગળ જે છે તે આપણે જોઈ શકતા નથી. આપણી શ્રેષ્ઠ યોજનાઓ કેટલીક વાર બુદ્ધિહીન અને ખામીયુક્ત લાગે છે. આપણને લાગે છે, કે “જો આપણે ફક્ત ભવિષ્ય જાણતા હોત!” પરંતુ ઈશ્વર તેમના બાળકો તેમના પર વિશ્વાસ રાખે અને તેઓ તેમને જ્યાં દોરી જશે ત્યાં જવા માટે તૈયાર રહે.

આપણો ઈશ્વર સ્વર્ગના વાદળોમાં પ્રગટ થશે તે ચોક્કસ સમય આપણે જાણી શકતા નથી, પરંતુ તેમણે આપણને કહ્યું છે કે આપણી એકમાત્ર સલામતી સતત

તત્પરતામાં છે --જોવાની અને રાહ જોવાની સ્થિતિ. પછી ભલે આપણી પાસે એક વર્ષ હોય, અથવા પાંચ, કે દસ, આપણે આજે આપણા વિશ્વાસ માટે વફાદાર રહેવું જોઈએ. આપણે દરેક દિવસની ફરજો એટલી નિષ્ઠાપૂર્વક નિભાવવાની હોય કે તે દિવસ આપણો છેલ્લો હોય.

(૮) તેમના ચરિત્રના ક્યાં બે લક્ષણો ઈશ્વરને વિશ્વાસથી દરેક સવાર નવી કરે છે જે આપણા નિર્માણને બચાવે છે?

યહોવાની કૃપાને લીધે અમે નાશ પામ્યા નથી. કેમ કે તેમની દયા અખૂટ છે. તે દર સવારે નવી થાય છે. તમારું વિશ્વાસુપાણું મહાન છે. (યર્મિયાનો વિલાપ ૩:૨૨-૨૩)

આપણામાંના કોઈએ યોગ્ય રીતે વિચાર્યું છે કે આપણે કેટલા આભારી હોવું જોઈએ? શું આપણને યાદ છે કે કે પ્રભુની દયા દરરોજ સવારે નવી હોય છે, અને તેમનું વિશ્વાસુપાણું નિષ્ફળ નથી? શું આપણે તેમના પરના આપણા આશ્રયને સ્વીકારીએ છીએ, અને તેમના બધા તરફેણ માટે કૃતજ્ઞ છીએ? વિપરીત, આપણે હંમેશાં ભૂલીએ છીએ કે “દરેક સારી અને સંપૂર્ણ ભેટ ઉપરથી છે અને તે પ્રકાશના પિતા પાસેથી નીચે આવેલ છે.”

જે લોકો તંદુરસ્ત છે તે દિવસો દિવસ, અને વર્ષો વર્ષ ચાલુ રહેલી અદ્ભુત દયાને ભૂલી જાય છે. તેઓ તેમના બધા લાભ માટે ઈશ્વરની સ્તુતિની કોઈ પ્રસંશા આપતા નથી. પરંતુ જ્યારે માંદગી આવે છે, ત્યારે ઈશ્વરને યાદ કરવામાં આવે છે. પુનઃપ્રાપ્તિ માટેની તીવ્ર ઈચ્છા નિષ્ઠાપૂર્વક પ્રાર્થના તરફ દોરી જાય છે, અને આ યોગ્ય છે. સ્વાસ્થ્યની જેમ ઈશ્વર માંદગીમાં આપણો આશ્રય છે. પરંતુ ઘણા લોકો તેમની સાથે તેમના કેસ છોડતા નથી; તેઓ પોતાની જાતની ચિંતા કરીને નબળાઈ અને રોગને પ્રોત્સાહિત કરે છે. જો તેઓ સુધારણા બંધ કરશે, અને હતાશા

અને નિરાશાથી ઉઠશે, તેમની પુનઃપ્રાપ્તિની વધુ ખાતરી કરશે. તેઓએ કૃતજ્ઞતા સાથે યાદ રાખવું જોઈએ કે તેઓએ કેટલા સમય સુધી સ્વાસ્થ્યના આશીર્વાદનો આનંદ માણ્યો; અને આ અમૂલ્ય વરદાન તેઓને પાછું મેળવવું જોઈએ, તેઓએ ભૂલવું ન જોઈએ કે તેઓ તેમના નિર્માતા માટે નવી જવાબદારીઓ હેઠળ છે.

જ્યારે દસ રક્તપિત્તો સાજા થયા હતા, ત્યારે એક જ ઈસુને શોધવા અને તેને મહિમા આપવા પાછો આવ્યો. ચાલો આપણે એવા કલ્પનાશીલ નવ જેવા ન બનીએ, જેમના હૃદયમાં ઈશ્વરની દયા અસ્પૃશ્ય હતા.

(૯) પાઉલની બધી શામેલ સૂચિમાં દસ વસ્તુઓ શું છે જે આપણને ઈશ્વરના પ્રેમથી અલગ કરી શકતી નથી?

કેમ કે મારી ખાતરી છે કે મરણ કે જીવન, દૂતો કે અધિકારીઓ, વર્તમાનનું કે ભવિષ્યનું કે, પરાક્રમીઓ, ઝિંચાણ કે ઝિંડાણ કે, કોઈ પણ બીજી સૃષ્ટ વસ્તુ, ઈશ્વરનો જે પ્રેમ ખ્રિસ્ત ઈસુ આપણા પ્રભુમાં છે, તેનાથી આપણને જુદા પાડી શકશે નહિ. (રોમનોને પત્ર ૮:૩૮-૩૯)

જીવંત ખ્રિસ્તના સંપર્કમાં રહો, અને તે તમને એક એવા હાથથી મજબૂત રીતે પકડી રાખશે જે ક્યારેય જવા દેતો નથી. ઈશ્વરને આપણા પ્રત્યે જે પ્રેમ છે તે જાણો અને માનો, અને તમે સુરક્ષિત છો; તે પ્રેમ એ ગઢ છે જે શેતાનના તમામ ભ્રાંતિ અને હુમલો માટે અભેદ છે. “ઈશ્વરનું નામ એક સશક્ત ટાવર છે” જેમાં ન્યાયી લોકો તેમાં દોડે, અને સલામત છે.” નીતીવચન ૧૮:૧૦.

પોલ દસ વસ્તુઓની સૂચિ આપે છે જે ઈશ્વરના પ્રેમથી આપણને અલગ કરી શકતા નથી. છોડી દેવામાં આવી શકે તેવી કોઈપણ વસ્તુનો સમાવેશ કરવા માટે દસમો વ્યાપક છે. બધી શરતો કદાચ તેમના સામાન્ય અર્થમાં લેવામાં આવશે. તેમની ખૂબ

જ અનિશ્ચિતતા પોલના મુદ્દા પર ભાર મૂકવા માટે સેવા આપે છે કે ખ્રિસ્તી અને તેના પ્રેમાળ તારણહાર વચ્ચે અંતર મૂકી શકે તેવું સર્જન કરેલા બધા બ્રહ્માંડમાં એવું કંઈ નથી જે વિચારી શકે.

(૧૦) તેમના પુત્રની આખરી ભેટ સાથે, જો આપણે ઈશ્વરની ઈચ્છા પ્રમાણે પૂછીએ તો આપણે આત્મવિશ્વાસ સાથે ક્યા વચનનો દાવો કરી શકીએ? જેમણે પોતાના દીકરાને પાછો રાખ્યો નહિ, પણ આપણ સર્વને માટે તેને સોંપી દીધો, તે કૃપા કરીને આપણને તેની સાથે બંધુએ કેમ નહિ આપશે? (રોમનોને પત્ર ૮:૩૨)

ખ્રિસ્તની લાયકાત દ્વારા આપણી પાસે અનંત શક્તિના સિંહાસનની પહોંચ છે... “જેણે પોતાના પુત્રને પાછો રાખ્યો નહિ, પણ તે આપણા સર્વને માટે તેને સોંપી દીધો, તે આપણને તેની સાથે પણ બધી વસ્તુઓ નહીં આપી શકશે?” રોમન ૮:૩૨. પિતાએ તેમના આત્માને તેમના

પુત્રને માપ્યા વિના આપ્યો, અને આપણે પણ તેની પૂર્ણતામાં ભાગ લઈ શકીશું. ઈસુ કહે છે “જો તમે, દુષ્ટ છતાં, તમારા બાળકોને સારા ઉપહારો કેવી રીતે આપવા તે જાણો છો: તમારા સ્વર્ગીય પિતા તેમને

માંગનારાઓને પવિત્ર આત્મા કેટલો વધુ આપશે?” લૂક ૧૧:૧૩. “જો તમે મારા નામે કંઈ માંગો, તો હું તે કરીશ.” “માંગો, અને તમે પ્રાપ્ત કરશો, કે તમારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય.” યોહાન ૧૪:૧૪, ૧૬:૨૪.

(૧૧) આ વાક્યમાં ક્યાં આશ્ચર્યજનક વિશેષાધિકા વર્ણવેલા છે ઈશ્વરને જેઓ જાણવાનો અને સ્વીકારવાનો પ્રયાસ કર્યો તેમને આપે છે?

જુઓ, પિતાએ આપણા પર કેટલો બધો પ્રેમ રાખ્યો છે કે આપણે ઈશ્વરનાં છોકરાં કહેવાઈએ! અને ખરેખર આપણે તેમનાં છોકરાં છીએ. તેથી જગત આપણને ઓળખતું નથી, કેમ કે તેણે તેમને ઓળખ્યા નહિ. (યોહાનનો પહેલો પત્ર ૩:૧)

આપણા ગીરોમુક્તી માટે કિંમત ચૂકવી છે, આપણા સ્વર્ગીય પિતાનું અનંત બલિદાન તેમના દીકરાને આપણા માટે મરણ માટે આપવામાં, આપણે ખ્રિસ્ત દ્વારા શું બની શકીએ તેની ઉચ્ચતમ વિભાવનાઓ આપવી જોએઈ. પ્રેરિત પ્રેષિત યોહાને પિતાના પ્રેમની ઉંચાઈ, ઊંડાઈ, પહોળાઈ નાશ પામતી જાતિ પ્રત્યે જોઈ, ત્યારે તે ભક્તિ અને આદરથી ભરેલ હતો; અને, આ પ્રેમની મહાનતા અને માયાને વ્યક્ત કરવા યોગ્ય ભાષા શોધવામાં નિષ્ફળ ગયો હતો, તેમણે વિશ્વને હાકલ કરી હતી તે જુઓ.”જુઓ, કે પિતાએ અમને ક્યા પ્રકારનો પ્રેમ આપ્યો છે, કે આપણે ઈશ્વરના પુત્રો કહેવાઈએ.” ૧ યોહાન ૩:૧.

માણસ પર આ સ્થાનોનું કેટલું મૂલ્ય છે! અપરાધ દ્વારા માણસનો પુત્રો શેતાનનો વિષય બને છે. ખ્રિસ્તના પ્રાયશ્ચિત બલિદાનના વિશ્વાસ દ્વારા આદમના પુત્રો ઈશ્વરના પુત્રો બની શકે છે. માનવીય સ્વભાવ માનીને, ખ્રિસ્ત માનવતાને ઉત્તમ બનાવે છે. પતિત માણસ ક્યાં મૂકવામાં આવેલ છે, તેઓ ખરેખર “ઈશ્વર ના 'પુત્ર' નામના લાયક બની શકે. આવા પ્રેમ સમાંતર વિના હોય છે. સ્વર્ગીય રાજાના બાળકો! કિંમતી વચન! સૌથી ગહન ધ્યાન માટેનો વિષય! ઈશ્વરને પ્રેમ ન કરતા હોય તેવા વિશ્વ માટે અજોડ પ્રેમ! વિચારમાં આત્મા પર આધારિત શક્તિ હોય છે અને મનને ઈશ્વરની ઈચ્છાની કેદમાં લાવે છે.

આપણે વધસ્થંભના પ્રકાશમાં ઈશ્વરીય ચરિત્રનો જેટલો વધુ અભ્યાસ કરીએ છીએ, તેટલી વધુ દયા, કોમળતા, અને ક્ષમાને ન્યાય સાથે મિશ્રિત આપણે જોઈએ, અને વધુ સ્પષ્ટ રીતે આપણે પ્રેમના અસંખ્ય પુરાવાઓને સમજી શકીએ છીએ જે અનંત છે અને એક માયાળુ માતાની આતુર સહાનુભૂતિને વટાવી જાય છે તેના બદમાશ બાળક માટે.

હું મારા અગણિત આશીર્વાદો માટે ઈશ્વરનો ખૂબ
આભારી છું કે બધા તેમના તરફથી મારા માટેના
તેમના મહાન પ્રેમની સાક્ષી રૂપે આવે છે!

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું વિશ્વાસ અને ડહાપણ માટે પ્રાર્થના કરું છું કે હું
પહેલા તેનું રાજ્ય શોધી શકું અને પછી મારી
જરૂરિયાતો પૂરી પાડવા માટે તેના પર નિર્ભર રહી શકું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

સ્વર્ગમાં અને પૃથ્વી પર પ્રગટ થયેલા ઈશ્વરના પ્રેમ
માટે હવે મારી વધુ સારી કદર છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું આભારી છું કે ઈસુ આ પૃથ્વી પર અમને સાજા
કરવા માટે આવ્યા અને મને પાપના બંધન અને મને
નષ્ટ કરનારા પ્રભાવોથી મુક્ત કર્યા. હું એક પાત્ર
બનવા માંગું છું જેનો ઉપયોગ તે તેના આવતા દિવસ
સુધી આગળ વધારવા માટે કરી શકે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું તેના પ્રેમથી ભરાઈ ગયો છું કારણ કે મને દરરોજ
સવારે નવીકરણ કરવામાં આવતી અને મારા પ્રત્યેની
પ્રભુની અદ્ભુત દયા કરુણા અને વફાદારીનો અહેસાસ
થાય છે અને તે કંઈ પણ મને તેના પ્રેમથી અલગ
કરી શકતું નથી.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

જેમ હું પ્રેમ ની મહાન રીત જોવું છું જે ઈશ્વર
દ્વારા મને તેમનું બાળક કહેવામાં દર્શાવ્યો. હું તેમની
આત્મા મારામાં રહે તે માટે હું પ્રાર્થના કરું છું કે હું
તેના નામનો મહિમા લાવી શકું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

પાઠ ૩

ખોવાયેલાની શોધમાં ઈશ્વરનો પ્રેમ

(૧) ઈશ્વરના મહાન પ્રેમ અને અપનાવવાની
આત્માને કારણે આપણે તેને પ્રેમથી શું કહી શકીએ?
કેમ કે ફરીથી તમને ભય લાગે એવો દાસત્વનો
આત્મા તમને મળ્યો નથી, પણ તમને દત્તકપુત્રપણાનો
આત્મા મળ્યો છે, તેને લીધે આપણે આબ્બા, પિતા,
એવી હાંક મારીએ છીએ. (રોમનોને પત્ર ૮:૧૫)

અનંત ઈશ્વર, કહ્યું કે ઈસુ, પિતાના નામથી તેની
પાસે જવાનો આપણને અધિકાર આપે છે. આ
સૂચિત કરે છે તે બધાને સમજીએ. કોઈ ધરતીના
માતાપિતાએ ક્યારેય ભૂલ કરનાર બાળક સાથે આટલી
દિલથી દલીલ કરી નથી કે જેમણે તમને ઉલ્લંઘન સાથે
દલીલ કરાવી. કોઈ માનવીય, ક્યારેય પ્રેમાળ
અભિરુચિ સાથે આવા અભેદ નીવીદન આમંત્રણ
અનુસરાતા નથી.

ઈશ્વર દરેક નિવાસસ્થાનમાં રહે છે; તે બોલવામાં
આવતા દરેક શબ્દને સાંભળે છે, જે પ્રાર્થના કરાય છે
તે દરેક સાંભળે છે, દરેક આત્માના શોક અને
નિરાશાને યાખે છે, જે સારવાર પિતા, માતા, બહેન,
મિત્ર, અને પાડોશીને આપવામાં આવે છે તેને સાદર

કરે છે. તે આપણી જરૂરીયાતોની સંભાળ રાખે છે, અને આપણી જરૂરિયાતને સંતોષવા માટે તેમનો પ્રેમ, દયા અને કૃપા સતત વહેતા રહે છે.

પરંતુ જો તમે ઈશ્વર ને તમારા પિતા કહેતા હો તો તમે તમારી જાતને તેમના બાળકો તરીકે સ્વીકારો છો, તેમના ડહાપણ દ્વારા માર્ગદર્શન મેળવો, અને બધી બાબતોમાં આજ્ઞાકારી, અને તેમનો પ્રેમ પરિવર્તનશીલ છે તે જાણીને રહો છો. તમે તમારા જીવન માટે તેની યોજના સ્વીકારશો. ઈશ્વરના બાળકો તરીકે, તમે તેમનું સન્માન, તેમનું ચરિત્ર, તેમનું કુટુંબ, તેટલું કાર્ય, તમારા સર્વોચ્ચ વિષય તરીકે રાખશો. તમારા પિતા અને તેમના કુટુંબના દરેક સભ્ય સાથેના તમારા સંબંધને ઓળખવો અને સન્માન આપવું તે તમારો આનંદ થશે. તમને કોઈપણ કાર્ય કરવામાં આનંદ થશે, નમ્ર જે તેના મહિમાને અથવા તમારા વંશની સુખાકારીને વલાણ આપશે.

(૨) જ્યારે પાપી તેમના પ્રેમ તરફ વળે છે અને બળવાથી દૂર થાય છે ત્યારે ઈશ્વર પિતા તેમના આનંદથી કઈ ચાર બાબત કરે છે?

તારા ઈશ્વર યહોવા તારામાં છે, તે સમર્થ તારક છે. તે તારે માટે બહુ હરખાશે, તે [તારા પરના] તેમના પ્રેમમાં શાંત રહેશે, તે ગાતાં ગાતાં તારે માટે હર્ષ કરશે. (સફાન્યા ૩:૧૭)

ખોવાયેલા લોકોની પુનઃપ્રાપ્તિ સમયે પાળક દ્વારા પ્રગટ થયેલ મહાન આનંદને આપણે ધ્યાનમાં રાખવો જોઈએ. તે તેના પડોશીઓને બોલાવે છે: કે “મારી સાથે આનંદ કરો; કેમકે મારું જે ઘેટું ખોવાયુ હતું તે મને મળ્યું છે.” અને બધા સ્વર્ગ આનંદની નોંધ પડઘાવે છે. ગીત સાથે સ્વર્ગમાં પિતા બચાવેલા પર ખુશ થાય છે. આ દૃષ્ટાંતમાં આનંદની પવિત્ર લાગણીઓ કેવી રીતે વ્યક્ત કરવામાં આવી છે! તે આનંદ સહભાગિતા કરવાનો તમારો અધિકાર છે.

(૩) જ્યારે પતિત પાપી, રખડતાં ઘેટાના બચ્ચા જેવા, ખોવાય છે, ત્યારે પ્રેમથી કોણ શોધે છે?

કેમ કે પ્રભુ યહોવા કહે છે કે, જુઓ હું જાતે, હા, હું જ, મારાં ઘેટાંની ખોળ કરીને તેમને શોધી કાઢીશ. ખોવાઈ ગયેલાને હું શોધીશ, ને હાંકી મૂકેલાને હું પાછું લાવીશ, ને હાડકું ભાંગી ગયેલાને હું પાટો બાંધીશ, ને માંદાને હું સારું કરીશ; પણ પુષ્ટનો તથા બળવાનનો હું નાશ કરીશ. હું ન્યાય કરીને તેમનું પોષણ કરીશ. (હઝકિયેલ ૩૪:૧૧, ૧૬)

નિરાશાજનક આત્મા, હિંમત લે છે, ભલે તમે દુષ્ટ રીતે કર્યું હોય. એવું વિચારશો નહીં કે કદાચ ઈશ્વર તમારા અપરાધોને માફ કરશે અને તમને તેની હાજરીમાં આવવાની મંજૂરી આપશે. ઈશ્વરે પ્રથમ પહેલાથી કર્યું છે. જ્યારે તમે તેની વિરુદ્ધ બંડમાં હતા, ત્યારે તે તમને શોધવા આગળ ગયો. પાળકના કોમળ હૃદયથી તે નવ્વાણું ને છોડી ને જે ખોવાઈ ગયું હતું તે શોધવા ઉજ્જડ જગ્યામાં ગયો. આત્મા, ખરડાયેલ અને ઘાયલ અને નાશ પામવા માટે તૈયાર, તે તેના પ્રેમની બાહુમાં ઘેરાય છે અને ખુશીથી સલામતીની ગતી સુધી સહન કરે છે.

યહૂદીઓ દ્વારા તે શીખવવામાં આવ્યું હતું કે પાપીઓ સુધી ઈશ્વર નો પ્રેમ વધારવામાં આવે તે પહેલાં, તેણે પ્રથમ પસ્તાવો કરવો જોઈએ. તેમની દ્રષ્ટિએ, પસ્તાવો એ એક કાર્ય છે જેના દ્વારા માણસ સ્વર્ગની કૃપા મેળવે છે. અને આ જ વિચારથી ફરોશીઓ આશ્ચર્ય અને ક્રોધમાં મૂંઝાઈ ગયા. “આ માણસ પાપીઓ પ્રાપ્ત કરે છે.” તેમના વિચારો મુજબ તેણે કોઈને પણ તેમની પાસે જવાની પરવાનગી આપવી જોઈએ નહીં પરંતુ પસ્તાવો કર્યો હોય તેમને જ. પરંતુ ખોવાયેલા ઘેટાંના દૃષ્ટાંતમાં, ખ્રિસ્ત એ શીખવે છે કે તારણ આપણે ઈશ્વરની શોધમાં નહિ, પરંતુ ઈશ્વર આપણી શોધમાં તેનાથી છે. “સમજવા

જેવું કંઈ નથી, ઈશ્વરને શોધનાર કોઈ નથી. તેઓ બધા રસ્તે ચાલ્યા ગયા છે.” રોમ. ૩:૧૧, ૧૨. ઈશ્વર આપણને પ્રેમ કરે તે માટે આપણે પસ્તાવો કરતા નથી, પરંતુ તેમણે આપણને તેમનો પ્રેમ પ્રગટ કરે છે કે આપણે પસ્તાવો કરી એ.

જ્યારે રખડતા ઘેટાંને અંતે ઘરે લાવવામાં આવે છે, ત્યારે ભરવાડની કૃતજ્ઞતા આનંદના મધુર ગીતોમાં હાવભાવ જોવા મળે છે. તે તેના મિત્રો અને પડોશીઓને, બોલાવે છે એમ કહીને કે, “મારી સાથે આનંદ કરો; કેમ કે મને મારું ઘેટું મળી ગયું છે જે ખોવાયું હતું.” તેથી જ્યારે ઘેટાના પાળક દ્વારા ભટકનાર મળે છે, ત્યારે સ્વર્ગ અને પૃથ્વીના આભાર અને આનંદમાં એક થાય છે. “નવ્વાણું લોકો, જેમને પસ્તાવો કરવાની જરૂર નથી, તેમના કરતા પણ વધારે, સ્વર્ગમાં એક પાપી ઉપર આનંદ થાય છે.”

(૪) સ્વર્ગીય પીતા દ્વારા પાપીઓને ઘરે પાછા ફરવા માટે આપવામાં આવેલ પરાકાષ્ટ આમંત્રણ આ વાક્યમાં કયો શબ્દ વર્ણન કરેલ છે?

ધણીએ દાસને કહ્યું કે, ‘સડકે તથા પગથીએ જઈને તેઓને આગ્રહ કરીને તેડી લાવ કે, મારું ઘર ભરાઈ જાય.’ (લૂક ૧૪:૨૩)

આપણે એવા સમયમાં જીવીએ છીએ જ્યારે દયાનો અંતિમ સંદેશ, અંતિમ આમંત્રણ, માણસોના બાળકો માટે સંભળાય છે. આદેશ, “હાઈવે અને વાડ પર જાઓ” તેની અંતિમ પરિપૂર્ણતા સુધી પહોંચી રહ્યું છે. દરેક આત્માને ખ્રિસ્તનું આમંત્રણ આપવામાં આવશે. સંદેશવાહકો કહે છે, “આવો; બધી વસ્તુઓ માટે હવે તૈયાર છે.” સ્વર્ગ દૂતો હજી પણ માનવ એજન્સીઓના સહયોગમાં કામ કરી રહ્યા છે. પવિત્ર આત્મા તમને નિયંત્રિત કરી લાવવા માટે દરેક પ્રેરણા રજુ કરે છે. ખ્રિસ્ત અમુક નિશાની શોધી રહ્યા છે જે આગળાને

દૂર કરવા અને તેના પ્રવેશ દ્વાર માટે તમારા હૃદયના દરવાજાને ખોલશે. દૂતો સ્વર્ગ માટેના સમાચારની રાહ જોઈ રહ્યા છે કે બીજો ખોવાયેલ પાપી મળી આવ્યો છે. સ્વર્ગના યજમાનો રાહ જોઈ રહ્યા છે, તેમના વીણા વગાડવા અને આનંદનું ગીત ગાવા માટે તૈયાર છે કે બીજા માણસે સુવાર્તાના તહેવારના આમંત્રણને સ્વીકાર્યું છે.

(૫) જેમ ખોવાયેલ પુત્રના પારિતોષિકમાં રજુ કર્યું, કેવી રીતે ઈશ્વર આપણા સ્વર્ગીય પિતા પૃથ્વીના હઠીલા બાળકોનું ઘરમા સ્વાગત કરે છે?

પછી તે ઉઠીને પોતાના પિતાની પાસે ગયો. અને તે હજી ઘણે દૂર હતો એટલામાં તેના પિતાએ તેને જોયો, અને તેને દયા આવી, અને દોડીને તેને ભેટ્યો, અને તેને ચૂમીઓ કરી. (લુક ૧૫:૨૦)

ઉડાઉ પુત્રનો પિતા તે પ્રકારનો છે જે ખ્રિસ્ત ઈશ્વર ના પ્રતિનિધિત્વ તરીકે પસંદ કરે છે. આ પિતા તેને છોડેલા પુત્રને ફરી એકવાર જોવાની અને મેળવવાની ઈચ્છા ધરાવે છે. તે તેના માટે રાહ જુએ છે અને ચોકી રાખે છે, તેને જોવાની તૃષ્ણા રાખે છે, આશા રાખે છે કે તે આવશે. જ્યારે તે કોઈ અજાણી વ્યક્તિને આવતા જોવે છે, ગરીબ અને ચીંથરા કપડા સાથે, તેને મળવા પાસે જાય છે, કદાચ તે તેનો પુત્ર હોઈ શકે. અને તેને ખવડાવે છે અને કપડાં આપે છે જાણે કે તે ખરેખર તેનો પુત્ર હોય. સાથોસાથ તેની પાસે તેનું ઈનામ છે, તેમના પુત્ર માટે જે ઘરે આવે, તેના હોઠ પર વિનંતીની કબૂલાત, “પિતા, મેં સ્વર્ગ સામે, અને તમારી દ્રષ્ટિમાં પાપ કર્યું છે, અને હવે તમારો પુત્ર કહેવા યોગ્ય નથી.” અને પિતાએ નોકરોને કહે છે, “ઉત્તમ ઝબ્બો લાવો, અને તેના પર તે મૂકો; અને તેના હાથમાં વીંટી લગાડો, અને તેના પગમાં જોડાં પહેરવો; અને ઉત્તમ વાછરડો અહીં લાવો, અને તેને કાપો, અને ચાલો આપણે ખાઈએ, અને આનંદ

કરીએ.” (લૂક ૧૫: ૨૧-૨૩). ત્યાં કટાક્ષ નથી, તેના દુષ્ટ માર્ગની માટે કોઈ કોઈ ઢળાઈ નથી. પુત્રને લાગે છે કે ભૂતકાળ માફ થઈ ગયું અને ભુલાઈ ગયું છે, તે કાયમ માટે ભૂંસી દેવામાં આવ્યું છે. અને તેથી ઈશ્વર પાપીઓને કહે છે કે “મેં ભૂંસી નાખ્યા છે, મેઘની સમાન, તારા અપરાધો, વાદળ તારા પાપ સમાન” (યશા. ૪૪:૨૨). “હું તેમના અન્યાય માફ કરીશ, અને હું તેમના પાપને વધુ યાદ રાખીશ નહીં” (યર્મિ. ૩૧:૩૪). સ્વર્ગ ઉડાઉ લોકોના પરત માટે જે ગડીથી ઘણા દૂર ભટકી ગયેલા માટે, રાહ જોઈ રહ્યું છે અને આતુર છે. ભટકી ગયેલા ઘણાને ઈશ્વર ના બાળકોની પ્રેમાળ સેવા દ્વારા પાછા લાવી શકાય.

પિતાનો વિચાર કરો કે પોતાની જાતને દુઃખમાં લાવી, પોતાના પુત્રને પાછો રાખો નહિ, પણ આપણા બધા માટે મુક્તપણે આપી દીધો....ઓ કે આપને તેના પ્રેમની વધુ સારી સમજણ રહે!

(૬) પિતાનો ઈરાદો આપણા આલેખન માટે શું છે, તેમના “ઉડાઉ” બાળકોને, ઘરે?

યહોવાએ દૂર દેશમાં મને દર્શન દઈને કહ્યું, “હા, મેં તારા પર અખંડ પ્રેમ રાખ્યો છે; તે માટે મેં [તારા પર] કૃપા રાખીને તને [મારી તરફ] ખેંચી છે. (યર્મિયા ૩૧:૩)

બેદરકાર યુવાને થોડું કર્યું, જેમ તે તેના પિતાના દરવાજે થી જતો રહ્યો, પિતાના હૃદયમાં દુઃખ અને ઝંખનાના સ્વપ્નો છોડી ગયો. જ્યારે તે નાચ્યો અને જંગલી સાથીઓ સાથે ઉજવાણી કરતો, તેણે તેના ઘરે છોડેલા પડછાયા વિષે જરા વિચાર્યું. અને હવે કંટાળાજનક અને પીડાદાયક પગલાઓ સાથે તે ઘર તરફ પ્રયાણ કરે છે, તે જાણતો નથી કે એક તેના પાછા ફરવાની રાહ જોઈ રહ્યો છે. પરંતુ જ્યારે તે

હજી સુધી “મહાન માર્ગથી દૂર છે” ત્યારે પિતા તેના સ્વરૂપને જુએ છે. પ્રેમ ઝડપી દ્રષ્ટિ છે. વર્ષોના પાપની અધોગતિ પણ પિતાની નજરથી પુત્રને છુપાવી શકતી નથી. તેને “કરુણા હતી, અને દોડ્યો, અને તેની ગદને પડ્યો” લાંબી, શ્લેષી, નિવીદન આલિંગન.

પિતા તેમના પુત્રની ઉગ્ર પીડા અને ચીંથરા પર તિરસ્કારપાત્ર નજરે મજાક કરવાની પરવાનગી આપશે નહિ. તે તેના પોતાના ખભા પરથી વ્યાપક લે છે, સમૃદ્ધ આવરણ, અને તેને પુત્રના વેડફાઈ ગયેલા સ્વરૂપની આસપાસ લપેટી લે છે, અને યુવકે પોતાનો પસ્તાવો કરે છે, કે “પિતા, મેં સ્વર્ગ સામે, અને તમારી દ્રષ્ટિએ પાપ કર્યું છે, અને હવે તમારો પુત્ર કહેવા યોગ્ય નથી.” પિતા તેને તેની બાજુએ પકડે છે, અને ઘરે લાવે છે. તેને કોઈ નોકરનું સ્થાન પૂછવાની તક આપવામાં આવતી નથી. તે પુત્ર છે, જેને ઘરના શ્રેષ્ઠ વલણોથી સન્માનિત કરવામાં આવ, અને રાહ જોનારા પુરુષો અને સ્ત્રીઓ આદર અને સેવા કરશે.

પિતાએ તેના સેવકોને કહ્યું, “ ઉત્તમ ઝબ્બોલાવો, અને તેના પર મૂકો; અને તેના હાથમાં વીંટી ઘાલો, અને તેના પગમાં જોડા પહેરવો; અને ચરબીવાળો વાછરડો લાવો, અને તેને કાપો; અને ચાલો આપણે ખાઈએ અને આનંદ કરીએ; આ મારો પુત્ર મુઓ હતો. અને ફરી જીવંત છે; તે ગુમ થઈ ગયો હતો, અને મળી આવ્યો છે. અને તેઓ આનંદ કરવા લાગ્યા.”

(૭) એક ઉડાઉ બાળકના ઘર પરત ફરવાના સમાચાર વિશે આખું સ્વર્ગ કેવી રીતે પ્રતિક્રિયા આપે છે?

હું તમને કહું છું કે તેમ જ એક પાપી પસ્તાવો કરે, તેને લીધે ઈશ્વરના દૂતોની સમક્ષ હર્ષ થાય છે.” (લૂક ૧૫:૧૦)

તેના પિતાએ તેને જોયો. ઈસુ સૂચવે છે કે પિતા તેમના પુત્રની શોધમાં હતા, તેની અપેક્ષા રાખતા. પિતાએ છોકરાના ચરિત્ર અને સ્વભાવને સમજવા માટે પૂરતા પ્રમાણમાં જાણું હોય તેવું લાગે છે-- યુવાનને કુટુંબના ભાગમાં તેનો ભાગ આપ્યો અને વિદાય આપતી વખતે પણ--કે તેના ચરિત્રમાં તે આવશ્યક સુવિધાઓનો અભાવ હતો જે તેને સફળ બનવામાં સક્ષમ બનાવે. દેખીતી રીતે તેણે તર્ક આપ્યો કે વહેલા અથવા પછી છોકરો પોતે જ આવશે. તેણે તેના પુત્રને ઓળખ્યો, તેના છૂટાછવાયા વસ્ત્રોમાં, અને અંતરે પણ. વયન ૨૦-૨૪ માં ઈસુએ તેમના શ્રોતાઓને પિતાનું પાત્ર સમજાવ્યું, જેમ કે વયન ૧૧-૧૯ માં તે નાના પુત્રની ઉપર જ વસે છે. તે કદાચ છોકરાની રાહ જોત જ્યાં તે ઉભા હતા. તેના બદલે તેમણે પોતાના હૃદયની ઉત્સુકતા અને આનંદ તેને મળવા આગળ જવામાં સ્પષ્ટ કરી દીધો. તેની ગરદને પડ્યા. તે એક આલિંગનમાં છે. પુત્ર હજી બોલ્યો ન હતો, પરંતુ તે કંઈ બોલતો તેના કરતા માફીમાં પાછો આવ્યો જે સીધું ઘણું બધું કહે છે. કે પિતાએ તેમના પુત્રને શું કહ્યું હશે તેની કોઈ નોંધ નથી, પરંતુ તેમના સેવકોને તેમના આદેશો, સાથે પિતાનો પ્રેમ તેમના પોતાના અભિવ્યક્તિ સાથે, સંભવતઃ શબ્દો કરતા વધુ છટાદાર હતા.

(૮) ઈશ્વર તેમની પ્રમાણીકતા સાથે આપણા પાપને દૂર કરવાનું વર્ણન આ વાક્યમાં ક્યાં પ્રતીકોનો ઉપયોગ થયો છે?

દૂતે એની આગળ ઊભેલાઓને કહ્યું કે, “એનાં અંગ પરથી મેલાં વસ્ત્ર કાઢી નાખો.” દૂતે યહોશુઆને કહ્યું, “જો, મેં તારા અન્યાયને તારાથી દૂર કર્યો છે, ને હું તને મૂલ્યવાન પોશાક પહેરાવીશ.” (ઝખાર્યા ૩:૪)

તમારા સ્વર્ગીય પિતા તમારી પાસેથી પાપ દ્વારા અશુદ્ધ વસ્ત્રો લેશે. ઝખાર્યાની સુંદર પરોપકારી

ભવિષ્યવાણીમાં, મુખ્ય યાજ્ઞક યહોશુઆ, ઈશ્વાના દૂત
આગળ ગંદા કપડા પહેરેલા ઉભા હતા, પાપીઓનું
પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. અને ઈશ્વર દ્વારા આ શબ્દ
બોલાયો “તેની પાસેથી ગંદા વસ્ત્રો દૂર કરો. તેણે
તેને કહ્યું, જુઓ, મેં તમારા અન્યાય તમારી પાસેથી દૂર
કરી નાખ્યા, અને હું તને વસ્ત્રોમાં બદલીશ. તેથી
તેઓએ તેના માથા પર એક સુવ્યવસ્થિત મુગટ મૂક્યો,
અને તેને કપડા પહેરાવી દીધા.” ઝખ્યા. ૩:૪, ૫.

તેમ છતાં ઈશ્વર તમને “તારણના વસ્ત્રો” પહેરાવશે,
અને તમને “સદાચારના ઝભ્ભો” થી ઢાંકી દેશે. યશા.
૬૧:૧૦. “તમે ઘડાની વચ્ચે પૂર્વાધિકાર ધરાવતા હોવા
છતાં, તમે ચાંદીથી ઢાંકાયેલા કબૂતરની પાંખો, અને
પીળા સોનાથી તેના પીંછા જેવા હશે.” ગી.શા.

૬૮:૧૩. તે તમને તેના ભોજન સમારંભમના ઘરમાં
લાવશે, અને તેનો ધ્વજ તમારા ઉપરનો પ્રેમ
હશે.(ગીતો નું ગીત. ૨:૪) “જો તમે મારા માર્ગોમાં
ચાલશો તો,” તે ઘોષણા કરે છે, “હું તને આની વચ્ચે
ચાલવાની જગ્યા આપીશ”- તેમના સિંહાસનની
આસપાસના પવિત્ર દૂતો વચ્ચે પણ. (ઝખ્યા. ૩:૭).

(૮) તેમના ચરિત્રના ક્યાં ત્રણ ગુણો સાથે પિતાએ
આપણને દોરવાનું ચાલુ રાખ્યું?

*અથવા ઈશ્વરનો ઉપકાર તને પસ્તાવો કરવા તરફ પ્રેરે
છે, એથી અજ્ઞાન રહીને શું તેમના ઉપકારની,
સહનશીલતાની તથા વિપુલઘૈર્યની સંપત્તિને તું તુચ્છ
ગણે છે? (રોમનોને પત્ર ૨:૪)*

ઈશ્વર નો પ્રેમ હજી પણ એક વ્યક્તિ માટે અંખે છે
જેણે તેની પાસેથી અલગ થવાનું પસંદ કર્યું, અને તેને
પિતાના ઘરે પાછો લાવવા માટે કામગીરીનો પ્રભાવો
ગોઠવે છે. તેના દુઃખમાં ઉભેલ ઉડાઉ પુત્ર “પોતાની
પાસે આવ્યો.” શેતાને તેના ઉપર જે ભ્રામક શક્તિનો
ઉપયોગ કર્યો હતો તે તૂટી ગયો હતો. તેણે જોયું કે

તેની વેદના તેની પોતાની મૂર્ખામીનું પરિણામ છે, અને તેણે કહ્યું કે “મારા પિતાના કેટલા ભાડે રાખેલા સેવકો પાસે રોટલી છે, અને હું ભૂખથી નાશ પામીશ! હું ઉભો થઈશ અને મારા પિતા પાસે જઈશ.”

જેમ તે કંગાળ હતો, ઉડાઉ ને પોતાના પિતાના પ્રેમની પ્રતીતિમાં એક આશા મળી. તે તે જ પ્રેમ હતો જે તેને ઘર તરફ દોરતો હતો. તેથી તે ઈશ્વર ના પ્રેમની ખાતરી છે કે જે પાપીને ઈશ્વર તરફ પાછા ફરવા માટે અવરોધ કરે છે. “ઈશ્વર ની ઈશ્વરતા તમને પસ્તાવા તરફ દોરી જાય છે.” રોમ. ૨:૪. સુવર્ણ સાંકળ, ઈશ્વરીય પ્રેમની કરુણા, એક દરેક વિકૃત આત્માની આસપાસ પસાર થાય છે.

(૧૦) તેના આશ્ચર્યજનક પ્રેમમાં, ક્યો મહાન વિશેષાધિકાર ઈશ્વર પિતા આપણને બોલવામાં મંજૂરી આપે છે?

જુઓ, પિતાએ આપણા પર કેટલો બધો પ્રેમ રાખ્યો છે કે આપણે ઈશ્વરનાં છોકરાં કહેવાઈએ! અને ખરેખર આપણે તેમનાં છોકરાં છીએ. તેથી જગત આપણને ઓળખતું નથી, કેમ કે તેણે તેમને ઓળખ્યા નહિ. (૧ યોહાનનો પત્ર ૩:૧)

પૃથ્વી અને સ્વર્ગની બધી સમજશક્તિઓને જોવા માટે કહેવામાં આવે છે કે પિતાએ આપણને કયા પ્રકારનો પ્રેમ આપ્યો છે, કે આપણે ઈશ્વર ના પુત્રો કહેવાઈએ. દરેક પાપી જોઈ અને જીવી શકે છે.

બેદરકાર સાથે કાલવરીના તે દૃશ્યનો સર્વે કરશો નહીં, વિચારહીન મન. શું તે હોઈ શકે કે દૂત આપણા પર નજર નાખે, ઈશ્વરના પ્રેમની પ્રાપ્તિ કરનારાઓ, અને આપણને ઠંડા, બેપરવા, અભેદ, જ્યારે આશ્ચર્યજનક સ્વર્ગ છુટકારાનું મુખ્ય કાર્ય પતિત દુનિયાને બચાવવા માટે જુવે છે, અને કલવરીના પ્રેમ અને દુઃખના

રહસ્યને જોવાની ઈચ્છા રાખે છે? અજાયબ અને આશ્ચર્યતામાં દૂતો તે લોકો પર નજર રાખે છે જેમના માટે આટલું મોટું તારણ આપવામાં આવ્યું છે, અને આશ્ચર્ય છે કે ઈશ્વર નો પ્રેમ તેમને જાગૃત નથી કરતો, અને કૃતજ્ઞતાના અને આરાધનાના મધુર તાણોને આગળ વધારશે.

પરંતુ, જે પરિણામ આખું સ્વર્ગ જોવે છે તે ખ્રિસ્તના અનુયાયીઓ હોવાનો દાવો કરે છે તેમની મધ્યે જોવાયું નથી. આપણા મિત્રો અને સબંધીઓના પ્રિય શબ્દોમાં આપણે કેટલી સહેલાઈથી બોલીએ છીએ, અને તેમ છતાં તેના વિશે આપણે બોલવામાં કેટલું ધીમું કરીએ છીએ જેના પ્રેમનું કોઈ સમાંતર નથી, તમારી મધ્યે ખ્રિસ્તના વધસ્થંભમાં સુયોજિત.

(૧૧) આપણે શું ન કરવાનું ધ્યાન રાખવું જોઈએ, જ્યારે પિતાનો પ્રેમ, પવિત્ર આત્મા દ્વારા, ઘરે આવવામાં આપણને ફરજ પાડે છે?

વળી ઉદ્ધારના દિવસને માટે તમને મુદ્રાંકિત કરનાર ઈશ્વરના પવિત્ર આત્માને તમે ખિન્ન ન કરો,
(એફેસીઓને પત્ર ૪:૩૦)

પરંતુ “જુઓ તમે જે બોલે છે તેને નકારતા નથી.” હિબ્રુ. ૧૨:૨૫. ઈસુએ કહ્યું, “આમંત્રિત કરાયેલા માણસોમાંથી કોઈ પણ મારું વાળું ચાખસે નહીં.” તેઓએ આમંત્રણ નામંજૂર કર્યું છે, અને તેમાંથી કોઈને પણ ફરીથી આમંત્રણ આપવાનું નથી. ખ્રિસ્તને નકારતા, ઈસુ તેમના હૃદયને સખ્તાઈ કરી રહ્યા હતા, અને તેમને શેતાનની સત્તામાં સોંપી રહ્યા હતા જેથી તેમના માટે તેમની કૃપા સ્વીકારવી અશક્ય બને. તેથી તે અત્યારે પણ છે. જો ઈશ્વર ના પ્રેમની પ્રશંસા કરવામાં ન આવે અને આત્માને નરમ પાડવામાં અને તેને વશ કરવા માટે એક નિરંતર સિદ્ધાંત ન બની જાય, તો આપણે સંપૂર્ણ ખોવાઈ ગયા છીએ. ઈશ્વરે જે પ્રેમ આપ્યો છે તેના કરતા વધારે કોઈ તેના પ્રેમનું

પ્રગટીકરણ આપી શકે નહીં. જો ઈસુનો પ્રેમ હૃદયને વશ ન કરે, તો ત્યાં કોઈ અર્થ નથી જેના દ્વારા આપણે પહોંચી શકીએ.

દર સમયે જ્યારે તમે દયાના સંદેશને સાંભળવાનો ઈનકાર કરો છો, ત્યારે તમે તમારી જાતને અવિશ્વાસમાં મજબૂત બનાવો છો. દરેક સમયે જ્યારે તમે ખ્રિસ્ત માટે તમારા હૃદયના દરવાજા ખોલવામાં નિષ્ફળ જાઓ છો, ત્યારે તમે જે તે બોલે છે તેનો અવાજ સાંભળવા માટે વધુને વધુ અનિચ્છા ધરાવશો. તમે દયાની છેલ્લી અપીલનો જવાબ આપવાની તમારી તક ઓછી કરો છો. પ્રાચીન ઈઝરાયલની જેમ તે તમારા વિશે ન લખાવા દો “એફાઈમ મૂર્તિઓમાં જોડાયેલો છે, તેને એકલો રહેવા દો.” હોશિયા ૪:૧૭. ખ્રિસ્ત તમારા પર ના રહે જેમ તે જેરુસલેમ પર રહ્યા, કહે છે, “ કેટલી વાર તમારા બાળકોને ભેગા કર્યા છે, જેમ મરઘી તેની પાંખો હેઠળ તેનાં બાળકોને ભેગા કરે છે, અને તમે નહિ! જુઓ, તમારું ઘર તમારા માટે નિર્જન રહે છે. લૂક ૧૩:૩૪, ૩૫.”

(૧૨) જ્યારે એક પાપી પણ પસ્તાવો કરે તો સ્વર્ગમાં શું થાય છે?

હું તમને કહું છું કે, એ જ રીતે જે નવ્વાણું ન્યાયીઓને પસ્તાવાની અગત્ય નથી, તેઓના કરતાં એક પાપી પસ્તાવો કરે તેને લીધે આકાશમાં આનંદ થશે. (લૂક ૧૫:૭)

આ દુતોનું કામ છે કે જેઓ પ્રયત્ન કરે છે, પીડાય છે, પરીક્ષણમાં છે, તેમની નજીક આવવું. તેઓ જેમના માટે ખ્રિસ્ત મૃત્યુ પામ્યા તેમના માટે નિખાલસ મહેનત કરે છે. જ્યારે પાપીઓ પોતાને તારણહારને સોંપવા દોરાય છે, ત્યારે દૂતો સ્વર્ગના સમાચાર સહન કરે છે, અને સ્વર્ગીય યજમાનમાં મહાન આનંદ થાય છે. “એક પાપીના પસ્તાવા પર સ્વર્ગમાં આનંદ રહે છે, બાકીના નવ્વાણું વ્યક્તિઓ

કરતા પણ વધારે, જેમને પસ્તાવાની જરૂર નથી.” લૂક ૧૫:૭. અંધકારને દૂર કરવા અને ખ્રિસ્તના જ્ઞાનને સર્વ સ્થળે ફેલાવવા આપણા તરફના દરેક સફળ પ્રયત્નોનો અહેવાલ સ્વર્ગને અપાય છે. જેમ પિતા આગળ કાર્યો ગણાય છે, તમામ સ્વર્ગીય યજમાનો દ્વારા આનંદ રોમાંચક થાય છે.

(૧૩) અગમ્ય પ્રેમ સાથે પિતાણે માફ કર્યું છે અને આપણને છોડાવ્યા છે, તેમનું આમંત્રણ અને આપણા કામનો ભાગ શું છે?

મેં તારા અપરાધ મેઘની જેમ, તથા તારાં પાપ વાદળની જેમ ભૂંસી નાખ્યાં છે; મારી તરફ પાછો ફર; કેમ કે મેં તારો ઉદ્ધાર કર્યો છે. (યશાયા ૪૪:૨૨)

શું તમે, વાચક, તમારો પોતાનો માર્ગ પસંદ કર્યો છે? શું તમે ઈશ્વર થી ભટક્યા છો? શું તમે તહેવારમાં ઉલ્લંઘનનાં ફાળોની માંગણી કરી છે, માત્ર તેમને તમારા હોઠો પર રાખ સમાન શોધવા માટે? અને હવે, તમારા જીવનની યોજનાઓ નિષ્ફળ થઈ ગઈ છે અને તમારી આશાઓ મરી ગઈ છે, શું તમે એકલા બેસીને નિર્જન થશો? તે અવાજ જે લાંબા સમયથી તમારા હૃદય સાથે વાત કરી રહ્યો છે, પરંતુ તમે તે સાંભળશો નહીં, તે તમારી પાસે વિશિષ્ટ અને સ્પષ્ટ રીતે આવે છે, 'ઉભા થાઓ, અને પ્રયાણ કરો; આ તમારું વિશ્રામ નથી: કારણ કે તે પ્રદૂષિત છે, તે તમારો વિનાશ કરશે, વ્રણ સમાન વિનાશ.” મીખા. ૨:૧૦.

તમારા પિતાના ઘરે પાછા ફરો. તે તમને આમંત્રણ આપે છે, કે “મારી પાસે પાછા ફરો; કારણ કે મેં તને છોડાવ્યા છે.” “મારી પાસે આવો: સાંભળો, અને તમારો આત્મા જીવશે; અને હું તમારી સાથે એક

શાશ્વત કરાર કરીશ, દાઉદની નિશ્ચિત દયા પણ.”

યશાયા ૪૪:૨૨; ૫૫:૩.

તમે પોતાને વધુ સારા ન કરો ત્યાં સુધી ખ્રિસ્તથી દૂર રહેવાની દુશ્મનની સૂચનાને સાંભળશો નહીં, જ્યાં સુધી તમે ઈશ્વર પાસે આવવા માટે સારા ન હો ત્યાં સુધી. જો તમે ત્યાં સુધી રાહ જુઓ તો તમે ક્યારેય નહીં આવો. જ્યારે શેતાન તમારા ગંદા વસ્ત્રો તરફ ધ્યાન દોરે છે, તારણહારના વચનને પુનરાવર્તિત કરો, “જે મારી પાસે આવે છે તેને હું બહાર કરીશ નહીં.” યોહાન ૬:૩૭. દુશ્મનને કહો કે ઈસુ ખ્રિસ્તનું લોહી સઘળા પાપથી શુદ્ધ કરે છે. દાઉદની પ્રાર્થનાને તમારી પોતાની બનાવો: “ઝુકાથી મને સાફ કરો, અને હું શુદ્ધ થઈશ, મને ધોવો, અને હું બરફ કરતા ધોળો થઈશ.” ગી.શા. ૫૧:૭.

અબ્બા પિતાના નામથી બ્રહ્માંડના સર્જક ઈશ્વર પાસે જવા અને મારા જીવન માટેની તેમની યોજનાને સ્વીકારવાનું મારા માટેનો અધિકાર છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

ઈશ્વર મારા પિતા દ્વારા ઉડાઉ પુત્ર અને પ્રેમાળ પિતાના રજૂ કરાયેલા દૃષ્ટાંત વિશે હું જાણું છું ત્યારે મારું હૃદય સ્પર્શી ગયું છે. કેવી રીતે, જ્યારે પુત્ર હજી બળવોમાં હતો, ત્યારે પિતાએ તેને શોધવાનું ચાલુ રાખ્યું જેમ તે તમને અને મને કરે છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું મારા વિદ્રોહથી વળવાનું પસંદ કરું છું અને હું એટલો આભારી છું કે મારી અનિષ્ટ રીત માટે કોઈ કટાક્ષ કે ઈશારો નથી. તે મારી અન્યાયને માફ કરે છે અને શાસ્ત્ર પ્રમાણે મારા પાપને વધુ યાદ રાખતા નથી.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

તે આશ્ચર્યજનક છે કે આખું સ્વર્ગ આનંદ કરે છે તે પાપી પર જે ઘરે પિતાના પ્રેમ પાસે આવે છે. મને આશ્ચર્ય થાય છે કે તેઓએ મારા માટે આ કર્યું છે!

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું કાયમ આભારી છું કે જ્યારે હું પાપમાં પાછો પડું ત્યારે પિતા મને છોડતા નથી, પરંતુ મને શોધે છે અને મને તેમની પાસે ખેંચે છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

તે મારા હૃદયપૂર્વકની પ્રાર્થના છે કે હું તેમના પવિત્ર આત્માને ખેદિત ન કરું અને જોણે મારા માટે ઘણું કર્યું છે તેની તરફ મારી પીઠ ન ફેરવું. હું મારું જીવન જીવવા માંગુ છું કે હું તેમના નામનો મહિમા લાવી શકું અને તેમના બાળક તરીકે ઓળખાતો રહું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

[illegible]

પાઠ ૪

ઈશ્વરનો પ્રેમ આપણા ચરિત્રના
શુદ્ધીકરણમાં પ્રગટ થયો

(૧) ઈશ્વરના ચારિત્ર્યનાં ક્યા ચાર લક્ષણો છે જેને તેઓ આપણામાં સમાવેશ કરવા માંગે છે અને આપણે તેમના પ્રેમનો દાવો કરી શકીએ?

અને યહોવા તેની આગળ થઈને ગયા, અને એવું જાહેર કર્યું, “યહોવા, યહોવા, દયાળુ તથા કૃપાળુ ઈશ્વર, મંદરોષી, અને અનુગ્રહ તથા સત્યથી ભરપૂર; (નિર્ગમન ૩૪:૬)

વક્ષાદાર નિર્માતાની જેમ તમારા આત્માની રક્ષા તેને પ્રતિબદ્ધ કરો. તેમની દયાની ખાતરી છે, તેમનો કરાર અનંત છે. ઘન્ય છે તે માણસ જેની આશા તેમના ઈશ્વર પ્રભુમાં છે, જે સત્યને સદા કાયમ રાખે છે. તમારા મગજમાં વચનોને પકડી રાખો અને તેમને વળગી રહો. જો તમે સહેલાઈથી કિંમતી વચનો માં સમાયેલ સમૃદ્ધ ખાતરી ધ્યાનમાં ન લઈ શકો તો, બીજાના હોઠેથી સાંભળો. શું પૂર્ણતા, શું પ્રેમ અને ખાતરી ઈશ્વરના તેમના હોઠ માંથી આ શબ્દો જોવા મળ્યા છે, તેમના પ્રેમની ઘોષના, તેમનો દયાભાવ અને તેમની દયાના બાળકોમાં અભિરુચિ,

ઈશ્વર તેમના દુઃખી લોકો માટે કરુણાથી ભરેલા છે. તેમની માફી માટે ક્યા પાપો ખૂબ મહાન છે? તે દયાળુ છે, અને જેમ કે નિંદા કરવા કરતાં ક્ષમા કરવામાં વધુ તૈયાર અને વધુ પ્રસન્ન છે. તે કૃપાળુ છે, આપણામાં ખોટું શોધી રહ્યો નથી; તે આપણું બંધારણ જાણે છે; તે યાદ કરે છે કે આપણે ફક્ત ધૂળ છીએ. તેમની અનહદ કરુણા અને દયામાં તે આપણી બધી પીઠબળીઓને સાજી કરે છે, સ્વતંત્રપણે પ્રેમ કરે છે જ્યારે આપણે હજી પાપી છીએ, તેમના પ્રકાશને પાછો ખેંચતા નથી, પણ ખ્રિસ્તની ખાતર આપણા પર ચમકતા રહે છે.

(૨) પિતાને કરેલી તેમની પ્રાર્થનામાં ઈસુએ આપણા માટે ઈશ્વરના પ્રેમનું વર્ણન કેવી રીતે કર્યું?

[એટલે] હું તેઓમાં અને તમે મારામાં થઈએ, જેથી તેઓ સંપૂર્ણ થઈને એક થાય. અને જગત જાણે કે તમે મને મોકલ્યો છે, અને જેમ તમે મારા પર પ્રેમ રાખ્યો છે, તેમ તેઓના પર પણ પ્રેમ રાખ્યો છે. (યોહાન ૧૭:૨૩)

અહીં તે અદ્ભુત સત્યની ઘોષણા છે, તે ઉત્તેજનથી ભરપૂર અને આરામદાયક, કે ઈશ્વર આપણને તેમના દીકરા સમાન પ્રેમ કરે છે. ઈસુએ તેમના શિષ્યો માટે તેમની છેલ્લી પ્રાર્થનામાં જે કહ્યું તે આ છે, “તમે તેમને પ્રેમ કર્યો છે, જેમ તમે મને પ્રેમ કર્યો.” યોહાન ૧૭:૨૩.

ઈશ્વર પાસે જવાનું સૌથી પહેલું પગલું એ છે કે તેમણે આપણને આપેલા પ્રેમને જાણવો અને વિશ્વાસ કરવો (૧ યોહાન ૪:૧૬); તે તેમના પ્રેમના દોરવા દ્વારા છે કે આપણે તેમની પાસે આવ્યાં છીએ.

તે વિશ્વાસ કરવો લગભગ ખૂબ સારો લાગે છે કે પિતા માનવ પરિવારના કોઈ પણ સભ્યને તેમના પુત્ર ને પ્રેમ કર્યો તેમ પ્રેમ કરી શકે છે અને કરે છે. પરંતુ આપણી પાસે ખાતરી છે કે તે કરે છે, અને આ

ખાતરીએ દરેકના હૃદયમાં આનંદ લાવવો જોઈએ,
સર્વોચ્ચ આદર જાગૃત થવો જોઈએ અને અવાર્ણનીય
આભાર માનવો જોઈએ. ઈશ્વરનો પ્રેમ અનિશ્ચિત
અને અવાસ્તવિક નથી, પરંતુ જીવંત વાસ્તવિકતા છે.
{એયપી ૫૮}

(૩) કોઈ સારા પિતા તેમના બાળકોને પ્રેમ કરનારા,
ઈશ્વરને આપણા ચરિત્રને સજ્જન અને સંપૂર્ણ
બનાવવા માટે શું કરવું જોઈએ?

કેમ કે જેના પર પ્રભુ પ્રેમ રાખે છે, તેને તે શિક્ષા કરે છે,
અને જે પુત્રનો સ્વીકાર કરે છે, તે દરેકને તે કોરડા મારે છે.”
(હિબ્રુઓને પત્ર ૧૨:૬)

દર્દી, સતત શિસ્ત એ એકલતાના સ્નેહની ભાવના છે.
મહાન યોજના અને સંપૂર્ણ ચરિત્ર નિર્માણના શ્રેષ્ઠ
પુરાવા કે ઈશ્વર આપણને પ્રેમ કરે છે તેને અનુભવો.
ભલે તે બાળક હોય, અથવા પુખ્ત ખ્રિસ્તી, શિસ્ત
ચરિત્ર માટે આવશ્યક છે.

ઈશ્વર ચરિત્રની રચના માટે જે પણ શિસ્તની જરૂર
હોય તે સંચાલન કરે છે, અથવા અનુભવોની મંજૂરી
આપે છે જે આ ઉદ્દેશ્યને પૂર્ણ કરશે. તેમ છતાં,
નિવેદનને શાબ્દિક રીતે દબાવવું જોઈએ નહીં, કે
જો ઈશ્વર વ્યક્તિગત રીતે અથવા સીધા જ સત્તાના
અથવા જીવનના કેટલાક શિસ્ત અનુભવોમાં ભાગ
લેનારા પીડા અને શોકને આદેશ આપ્યો હતો.

(૪) કેમ કે ઈશ્વર આપણને પ્રેમ કરે છે, અને જ્યારે
તે આપણાં સારા માટે કામ કરી શકે છે, ત્યારે તે
શેતાનના શ્રાપના ઈરાદાઓ સાથે શું કરે છે?

તોપણ યહોવા તારા ઈશ્વરે બલામનું સાંભળવા ચાહ્યું
નહિ; પણ યહોવા તારા ઈશ્વરે તારે માટે શાપને
બદલીને આશીર્વાદ આપ્યો, કેમ કે યહોવા તારા ઈશ્વર
તારા પર પ્રેમ રાખતા હતા. (પુનર્નિયમ ૨૩:૫)

ઈશ્વર તેમાંથી વિજય લાવી શકે છે જે આપણને નિષ્ફળતા અને પરાજિત લાગે છે. ઈશ્વર ને ભૂલી જવામાં આપણે ખતરામાં છીએ, આપણે વિશ્વાસની નજરે જોઈ ન શકાય તેવી બાબતોને જોવાના બદલે, જે બાબતો જોવાયેલ છે તે જોવા તરફ. જ્યારે દુર્ભાગ્ય કે આફતો આવે છે, ત્યારે આપણે ઈશ્વર ને ઉપેક્ષા કે કૂસ્તાનો આરોપ આપવા તૈયાર છીએ. જો તે કેટલીક રેખામાં આપણી ઉપયોગીતાને કાપી નાખવા યોગ્ય લાગે તો, આપણે એવું વિચારવાનું બંદ કરતા નથી કે આ રીતે ઈશ્વર આપણા સારા માટે કામ કરી શકે છે. આપણે શીખવાની જરૂર છે કે શિક્ષા તેની મહાન યોજનાનો એક ભાગ છે અને તે દુઃખના સળીયા હેઠળ ખ્રિસ્તી સક્રિય સેવામાં રોકાયેલા હોય ત્યારે માસ્ટર માટે ઘણી વાર વધારે કામ કરી શકે છે.

પાઉલ આ વિચાર પર તેમના વિસ્તાર માં નિર્દેશ કરે છે (હિબ્રુ. ૧૨:૫-૧૧) જ્યારે તેઓ આપણને શિસ્તબદ્ધ કરે છે ત્યારે આપણે આપણા ધરતીય પિતાને આદર આપીએ છીએ. કદાચ બાળકો તરીકે આપણે ધ્યાને લીધું છે કે તેઓ તે કરી રહ્યા હતા કારણ કે તેઓ આપણને પ્રેમ કરે છે. ઈશ્વર નાં બાળકોએ વિશ્વાસ કરવો જોઈએ કે બધી બાબતો સ્વર્ગીય પિતાના નિયંત્રણમાં છે જે તેમનામાં આનંદ કરે છે અને સંજોગોમાં તેમના સારા માટે કામ કરે છે જો તેઓ રાજીપૂર્વક શિસ્તને સોંપાશે અને પાઠ શીખશે તે શીખવવાનો હેતુ હતો.

(૫) ઈશ્વર કોને ઠપકો અને શિક્ષા કરે છે?

હું જેટલા પર પ્રેમ રાખું છું, તે સર્વને ઠપકો આપું છું તથા શિક્ષા કરું છું, માટે તું ઉત્સાહી થા અને પસ્તાવો કર.
(પ્રકટીકરણ ૩:૧૮)

ઈસુએ કહ્યું: “પિતા પોતે તમને પ્રેમ કરે છે.” જો ખ્રિસ્ત દ્વારા, ઈશ્વર પર આપણો વિશ્વાસ નિર્ધારિત છે, તો તે સાબિત થશે “આત્માના લંગર તરીકે, ખાતરીપૂર્વક અને અડગ, અને જે પડદાની અંદર

પ્રવેશ કરે છે; જ્યાં અગ્રદૂત આપણા માટે દાખલ છે.” તે સાચું છે કે નિરાશાઓ આવશે, ભારે દુઃખની આપણે અપેક્ષા રાખવી જોઈએ; પરંતુ આપણે ઈશ્વરને સર્વ સોંપવાની જરૂર છે, મહાન અને નાનું. તે આપણી ફરિયાદોના ગુણાકારથી અસ્વસ્થ થતો નથી અથવા આપણા બોજોના વજનથી હાંફતો નથી.

તેની દેખરેખ દરેક ઘર સુધી વિસ્તરે છે અને દરેક વ્યક્તિને ઘેરી લે છે; તે આપણા બધા વ્યવસાય અને આપણા દુઃખમાં ચિંતિત છે. તે દરેક આંસુને ચિહ્નિત કરે છે; તે આપણી નબળાઈઓની લાગણીથી સ્પર્શિત છે. અહીં તમામ દુઃખ અને પરીક્ષણો જે આપણા પર વીતે છે તે મંજૂર છે, તેમના પ્રેમનો હેતુ જે આપણા માટે છે તે કાર્ય કરે છે, “આપણે તેના પવિત્રતાના સહભાગી હોઈએ” અને તેથી તેમની હાજરીમાં મળેલી આનંદની પૂર્ણતામાં સહભાગી થઈએ છીએ.

પ્રલોભિત અને અજમાયેલા આત્માઓને યાદ રાખવા દો કે જ્યારે શિક્ષા તેમના પર આવે છે, તે ઈશ્વર છે જે તેમને મૃત્યુથી બચાવે છે. જે લોકોને ઠપકો આવે છે તેઓને, યાદ રાખવા દો કે “જેટલો વધારે હું પ્રેમ કરું છું, હું ઠપકો આપું છું અને નમ્ર બનવું છું” (પ્રગટી. ૩:૧૯).

(૬) આપણો ભાગ શું કરવાનો છે જ્યારે ઈશ્વર ઠપકો આપે છે અને નમ્ર બનાવે છે?

હું જેટલા પર પ્રેમ રાખું છું, તે સર્વને ઠપકો આપું છું તથા શિક્ષા કરું છું, માટે તું ઉત્સાહી થા અને પસ્તાવો કર.(પ્રકટીકરણ ૩:૧૯)

ઈશ્વર કહે છે, “હું જેટલો પ્રેમ કરું છું, હું ઠપકો આપું છું અને નમ્ર બનવું છું: તેથી ઉત્સાહી રહો, અને પસ્તાવો કરવો.”... ખ્રિસ્ત પશ્ચતાપી હૃદયને ઉપાડે છે અને શોકના

આત્માને શુદ્ધ કરે છે જ્યાં સુધી તે નિવાસસ્થાન ન બને ત્યાં. પરંતુ જ્યારે દુઃખ આપણા પર આવે છે, આપણામાંના કેટલા લોકો યાકુબ જેવા છે!

આપણને લાગે છે કે તે દુશ્મનનો હાથ છે; અને અંધકારમાં આપણે આંધળાશથી કુસ્તી કરીએ જ્યાં સુધી આપણી શક્તિ ખર્ચ ના થયા, અને આપણે કોઈ આશ્વાસન અથવા છુટકારો મળતો નથી.

યાકુબને ઈશ્વરીય સ્પર્શ દિવસના વિરામ સમયે તે જાહેર કર્યું કે એક જેની સાથે તે ઝઘડો કરી રહ્યો હતો -- કરારનો દૂત, અને, રડતી અને નિરાધાર, તે અનંત પ્રેમના સ્તન પર પડ્યો, એ આશીર્વાદ મેળવવા માટે જેના માટે તેનો આત્મા ઈચ્છતો હતો. આપણે પણ એ શીખવાની જરૂર છે કે અજમાયશનો અર્થ ફાયદો થાય છે, અને ઈશ્વર ની શિક્ષાને ધિક્કારવાની જરૂર નથી, અથવા જ્યારે આપણે તેને ઠપકો આપીએ છીએ ત્યારે મૂર્છિત થવું જોઈએ નહીં.

બધી સાચી પ્રતિકારક શિસ્તનો ઉદ્દેશ એ ભૂલ કરનારને પ્રતીતિ અપાવવાનો અને નવા શિક્ષણની ક્રિયાને પ્રોત્સાહિત કરવાનો છે. નમ્ર કરવું એ paideuō શબ્દ છે “બાળકોને તાલીમ આપવા માટે” “શિક્ષા કરવા”, ખાસ કરીને જેમ કે માતાપિતા બાળકને સુધારણા અને તાલીમના હેતુ માટે સજા કરે છે. જ્યારે ખ્રિસ્તના ઠપકાને અવગણવામાં આવે છે ત્યારે ખ્રિસ્તીને શિસ્તબદ્ધ કરવાનું કામ આવે છે. ન તો તેનો ઠપકો કે તેના શિસ્તબદ્ધતા ક્રોધની અભિવ્યક્તિ છે - જેમ કે કોઈ માણસ પોતાનો ગુસ્સો ગુમાવે છે - પણ ઉત્સાહપૂર્ણ પ્રેમ જેનો હેતુ પાપીઓને પસ્તાવા તરફ લાવવાનો છે.

(૭) તેમના ઠપકા અને શિસ્તબદ્ધતા સાથે, ઈશ્વર તેમની પ્રેમાળ દયા વિશે તેમના લોકોને શું વચન આપશે?

પરંતુ હું તેની પાસેથી મારી કૃપા છેક લઈ લઈશ નહિ, અને
હું મારું વિશ્વાસુપણું ખૂટવા દઈશ નહિ, (ગીતશાસ્ત્ર
૮૯:૩૩)

તેનો શબ્દ ગીરવે મૂક્યો છે. પર્વતો પ્રયાણ કરશે, અને
ટેકરીઓ દૂર થઈ જશે, પરંતુ તેમની દયા તેમના
લોકોથી જશે નહીં, તેમની શાંતિનો કરાર દૂર થશે
નહીં. તેનો અવાજ સંભળાયો છે, “મેં તમને અનંત
પ્રેમથી પ્રેમ કર્યો છે” (યર્મી. ૩૧:૩), “અનંત દયાથી
મેં તમારા પર દયા કરી છે” (યશા. ૫૪:૮).

આ પ્રેમ કેટલો આશ્ચર્યજનક છે, કે ઈશ્વર માનવીય
ડર અને નબળાઈથી શંકા અને સવાલ માટેના બધા
કારણોને દૂર કરવા માટે અનુગ્રહ કરે છે અને
વિશ્વાસમાં તેની સુધી પહોંચેલ ધ્રુજરીનો હાથ પકડે
છે; અને તે આપણને ગુણાકારની ખાતરીઓ અને
સલામતીઓ દ્વારા તેમના પર વિશ્વાસ કરવામાં મદદ
કરે છે. તેમણે આપણી આજ્ઞાકિત શરતો પર બંધનકર્તા
કરાર કર્યો છે, અને તે આપણી પોતાની વસ્તુઓની
સમજમાં મળવા આવે છે.

આપણે આપણા સાથી માણસ પ્રત્યે થી ગીરો કે
વચન વિચારીએ. જો નોંધાયેલ હોય, છતાં ગેરંટી
જોય છે.

ઈસુએ આ બધા વિચિત્ર ડરને પહોંચી વળ્યો છે, અને
તેણે શપથ સાથે તેમના વચનની પુષ્ટિ કરી છે: “જેમાં
ઈશ્વર, વધુ પુષ્કળતામાં તૈયાર છે વચનના વારસોને
બતાવવા માટે આ સલાહની પરિવર્તનશીલતા, શપથ
દ્વારા પુષ્ટિ આપી. . . .” તેમના વચનોમાંનો
વિશ્વાસ મજબૂત કરવા માટે આપણા ઈશ્વર વધુ શું
કરી શકે?

તમારા મનને ઈશ્વર ની ભલાઈ પર, મહાન પ્રેમ પર
જેનાથી તેમણે આપણને પ્રેમ કર્યો તે પર રહેવા દો,
જેમ કે તારણના કામમાં પુરાવા છે. જો તે આપણને
પ્રેમ ન કરતો અને આપણને મૂલ્યવાન ગણતો, તો આ

મહાન બલિદાન ન આપ્યું હોત. તે દયા અને કૃપામાં લાભકારક છે. તમારા હૃદય અને દિમાગને આરામ આપો માતાના હાથમાં થાકેલા બાળકની જેમ આરામ આપો. તેના અનંત હાથો તમારી નીચે છે.

(૮) ક્યાં દુઃખો છે જે સમયે ઈશ્વર પરવાનગી આપે છે, આપણને માટે કામ કરે છે?

કેમ કે અમારી થોડીક તથા ક્ષણિક વિપત્તિ અમારે માટે અત્યંત વધારે સદાકાલિક તથા ભારે મહિમા ઉત્પન્ન કરે છે; કેમ કે જે વસ્તુઓ દશ્ય છે તેમના પર નજર ન રાખતાં જે અદશ્ય છે તેમના પર અમે લક્ષ રાખીએ છીએ; કેમ કે જે દશ્ય છે તે ક્ષણિક છે, પણ જે અદશ્ય છે તે સદાકાલિક છે. (૨ કોરિંથીઓને પત્ર ૪: ૧૭-૧૮)

જો પાઉલ, મુશ્કેલીમાં દરેક બાજુએ, અસ્વસ્થ, સતવાણી, પરીક્ષણો પ્રકાશના દુઃખ બોલાવી શકતા, આજના ખ્રિસ્તીઓ પાસે શું ફરિયાદ છે? પાઉલના ઘણાં દુઃખની તુલનામાં આપણા પરીક્ષણો કેટલા નાનકડા છે! વિજય મેળવનારની રાહ જોતા અનંત મહિમાના ભારની તુલના કરવામાં તેઓ લાયક નથી. ચરિત્રની પૂર્ણતા માટે નિયુક્ત, તેઓ ઈશ્વર ના કામદાર છે. જો કે મહાન વંચિતતા અને ખ્રિસ્તીનું દુઃખ, કાળું અને અનિશ્ચિત વિદ્યાતાનો માર્ગ લાગે છે, તેણે ઈશ્વરમાં આનંદ માણવાની જરૂર છે, તે જાણીને કે બધા જ તેના ભલા માટે કામ કરી રહ્યા છે.

(૯) કઈ ભેટ, ચરિત્ર વિકાસ માટે જટિલ છે, શું ઈશ્વર તે બધાને આપશે જે તેને સ્વીકારી શકશે? તેમને ઈશ્વરે પોતાને જમણે હાથે રાજા તથા તારનાર થવાને ઝિંચા કર્યા છે કે, તે ઈઝરાયેલના મનમાં પશ્ચાતાપ [કરાવે] તથા તેઓને પાપની માફી આપે. (પ્રેરિતોનાં કૃત્યો ૫:૩૧)

પાપીને ખોવાયેલા ઘેટાં તરીકે રજૂ કરવામાં આવે છે, અને ખોવાયેલ ઘેટું ભરવાડ દ્વારા પાછું લાવવામાં ન

આવે ત્યાં સુધી તે ક્યારેય ગણોમાં પાછુ ફરતો નથી. પોતાનો કોઈ માણસ પસ્તાવો કરી શકતો નથી, અને પોતાને ન્યાયી ઠેરવવાના આશીર્વાદ માટે લાયક બનાવી શકતો નથી. પ્રભુ ઈસુ સતત પાપીના મનને પ્રભાવિત કરવા અને પોતાની જાતને જોવા માટે આકર્ષિત કરવા, ઈશ્વરનું ઘેટું જે જગતના પાપોને દૂર કરે છે, આપણે બચાવેલ આધ્યાત્મિક જીવન તરફ કોઈ પગલું લઈ શકતા નથી, જેમ ઈસુ ખેંચે છે અને આત્માને મજબૂત કરે છે, અને આપણને પસ્તાવાના તે અનુભવ તરફ દોરી જાય છે જેને પસ્તાવો કરવાની જરૂર નથી.

જ્યારે મુખ્ય યાજકો અને સદ્દૂકીઓ પહેલાં, પિતરે સ્પષ્ટપણે એ હકીકત રજૂ કરી કે પસ્તાવો એ ઈશ્વર ની ભેટ છે. ખ્રિસ્ત વિશે બોલતા, તેણે કહ્યું, “ જેને ઈશ્વરે તેના જમાણા હાથથી રાજકુમાર અને તારણહાર બનવા માટે ઉચ્ચ કર્યો, ઈઝરાઈલને પસ્તાવો કરવા, અને પાપોની માફી આપવા માટે” (પ્રે.કૃ. પ:૩૧).

ક્ષમા અને ન્યાયીકરણ કરતા પસ્તાવો એ ઈશ્વર ની ભેટથી ઓછી નથી, અને ખ્રિસ્ત દ્વારા જે આત્માને આપવામાં આવે છે તે સિવાય તેનો અનુભવ કરી શકાતો નથી. જો આપણે ખ્રિસ્ત તરફ દોર્યા છીએ, તો તે તેની શક્તિ અને સદ્ગુણ દ્વારા છે. પોષણની કૃપા તેના દ્વારા આવે છે, અને તેની પાસેથી ન્યાયીપણું આવે છે. તમારી આગળ બાઈબલના સમૃદ્ધ વચનો સાથે, તમે હજી પણ શંકાને સ્થાન આપી શકો? શું તમે વિશ્વાસ કરો છો કે જ્યારે ગરીબ પાપોને પાપથી પાછો ફરવા ઝંખે છે, પોતાના પાપને ત્યાગ કરવા ઝંખે છે, તેના પગે પસ્તાવામાં આવે છે ત્યારે ઈશ્વર તેને સખ્તાઈથી રોકે છે? આવા વિચારોથી દૂર! આ વિચારો કરતાં ઈશ્વર માટે વધુ અપમાનજનક બીજું કશું હોઈ શકે નહીં.

તમારા સ્વર્ગીય પિતાના આવા વિચારોને મનોરંજન કરવા સિવાય તમારા પોતાના આત્માને કંઈ નુકસાન

પહોંચાડી શકે નહિ. આપણું આખું આધ્યાત્મિક જીવન ઈશ્વર ની આવી વિભાવનાઓથી નિરાશાના સ્વરને પકડશે. તેઓ ઈશ્વર ને શોધવા અથવા તેમની સેવા કરવા માટેના તમામ પ્રયત્નોને નિરાશ કરે છે. આપણે ફક્ત ઈશ્વરને ન્યાયાધીશ તરીકે વિચારવા ન જોઈએ કે તે આપણી વિરુદ્ધ નિર્ણય આપવા તૈયાર છે. તે પાપને નફરત કરે છે; પરંતુ પાપીઓથી પ્રેમ સુધી તેણે પોતાને આપી દીધા છે, ખ્રિસ્તના વ્યક્તિત્વમાં. કે જે બધા બચાવી શકાશે અને મહિમાના રાજ્યમાં અનંત આશીર્વાદ મેળવશે.

(૧૦) કારણ કે ઈશ્વર દયાળુ, પ્રેમાળ, અને કૃપાળુ છે, તેમણે દરેક પસ્તાયેલ પાપીઓ માટે શું કરે છે?

પણ ઈશ્વર આપણા તારનારની દયા તથા માણસો પરનો તેમનો પ્રેમ પ્રગટ થયો, ત્યારે આપણાં પોતાનાં કરેલાં ન્યાયીપણામાંનાં કૃત્યોથી નહિ, પણ તેમની દયાથી, નવા જન્મના સ્નાનથી તથા પવિત્ર આત્માથી [થયેલા]
નવીનીકરણથી તેમણે આપણને તાર્યા. (તિતસને પત્ર ૩:૪-૫)

તે જ રીતે દરેક મનુષ્ય ખ્રિસ્ત પાસે આવી શકે છે. “આપણે કરેલા ન્યાયીપણાના કાર્યો દ્વારા નહીં, પરંતુ તેમની દયા મુજબ તેણે આપણને બચાવ્યા.” તિતસ ૩:૫. શું તમને લાગે છે કે તમે પાપી હોવાથી તમે ઈશ્વર પાસેથી આશીર્વાદ મેળવવાની આશા રાખી શકતા નથી? યાદ રાખો કે ખ્રિસ્ત પાપીઓને બચાવવા માટે જગતમાં આવ્યો હતો. આપણી પાસે ઈશ્વર ની ભલામણ કરવાનું કંઈ નથી; આપણે હવે અને હંમેશા જે વિનંતી કરી છીએ તે આપણી સાવ નિઃસહાય સ્થિતિ છે, જે તેની તારણ શક્તિને જરૂરી બનાવે છે. બધા આત્મ-અવલંબનનો ત્યાગ કરતા, આપણે કલવરીના વધસ્થંભ તરફ નજર કરી શકીએ અને કહીએ: “મારા હાથમાં હું કોઈ કિંમત

નથી લાવતો; હું ફક્ત તમારા વધસ્થંભ પર હું વળગી રહું છું.”

હું આભારી છું કે ઈશ્વર મને ખૂબ પ્રેમ કરે છે, એક સારા પિતા તરીકે, તે મને મારા સારા માટે ઠપકો આપવા અને શિસ્ત આપવા માટે પૂરતો પ્રેમ કરે છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું ઈશ્વર ની દયા, સહનશીલતા, અને પુષ્કળ ઈશ્વરતા માટે ખૂબ આભારી છું અને તે આ જીવન-બચાવનાં લક્ષણો મારા ચરિત્રમાં પ્રદાન કરવા માંગે છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

મને ખ્યાલ છે કે તે દુષ્ટ થવાનું કારણ નથી પરંતુ મને આનંદ છે કે તે મારા સારા માટે અને આખરે મારા ચરિત્રને પૂર્ણ કરવા માટે તે કામ કરી શકશે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું જોઉં છું કે જ્યારે ઈશ્વર મને શિખવે છે ત્યારે મારે તેની સાથે આવતી પસ્તાવોની ભેટ સ્વીકારી લેવી જોઈએ જેથી તે અંદર રહી શકે અને હું તેના ચરિત્રને પ્રતિબિંબિત કરી શકું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું આભારી છું કે ઈશ્વર ની પ્રેમાળ દયા ક્યારેય નિષ્ફળ નથી થતી અને કારણ કે તે મને ખૂબ પ્રેમ કરે છે, તે મને તે બધી વસ્તુઓ મુક્તપણે આપશે જે તેના નામનો મહિમા લાવશે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

પાઠ ૫

ઈશ્વરનો પ્રેમ કૃપા દ્વારા પ્રગટ થયો.

(૧) પ્રેષિત ક્યા નામથી અદ્ભુત મંત્રાલયનો સંદર્ભ આપે છે જે ઈશ્વર આપણી દોષી અને બરબાદ જાતિને બચાવવા તેમના મહાન પ્રેમને પ્રગટ કરે છે?

પણ સર્વ ઈશ્વર તરફથી છે, જેમણે ખ્રિસ્તની મારફતે આપણું સમાધાન પોતાની સાથે કરાવ્યું, અને સમાધાન [પ્રગટ કરવા] ની સેવા અમને સોંપી. (૨ કરિંથીઓને પત્ર ૫:૧૮)

પ્રેરિત કહે છે “ઈશ્વર ખ્રિસ્તમાં હતા, અને પોતાને માટે વિશ્વનું સમાધાન કરી રહ્યા હતા.” જેમ આપણે તારણની મહાન યોજનાનું ચિંતન કરીએ છીએ તેમ જ આપણે ઈશ્વરના ચરિત્રની યોગ્ય પ્રશંસા કરી શકીએ છીએ. નિર્માણનું કાર્ય તેમના પ્રેમનું અભિવ્યક્તિ હતું; પરંતુ દોષિત અને બરબાદ થઈ ગયેલી જાતિને બચાવવા માટે ઈશ્વરની ભેટ, માત્ર ઈશ્વરીય માયા અને કરુણાના અનંત ઉંડાણોને દર્શાવે છે. “ઈશ્વરે જગતને એટલો પ્રેમ કર્યો, કે તેમણે પોતાનો એકાકીજનિત દીકરો આપ્યો, કે જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ ન થાય, પરંતુ અનંતજીવન પામે.” જ્યારે ઈશ્વરનો કાયદો

જાળવવામાં આવ્યો છે, અને તેના ન્યાયને સમર્થન આપે છે, ત્યારે પાપીને માફ કરી શકાય છે. સ્વર્ગને પોતે જ આપવાની સૌથી પ્રિય ભેટ રેડવામાં આવી છે કે ઈશ્વર “ન્યાયી હોઈ, અને ઈસુમાં વિશ્વાસ કરનારાને વાજબી ગણી શકે.” તે ઉપહાર દ્વારા માણસો ઈશ્વરના બાળકો બનવા પાપના વિનાશ અને અધોગતિથી ઉત્તેજિત થાય છે. પાઉલ કહે છે “તમે દત્તક પાણાનો આત્મા પ્રાપ્ત કર્યો છે, જેના દ્વારા આપણે અબ્બા, પિતા, હાંક મારીએ છીએ.”

(૨) પ્રેમના અગમ્ય કૃત્યોમાં, તે મહાન ઉપહાર શું હતો જે દરેક વિશ્વાસીઓને બચાવી શકાય છે?

ઈશ્વરે જગતને એટલો પ્રેમ કર્યો, કે તેમણે પોતાનો એકાકીજનિત દીકરો આપ્યો, કે જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ ન થાય, પરંતુ અનંતજીવન પામે (યોહાન ૩:૧૬)

આ સંદેશ જગત માટે છે, “કોઈપણ” માટેનો અર્થ એ છે કે કોઈપણ અને તે બધા જે આ શરતનું પાલન કરે છે તે આશીર્વાદ વહેંચી શકે છે. સર્વ જે માટે જીવે ઈસુ છે, પોતાના વ્યક્તિગત ઉદ્ધારક તરીકે માને છે, તે “નાશ પામશે નહીં પણ અનંત જીવન પામશે.” દરેક જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે આપણને અનંત પુરસ્કાર મળે.

ઈશ્વરના પ્રેમનું પ્રગટીકરણ માણસને વધસ્તંભ પર કેન્દ્રિત કરે છે. તેનું સંપૂર્ણ મહત્વ જીભ શબ્દોમાં વ્યક્ત કરી શકતી નથી; પેન આલેખન કરી શકતી નથી; મનુષ્યનું મન સમજી શકતું નથી. કલવારીના વધસ્તંભ તરફ જોતા આપણે માત્ર કહી શકીએ: “ઈશ્વરે જગતને એટલો પ્રેમ કર્યો, કે તેમણે પોતાનો એકાકીજનિત દીકરો આપ્યો, કે જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ ન થાય, પરંતુ અનંતજીવન પામે.” યોહાન ૩:૧૬.

ખિસ્ત આપણા પાપો માટે વધસ્તંભે જડાયા, ખિસ્ત મૃત્યુ માંથી પુનરુત્થાનપામ્યા, ખિસ્ત ઉંચે ચડ્યા, આ તારણનું વિજ્ઞાના છે જે આપણે શીખવું અને શીખવવાનું છે.

(૩) આપણા માટેના તેમના મહાન પ્રેમને કારણે, ઈશ્વરે તેમના પુત્રને ક્યાં વિશિષ્ટ હેતુ માટે મોકલ્યા નથી?

કેમ કે જગતનો ન્યાય કરવા માટે નહિ, પણ તેમનાથી જગતનું તારણ થાય, તે માટે ઈશ્વરે પોતાના દીકરાને જગતમાં મોકલ્યો છે. (યોહાન ૩:૧૭)

ઈશ્વરે તેમના પુત્રને કદાચ દુનિયાની નિંદા કરવા માટે જગતમાં મોકલ્યો હશે. પરંતુ આશ્ચર્યજનક કૃપા!

ખિસ્ત નાશ કરવા નહીં, બચાવવા આવ્યો હતો. પ્રેરિતોએ તારણહારના અવિનય પ્રેમની પ્રેરણાથી તેમના હૃદયને ઝગમગાટ કર્યા વિના આ વિષયને ક્યારેય સ્પર્શ કર્યો નહીં.

ઈશ્વર ઈચ્છે છે કે બધા માણસો બચાવા જોઈએ, અને તેમના પુત્રની મહાન ભેટ દ્વારા પૂરા પાડવામાં આવેલા તેમના તારણ માટે. પરંતુ ઈશ્વરની ઈચ્છાની ખાતરી દરેક વ્યક્તિની ઈચ્છાથી હોવી જોઈએ કે તે તેના માટે અસરકારક બને. તારણ ફક્ત તેઓ જ માટે છે જેઓ ખિસ્ત પર વિશ્વાસ કરે છે અને પ્રાપ્ત કરે છે (જુવો યોહાન ૧:૧૨; ૩:૧૬).

(૪) જેઓ ખોવાઈ ગયેલ છે તેઓના તિરસ્કારનું કારણ શું છે?

અપરાધી ઠરાવવાનું કારણ એ છે કે, જગતમાં અજવાળું આવ્યા છતાં માણસોએ અજવાળાના કરતા અંધારું ચાહ્યું; કેમ કે તેઓના કામ ભૂંડા હતા. (યોહાન ૩:૧૯)

યોહાને સમજાવવા ઉતાવળ કરી છે કે જેઓ પુત્ર પર વિશ્વાસ નથી કરતા “પહેલેથી જ દોષિત” ઠેરવવામાં

આવ્યા છે, કારણ કે ફક્ત તેઓ વિશ્વાસ કરવાનો નકાર કરે છે. ઈશ્વરનો હેતુ તેમના દીકરાને જગતમાં મોકલવાનો જગતને બચાવવાનો છે. જો, તારણહારના આવવાથી, કેટલાક માણસો નિંદા કરે છે, તો ઈશ્વરને દોષી ઠેરવી શકાતા નથી. નિંદાના પરિણામો, સાચા પ્રકાશ તરફ આવવામાં નથી, માણસ માટે અંધકારની પસંદગીને કારણે જાણી જોઈને પ્રકાશથી વળવામાં છે.

(૫) આપણે લાયક વિનાશને રોકવા માટે ઈશ્વર કેવી રીતે તેમના મહાન પ્રેમને આપણા તરફ પ્રગટ કરે છે?

ઈશ્વરે પોતાના એકનાએક પુત્રને જગતમાં મોકલ્યા કે,
આપણે તેમનાથી જીવીએ, એ પરથી આપણા પર
ઈશ્વરનો પ્રેમ પ્રગટ થયો. (૧ યોહાનનો પત્ર ૪:૯)

જ્યારે આદમના પાપે જાતિને નિરાશાજનક દુઃખમાં ડુબાડ્યા, ઈશ્વર કદાચ પોતાને પતન પામતા માણસોથી અલગ કરી શકતા હતા. તેમણે તેઓને જેમ પાપી વ્યવહાર ને માટે લાયક છે તે પ્રમાણે વ્યવહાર કરતા. તેણે સ્વર્ગના દૂતોને આજ્ઞાઆપી હોત કે તે તેમના ક્રોધની શીશીઓ આપણા જગત પર રેડે. તેમણે આ બ્રહ્માંડમાંથી આ ઘેરો ડાઘ કાઢી નાખ્યો હોત. પરંતુ તેમણે આ ન કર્યું. તેમની હાજરીથી તેમને દેશનિકાલ કરવાને બદલે, તે હજી પણ પતિત જાતિ નજીક આવ્યો. તેમણે તેમના પુત્રને આપણા હાડકાનું હાડકું અને માંસનું માંસ બનવા માટે આપ્યો.

માણસને ઈશ્વરની ભેટ બધી ગણતરીઓથી પર છે. કંઈ રોકી ન હતી. ઈશ્વર એવું કહેવાની મંજૂરી આપશે નહીં કે તે પ્રેમથી વધુ પ્રમાણમાં પ્રેમ કરી શકે અથવા માનવતાને જાહેર કરી શકે. ખ્રિસ્તની ભેટમાં તેમણે આખું સ્વર્ગ આપ્યું.

(૬) ઈશ્વરના આપણા પ્રત્યેના મહાન પ્રેમને લીધે, ક્યાં હેતુને લીધે તેમણે તેમના દીકરાને પૃથ્વી પર મોકલ્યો?

આપણે ઈશ્વર પર પ્રેમ રાખ્યો, એમાં પ્રેમ નહિ, પણ તેમણે આપણા પર પ્રેમ રાખ્યો અને પોતાના પુત્રને આપણાં પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત થવા માટે મોકલ્યા, એમાં પ્રેમ છે. (૧ યોહાનનો પત્ર ૪:૧૦)

જ્યારે, ઉલ્લંઘનના પરિણામે, આદમ અને હવા બધી આશાઓ માંથી કાપી નંખાયા હતા, જ્યારે ન્યાયે પાપના મૃત્યુની માંગ કરે, ખ્રિસ્તે પોતાને બલિદાન તરીકે આપ્યું. “આમાં તે પ્રેમ છે, તે નહિ કે આપણે ઈશ્વરને પ્રેમ કર્યો, પરંતુ તેમણે આપણને પ્રેમ કર્યો, અને તેના પુત્રને આપણા પાપો માટે પશ્ચાત્તાપ થવા મોકલ્યો.” “આપણે બધાં ભટકી ગયેલ ઘેટાંની સમાન છીએ; આપણે દરેકને તેની રીતે ફેરવી દીધું છે; અને ઈશ્વરે તેના પર આપણા બધાના અન્યાય મુક્યા છે.” ૧યોહાનનો પત્ર ૪:૧૦; યશાયા ૫૩:૬.

માણસ પાસે ફક્ત એક જ વકીલ છે, એક મધ્યસ્થી, જે અન્યાયને માફ કરવા માટે સક્ષમ છે. શું આપણા હૃદય તેમના માટે આભાર સાથે ફૂલવા ના જોઈએ જેમણે ઈસુને આપણા પાપોના પશ્ચાત્તાપમાટે આપ્યો? પિતાએ આપણા વતી જે પ્રેમ પ્રગટ કર્યો છે તેના વિશે ઊંડાઈથી વિચારો, જે પ્રેમ તેમણે આપણા માટે વ્યક્ત કર્યો. આપણે આ પ્રેમને માપી શકતા નથી. માપદંડ ત્યાં કંઈ નથી. આપણે ફક્ત કલવરી તરફ નિર્દેશ કરી શકીએ, જગતના પાયાથી હટ્યા કરાયેલા ઘેટાંના બચ્યા તરફ. તે અનંત બલિદાન છે. શું આપણે અનંતતાને સમજી અને માપી શકીએ?

(૭) ઈશ્વરે શું કરવા માટે ખ્રિસ્તને મોકલ્યો છે કે તે તેમના આપણા માટેના અનુપમ પ્રેમ પુરાવાઓને પ્રદર્શિત કરે છે?

પણ આપણે જ્યારે પાપી હતા ત્યારે ખ્રિસ્ત આપણે માટે મરણ પામ્યા, એમ કરવામાં ઈશ્વર આપણા પર પોતાનો પ્રેમ પ્રગટ કરે છે. (રોમનોને પત્ર ૫:૮)

તે સુવાર્તાનો મહિમા છે કે તે પરોપકારના સતત અભિવ્યક્તિ દ્વારા પતિત જાતિમાં ઈશ્વરીય છબી પુનઃસ્થાપિત કરવાના સિદ્ધાંત ઉપર સ્થાપિત થયેલ છે. આ કામ સ્વર્ગીય દરબારમાં શરૂ થયું. ત્યાં પરમેશ્વરે મનુષ્યને તેમના પ્રત્યેના પ્રેમની શંકાતીત પુરાવા આપવાનું નક્કી કર્યું. તેમણે “જગતને એટલો પ્રેમ કર્યો, કે તેમણે પોતાનો એકાકીજનિત દીકરો આપ્યો, કે જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ ન થાય, પરંતુ અનંતજીવન પામે.”

યોહાન ૩:૧૬

ઈશ્વર જાતિ માટે દયાથી ઉશ્કેરાયા હતા, અને પિતા, પુત્ર, અને પવિત્ર આત્માએ પોતાને તારણની યોજના માટે કામ કરવાને શોધ્યા. આ યોજનાને સંપૂર્ણ રીતે અમલમાં મૂકવા માટે, તે નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું કે ઈશ્વરનો એકમાત્ર પુત્ર ખ્રિસ્તે, પાપ માટે પોતાની જાતને બલિદાન આપવું જોઈએ. આ પ્રેમની ઊંડાઈને કઈ લીટી માપી શકે છે? ઈશ્વર માણસને એમ કહેવાનું અશક્ય બનાવે છે કે તે વધારે કરી શકતા. ખ્રિસ્ત સાથે તેમણે સ્વર્ગના તમામ સંસાધનો આપ્યા, કે માણસની ઉન્નતિ માટેની યોજનામાં કંઈપણ જોઈતું ન હોય. અહીં પ્રેમ છે--જેનું ચિંતન આત્માને અકલ્પનીય કૃતજ્ઞતાથી ભરવું જોઈએ! ઓ, શું પ્રેમ, શું અજોડ પ્રેમ! આ પ્રેમનું ચિંતન આત્માને તમામ સ્વાર્થથી શુદ્ધ કરશે. તે શિષ્યને પોતાને અસ્વીકાર કરવાનો, વધસ્તંભ ઊંચકવાનો, અને તારણહારને અનુસરવા તરફ દોરી જશે.

(૮) જોકે, જ્યાં સુધી સ્વર્ગને, આપણે સંપૂર્ણ સમજીએ નહિ, ઈશ્વરના પ્રેમને ધ્યાનમાં રાખતા આપણી પ્રાથના શું હોવી જોઈએ?

તમે સર્વ સંતોની સાથે [ખ્રિસ્તના પ્રેમની] પહોળાઈ, લંબાઈ, ઊંચાઈ, તથા ઊંડાઈ કેટલી છે તે સમજી શકો, અને ખ્રિસ્તનો પ્રેમ જે માણસની સમજશક્તિની બહાર

છે, તે તમે સમજી શકો કે, તમે ઈશ્વરની સર્વ સંપૂર્ણતા પ્રમાણે સંપૂર્ણ થાઓ. (એફેસીઓને પત્ર ૩:૧૮-૧૯)

ઈશ્વરના પ્રેમનું ચિંતન તેમના પુત્રની ઉપહારમાં પતિત માણસોના તારણ માટે પ્રગટ થાય છે હૃદયને ઉત્તેજિત કરશે અને આત્માની શક્તિઓને જાગ્રત કરશે જેમ કાંઈ નહીં હોય. તારણનું કાર્ય એ એક અદ્ભુત કાર્ય છે; તે ઈશ્વરના બ્રહ્માંડમાં એક રહસ્ય છે. પણ આવી અનુપમ કૃપાની વસ્તુ કેટલી ઉદાસીન છે!

જો આપણી સંવેદનાઓ પાપ દ્વારા બુઢી હોય અને ઘેરા ચિત્રોના ચિંતન જે શેતાન સતત આપણી આગળ પ્રસ્તુત કરે છે, ઉત્સાહ અને કૃતજ્ઞતાનો સતત પ્રવાહ આપણા હૃદયમાંથી જતો રેહશે તેની તરફ જે દરરોજ જે લાભો માટે આપણે સંપૂર્ણ લાયક નથી તેને આપણામાં ઉમેરે છે.

ઉદ્ધાર કરનારનું સદાકાળનું ગીત તેની પ્રશંસા થશે જેમણે આપણને પ્રેમ કર્યો છે અને આપણને તેના પોતાના લોહીથી આપણા પાપો ધોઈ નાખ્યા છે; અને જો આપણે ક્યારેય ઈશ્વરના સિંહાસન સમક્ષ તે ગીત ગાઈએ તો આપણે તેને અહીં શીખવું જોઈએ.”

(૯) તેમ છતાં આપણે અન્યાય અને નિરાશામાં ઊંડા પડી જઈએ, અને આપણા પ્રેમના ઈશ્વર કઈ ત્રણ વસ્તુનું વચન આપે છે તે એટલા અનિચ્છનીય છે?

“તેઓના પાછા હઠવાથી તેઓ પર જે અપત્તિ આવી છે તેથી હું તેમને મુક્ત કરીશ, હું ઉદારપણાથી તેમના પર પ્રેમ રાખીશ, કેમ કે મારો ક્રોધ તેમના પરથી ઊતર્યો છે.

(હોશિયા ૧૪:૪)

ઈશ્વરનાં શહેરમાં પ્રવેશનારા બધા જ મુશ્કેલ દરવાજા દ્વારા પ્રવેશ કરશે--વેદનાકારી પ્રયત્નો દ્વારા; “ત્યાં કોઈ પણ મુજબની કોઈ વસ્તુ તેમાં પ્રવેશ કરશે નહિ જે અશુદ્ધ હશે. “પ્રગટીકરણ ૨૧:૨૭. પરંતુ જેનું પદભ્રષ્ટ થયું છે તેમને નિરાશ થવાની જરૂર નથી. વૃદ્ધ માણસ, એકવાર ઈશ્વરનો સન્માન કરાયેલ,

તેમની આત્માને અશુદ્ધ કરી હશે, વાસનાના યજ્ઞવેદી પર સદ્ગુણનો ભોગ ચઢાવતા; પરંતુ જો તેઓ પસ્તાવો કરે, પાપનો ત્યાગ કરે, અને ઈશ્વર તરફ ફેરે, તો તેમના માટે હજી પણ આશા છે.

તે જે ઘોષણા કરે છે, “મૃત્યુ સુધી તમે વફાદાર બનો, અને હું તમને જીવનનો મુગટ આપીશ,” ઉપરાંત આમંત્રણ પણ આપે છે, “દુષ્ટ લોકો પોતાનો માર્ગ છોડી દો, અને અધર્મ માણસને તેના વિચારો છોડી દો: અને તેને ઈશ્વર તરફ પાછા ફરવા દો, અને તે તેના પર દયા કરશે; અને આપણા ઈશ્વરને, કેમ કે તે પુષ્કળ માફ કરશે.” પ્રગટીકરણ ૨:૧૦; યશાયા ૫૫:૭. ઈશ્વર પાપને નફરત કરે છે, પરંતુ તે પાપીને પ્રેમ કરે છે. “હું તેમની પીછેહઠને સાજી કરીશ” તે જાહેર કરે છે; હું તેમને મુક્તપણે પ્રેમ કરીશ.” હોશિયા ૧૪:૪.

(૧૦) ક્યાં કારણ થી ઈશ્વર તેમની શ્રીમંત કૃપા આપણા પર રાખી ખ્રિસ્ત સાથે આપણને જીવંત બનાવે છે?

પણ ઈશ્વર, જે કરુણાથી ભરપૂર છે, તેમણે આપણા પર પ્રેમ રાખ્યો, તેમના અત્યંત પ્રેમને લીધે, આપણે પાપમાં મૂએલા હતા ત્યારે તેમણે ખ્રિસ્તની સાથે આપણને સજીવન કર્યા (કૃપાથી તમે તારણ પામેલા છો), (એફેસીઓને પત્ર ૨:૪-૫)

ઈશ્વર માત્ર દયાળુ જ નથી; જેઓ તેમને પોકારે છે તે સર્વ માટે તે દયાથી સમૃદ્ધ છે, એટલા માટે નહિ કે તેઓ તેના માટે યોગ્ય છે, પરંતુ કારણ કે દયા આપવી એ ઈશ્વરનો આનંદ છે(તીતસ ૩:૫; ૧ પિતર ૧:૩).

ઈશ્વરનો પ્રેમ કરુણાથી વધારે કંઈક છે; જે ક્ષાયદાકારક ક્રિયા તરફ દોરી જાય છે અને તે યથાવત છે. ઈશ્વરે આપણને પ્રેમ કર્યો, “જ્યારે અમે પાપી હતા” અને

આપણને પ્રેમ કરવાનું ક્યારેય બંધ નહીં કરે. તે આ પ્રેમથી હતો જે તેમના તારણના કાર્યને પ્રેરણા આપી યોહાન ૩:૧૬. પ્રેમ તેના ચરિત્રનું મુખ્ય લક્ષણ છે (૧ યોહાન ૪:૮), ખ્રિસ્તના વ્યક્તિમાં તેની સર્વોચ્ચ અભિવ્યક્તિ શોધવી. ઈશ્વર આપણા પર દયા કરે છે કારણ કે આપણે પાપી છીએ, અને તે આપણને પ્રેમ કરે છે કારણ કે આપણે તેના જીવો છીએ. માણસ માટેનું તેમનું મહાન કાર્ય ફક્ત પરોપકાર અથવા સેવાભાવી ભલાઈનું કાર્ય નહોતું; તે પ્રેમની લાગણીનું કાર્ય હતું.

આ ઈશ્વરની કૃપા છે, આ પ્રેમ જેનાથી તેમણે આપણને પ્રેમ કર્યો, જ્યારે આપણે ગુનાઓ અને પાપમાં હતા, દુષ્ટ કર્યો દ્વારા દુશ્મન આપણા મનમાં, અમુક વિષય વાશના અને આનંદ, ભ્રષ્ટ ભૂખ્યા ઉત્કાંતના ગુલામો, શેતાન અને પાપના દશો. ખ્રિસ્તમાં પ્રેમની કેટલી ઊંડાઈ પ્રગટ થાય છે, જેમ કે તે આપણા પાપોનો પશ્ચાત્તાપબને છે. પવિત્ર આત્માની સેવા દ્વારા આત્માઓને પાપોની ક્ષમા શોધવા તરફ દોરાય છે.

(૧૧) કોના દ્વારા ઈશ્વરે તેમના પ્રેમનું ચરિત્ર જગને દર્શાવ્યું ?

ઈસુ તેને કહે છે, “ફિલિપ, આટલી મુદત સુધી હું તમારી સાથે રહ્યો છું, તોપણ શું તું મને ઓળખતો નથી? જેણે મને જોયો છે તેણે પિતાને જોયા છે. તો તું શા માટે કહે છે કે અમને પિતા બતાવો. (યોહાન ૧૪:૮)

પૃથ્વી ઈશ્વરની ખોટી માન્યતા દ્વારા અંધકારમય હતી. કે અંધકારમય પડછાયો હજવો થાય, કદાચ જગતને ઈશ્વર પાછું લાવી શકે, શેતાનની ભ્રામક શક્તિ તૂટી હતી. આ બળથી થયું નહતું. બળનો

ઉપયોગ ઈશ્વરની સરકાર વિપરીત છે; તે માત્ર પ્રેમની સેવા ઈચ્છે છે; અને પ્રેમ ક્યારેય આદેશ આપી શકતો નથી; તે બળ અથવા અધિકારથી જીતી શકાતો નથી. માત્ર પ્રેમ દ્વારા જ પ્રેમ જાગૃત થાય છે.

ઈશ્વરને જાણવો તે તેમને પ્રેમ કરવો છે; તેમનું ચરિત્ર શેતાનના ચરિત્રથી વિભિન્ન પ્રગટ થવું જોઈએ. આ કાર્ય માત્ર એક થી આખા બ્રહ્માંડમાં કરી શકાત. માત્ર તે જ જણે ઈશ્વરના પ્રેમની ઉંચાઈ અને ઊંડાઈ જાણી તે જાણીતું કરી શકે. જગતની અંધારી રાત પર ન્યાયનો સૂર્ય વધવો જોઈએ, “તેની પાંખોમાં રૂઝ સાથે.” મલા. ૪:૨.

(૧૨) ઈશ્વરનો આપણા માટેનો પ્રેમ અથવા આપણને બચાવવા તેમના પુત્રની ઉત્તમ ભેટ, શું પહેલા આવ્યું?

કેમ કે ઈશ્વરે જગત પર એટલો પ્રેમ કર્યો કે તેમણે પોતાનો એકાકીજનિત દીકરો આપ્યો, એ માટે કે જે કોઈ તેમના પર વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ ન થાય, પણ તે અનંતજીવન પામે. (યોહાન ૩:૧૬)

પિતાના હૃદયમાં માણસ માટે પ્રેમ ઉત્પન્ન કરવા માટે આ બલિદાન આપવામાં આવ્યું ન હતું, અને બચાવવાની ઈચ્છા જાગૃત કરવા નહિ. ના ના!
“ઈશ્વરે જગતને એટલો પ્રેમ કર્યો, કે તેમણે પોતાનો એકાકીજનિત દીકરો આપ્યો.” યોહાન ૩:૧૬. પિતા આપણને પ્રેમ કરે છે, મહાન પશ્ચાતાપ માટે નહિ, પરંતુ તે આપણને પ્રેમ કરે છે એટલે તેમણે પશ્ચાતાપ પૂરો પાડ્યો. ખ્રિસ્ત તે માધ્યમ હતો જેના દ્વારા તે પતિત જગત પર તેમના અનંત પ્રેમને રેડી શક્યા.
“ઈશ્વર ખ્રિસ્તમાં હતા, પોતાને માટે જગત સાથે સમાધાન કરવા. “૨ કરીંથીઓને પત્ર ૫:૧૮. ઈશ્વરે

તેમના પુત્ર સાથે સહન કર્યું. ગેથસેમનાની વેદનામાં,
કલ્વરીના મૃત્યુએ, અનંત પ્રેમના હૃદયએ આપણા
તારણની કિંમત ચૂકવી.

ઈસુએ કહ્યું, “તેથી મારા પિતા મને પ્રેમ કરે છે,
કારણ કે હું મારું જીવન આપું છું, જેથી હું તેને
ફરીથી લઈ શકું.” યોહાન ૧૦:૧૭. તે છે, “મારા
પિતાએ તમને એટલો પ્રેમ કર્યો છે કે તે મને પણ
ખુબ પ્રેમ કરે છે તમને છોડાવવા માટે મારો જીવ
આપવા માટે. તમારો અવેજી અને જમીન બનવામાં,
મારું જીવન સોંપવા દ્વારા, તમારી જવાબદારીઓ,
તમારા ઉલ્લંઘનો લેવા દ્વારા, હું મારા પિતાનો પ્રિય
છું; માટે મારા બલિદાન દ્વારા, ઈશ્વર ન્યાયી, અને
વળી જે ઈસુમાં વિશ્વાસ કરે છે તેમનો ન્યાયી હોઈ
શકે છે.”

(૧૩) પાપમાં મુઆ હોવા છતાં, ઈશ્વરે કઈ બે
બાબત કરી, તેમના મહાન પ્રેમ અને કૃપામાં, ખ્રિસ્ત
દ્વારા આપણા માટે કરે છે?

*આપણે પાપમાં મૂએલા હતા ત્યારે તેમણે ખ્રિસ્તની
સાથે આપણને સજીવન કર્યા (કૃપાથી તમે તારણ
પામેલા છો), અને સાથે ઉઠાડ્યા, ને ખ્રિસ્ત ઈસુમાં
સ્વર્ગીય સ્થાનોમાં તેમની સાથે બેસાડ્યા.(એફેસીઓને
પત્ર ૨:૫-૬)*

માણસને સમજાવવા માટે કે ઈશ્વર ખ્રિસ્તની ભેટ
દ્વારા આપણને તેમની સાથે જોડશે તે માટે જીવન
અને મહિમાના ઈશ્વરે દિવ્યતાના વસ્ત્રો માનવતા
સાથે પહેર્યા છે. ઈશ્વર સાથે જોડાણ વિના કોઈ
પણ સંભવત ખુશ થઈ શકતું નથી. પતિત માણસે
એ શીખવાનું છે કે જ્યાં સુધી તેમનો પ્રેમ
પ્રાયશ્ચિત પાપીને ભેટતો નથી, નિષ્કલંક ઈશ્વરના
ઘેટાના ગુણો દ્વારા પરિવર્તિત થતો નથી ત્યાં
સુધી આપણા સ્વર્ગીય પિતા સંતુષ્ટ થતા નથી.

સર્વ સ્વર્ગીય બુદ્ધિનું કાર્ય આ અંત સુધી છે. તેમના સેનાપતિના આદેશ હેઠળ જેઓ ઉલ્લંઘન દ્વારા તેમના સ્વર્ગીય પિતાથી પોતાને જુદા કર્યા છે તેમને પાછા મેળવવા માટે કાર્ય કરવાનું છે. યોજના ઘડી કાઢવામાં આવી છે જેથી ખ્રિસ્તની અદ્ભુત કૃપા અને પ્રેમ જગતમાં પ્રગટ થશે. અનંત કિંમત ઈશ્વરના પુત્ર દ્વારા માણસની ખંડણી માટે ચૂકવેલ છે, ઈશ્વરનો પ્રેમ પ્રગટ થયો છે.

તારણની આ ભવ્ય યોજના આખા જગતને બચાવવા માટેની જોગવાઈઓમાં ભરપૂર છે. પાપી અને પતિત માણસ પાપની માફી દ્વારા અને ખ્રિસ્તના દોષિત ન્યાયપણા દ્વારા ખ્રિસ્તમાં સંપૂર્ણ બનાવવામાં આવ્યો.

પિતાનો પ્રેમ પ્રગટ કરવા અને આપણને વિનાશથી બચાવવા માટે ખ્રિસ્ત માંસ માં આ પૃથ્વીમાં આવ્યા તે ઈશ્વરની રહસ્યમયતા માં હું આશ્ચર્ય પામું છું!

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું હંમેશ માટે આભારી છું કે તેમના પુત્રની ભેટ જે ઈશ્વરે એટલી ઉદારતાપૂર્વક આપી, કે મારી પાસે ભવિષ્ય હોઈ શકે અને તેમની હજુરીમાં જીવનની આશા જે દુઃખ, પીડા અને મરણથી સ્વતંત્ર છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

તે મારી પ્રાર્થના છે કે ઈશ્વર મને તેમના આત્માથી ભરી દે કે હું આ જગતમાં તેમના શાનદાર પ્રકાશના પ્રેમને બદલે પાપના અંધકારને પ્રેમ ના કરું અને અંધકારમાં નિંદા પસંદ ના કરું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

મારી પીછેહઠને સાજી કરવા બદલ, મુક્તપણે પ્રેમ કરવા બદલ, તમારો ક્રોધ મારાથી દુર કરનાર તમારા વચન માટે પિતા તમારો ખુબ આભાર.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

51

અનિશ્ચિત

હું પ્રશંસા કરું છું કે ઈશ્વર આપણી પતિત જાતિ માટે દયા થી ખસેડાયા હતા અને મારા તારણના કામ માટે પોતાની જાતને આપી હતી.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

51

અનિશ્ચિત

આ દિવસે હું ઈશ્વરને મારું હૃદય, મન, અને આત્મા
આપું છું અને પ્રાર્થના કરું છું કે, તેમની કૃપા અને
આત્મા દ્વારા, હું મારું જીવન તેમની મહિમા માટે
જીવી શકું. હું તેમના પ્રેમ અને દેવતા માટે
શક્તિશાળી સાક્ષી બનવાની ઈચ્છા રાખું છું જેમ
પ્રગટ થયું ધર્મનિષ્ઠાના રહસ્ય દ્વારા મારા માટે
ખ્રિસ્તના જીવન અને મૃત્યુમાં પ્રગટ થાય છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

51

અનિશ્ચિત

[illegible]

પાઠ ૬

ઈશ્વરનો પ્રેમ તેમના ન્યાય અને
દયા દ્વારા પ્રગટ થાય છે

(૧) ખ્રિસ્ત શા માટે પૃથ્વી પર આવ્યા અને સમ્માન,
પરિપૂર્ણતા, અને સમર્થન માટે પોતાનું જીવન આપ્યું?

*નિયમશાસ્ત્ર અથવા પ્રબોધકોની વાતોનો નાશ કરવાને
હું આવ્યો છું, એમ ન ધારો. હું નાશ કરવા તો નહિ,
પણ પૂર્ણ કરવા આવ્યો છું. (માથ્થી ૫:૧૭)*

ખોવાયેલી જાતિને છોડાવવા માટે ઈશ્વરનો અનંત પ્રેમ
તેમના એકમાત્ર પુત્રની ભેટમાં પ્રગટ થયો છે. ખ્રિસ્ત
માણસો માટે તેમના પિતાના ચરિત્રને પ્રગટ કરવા
પૃથ્વી પર આવ્યો, અને તેનું જીવન ઈશ્વરીય માયા
અને કરુણાના કાર્યોથી ભરેલું હતું. અને છતાં ખ્રિસ્ત
પોતે ઘોષણા કરે છે, “આકાશ અને પ્રુથ્વી જતા રહે
ત્યાં સુધી, શાસ્ત્રમાંથી એક કાનો અથવા એક માત્રા
જાતિ રેહશે નહિ.” માથ્થી ૫:૧૮.

ઈસુ દ્વારા, ઈશ્વરની દયા માણસોને પ્રગટ થઈ હતી;
પરંતુ દયા ન્યાયને અલગ રાખતી નથી. નિયમ
ઈશ્વરના ચારિત્ર્યનાં લક્ષણો પ્રગટ કરે છે, અને
માણસને તેની પતિત અવસ્થામાં મળવા માટે તેની

કોઈ કાનો કે માત્ર બદલી શકાતી નથી. ઈશ્વરે તેમનો નિયમ બદલ્યો નથી, પરંતુ તેમણે પોતાનું બલિદાન આપ્યું, ખ્રિસ્તમાં, માણસના તારણ માટે. “ઈશ્વર ખ્રિસ્તમાં હતા, પોતાની સાથે જગતનું સમાધાન કરવાને.” ૨ કરંથી. ૫:૧૮.

નિયમ શાસ્ત્ર ન્યાયીપણાની આવશ્યકતા રાખે છે,-- ન્યાયી જીવન, સંપૂર્ણ ચરિત્ર; અને આ માણસે આપવાનું નથી. તે ઈશ્વરના પવિત્ર નિયમ શાસ્ત્રના દાવાઓ પૂરા કરી શકતો નથી. પરંતુ ખ્રિસ્ત, પૃથ્વી પર માણસ સમાન આવે છે, પવિત્ર જીવન જીવ્યા, અને સંપૂર્ણ ચરિત્ર વિકસિત કર્યું.

આ તે બધાને મુક્ત ભેટ તરીકે તક આપશે જે તેને પ્રાપ્ત કરશે. તેનું જીવન માણસોના જીવન માટે ઉભું છે. આમ તેઓ પાસે પાપોની માફી છે જે વીતી ગયું, ઈશ્વરની સહનશીલતા દ્વારા. આ કરતા વધારે, ખ્રિસ્ત માણસોને ઈશ્વરના લક્ષણોથી પ્રેરે છે. ઈશ્વરીય ચરિત્રની સમાનતા પછી તે માનવ ચરિત્રને બનાવે છે, આત્મિક શક્તિ અને સુંદરતાની ઉત્તમ ઈમારત બનાવે છે. આ રીતે ખ્રિસ્તમાં નિયમ શાસ્ત્રની સાચી ધાર્મિકતા વિશ્વાસીમાં સંપૂર્ણ થઈ છે. ઈશ્વર “ન્યાયી હોઈ શકે, અને ખ્રિસ્તમાં વિશ્વાસ કરનાર ને ન્યાયી ઠરાવનાર થાય.” રોમ. ૩:૨૬.

(૨) “પ્રભુ ઈશ્વર નો” શું છે, જેમાં તે દયા સાથે સંપૂર્ણ સંતુલન રાખે છે, અને આખરે વધસ્થંભે પ્રગટ થયો?

તે માટે યહોવા તમારા પર દયા કરવાની રાહ જોશે, ને તમારા પર રહેમ કરવા માટે તે ઉચ્ચસ્થાને બેસશે; કેમ કે યહોવા ન્યાયીના ઈશ્વર છે; જેઓ તેમની વાટ જુએ છે, તેઓ સર્વને ધન્ય છે. (યશાયા ૩૦:૧૮)

ઈશ્વરનો પ્રેમ તેમના ન્યાયમાં તેમની દયા કરતા ઓછો વ્યક્ત કરવામાં આવ્યો નથી. ન્યાય તેમના

સિંહાસનનો પાયો છે, અને તેમના પ્રેમનું ફળ છે. સત્ય અને ન્યાયથી દયાને દુર કરવાનો શેતાનનો હેતુ હતો. તેણે એ સાબિત કરવાનો પ્રયાસ કર્યો કે ઈશ્વરના નિયમનું ન્યાયપણું શાંતિનો દુશ્મન છે. પરંતુ ખ્રિસ્ત ઈશ્વરની યોજનામાં બતાવે છે કે તેઓ નિર્દોષ પણે એક સાથે જોડાયા છે; એક બીજા વિના અસ્તિત્વ ધરાવી શકે નહીં. “દયા અને સત્ય એક સાથે મળેલા છે; ન્યાયીપણા અને શાંતિએ એકબીજાને યુંબન કર્યું છે.” ગી.શા. ૮૫:૧૦.

તેમના જીવન, અને તેમના મૃત્યુ દ્વારા, ખ્રિસ્તએ સાબિત કર્યું છે કે ઈશ્વરના ન્યાયે દયાનો નાશ કર્યો નથી, પરંતુ તે પાપ માફ કરી શકાય છે, અને નિયમ શાસ્ત્ર ન્યાયી છે, અને સંપૂર્ણ રીતે પાળી શકાય છે. શેતાનના આરોપો નામંજૂર કરવામાં આવ્યા હતા. ઈશ્વરે માણસને તેના પ્રેમનો શંકાતીત પુરાવો આપ્યો હતો.

(૩) તેમના મહાન પ્રેમ અને ઈશ્વરીય શક્તિ દ્વારા, ઈશ્વરે આપણને ખ્રિસ્તના ગુણ દ્વારા શેમાં ભાગીદાર થવા માન્ય કર્યા અને તેને આપણામાં રહેવું છે?

એમણે પોતાના મહિમા વડે તથા સાત્વિકતાથી આપણને બોલાવ્યા, એમને ઓળખવાથી તેમના ઈશ્વરી સામર્થ્યે આપણને જીવન તથા ભક્તિભાવને લગતાં સર્વ વાનાં આપ્યાં છે. તેનાથી તેમણે આપણને મૂલ્યવાન તથા અતિશય મોટાં વચનો આપ્યાં છે. જેથી તેઓ દ્વારા જગતમાંની જે દુર્વાસનાથી દુષ્ટતા થાય છે, તેથી છૂટીને ઈશ્વરી સ્વભાવના ભાગીદાર તમે થાઓ. (૨પિતરનો પત્ર ૧:૩-૪)

માણસના તારણનું કામ હાથ ધર્યા પછી, પિતા ફાજલ કંઈ કરશે નહિ, તોપણ પ્રિય, તેમના કાર્યની સમાપ્તિ માટે જે આવશ્યક હતું. તે માણસ માટે તકો બનાવશે; તે તેમના પર તેના આશીર્વાદો રેડશે; તે તરફેણ ઉપર

તરફેણ કરશે, ભેટ ઉપર ભેટ, જ્યાં સુધી સ્વર્ગની સંપૂર્ણ તિજોરી જેમને તે બચાવવા આવ્યા તેઓ માટે ખુલ્લી હતી. બ્રહ્માંડની બધી સંપત્તિઓ એકત્રિત કરી, અને તેમના ઈશ્વરીય સ્વભાવના તમામ સંસાધનો ખુલ્લા મુક્યા, ઈશ્વરે તે બધાને માણસના ઉપયોગ માટે આપ્યા. ત્યાં તેમની મફત ભેટ હતી. શું પ્રેમનો મહાસાગર ફરે છે, ઈશ્વરીય વાતાવરણની જેમ, જગતની આસપાસ! પ્રેમની આ કેવી રીત છે, કે અનંત ઈશ્વરને તેમના પુત્રની વ્યક્તિમાં માનવ સ્વભાવ ગ્રહણ કરવો જોઈએ, અને તે જ ઉચ્ચતમ સ્વર્ગમાં સમાન લઈ જવી જોઈએ!

આપણા તારણહાર તેમના ગુણો દ્વારા તે કરતા ઓછું કંઈ નથી પર નિર્ધારિત છે કે ઈશ્વરનો પ્રેમ જે આત્મા તેમના પર વિશ્વાસ કરે છે તેના દ્વારા સ્થાનાંતરિત થવો જોઈએ. જેમ આપણું જીવન, ઈશ્વરના પ્રેમની જોમ છે કે આપણા દરેક સ્વભાવ દ્વારા તે ફેલાય, તે આપણામાં રહે જેમ તે ખ્રિસ્ત ઈસુમાં રહે છે. ખ્રિસ્ત સાથે જીવંત વિશ્વાસ દ્વારા સંયુક્ત કરેલ છે, પિતા આપણને જેમ ખ્રિસ્તના રહસ્યમય શરીરના સભ્યો તરીકે પ્રેમ કરે છે, જેનું મહિમાવંત માથું ખ્રિસ્ત છે.

(૪) દયાથી ઉત્સાહિત અને આપણી પતિત આત્મા માટે અનુકંપા, ઈશ્વર નથી ઈચ્છતા કે કોઈ પાપીએ તે કરવું જોઈએ તે શું છે?

વિલંબનો જેવો અર્થ કેટલાક લોકો કરે છે, તેમ પ્રભુ પોતાના વચન સંબંધી વિલંબ કરતા નથી, પણ કોઈનો નાશ ન થાય પણ બધાં પશ્ચાત્તાપ કરે, એવું ઈચ્છીને પ્રભુ તમારે વિશે ધીરજ રાખે છે. (રપિતરનો પત્ર ૩:૯)

તે સુવાર્તાનો મહિમા છે કે તે પરોપકારના સતત અભિવ્યક્તિ દ્વારા પતિત જાતિમાં ઈશ્વરીય છબી પુનઃસ્થાપિત કરવાના સિદ્ધાંત ઉપર સ્થાપિત થયેલ છે.

આ કામ સ્વર્ગીય દરબારમાં શરૂ થયું. ત્યાં પરમેશ્વરે મનુષ્યને તેમના પ્રત્યેના પ્રેમની શંકાતીત પુરાવા આપવાનું નક્કી કર્યું. તેમણે “જગતને એટલો પ્રેમ કર્યો, કે તેમણે પોતાનો એકાકીજનિત દીકરો આપ્યો, કે જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ ન થાય, પરંતુ અનંતજીવન પામે.” યોહાન ૩:૧૬

ઈશ્વર જાતિ માટે દયાથી ઉશ્કેરાયા હતા, અને પિતા, પુત્ર, અને પવિત્ર આત્માએ પોતાને તારણની યોજના માટે કામ કરવાને શોધ્યા. આ યોજનાને સંપૂર્ણ રીતે અમલમાં મૂકવા માટે, તે નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું કે ઈશ્વરનો એકમાત્ર પુત્ર ખ્રિસ્તે, પાપ માટે પોતાની જાતને બલિદાન આપવું જોઈએ. આ પ્રેમની ઊંડાઈને કંઈ લીટી માપી શકે છે? ઈશ્વર માણસને એમ કહેવાનું અશક્ય બનાવે છે કે તે વધારે કરી શકતા. ખ્રિસ્ત સાથે તેમણે સ્વર્ગના તમામ સંસાધનો આપ્યા, કે માણસની ઉન્નતિ માટેની યોજનામાં કંઈપણ જોઈતું ન હોય. અહીં પ્રેમ છે--જેનું ચિંતન આત્માને અકલ્પનીય કૃતજ્ઞતાથી ભરવું જોઈએ! ઓ, શું પ્રેમ, શું અજોડ પ્રેમ! આ પ્રેમનું ચિંતન આત્માને તમામ સ્વાર્થથી શુદ્ધ કરશે. તે શિષ્યને પોતાને અસ્વીકાર કરવાનો, વધસ્તંભ ઊંચકવાનો, અને તારણહારને અનુસરવા તરફ દોરી જશે.

(૫) જ્યારે આપણે પાપી તરીકે ન્યાય, દયા, અને ઈશ્વરના પ્રેમ વધસ્તંભ ના પ્રકાશમાં સંપૂર્ણપણે સમજ્યા, જેમ પાઉલ આપની સાક્ષીનું કેન્દ્ર શું હશે?

કેમ કે ઈસુ ખ્રિસ્ત, અને તે વધસ્તંભે જડાયેલા, તે સિવાય હું તમારી સાથે રહીને બીજું કંઈ જ ન જાણું, એવો મેં નિશ્ચય કર્યો. (૧કોરિંથીઓને પત્ર ૨:૨)

ઈસુએ સ્વર્ગમાંથી આવતા પ્રકાશની સાથે વધસ્તંભને લાઈનમાં મુક્યો, કેમ કે તે ત્યાં છે કે તે માણસની આંખ પકડે. વધસ્તંભ સીધી લાઈનમાં ઝળહળતા

ઈશ્વરીય પ્રતિનિધિઓ સાથે છે, કે જેથી વધસ્તંભને જોવા દ્વારા માણસ ઈશ્વરને અને ઈસુ ખ્રિસ્તને જોવે અને સમજે, જેને તેમણે મોકલ્યો છે. ઈશ્વરને જોવામા આપણે તે એકને જોશું જેણે તેના આત્માને મૃત્યુ માટે રેડ્યો.

વધસ્તંભને જોવામાં દૃશ્ય ઈશ્વર સુધી વિસ્તૃત થાય છે, અને પાપ પ્રત્યેનો તેનો તિરસ્કાર સમજે છે. પરંતુ જ્યારે આપણે વધસ્તંભમાં ઈશ્વરનો પાપ પ્રત્યેનો તિરસ્કાર જોઈએ, જે મરણ કરતા પણ મજબુત છે. જગત માટે વધસ્તંભ અનિયંત્રિત દલીલ છે કે ઈશ્વર સત્ય અને પ્રકાશ અને પ્રેમ છે.

(૬) પાપ દ્વારા આપણે ન્યાયી ઈશ્વરથી વિખેરાય ગયા છતાં ખ્રીતના મરણ દ્વારા દયાનું ક્યું કાર્ય જેઓ તે સ્વીકારે તેઓ માટે સંપૂર્ણ થયું?

કેમ કે જ્યારે આપણે શત્રુ હતા, ત્યારે જો ઈશ્વરની સાથે તેમના દીકરાના મરણદ્વારા આપણો તેમની સાથે મિલાપ થયો, તો મિલાપ થયા પછી આપણે તેમના જીવનને લીધે બચીશું તે કેટલું વિશેષ ખાતરીપૂર્વક છે! એટલું જ નહિ, પણ આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તદ્વારા આપણો હમણાં મિલાપ થયો છે, તેમને આશરે આપણે ઈશ્વરમાં આનંદ પણ કરીએ છીએ. (રોમનોને પત્ર ૫:૧૦-૧૧)

પાપ દ્વારા માણસ ઈશ્વરના જીવન માંથી વિખેરાય ગયો. પાપનો લેખક, તેનો આત્મા શેતાનની કુયુક્તિઓ દ્વારા લકવાગ્રસ્ત છે. પોતાના માટે તે પાપને સંવેદનામાં અસમર્થ છે, ઈશ્વરીય સ્વભાવની કદર કરવા અને ફાળવણી કરવા અસમર્થ છે. તે તેની પહોંચની અંદર લવાયો હોત તો તેમાં કઈ જ નથી કે તેનું સ્વાભાવિક હૃદય તેની ઈચ્છા રાખે.

પરંતુ ઈશ્વર શેતાન દ્વારા પરાજિત થશે નહીં. તેમણે તેમના પુત્રને દુનિયામાં મોકલ્યો, કે તેમના દ્વારા માનવ સ્વરૂપ અને સ્વભાવ લેતા, માનવતા અને

ઈશ્વરીયતા તેનામાં સંયુક્ત થયા, ઈશ્વર સાથે નૈતિક મુલ્યના માપમાં માણસને ઉત્તમ કરશે.

જગત માટેનો ઈશ્વરનો પ્રેમ તેમના પુત્રને મોકલવા દ્વારા પગલ નહતો થયો, પરંતુ તેમણે જગતને પ્રેમ કર્યો માટે જગતમાં પોતાના દીકરાને મોકલ્યો કે માનવતા સાથે પહેરેલ ઈશ્વરીય પોશાક કદાચ માનવતાને સ્પર્શ કરે, જ્યારે ઈશ્વરીયતા ઈશ્વરીયાને પકડી રાખે છે. જોકે પાપે માણસ અને તેના ઈશ્વર વચ્ચે એક અખાત પેદા કર્યો હતો, ઈશ્વરીય ઉપકારે તે અખાત પુલ માટે યોજના પૂરી પડી. અને તેણે કઈ સામગ્રીનો ઉપયોગ કર્યો? પોતાનો એક ભાગ. પિતાના મહિમાનું તેજ દુનિયામાં આવ્યું આ શ્રાપથી સર્વ સજ્જ થઈ ગયું અને તેના પોતાના ઈશ્વરીય ચરિત્રમાં, તેના પોતાના ઈશ્વરીય શરીરમાં, અખાતને કાપી નાખ્યો. સ્વર્ગની બારીઓ ખુલ્લી હતી અને સાજાપણાના ઝરણામાં સ્વર્ગીય કૃપાનો વરસાદ આપણા સજ્જ જગતમાં આવ્યો.

(૭) જેમ અનંતતાના વર્ષોની યાદી દ્વારા અને તેમની સાથે ઈશ્વરના પ્રેમ, ન્યાય, અને કૃપાનું ઊંડું પ્રગટીકરણ આવ્યું, આપણું સ્તુતિનું ગીત શું હશે?

વળી ઉત્પન્ન થયેલું [પ્રાણી] જે આકાશમાં, પૃથ્વી પર તથા પૃથ્વીની નીચે તથા સમુદ્ર પર છે, તેઓમાંનાં સર્વને મેં એમ કહેતાં સાંભળ્યાં, “રાજ્યાસન પર જે બેઠેલા છે તેમને તથા હલવાનને સ્તુતિ, માન, મહિમા તથા સત્તા સદાસર્વકાળ હો.” (પ્રકટીકરણ ૫:૧૩)

અને અનંતતાના વર્ષો, જેમ તેઓ રોલ કરે છે, સમૃદ્ધ અને હજુ પણ વધુ ભવ્ય ઈશ્વર અને ખ્રિસ્તનું પ્રગટીકરણ લાવશે . જેમ જ્ઞાન પ્રગતિશીલ છે, તેમ પ્રેમ, આદર, અને ખુશીઓ વધશે. માણસ વધુ માણસ વધુ ઈશ્વર વિશે શીખશે, તેટલી મહાન તેમના ચરિત્રની પ્રશંસા

હશે. જેમ ઈસુ તેમની પહેલાં તારણની સંપત્તિ અને શેતાન સાથેના મહાન વિવાદમાં આશ્ચર્યજનક સિદ્ધિઓ ખોલે છે, ઉત્સાહી ભક્તિભાવ સાથે રોમાંચક ખંડણીનું હૃદય, અત્યાનંદી આનંદ સાથે તેઓ સોનાના વીણા વાળે છે; અને દશ હજાર વખત દશ હાજર અને હજારો હાજર શક્તિશાળી સ્તુતિના સમૂહગીતોના અવાજો એક થાય છે મોટો વિવાદ સમાપ્ત થયો. પાપ અને પાપીઓ હવે નથી. આખું બ્રહ્માંડ સ્વચ્છ છે. એક સંવાદિત નાડી અને સંતોષ વિશાળ સૃષ્ટિ દ્વારા ધબકારા કરે છે. તેમની પાસેથી જેમણે સઘળું સર્જ્યું, પ્રવાહ જીવન અને પ્રકાશ અને સંતોષ, અગમ્ય જગ્યાના સમગ્ર ક્ષેત્રોમાં. મિનીટ આણુ માંથી મહાન જગત સુધી, દરેક વસ્તુ, સજીવ અને નિર્જીવ, તેમની અસંભવિત સુંદરતા અને સંપૂર્ણ આનંદમાં, જાહેર કરે છે કે ઈશ્વર પ્રેમ છે.

(૮) પિતાએ આપણા પાપને ઢાંક્યા અને શુદ્ધ કર્યા પછી, આપણા ઉલ્લંઘનો કેટલા દુર કર્યા છે?

પૂર્વ જેટલું પશ્ચિમથી દૂર છે, તેટલાં તેમણે આપણાં ઉલ્લંઘન આપણાંથી દૂર કર્યાં છે. (ગીતશાસ્ત્ર ૧૦૩:૧૨)

પરંતુ ઘણું માનીએ તો ક્ષમાનો વ્યાપક અર્થ છે. જ્યારે ઈશ્વર વચન આપે છે કે તે “પુષ્કળ માફી આપશે,” તે ઉમેરે છે, જેમ તે વચનનો અર્થ વધારે થયો છે આપણે જે સર્વસમજી શકીએ છીએ: “મારા વિચારો તમારા વિચાર નથી, તેમ તમારા માર્ગો મારા માર્ગો નથી, ઈશ્વર કહે છે. જેમ આકાશો પૃથ્વીથી ઊંચા છે, તેમ મારા માર્ગો તમારા માર્ગો કરતા ઊંચા છે, અને મારા વિચારો તમારા વિચારો કરતા.” યશાયા ૫૫:૭-૯. ઈશ્વરની ક્ષમા એ ન્યાયિક કાર્ય નથી જેના દ્વારા તે આપણને નિંદાથી મુક્ત કરે છે, પરંતુ પાપથી પાછું મેળવે છે. તે છોડાવેલ પ્રેમનો પ્રવાહ છે

જે હૃદયને પરિવર્તન કરે છે. દાઉદને ક્ષમાની સાચી વિભાવના હતી જ્યારે તેણે પ્રાર્થના કરી, “હે ઈશ્વર, મારામાં શુદ્ધ હૃદય ઉત્પન્ન કરો, અને મારા આત્માને નવો અને દ્રઢ કરો.” ગીતશાસ્ત્ર ૫૧:૧૦.

(૯) જ્યારે આપણે પાપી સમાન વધસ્તંભે દર્શાવેલ ઈશ્વરના પ્રેમના મર્મને સ્પષ્ટપણે જાણ્યો, પાઉલ સમાન, આપણે શું ઉદગાર શું?

પણ આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તના વધસ્તંભ સિવાય હું બીજા કશામાં અભિમાન કરું એવું ન થાઓ; તેથી કરીને મારા સંબંધી જગત વધસ્તંભે જડાયેલું છે, અને જગત સંબંધી હું. (ગલાતીઓને પત્ર ૬:૧૪)

માણસ માટે ખ્રિસ્તનું મરણ ઈશ્વરનો મહાન પ્રેમ સાબિત કરે છે. તે આપણા તારણની પ્રતિજ્ઞા છે. ખ્રિસ્તીઓ પાસેથી વધસ્થંભ દુર કરવો તે આકાશમાંથી સૂર્યને દુર કરવા સમાન છે. વધસ્થંભ આપણને ઈશ્વરની પાસે લાવે છે, તેમની સાથે આપણું સમાધાન કરીને. પિતાના પ્રેમની અવિરત કરુણાથી, અનંત મરણ માંથી જાતિને બચાવવા માટે યહોવા તેમના પુત્રએ સહન કરેલ પીડા પર જોવ છે, અને આપણને પ્રિયમાં સ્વીકારે છે. વધસ્થંભ વગર, માણસ પિતા સાથે કોઈ જોડાણ કરી શકે નહિ. તેના પર આપણી દરેક આશા આધારિત છે. તેમાંથી તારણહારના પ્રેમનો પ્રકાશ ઝળકે છે, અને જ્યારે વધસ્થંભ ના પગલે પાપી તેને બચાવવા માટે મરી ગયેલી વ્યક્તિ તરફ જુએ છે, ત્યારે તે સંપૂર્ણ આનંદથી આનંદ કરશે, એ માટે કે તેના પાપો માફ કરવામાં આવ્યા છે. વધસ્તંભ તરફ વિશ્વાસથી ઘૂંટણિયે પડીને, તે ઉચ્ચતમ સ્થળે પહોંચી ગયો છે જ્યાં માણસ પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

વધસ્થંભ દ્વારા આપણે શીખીએ છીએ કે સ્વર્ગીય પિતા આપણને અનંત પ્રેમ થી પ્રેમ કરે છે. શું આપણે આશ્ચર્ય પામી શકીએ કે પાઉલે જે ઉદ્દેશ્યાર્થે

“ઈશ્વર, આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તના વધસ્થંભમાં બચાવવાથી અભિમાન ન કરું”? ગલાતી. ૬:૧૪.
 વધસ્થંભમાં અભિમાન કરવો તે આપણું સૌભાગ્ય પણ છે, આપણું સૌભાગ્ય આપણી જાતને સંપૂર્ણ તેને સોંપવી જેમણે આપણે માટે પોતાની જાત આપી. પછી, કલવરીથી વહેતો પ્રકાશ આપણા ચહેરા પર ચમકશે, અંધકારમાં રહેલા લોકો માટે આ પ્રકાશ પ્રગટ કરવા આપણે આગળ વધી શકીશું.

હું હવે સમજી ગયો છું કે ખ્રિસ્ત ઈશ્વરના પ્રેમના નિયમની ખાત્રી કરવા માટે આવ્યો છે અને તેનાથી દૂર થતો નથી. ખ્રિસ્ત આપણા છુટકારા માટે મરણ પામ્યો હતો આ હકીકત તેના મહત્વ અને અનંત અસ્તિત્વની પુષ્ટિ કરે છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું જોઉં છું કે ઈશ્વરનો પ્રેમ ન્યાય અને દયા વચ્ચે એક સંપૂર્ણ સંતુલન છે અને આ તેમના સિંહાસન અને સરકારનો પાયો છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું એટલો આભારી છું કે ઈશ્વર નથી ઈચ્છતા કે કોઈનો નાશ થાય અને હું ઈસુના વધસ્થંભ તરફ જોઉં છું અને મારા પાપોને ઢાંકવા માટે તેના કિંમતી લોહીનો દાવો કરું છું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું આશ્ચર્યચકિત છું કે ખ્રિસ્તની પસંદગી કરીને અને તેમના આત્માથી મને ભરવાની છૂટ આપીને, હું તેમના ઈશ્વરીય સ્વભાવને મારા દ્વારા જીવવા માટેનું સૌભાગ્ય મેળવી શકું છું. હું અત્યારે જ તે સૌભાગ્ય માટે ઈશ્વરથી માંગું છું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

પાઠ ૭

ઈશ્વરનું રહસ્ય

ખ્રિસ્ત જીવંત શબ્દે શું કર્યું અને તે ખુબ અત્યંત વસ્તુ છે જે ક્યારેય સ્થાન લીધું છે?

શબ્દ સદેહ થઈને આપણામાં વસ્યો (અને પિતાના એકાકીજનિત દીકરાના મહિમા જેવો તેનો મહિમા અમે જોયો). તે કૃપા તથા સત્યતાથી ભરપૂર હતો. (યોહાન ૧:૧૪)

જ્યારે આપણે અધ્યયન કરવા ઊંડી સમસ્યા જોઈએ છે, ચાલો આપણે આપણા મનોને સૌથી અદ્ભુત વસ્તુ જે ક્યારેય પૃથ્વી અને સ્વર્ગમાં સ્થાન લીધું તેના પર સ્થિર કરીએ—ઈશ્વરના પુત્રનો અવતાર. ઈશ્વરે તેમના પુત્રને પાપી મનુષ્ય મરણ માટે પામવા આ મોકલ્યો બદનામી અને શરમનું મરણ. તે જે સ્વર્ગીય અદાલતોમાં સેનાપતિ હતો તેનો શાહી ઝબ્બો અને રાજવી તાજ દુર મુકીને, માનવતા સાથે તેમના ઈશ્વરીય પોશાકો પહેર્યા, માનવ જાતિના શિરે ઉભા રહેવા માણસ—સ્વરૂપ જેમ આ જગતમાં આવ્યા. તેમણે પોતાની જાતને જાતિ સાથે સહન કરવા નમ્ર કરી, તેમના બધા દુઃખોમાં પીડિત થવા.

આખું જગત તેમનું હતું, પરંતુ સંપૂર્ણપણે તેમણે પોતાની જાતને ખાલી કરી દીધી હતી કે તેમના સેવાકાર્ય દરમિયાન તેમને ઘોષણા કરી, “તેણે કે તેમના મંત્રાલય દરમિયાન તેમણે જાહેર કર્યું હતું કે “લોકડાને દર હોય છે, અને આકાશના પક્ષીઓને માળા હોય છે; પણ માણસના દીકરાને માથું ટેકવવાનું ઠામ નાતી.” [હિબ્રુ. ૨:૧૪-૧૮ અવરણ]

(૨) ખ્રિસ્ત અને તેના આપણી સાથેના અગમ્ય સંબંધ સંબંધિત “ઈમમેન્યુઅલ” નામનો શું અર્થ છે?

“જુઓ, કુંવારી ગર્ભવતી થશે, ને તેને દીકરો થશે, અને તેનું નામ તેઓ ઈમ્માનુઅલ પાડશે, જેનો અર્થ એ છે કે, ઈશ્વર આપણી સાથે.” (માથ્થી ૧:૨૩)

માનવતામાં ખ્રિસ્તના અવતારનું ચિંતન કરવાથી, આપણે અગમ્ય રહસ્ય પહેલાં આશ્ચર્યમાં ઉભા રહીએ છીએ, કે જે માનવીય મન સમજી શકતું નથી. જેટલું વધારે આપણે તે પર પ્રતિબિંબિત કરીએ છીએ, તેટલું આશ્ચર્યજનક દેખાય છે. બેથલેહેમની ગમાણમાં અસહાય શિશુ અને ખ્રિસ્તના દેવત્વ વચ્ચે કેટલો મોટો તફાવત છે! સામર્થ્ય ઈશ્વર અને અસહાય બાળક વચ્ચેનું અંતર આપણે કેવી રીતે લંબાવી શકીએ? અને છતાં જગતનો સર્જક, તે કે જેમાં ઈશ્વરની શારીરિક સંપૂર્ણતા હતી, ગમાણના અસહાય બાળકમાં પ્રગટ થયો હતો. કોઈપણ દૂતો કરતા ખુબ ઉંચે દુર, ગૌરવ અને મહિમામાં પિતા સાથે સમાન, અને છતાં માનવતાના પોશાકો પહેરે છે! ઈશ્વરીયતા અને માનવતા રહસ્યમય રીતે સંયુક્ત હતી, અને માણસ અને ઈશ્વર એક થયા. તે આ એકતામાં છે કે આપણે પતિત જાતિની આશા શોધીએ છીએ.

ખ્રિસ્તને માનવતામાં જોતા, આપણે ઈશ્વર તરફ જોઈએ છીએ, અને તેનામાં તેમના મહિમાનું તેજ જોઈએ છીએ, તેમના વ્યક્તિત્વની સ્પષ્ટ છબી.

(૩) પિતા દ્વારા મોકલાયેલ, ખ્રિસ્તનું પ્રેમ માટેનું મિશન શું હતું કે આપણે ઈશ્વરના બાળકો તરીકે દત્તક લેવાયા?

પણ સમય પૂરો થયો, ત્યારે ઈશ્વરે સૂત્રીથી જન્મેલો, અને નિયમને આધીન જન્મેલો, એવો પોતાનો પુત્ર મોકલ્યો, એ હેતુથી કે જેઓ નિયમને આધીન હતા તેઓને તે છોડાવી લે કે, તેથી આપણે તેમના પુત્રો તરીકે ગણાઈએ. (ગલાતીઓને પત્ર ૪:૪-૫)

જેમ પાપી કલવરી પર મૃત્યુ પામેલા તારણહારને જુએ છે, અને સમજે છે કે પીડિત ઈશ્વરીય છે, તે પૂછે છે કે શા માટે આ મહાન બલિદાન આપવામાં આવ્યું હતું, અને વધસ્તંભ ઈશ્વરના પવિત્ર નિયમ શાસ્ત્ર તરફ નિર્દેશ કરે છે જેનું ઉલ્લંઘન કરવામાં આવ્યું છે. ખ્રિસ્તનું મૃત્યુ નિયમશાસ્ત્રના પરિવર્તનશીલતા અને ન્યાયીપણા તરીકે અનુત્તરીય દલીલ છે.

ખ્રિસ્તની ભવિષ્યવાણીમાં, યશાયા કહે છે, “તે નિયમ શાસ્ત્રની વૃદ્ધિ કરશે, અને તેને પ્રતિષ્ઠિત બનાવશે” (યશા. ૪૨:૨૧). નિયમશાસ્ત્રમાં દુષ્કર્મ કરનારને માફ કરવાની કોઈ શક્તિ નથી. તેનું કાર્ય એ છે કે તેની ખામીઓને નિર્દેશિત કરે, કે તે તેની જરૂરિયાતને સમજી શકે કે એક જે બચાવવાને શક્તિમાન છે, એક જે તેનો અવેજી, તેનો જામીન, તેનું ન્યાયપણું બનશે તે માટેની તેની જરૂરિયાત. ઈસુ પાપીની જરૂરિયાતને પૂર્ણ કરે છે; કારણ કે તેણે તેમના પર ઉલ્લંઘન કરનારના પાપો લીધાં છે. “તે આપણા ઉલ્લંઘનો માટે ધાયલ થયો હતો, તે આપણા અન્યાય માટે ઉઝરડા કરાયો હતો: આપણી શાંતિની શિક્ષા તેના પર હતી; અને તેના સોળથી આપણે સાજા થયા છીએ” (યશા. ૫૩:૫). ઈશ્વર પાપીને કાપી નાખી શકતા હતા, અને તેનો સંપૂર્ણ નાશ કરતા; પરંતુ કિંમતી યોજના પસંદ કરવામાં આવી. તેમના મહાન પ્રેમમાં તે

નિરાશાવાદીને આશા પૂરી પાડે છે, તેમના એકાકીજનીત દીકારને જગતના પાપો સહન કરવા આપે છે. અને જ્યારથી તેમને તે એક મહાન કિમતી ભેટમાં આખા સ્વર્ગને રેડ્યું છે, તે માણસની પાસેથી કોઈ જરૂરી સહાય અટકાવશે નહીં કે તે તારણનો કપ લઈ શકે, અને ઈશ્વરના વારસદાર બની શકે, ખ્રિસ્ત સાથે સંયુક્ત વારસદાર.

(૪) સ્વ-બલિદાન પ્રેમમાં, ખ્રિસ્ત ક્યાંથી આપણા સુરક્ષિત પૂર્ણ પુનસ્થાપન માટે આપણને છોડાવવા પૃથ્વી પર આવ્યા?

તેમણે અંધકારના અધિકારમાંથી આપણને છોડાવ્યા તથા પોતાના પ્રિય પુત્રના રાજ્યમાં લાવ્યા. તેમનામાં આપણને ઉદ્ધાર, એટલે પાપોની માફી છે.

(કલોસીઓને પત્ર ૧:૧૩-૧૪)

ખ્રિસ્ત કદાચ, આપણા અપરાધને લીધે, આપણાથી દૂર ગયો હોય. પરંતુ આપણાથી દૂર જતા રહેવાને બદલે, તે આવ્યો અને આપણામાં વસ્યો, ઈશ્વરની બધી જ પૂર્ણતાથી ભરાઈને, આપણી સાથે એક થવા, કે તેની કૃપાથી આપણે પૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરી શકીએ. શરમ અને દુઃખના મૃત્યુ દ્વારા તેણે માણસની ખંડણી ચૂકવી. આ કેવો આત્મ-બલિદાન પ્રેમ છે! સર્વોચ્ચ ઉત્તમતાથી તે આવ્યો, તેના ઈશ્વરીય પોશાકો માનવતા સાથે પેહેર્યે, ડગલે ને પગલે અપમાનની ખુબ ઊંડાઈ સુધી ઉતરતા.

કોઈ પંક્તિ આ પ્રેમની ઊંડાઈ માપી શકતી નથી. ખ્રિસ્તે આપણને બતાવ્યું છે કે ઈશ્વર આપણને કેટલો પ્રેમ કરી શકે અને આપણા તારણહારે આપણા સુરક્ષિત પૂર્ણ પુનસ્થાપન માટે સહન કર્યું. તે ઈચ્છે છે કે તેમના બાળકો તેમના ચરિત્રને પ્રગટ કરે, તેમના પ્રભાવનો પ્રયોગ કરે, કે અન્ય દિમાગ તેમના મન સાથે સુમેળમાં આવી શકે.

(૫) શું અદ્ભુત ઘટના પાઉલ દર્શાવે છે જે માનવીય અગમ્ય તરીકે, ખ્રિસ્તના અવતારમાં પ્રેમનું કાર્ય બનાવે છે?

તે સર્વની પૂર્વેથી હયાત છે, અને તેમનાથી સર્વ વ્યવસ્થિત થઈને રહે છે. (કલોસીઓને પત્ર ૧:૧૭)

પ્રેરિતે તેમના ભાઈઓ સમક્ષ ખ્રિસ્તને મહિમા આપ્યો જેમ કે એક જેમના દ્વારા ઈશ્વરે સર્વ વસ્તુઓ બનાવી અને જેના દ્વારા તેમણે તેમનો છુટકારો મેળવ્યો હતો. તેણે ઘોષણા કરી કે જે હાથ અવકાશમાં જગતને ટકાવી રાખે છે, અને તેમની વ્યવસ્થિત ગોઠવણ અને અવિરત પ્રવૃત્તિમાં સર્વ વસ્તુઓ ઈશ્વરના બ્રહ્માંડ સુધી પકડી રાખે છે, તે હાથ છે જે વધસ્તંભ પર તેમના માટે ખીલ્લા હતા. “તેના દ્વારા સઘળું ઉત્પન્ન થયું હતું,” પાઉલે લખ્યું, “જે સ્વર્ગમાં છે, અને જે પૃથ્વી પર છે, દ્રશ્ય અને અદ્રશ્ય, પછી ભલે તે સિંહાસન હોય, કે પ્રભુત્વ, કે રજવાડાઓ, કે શક્તિઓ: સઘળું તેના દ્વારા, તેના માટે ઉત્પન્ન થયું: તે સઘળી વસ્તુઓથી આગળ છે, અને તેના દ્વારા સઘળી વસ્તુઓ સમાયેલી છે.” “અને તમે, જે ક્યારેક પરાજિત થયા હતા અને દુષ્ટ કાર્યો દ્વારા દુશ્મન તમારા મનમાં છે, છતાં હજુ મરણ દ્વારા તેમના માંસના શરીરમાં સમાધાન કરે છે, તેમની દ્રષ્ટીએ તમને પવિત્ર અને દોષરહિત અને અગમ્ય રજુ કરવા.”

(૬) મહાન અતુલ્ય પ્રેમનું કાર્ય જેમ ખ્રિસ્તના અવતારમાં પ્રગટ થયું, શું છે તે, વિવાદ વગર, પ્રેરિત પાઉલ વર્ણવા માટે શું શબ્દસમૂહ વાપરે છે?

બેશક સતધર્મનો મર્મ મોટો છે. તે મનુષ્યસ્વરૂપમાં પ્રગટ થયા, આત્મામાં ન્યાયી ઠરાવાયા, દૂતોના જોવામાં આવ્યા, તેમની વાત વિદેશીઓમાં પ્રગટ થઈ, તેમના પર જગતમાં વિશ્વાસ કરવામાં

આવ્યો, અને તેમને મહિમામાં ઉપર લેવામાં
આવ્યા. (૧ તિમોથીને પત્ર ૩:૧૬)

ખ્રિસ્તનો અવતાર એ બધા રહસ્યોનું રહસ્ય છે.
ખ્રિસ્ત પિતા સાથે એક હતો તોપણ, ... તે એક
જે ઈશ્વર સાથે સમાન હતો તેના પરમાનંદ માંથી
તે નીચે ઉતરવા રાજી હતો. કે તે પતિત જાતિ
માટેના તેના પ્રેમના હેતુને પરિપૂર્ણ કરી શકે, અને
તે આપણા હાડકાના હાડકા અને આપણા માંસનું
માંસ બની ગયો.

બેથલેહેમની ગમાણમાં અસહાય શિશુ અને ખ્રિસ્તના
દેવત્વ વચ્ચે કેટલો મોટો તફાવત છે! સામર્થ્ય ઈશ્વર
અને અસહાય બાળક વચ્ચેનું અંતર આપણે કેવી રીતે
લંબાવી શકીએ? અને છતાં જગતનો સર્જક, તે કે
જેમાં ઈશ્વરની શારીરિક સંપૂર્ણતા હતી, ગમાણના
અસહાય બાળકમાં પ્રગટ થયો હતો. કોઈપણ દૂતો
કરતા ખુબ ઉંચે દુર, ગૌરવ અને મહિમામાં પિતા
સાથે સમાન, અને છતાં માનવતાના પોશાકો પહેરે
છે! ઈશ્વરીયતા અને માનવતા રહસ્યમય રીતે સંયુક્ત
હતી, અને માણસ અને ઈશ્વર એક થયા.

ઈશ્વરના દીકરાને માણસનો સ્વભાવ લેવો તે
લગભગ અનંત અપમાન હોત, જ્યારે આદમ
પોતાની નિર્દોષતામા એદનમાં ઉભો હતો ત્યારે
પણ. પરંતુ ઈસુએ માનવતા સ્વીકારી જ્યારે
પાપના ચાર હજાર વર્ષ દ્વારા જાતિ નબળી પડી
ત્યારે. આદમના દરેક બાળકો સમાન તેણે
આનુવંશિકતાના મહાન નિયમશાસ્ત્રના કાર્યના
પરિણામો સ્વીકાર્યા. આ પરિણામો શું હતા તે
પૃથ્વીના પૂર્વજોના ઇતિહાસમાં બતાવવામાં આવ્યા
છે. આપણા શોક અને પરીક્ષણોના ભાગ પાડવા,
અને નિર્દોષ જીવનનું ઉદાહરણ આપવા, તે આવી
આનુવંશિકતા સાથે આવ્યો હતો.

જેઓએ દાવો કર્યો કે ખ્રિસ્ત માટે પાપ કરવું શક્ય નથી, વિશ્વાસ કરી શકતા નથી કે તેણે ખરેખર પોતાના પર માનવ સ્વભાવ લીધો. પરંતુ તેના આખા જીવન દ્વારા, બાળપણથી પુરુષાર્થ સુધી, ખ્રિસ્ત ખરેખર પરીક્ષણમાં પડ્યો ન હતો, રણમાં શેતાન દ્વારા જ નહિ? આપણા તારણહારે માનવતા લીધી, તેની સઘળી જવાબદારીઓ સાથે. પરીક્ષણને ઉપજાવવાની શક્યતા સાથે, તેણે માણસનો સ્વભાવ લીધો. આપણે સહન કરવાનું કંઈ નથી જેણે તેણે સહન કર્યું ન હોય.

(૭) ખ્રિસ્તના મહાન પ્રેમને લીધે, જેમ “ઈશ્વરના રહસ્યએ” દર્શાવ્યું હતું, પવિત્ર ઈશ્વર આગળ આપણે કેવી રીતે તેની મંડળી તરીકે ઉભા રહી શકીએ?

અને જેને ડાઘ, કરચલી કે એવું કંઈ ન હોય, પણ તે પવિત્ર તથા નિર્દોષ હોય, એવી મંડળી તરીકે પોતાની આગળ મહિમાવંતી રજૂ કરે. (એફેસીઓને પત્ર ૫:૨૭)

હે કિંમતીઓ, પ્રેમાળ, સહનશીલતા, સહનશીલ ઈસુ, કેવી રીતે મારો આત્મા તને પૂજે છે! કે ગરીબ, અયોગ્ય, પાપથી-પ્રદૂષિત આત્મા પવિત્ર ઈશ્વરની આગળ ઉભો રહી શકે, આપણા અવેજી અને જામીનના ન્યાયપણામાં પૂર્ણ! આશ્ચર્ય, ઓ સ્વર્ગો, અને આશ્ચર્યચકિત થાઓ, ઓ પૃથ્વી, કે પપિત માણસ તેના અનંત પ્રેમ અને આનંદનો વિષય છે. તે તેમના પર આકાશી ગીતો સાથે આનંદિત થાય છે, અને માણસ પાપથી અશુદ્ધ થયો, ખ્રિસ્તના ન્યાયપણા દ્વારા શુદ્ધ કરવામાં આવ્યો, પાપના દરેક સ્થળ અને ડાઘથી મુક્ત પિતાને રજૂ કરવામાં આવ્યો છે, “જગ્યા, અથવા કરચલીઓ, અથવા આવી કોઈ વસ્તુ નથી” (એફે. ૫:૨૭). “ઈશ્વરના પસંદ કરેલા પર

કોણ દોષ મૂકશે? તેઓને ન્યાયી ઠરાવનાર ઈશ્વર છે”
(રોમ. ૮:૩૩)

(૮) “આ રહસ્યના મહિમાનું ઘન” શું છે જે ઈશ્વર ઈચ્છે છે કે આપણે જાણીએ અને અનુભવીએ કે આપણે તેનામાં પૂર્ણ થઈ શકીએ?

વિદેશીઓમાં તે મર્મના મહિમાની સંપત્તિ શી છે, તે તેઓને જણાવવા ઈશ્વરે ચાહ્યું. તે [મર્મ] એ છે કે, તમારામાં ખ્રિસ્ત મહિમાની આશા છે. (કલોસીઓને પત્ર ૧:૨૭)

ઈશ્વરના બાળકોના સૌભાગ્ય, આશીર્વાદો, પ્રેરિત દ્વારા નિયેની ભાષામાં રજુ કરવામાં આવ્યા છે: “વિદેશીઓમાં તે મર્મના મહિમાની સંપત્તિ શી છે, તે તેઓને જણાવવા ઈશ્વરે ચાહ્યું; તે મર્મ એ છે કે, તમારામાં ખ્રિસ્ત મહિમાની આશા છે” (કલોસીઓને પત્ર ૧:૨૭). જ્યારે આપણને ખ્યાલ આવે છે કે આપણી મહિમાની આશા ખ્રિસ્ત છે, કે આપણે તેનામાં પૂર્ણ છીએ, આપણે અવર્ણનીય અને મહિમાથી ભરપૂર આનંદની સાથે આનંદ કરીશું

(૯) પ્રેમ સાથે આપણે અનંત કાળ પસાર કરવા સમાવેશ કરવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે, ખ્રિસ્ત ઈશ્વરનો પુત્ર શા માટે આ અંધકારમય ગ્રહમાં આવ્યો અને આપણા માટે સહન કર્યું?

પણ આપણા અપરાધોને લીધે તે વીધાયો, આપણાં પાપોને લીધે તે કચડાયો, આપણને શાંતિ પ્રાપ્ત કરાવવાને માટે તેને શિક્ષા થઈ, ને તેના સોળથી આપણને સાજાપણું મળ્યું છે. (યશાયા ૫૩:૫)

ઈશ્વરનો પુત્ર પતનને ઉત્થાન આપવા ઉભો રહ્યો. એ માટે તેણે પાપવિહોળા જગતને ઉંચે છોડી દીધું, જે નવ્વાણુંએ તેને પ્રેમ કર્યો, અને આ પૃથ્વી પર બનવા આવ્યો કે “આપણા ઉલ્લંઘનો માટે ધાયલ થયો” અને

આપણા અન્યાયને લીધે તે કચડાયો.” યશાયા ૫૩:૫.
 તે સર્વમાં હતો તેના ભાઈઓ માટે સમાન બનાવાયો.
 તે માંસ બન્યો, જેમ આપણે છીએ તેમ. તેને જાણ્યું
 કે ભૂખ, તરસ, અને થાકી જવું નો અર્થ એટલે શું.
 તે ખોરાક દ્વારા ટકી રહ્યો હતો અને નિંદ્રા દ્વારા
 તાજો થતો હતો, તે પૃથ્વી પર અજાણ્યો અને મુસાફર
 હતો--જગતમાં, પણ જગતનો નહીં; પરીક્ષણ થયું
 પ્રયાસ કર્યો જેમ આજના પુરુષો અને મહિલાઓનું
 પરીક્ષણ થાય છે અને પ્રયત્ન કરે છે. છતાં પાપ મુક્ત
 જીવન જીવે છે. નિવિદા, કરુણામય, સહાનુભૂતિશીલ,
 હંમેશા બીજ માટે વિચારશીલ, તેણે ઈશ્વરનું ચરિત્ર
 રજુ કર્યું. “શબ્દ માંસ બનાવાયો હતો, અને
 આપણામાં વસ્યો....સત્ય અને મહિમાથી ભરપૂર.”
 યોહાન ૧:૧૪.

ખ્રિસ્ત સર્જક પોતાને નમ્ર બનાવશે અને બેથલેહેમની
 ગમાણમાં એક અસહાય બાળક બનશે. ખ્રિસ્તનો
 અવતાર ચોક્કસપણે બધા રહસ્યોનું રહસ્ય છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

આખા બ્રહ્માંડની સાથે હું આશ્ચર્ય પામું છું કે ખ્રિસ્ત
 મને તેમના શાહી ઝભ્ભો અને રાજવી તાજ બાજુ
 પર મૂકવા માટે પૂરતો પ્રેમ કર્યો છે અને આપણી
 વચ્ચે રહેવા માટે માંસ બન્યો અને આખરે મને
 બચાવવા માટે તેનું જીવન
 આપે છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હવે મને ખ્યાલ આવી ગયો છે કે ખ્રિસ્ત ઈશ્વરના
 પ્રેમ આધારિત નિયમોને દૂર કરવા માટે આવ્યો નથી,
 પરંતુ તેમને જળવવા અને તેને પૂર્ણ કરવા માટે
 આવ્યો છે. જો આ કેસ ન હોત તો તેણે મારા પાપો
 માટે મરી જવું ન પડત.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું કબૂલાત કરું છું અને મારા પાપોની માફી માંગું છું
અને વચનનો દાવો કરું છું કે, કારણ કે જો તેના
પ્રેમનું આશ્ચર્યજનક કૃત્ય, હું ભૂલ અથવા દોષ વિના
પિતાની સામે ઉભો રહી શકું છું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

અનંતકાળના વર્ષોની યાદી દ્વારા, હું ઈસુના ચરણોમાં
બેસવાની અને તેણે કરેલી આશ્ચર્યજનક વસ્તુને
સમજવાનું શીખવાની આગળ જોઉં છું અને તેમના
પવિત્ર નામની કાયમ સ્તુતિ કરશે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

[illegible]

પાઠ ૮ ઈશ્વરનો દોરનાર પ્રેમ

(૧) શું તાર્કિક પદ્ધતિ દ્વારા ઈશ્વર આપણા સ્નેહને અરજી કરે છે અને પ્રેમ થી તેમના તરફ દોરે છે?

*મેં તેઓને માનવી બંધનોથી, પ્રમની દોરીઓથી ખેંચ્યા;
હું તેમના પ્રત્યે તેમની ગરદન પરથી ઝૂંસરી ઉઠાવી
લેનારના જેવો હતો, ને મેં તેઓની આગળ ખાવાનું
મૂક્યું. (હોશિયા ૧૧:૪)*

નોંધપાત્ર હાવભાવ, દર્શાવે છે કે આ પટ્ટીઓ જંગલી પ્રાણીઓને કાબૂમાં રાખવા જે માણસો નોકરી કરે છે તેનાથી ઘણી જુદી છે. નીચા પ્રાણીઓ ઉપયોગી મજૂરીમાં ઘણીવાર હિંસાના અંશ સાથે તૂટી જાય છે; ઈશ્વર માણસને તેથી દોરતો નથી. તે કઠણ દોરી કે લોખંડની પટ્ટીઓ પણ વાપરતો નથી, પરંતુ તાર્કિક સાધન દ્વારા આપણને દોરે છે, આપણી બુદ્ધિને ન્યાયી બનાવવા અને આપણા સ્નેહને વિનંતી કરે છે (જુવો યશા.૧:૧૮). ઈશ્વર આપણા સ્વભાવના ગૌરવને યોગ્ય રીતે દોરે છે, જેમ તેઓ ઈશ્વરની પ્રતિમામાં બનાવાયા છે (ઉત્ત. ૧:૨૬, ૨૭). આત્માઓ માટે કામ કરતી વખતે આપણે હંમેશા

પ્રેમની આ પદ્ધતિને અનુસરવી જોઈએ (જુઓ ૧ કાળ. ૯:૧૯-૨૩; ૧ થેસ્સ. ૨:૭, ૮; ૩:૧૨; હિબ્રુ. ૫:૨). ખ્રિસ્ત માણસની દોરીથી આપણને દોરે છે જ્યારે તે માણસ બન્યો, અને જીવ્યો અને આપણા સારા માટે પોતાનું બલિદાન આપ્યું (જુઓ યોહાન ૧૨:૩૨; પ્રેરી. ૧૦:૩૮). ઈશ્વરના પુત્રએ માણસ બનવાનું એક કારણ એ છે કે માણસોને સહાનુભૂતિની દોરી વડે દોરે, સામાન્ય સ્વભાવમાં તેમની સાથે ભાગ લેવા દ્વારા.

ખ્રિસ્ત જગતને ઈશ્વરનો પ્રેમ પ્રગટ કરવા આવ્યો, સઘળા માણસોના હૃદયને તેમની તરફ દોરવા આવ્યા. ... તારણનું પહેલું પગથીયું એ છે કે ખ્રિસ્તના પ્રેમની દોરવણીને પ્રતિક્રિયા આપવી. ... તે એ છે કે માણસ ક્ષમાનો આનંદ, ઈશ્વરની શાંતિને સમજી શકે, કે ખ્રિસ્ત તેમને તેના પ્રેમ પ્રગટ કરવા દ્વારા દોરે છે. જો તેઓ તેની દોરવણીને પ્રતિક્રિયા આપે, તેઓના હૃદયોને તેની કૃપા માટે ઈચ્છે, તે તેઓને ઉત્તરોત્તર દોરશે, તેના સંપૂર્ણ જ્ઞાનમાં, અને આ જીવન અનંત છે.

(૨) કઈ ભેટ માટે ખ્રિસ્તે દંડ ચૂકવ્યો અને ક્ષમા પૂરી પાડી અને તેથી ઈશ્વરે આપણને દયાની તક આપી?

કેમ કે પાપનું વેતન મરણ છે; પણ આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તને આશરે ઈશ્વરનું કૃપાદાન અનંતજીવન છે.

(રોમનોને પત્ર ૬:૨૩)

ખંડણી ચૂકવવામાં આવી છે, અને સઘળાને ઈશ્વર પાસે આવવું, અને આજ્ઞાકારી જીવન દ્વારા અનંત જીવન પ્રાપ્ત કરવું શક્ય છે. પછી કેટલું ઉદાસ તે છે કે માણસ અવિનાસી વારસાથી વળી જાય, અને અભિમાનની પ્રસન્નતા માટે જીવે, સ્વાર્થ અને પ્રદર્શન માટે, અને શેતાનના નિયમોને રજૂઆત દ્વારા, કદાચ તેઓને હોય તે આશીર્વાદો તેઓ ગુમાવે છે બંને આ જીવનમાં અને તે જીવનમાં જે આવવાનું છે. તેઓ

કદાચ સ્વર્ગના રાજમહેલમાં પ્રવેશ કરે, અને સ્વતંત્રતા અને ખ્રિસ્ત અને દૂતો સાથે સમાનતાની શરતો પર સહયોગી થાય, સને ઈશ્વરના રાજકુમારો સાથે; અને હજુ, અતુલ્ય હોય તેવું લાગે છે, તેઓ સ્વર્ગીય આકર્ષણોથી વળ્યા છે. સઘળા જગતનો સર્જનહાર જેઓ તેના એકાકી-જનિત દીકરા પર પોતાના તારણહાર તરીકે વિશ્વાસ કરે છે તેમના માટે પ્રેમનો પ્રસ્તાવ મુકે છે, જેમ તે તેના પુત્રને પ્રેમ કરે છે. અહિયાં પણ અને અત્યારે આ અદ્ભુત હદ સુધી તેમની દયાળુ તરફેણ આપણા પર અર્પણ કરેલ છે. તેણે માણસોને સ્વર્ગનું અજવાળું અને મહિમાની ભેટ આપી છે, અને તેની સાથે તેમણે સ્વર્ગના તમામ ખજાના અર્પણ કર્યા છે. વધારે જેમ તેમણે આપણને આવનાર જીવન વિષે વચન આપ્યું, તેણે રજવાડી ભેટ પણ આ જીવનમાં આપણા પર અર્પણ કરી છે, અને તેમની કૃપાના વિષય તરીકે, સઘળું જે મહાન બનાવે, વિસ્તૃત કરે, અને આપણા ચરિત્રને સુધારે તેમાં તેઓ આપણને આનંદ કરાવશે. આપણને ઉપરની સ્વર્ગીય અદાલત માટે લાયક બનાવવા માટેનું તે તેમનું આલેખન છે.

ન્યાય માંગ કરે છે કે પાપને માત્ર માફ ન કરવું જોઈએ, પરંતુ મૃત્યુ દંડની સજા થવી જ જોઈએ. ઈશ્વર, તેમના એકમાત્ર પુત્રની ભેટમાં, આ બંને આવશ્યકતાઓને પૂર્ણ કરે છે. માણસના સ્થાને મૃત્યુ પામ્યા દ્વારા, ખ્રિસ્તે દંડ ખતમ કરી દીધો અને માફી પૂરી પાડી.

(૩) સઘળા જે તેને સ્વીકારશે તેમને માટે ખ્રિસ્ત આ પૃથ્વી પર પુષ્કળપણે શું પૂરું પાડવા આવ્યો છે?

ચોરી કરવા, મારી નાખવા તથા નાશ કરવા સિવાય બીજા કોઈ ઈરાદાથી ચોર આવતો નથી. તેઓને જીવન મળે, અને તે પુષ્કળ મળે, માટે હું આવ્યો છું.
(યોહાન ૧૦:૧૦)

આ તે જીવન છે જે આપણે હોવું જોઈએ, અને આપણે તે પુષ્કળતામાં હોવું જોઈએ. ઈશ્વર આ જીવનને દરેક આત્મામાં ફૂંકશે જે પોતાનામા મરી જાય છે અને ખ્રિસ્ત માટે જીવે છે. પરંતુ સંપૂર્ણ આત્મ-ત્યાગ કરવો જરૂરી છે. જ્યાં સુધી આ ન થાય, આપણે આપણી સાથે દુષ્ટતાને રાખીએ છીએ જે આપણા સુખનો નાશ કરે છે. પરંતુ જ્યારે સ્વ વ્યથિત થાય છે, ખ્રિસ્ત આપણામાં રહે છે, અને આત્માની શક્તિ આપણા પ્રયત્નોમાં હાજરી આપે છે.

હું ઈચ્છું છું કે આપણે ઈશ્વર જે આપણી પાસે હોઈએ તે કરી શકીએ--ઈશ્વરમાં બધા પ્રકાશ. આપણે ઉચ્ચ ધોરણ સુધી પહોંચવાની જરૂર છે, પરંતુ જ્યાં સુધી પોતાને વેદી પર મુકતા નથી આપણે આ ક્યારેય કરી શકતા નથી, જ્યાં સુધી આપણે પવિત્ર આત્માને આપણને નિયંત્રણ કરવા ન દઈએ, ઈશ્વરીય સમાનતા પ્રમાણે આપણને ઢળાઈ અને આકાર આપે છે.

તે [વિશ્વાસુ] મરણ પામી શકે છે, જેમ ખ્રિસ્ત મરણ પામ્યા. પરંતુ તારણહારનું જીવન તેનામાં છે. તેનું જીવન ઈશ્વરમાં ખ્રિસ્ત સાથે છુપાયેલું છે. “હું આવ્યો છું કે તેઓને જીવન મળે,” ઈસુએ કહ્યું, “અને તેઓને તે પુષ્કળતામાં મળે.” તે મહાન પ્રક્રિયા પર વહન કરે છે જેના દ્વારા આ વર્તમાન જીવનમાં વિશ્વાસીઓ તેની સાથે એક બનાવવામાં આવ્યા છે, તેની સાથે સદા દરેક અનંતતામાં એક રહે.

(૪) એક પ્રેમાળ પાળક સમાન, ઈશ્વર દરેક આત્મા માટે શું કરે છે જેમ કે જો તેઓ એકલા જ હતા જેમના માટે તે મરણ પામ્યો?

કેમ કે ખોવાયેલું શોધવા તથા તારવા માટે માણસનો દીકરો આવ્યો છે.” (લૂક ૧૯:૧૦)

પ્રત્યેક આત્મા ઈસુને સંપૂર્ણ જાણીતી છે જેમ કે જાણે તે એકલો જ હતો જેના માટે તારણહાર મરણ પામ્યો. પ્રત્યેકની તકલીફ તેના હૃદયને સ્પર્શે છે.

સહાય માટેનો પોકાર તેના કાન સુધી પહોંચે છે. તે સર્વ માણસોને પોતાની તરફ દોરવા આવ્યો હતો. તેણે તેમને બોલાવ્યા, “મારી પાછળ આવો,” અને તેમને તેની પાસે આવવા માટે દોરવા તેનો આત્મા તેમના હૃદય પર ચાલે છે. ઘણાએ દોરવા માટે ઈનકાર કર્યો. ઈસુ જાણે છે કે તેઓ કોણ છે. તે એ પણ જાણે છે કે કોણ રાજીખુશીથી તેમના તેડાને સાંભળે છે, અને તેની પાળકીય સંભાળ હેઠળ આવવા તૈયાર છે. તે કહે છે “મારા ઘેટાં મારો અવાજ સાંભળે છે, અને હું તેઓને જાણું છું, અને તેઓ મારી પાછળ ચાલે છે.” તે દરેકની સંભાળ રાખે છે જેમ જાણે પૃથ્વીના ચહેરા પર બીજો કોઈ ન હોય.

“તે પોતાના ઘેટાંને નામથી બોલાવે છે, અને તેમને બહાર દોરી જાય છે.... અને ઘેટાં તેની પાછળ જાય છે: કારણ કે તેઓ તેનો અવાજ જાણે છે.” પૂર્વી ભરવાડ તેમના ઘેટાંને ચલાવતા નથી. તે બળ અથવા ભય પર આધાર રાખતા નથી; પરંતુ પહેલાં જાય છે, તે તેમને બોલાવે છે. તેઓ તેનો અવાજ જાણે છે, અને તેની આજ્ઞાને પાળે છે. તેથી તેમના ઘેટાં સાથે તારણહાર-પાળક કરે છે. નિયમશાસ્ત્ર કહે છે, “તમે તમારા લોકોને મુસા અને હારુનના હાથથી ટોળાની જેમ દોર્યા.” પ્રબોધક દ્વારા, ઈસુ ઘોષણા કરે છે, “મેં તને અનંત પ્રેમથી પ્રેમ કર્યો છે: તેથી પ્રેમાળ-દયાથી મેં તમને દોર્યા છે.” તેમણે કોઈને પણ તેની પાછળ આવવા દબાણ કર્યું નહિ. “મેં તેમને દોર્યા” તે કહે છે, “માણસની દોરી સાથે, પ્રેમના પટ્ટા સાથે.” ગીતશાસ્ત્ર ૭૭:૨૦; યર્મિયા ૩૧:૩; હોશિયા ૧૧:૪.

(૫) જ્યારે, ખ્રિસ્તના જીવનમાં, આપણે દયા, હેતુ, કરુણા, અને પ્રેમ જોઈએ છીએ, કોનું ચરિત્ર અને લક્ષણો આપણે પણ જોઈ રહ્યા છીએ?

ઈસુ તેને કહે છે, “ફિલિપ, આટલી મુદત સુધી હું તમારી સાથે રહ્યો છું, તોપણ શું તું મને ઓળખતો નથી? જેણે મને જોયો છે તેણે પિતાને જોયા છે. તો તું શા માટે કહે છે કે અમને પિતા બતાવો. (યોહાન ૧૪:૮)

બ્રહ્માંડના ઈશ્વરની પવિત્રતા અને મહિમા જોતા, આપણે ભયભીત છીએ, કેમ કે આપણે જાણીએ છીએ કે તેમનો ન્યાય દોષિતોને છૂટા કરવાની મંજૂરી આપશે નહીં. પણ આપણે ત્રાસમાં રહેવાની જરૂર નથી; ખ્રિસ્ત ઈશ્વરના ચરિત્રને પ્રગટ કરવા, આપણને તેમનો પિતૃ પ્રેમ તેમના દત્તક બાળકો તરફ સ્પષ્ટ કરવા માટે જગતમાં આવ્યા. સ્વભાવના એકલા મુખ કામો દ્વારા ઈશ્વરના ચરિત્રનો અંદાજ લગાવવા માટે આપણે નથી, પણ સરળતા દ્વારા, સુંદર ખ્રિસ્તનું જીવન, જેમણે આપણા પૃથ્વીના વાલીઓ કરતા યહોવાને ખુબ દયાળુ, ખુબ કરુણામય, ખુબ કુમળા, રજુ કર્યા.

ઈસુએ પિતાને રજૂ કર્યો જેમ એક કે જેને આપણે આપણો આત્મવિશ્વાસ આપી શકીએ અને આપણી ઈચ્છાઓ પ્રસ્તુત કરી શકીએ. જ્યારે આપણે ઈશ્વરના આતંકમાં છીએ, અને તેમના મહિમા અને ગૌરવના વિચારથી અભિભૂત કરીએ, ત્યારે પિતા આપણને તેમના પ્રતિનિધિ તરીકે ખ્રિસ્ત તરફ નિર્દેશ કરે છે. તમે જે જુઓ છો ઈસુમાં પ્રગટ થયું, માયા, કરુણા, અને પ્રેમ, તે પિતાના ગુણોનું પ્રતિબિંબ છે. કલવરીનો વધસ્તંભ માણસને ઈશ્વરનો પ્રેમ દર્શાવે છે. ખ્રિસ્ત ઈશ્વરના પ્રેમ તરીકે બ્રહ્માંડની સર્વોપરિતા રજુ કરે છે. પ્રબોધકના મુખ દ્વારા તેમણે કહ્યું “મેં તમને અનંત પ્રેમથી પ્રેમ કર્યો છે: તેથી પ્રેમાળ-દયાથી મેં તમને દોર્યા છે”(યર્મિ. ૩૧:૩).

(૬) ખ્રિસ્તની દયાની સંપત્તિ અને તેના લોહીના છંટકાવ અનુશાર, જો આપણે તે પ્રાપ્ત કરવાનું પસંદ કરીએ, આપણી પાસે શું હોઈ શકે?

એમનામાં, એમના લોહીદ્વારા, તેમની કૃપાની સંપત્તિ પ્રમાણે આપણને ઉદ્ધાર એટલે પાપની માફી મળી છે. (એફેસીઓને પત્ર ૧:૭)

માણસને સમજાવવા માટે કે ઈશ્વર ખ્રિસ્તની ભેટ દ્વારા આપણને તેમની સાથે જોડશે તે માટે જીવન અને મહિમાના ઈશ્વરે દિવ્યતાના વસ્ત્રો માનવતા સાથે પહેર્યા છે. ઈશ્વર સાથે જોડાણ વિના કોઈ પણ સંભવત ખુશ થઈ શકતું નથી. પતિત માણસે એ શીખવાનું છે કે જ્યાં સુધી તેમનો પ્રેમ પ્રાયશ્ચિત પાપીને ભેટતો નથી, નિષ્કલંક ઈશ્વરના ઘેટાના ગુણો દ્વારા પરિવર્તિત થતો નથી ત્યાં સુધી આપણા સ્વર્ગીય પિતા સંતુષ્ટ થતા નથી.

સર્વ સ્વર્ગીય બુદ્ધિનું કાર્ય આ અંત સુધી છે. તેમના સેનાપતિના આદેશ હેઠળ જેઓ ઉલ્લંઘન દ્વારા તેમના સ્વર્ગીય પિતાથી પોતાને જુદા કર્યા છે તેમને પાછા મેળવવા માટે કાર્ય કરવાનું છે. યોજના ઘડી કાઢવામાં આવી છે જેથી ખ્રિસ્તની અદ્ભુત કૃપા અને પ્રેમ જગતમાં પ્રગટ થશે. અનંત કિંમત ઈશ્વરના પુત્ર દ્વારા માણસની ખંડણી માટે ચૂકવેલ છે, ઈશ્વરનો પ્રેમ પ્રગટ થયો છે. તારણની આ ભવ્ય યોજના આખા જગતને બચાવવા માટેની જોગવાઈઓમાં ભરપૂર છે. પાપી અને પતિત માણસ પાપની માફી દ્વારા અને ખ્રિસ્તના દોષિત ન્યાયપણા દ્વારા ખ્રિસ્તમાં સંપૂર્ણ બનાવવામાં આવ્યો.

(૭) જો આપણે આપણા ઉલ્લંઘનો માટે તેના જખમો, આપણા અન્યાય માટે તેનો ઉઝરડો, અને આપણી શાંતિ માટે તેની શિક્ષા સ્વીકારીએ, તેની પીડાના પટ્ટાઓ આપણી આત્મા પર શું લાવશે?

પણ આપણા અપરાધોને લીધે તે વીંધાયો, આપણાં પાપોને લીધે તે કચડાયો, આપણને શાંતિ પ્રાપ્ત કરાવવાને માટે તેને શિક્ષા થઈ, ને તેના સોજથી આપણને સાજાપણું મળ્યું છે. (યશાયા ૫૩:૫)

કલ્પના કરો, જો શક્ય હોય, તો ખ્રિસ્તની વેદનાનો સ્વભાવ અને પ્રમાણ. માનવતામાં આ વેદના ઈશ્વરના ક્રોધને જેઓ માટે ખ્રિસ્ત મરણ પામ્યો તેઓ સર્વ પર રેડતા અટકાવવા માટે હતી. હા, દેવળ માટે આ મહાન બલિદાન અનંત કાળ અસરકારક રહેશે. શું આપણે તેના ઉલ્લંઘનની માત્રાને આંકડામાં ગણી શકીએ? અસંભવ. તો પછી ખ્રિસ્તે જે સહન કર્યું જ્યારે તેના દેવળની ખાતરીની જગ્યાએ ઉભો રહ્યો છે તે ખ્યાલ માટે કોણ પહોંચી શકે...? એકમાત્ર [તે હતો] જે પાપી વતી પ્રહારો સહન કરી શકે અને તેની નિર્દોષતાના કારણે ઉપભોગ ન થયો. ઈશ્વરના એકમાત્ર પુત્રના બલિદાનમાં ઈશ્વરીય ન્યાય અને પવિત્રતાનો ભયાનક મહિમા દર્શાવવામાં આવ્યો છે.

પોતાનું જીવન વચન દ્વારા ખ્રિસ્તે પૃથ્વી પરના દરેક પુરુષ અને સ્ત્રી માટે પોતાને જવાબદાર બનાવ્યા છે. તે ઈશ્વરની હાજરીમાં ઉભો રહે છે, કહે છે, “પિતા, હું તે આત્માના દોષોને મારે માથે લઉં છું. તેનો અર્થ એ છે કે જો તે સહન કરવાનું છોડી દે તો મૃત્યુ તેને માટે છે. જો તે પસ્તાવો કરે તો તેને માફ કરવામાં આવશે. મારું લોહી તેને સઘળા પાપોથી શુદ્ધ કરશે. જગતના પાપો માટે મેં મારું જીવન આપ્યું છે.”

(૮) આપણો ભાગ શું કરવાનો છે કે આપણે સર્વ અન્યાયથી શુદ્ધ થઈશું અને તેના ઝબ્બા દ્વારા ઢાંકી દેવામાં આવશે?

જો આપણે આપણાં પાપ કબૂલ કરીએ, તો આપણાં પાપ માફ કરવાને તથા આપણને સર્વ અન્યાયથી શુદ્ધ કરવાને તે વિશ્વાસુ તથા ન્યાયી છે.

(૧યોહાનનો પત્ર ૧:૯)

તે તમને લાગે છે કે તમે પાપી અને પૂર્વવત છો; પરંતુ આ હિસાબ પર જ તમને તારણહારની જરૂર છે. જો તમારી પાસે કબૂલ કરવા માટે પાપો છે, કોઈ સમય ગુમાવશો નહીં. આ ક્ષણો સોનેરી છે. “જો

આપણે આપણા પાપો કબૂલાત કરીએ, તો આપણા પાપોને માફ કરવા, તથા સર્વ અન્યાયથી આપણને શુદ્ધ કરવાને તે વિશ્વાસુ તથા ન્યાયી છે” (૧ યોહાન ૧:૯). જેઓને ન્યાયીપણાની ભૂખ તથા તરસ્યા છે તેઓ ધરાશે; કેમ કે ઈસુએ વચન આપ્યું છે. મુલ્યવાન તારણહાર! તેના હાથો આપણને સ્વીકારવા માટે ખુલ્લા છે, અને તેમનું મહાન હૃદય આપણને આશીર્વાદ આપવાની રાહમાં છે.

તારણહારે માણસોના બાળકો પ્રત્યે કેવો અવર્ણનીય પ્રેમ પ્રગટ કર્યો છે! તેણે માત્ર પાપની નિશાની જ ઉપાડી નથી, પરંતુ તે આત્માને ધોવે છે અને શુદ્ધ કરે છે, તેના પોતાના ન્યાયપણાના ઝબ્બામાં પોશાક પહેરાવે છે, સ્વર્ગની સાળમાં વણાયેલ, જે સ્થળ વગર છે. તે પાપી પાસેથી માત્ર શ્રાપ જ ઉપાડતો નથી, પરંતુ તેને પોતાની સાથે એકતામાં લાવે છે, તેના ન્યાયાપણાના તેજસ્વી કિરણો તેના પર પ્રતિબિંબિત કરે છે. સ્વર્ગીય બ્રહ્માંડ દ્વારા તે સ્વાગત કરાયેલ છે, ઈશ્વરના પ્રિય દીકરા સમાન સ્વીકારાય છે. શું મહિમા પતિત માણસ, પશ્ચાતાપઅને વિશ્વાસ દ્વારા, ઈશ્વરને પાછા લાવી શકે!

(૯) ખ્રિસ્ત તેના સઘળા “ઘેટાં” ને કેવી રીતે બોલાવે છે, જે તેના અપૂર્વ પ્રેમને પ્રગટ કરે છે અને એક બીજા માટે ચિંતા કરે છે?

દરવાન તેને માટે ઉઘાડે છે અને ઘેટાં તેનો સાદ સાંભળે છે, અને તે પોતાનાં ઘેટાંને નામ લઈને બોલાવે છે, અને તેઓને બહાર દોરીને લઈ જાય છે.
(યોહાન ૧૦:૩)

પ્રત્યેક આત્મા ઈસુને સંપૂર્ણ જાણીતી છે જેમ કે જાણે તે એકલો જ હતો જેના માટે તારણહાર મરણ પામ્યો. પ્રત્યેકની તકલીફ તેના હૃદયને સ્પર્શે છે. સહાય માટેનો પોકાર તેના કાન સુધી પહોંચે છે. તે

સર્વ માણસોને પોતાની તરફ દોરવા આવ્યો હતો. તેણે તેમને બોલાવ્યા, “મારી પાછળ આવો,” અને તેમને તેની પાસે આવવા માટે દોરવા તેનો આત્મા તેમના હૃદય પર ચાલે છે. ઘણાએ દોરવા માટે ઈનકાર કર્યો. ઈસુ જાણે છે કે તેઓ કોણ છે. તે એ પણ જાણે છે કે કોણ રાજીખુશીથી તેમના તેડાને સાંભળે છે, અને તેની પાળકીય સંભાળ હેઠળ આવવા તૈયાર છે. તે કહે છે “મારા ઘેટાં મારો અવાજ સાંભળે છે, અને હું તેઓને જાણું છું, અને તેઓ મારી પાછળ ચાલે છે.” તે દરેકની સંભાળ રાખે છે જેમ જાણે પૃથ્વીના ચહેરા પર બીજો કોઈ ન હોય.

પૂર્વા ભરવાડ તેમના ઘેટાંને ચલાવતા નથી. તે બળ અથવા ભય પર આધાર રાખતા નથી; પરંતુ પહેલાં જાય છે, તે તેમને બોલાવે છે. તેઓ તેનો અવાજ જાણે છે, અને તેની આજ્ઞાને પાળે છે. તેથી તેમના ઘેટાં સાથે તારણહાર-પાળક કરે છે. નિયમશાસ્ત્ર કહે છે, “તમે તમારા લોકોને મુસા અને હારુનના હાથથી ટોળાની જેમ દોર્યા.” પ્રબોધક દ્વારા, ઈસુ ઘોષણા કરે છે, “મેં તને અનંત પ્રેમથી પ્રેમ કર્યો છે: તેથી પ્રેમાળ-દયાથી મેં તમને દોર્યા છે.” તેમણે કોઈને પણ તેની પાછળ આવવા દબાણ કર્યું નહિ. “મેં તેમને દોર્યા” તે કહે છે, “માણસની દોરી સાથે, પ્રેમના પટ્ટા સાથે.” ગીતશાસ્ત્ર ૭૭:૨૦; યર્મિયા ૩૧:૩; હોશિયા ૧૧:૪.

તે સજનો ડર, અથવા સદાકાળના ઈનામની આશા નથી, જે ખ્રિસ્તના શિષ્યોને તેની પાછળ દોરે છે. તેઓ ખ્રિસ્તનો અનુપમ પ્રેમ જોવે છે, તેમની પૃથ્વી પરની યાત્રા દ્વારા પ્રગટ થયો, બેથલેહેમની ગમાણથી તે કલવરીના વધસ્થંભ સુધી, અને તેની દ્રષ્ટિ આકર્ષે છે, તે આત્માને નરમ અને વશ કરે છે, જોનારાઓનાં હૃદયમાં પ્રેમ જાગૃત થાય છે. તેઓ તેનો અવાજ સાંભળે છે, અને તેઓ તેની પાછળ ચાલે છે.

હું આભારી છું કે ઈશ્વર મને પ્રેમાળ, ધીરજ, દયાળુ, અને તાર્કિક રીતે તેમની તરફ દોરે છે અને શેતાનની બળજબરી રીતનો ઉપયોગ કરતા નથી.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું ખુબ આભારી છું કે, ખ્રિસ્ત ઈશ્વરની ભેટ દ્વારા, મારા છુટકારા માટે ખંડણી ચૂકવવામાં આવી છે. હું આ આશ્ચર્યજનક અમર વારસો સ્વીકારું છું કે જેઓ તેને સ્વીકારે છે તેમને તે ખુબ કૃપાથી આપે છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું પસંદ કરું છું, ઈશ્વરની દયાથી, અભિમાન સ્વાથથી દુર થવાનું અને આશીર્વાદો અને રજવાડી ભેટ સ્વીકારું છું તે આ જીવનમાં અને જે જીવન આવનાર છે તે બંનેમાં આપે છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

મારા વ્યક્તિગત માટેના ખ્રિસ્તના પ્રેમાળ તેડાને સાંભળું છું અને આત્મ બલિદાનની વેદી પર મારું જીવન મૂકુ છું. હું માંગું છે અને મંજૂરી આપું છું કે તેમની ઈચ્છા મારા જીવનમાં પુષ્કળપણે જવંત રહે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

પાઠ ૯
વધસ્તંભ તરફ જોવું

(૧) નિયમશાસ્ત્ર કેવી રીતે તે સારવારનું વર્ણન કરે છે જે ઈસુએ તેમના મહાન પ્રેમને કારણે આપણા માટે સહન કર્યું?

તેના પર જુલમ ગુજરવામાં આવ્યો તોપણ તેણે નમ્ર થઈને પોતાનું મોં ઉઘાડ્યું નહિ; હલવાન વધ કરવા માટે લઈ જવામાં આવે છે તેના જેવો, અને ઘેટી પોતાના કાતરનારની આગળ મૂંગી રહે છે, તેના જેવો તે હતો; તેણે તો પોતાનું મોં ઉઘાડ્યું જ નહિ.

(યશાયા ૫૩:૭)

ખ્રિસ્ત તરફ જોતા, આપણે જોશું કે તેનો પ્રેમ સમાંતર વગર છે, કે તેણે દોષી પાપીનું સ્થાન લીધું છે, અને તેણે તેનું નિષ્કલંક ન્યાયીપણું તેને સોંપ્યું છે. જ્યારે પાપી તેના તારણહારને પોતાના સ્થાને પાપના શ્રાપ હેઠળ વધસ્તંભ પર મરણ પામતા જુવે છે, તેનો માફ કરનાર પ્રેમ જુવે છે, તેના હૃદયમાં પ્રેમ જાગૃત થાય છે. પાપી ખ્રિસ્તને પ્રેમ કરે છે, કેમ કે ખ્રિસ્તે પહેલા તેને પ્રેમ કર્યો, અને પ્રેમ નિયમને પરિપૂર્ણ કરે છે. પશ્ચાતાપ કરનાર આત્મા જાણે છે કે ઈશ્વર “આપણને આપણા પાપ માફ કરવાને વિશ્વાસુ તથા ન્યાયી છે, અને સઘળા અન્યાયથી આપણને શુદ્ધ કરે છે.” ઈશ્વરનો આત્મા વિશ્વાસુઓના આત્મામાં કાર્ય

કરે છે, તેને આજ્ઞાકારીતાની એક લાઈનથી બીજી તરફ આગળ વધવા માટે સક્ષમ કરે છે, સામર્થ્ય થી મહાન સામર્થ્ય સુધી, કૃપા થી કૃપા સુધી પહોંચે છે ખ્રિસ્ત ઈસુમાં.

મારા પિતા તમને અનહદ પ્રેમથી પ્રેમ કરે છે કે તે મને વધારે પ્રેમ કરે છે કારણ કે મેં તમને છોડાવવા માટે મારો જીવ આપ્યો છે. તે તમને પ્રેમ કરે છે, અને તે મને વધારે પ્રેમ કરે છે કેમ કે હું તમને પ્રેમ કરું છું, અને તમારા માટે મારો જીવ આપ્યો છે. . . . શિષ્યો આ પ્રેમને સારી રીતે સમજી શક્યા જેમ તેઓએ તેમના તારણહારને શરમ, ઠપકો, શંકા, અને વિશ્વાસઘાત સહન કરતા જોયો, જેમ તેઓએ તેની વેદના વાડીમાં, અને તેનું મરણ કલવરીના વધસ્થંભ પર જોયું. આ પ્રેમ છે જેની ઊંડાઈ કોઈ અવાજ ક્યારેય જાણી શકતી નથી. જેમ શિષ્યો તેને સમજ્યા, તેમની સમજે ઈશ્વરની ઈશ્વરીય કરુણા પકડી લીધી, તેઓને એક અર્થમાં સમજાયું કે દીકરાની વેદનાઓ પિતાની વેદનાઓ હતી.

(૨) જો આપણે જીવનની મૂંઝવણ પર ન રહીએ અને તેને બદલે આપણા તારણહાર, ઉદાહરણ, અને આદર્શ ચરિત્ર સમાન ઈસુ તરફ જોઈએ, તે આપણામાં લેખક અને અંત શું હશે?

આપણે આપણા વિશ્વાસના અગ્રેસર તથા તેને સંપૂર્ણ કરનાર ઈસુની તરફ લક્ષ રાખીએ કે, જેમણે પોતાની આગળ મૂકેલા આનંદને લીધે શરમને તુરંદ ગણીને મરણસ્તંભનું [દુઃખ] સહન કર્યું, અને જે ઈશ્વરના રાજ્યાસનની જમણી તરફ બેઠેલા છે. (હિબ્રુઓને પત્ર ૧૨:૨)

ઈશ્વરનાં બાળકો તરીકે, ઉપર જોવું તે આપણું હંમેશા સૌભાગ્ય છે, ખ્રિસ્ત પર વિશ્વાસની આંખો સ્થિર રાખીને. જેમ આપણે તેને સતત દ્રષ્ટિમાં રાખીએ, તેની હાજરીનો સૂર્યપ્રકાશ મનના ખંડોમાં

છલકાય છે. ખ્રિસ્તનો પ્રકાશ આત્મા-મંદિરમાં શાંતિ લાવે છે. આત્મા ઈશ્વર પર વસ્યો છે. સર્વ મૂંઝવાણ અને ચિંતા ખ્રિસ્તને અર્પણ છે. જેમ આપણે તેને જોવાનું ચાલુ રાખીએ, તેની છબી હૃદય પર કોતરાય છે, અને દૈનિક જીવનમાં પ્રગટ થાય છે.

આપણે કોઈ માનવીની નકલ કરવાની નથી. આપણો માપદંડ બનવા માટે કોઈ મનુષ્ય એટલો હોશિયાર નથી. આપણે તે માણસ ખ્રિસ્ત ઈસુ તરફ જોવા છીએ, જે ન્યાયીપણા અને પવિત્રતાની સંપૂર્ણતામાં સંપૂર્ણ છે. તે આપણા વિશ્વાસનો લેખક અને સમાપ્ત કરનાર છે. તે નમુનો માણસ છે. તેનો અનુભવ આપણે જે અનુભવ પ્રાપ્ત કરવાનો છે તેનું માપદંડ છે. તેનું ચરિત્ર આપણો આદર્શ છે. ચાલો આપણે, પછી, આપણું મન આ જીવનની મૂંઝવાણ અને મુશ્કેલીઓને બંધ કરે, અને તેના પર સ્થિર કરીએ, કે જોવા દ્વારા આપણે તેના સ્વરૂપમાં બદલાઈ જઈએ. આપણે સારા હેતુ માટે ખ્રિસ્તને જોઈ શકીએ. આપણે તેને સુરક્ષિત રીતે તેને જોઈ શકીએ; કારણ કે તે સર્વ-જાણકાર છે. જેમ આપણે તેને જોઈએ અને તેના વિશે વિચારીએ, તે અંદર રચશે, મહિમાની આશા.

(૩) હલવાનના લોહી દ્વારા અને તેના કૃપાના ધનથી આપણે શું પ્રાપ્ત કરીએ છીએ અને મહાન વિષય જે પર આપણું મન રહી શકે?

હે ઈઝરાયેલ, યહોવાનો ભરોસો રાખજે; કેમ કે યહોવાની પાસે કૃપા છે, અને તેમની પાસે અખૂટ ઉદ્ધાર છે. (ગીતશાસ્ત્ર ૧૩૦:૭)

તારણની યોજના, ઈશ્વરના ન્યાય અને પ્રેમને પ્રગટ કરે છે, પતિત જગતમાં પક્ષપાત વિરુદ્ધ, સાથે જ હલવાનના રક્ત દ્વારા શુદ્ધ કરાયેલ લોકો મધ્યે પણ અનંત સલામતી પુરીપાડે છે. આપણી આશા એ જ

છે કે તેના રક્તમાં સંપૂર્ણ વિશ્વાસ રાખવો કે જે આપણને અને સધળા જે તેના દ્વારા ઈશ્વર પાસે આવે છે એકદમ બચાવી શકે. કલવરીના વધસ્તંભ પર ખ્રિસ્તનું મરણ તે જ માત્ર આ જગતમાં આપણી આશા છે, અને આવનાર જગતમાં તે આપણો વિષય હશે. ઓહ, પ્રશ્નતાપનું મુલ્ય આપણે સમજી શકતા નથી! જો આપણે કર્યું, આપણે તેના વિષે વધારે વાત કરીશું. ઈશ્વરની ભેટ તેના એકાકીજનીત દીકરામાં અગમ્ય પ્રેમની અભિવ્યક્તિ હતી. તે એકદમ હતું કે ઈશ્વર તેમના નિયમના આદરને જાળવી શકતા, અને તેમ છતાં ઉલ્લંઘન કરનારને બચાવી શકતા હતા. શા માટે માણસે છોડાવવાના વિષયનો અભ્યાસ ન કરવો જોઈએ? તે મહાન વિષય છે જે માનવ મનને જોડી શકે છે. જો માણસ વધસ્તંભમાં પ્રદર્શિત કરેલ, ઈશ્વરના પ્રેમનું ચિંતન કરશે, તેના વહેવડાવેલ રક્તના ગુણો યોગ્ય કરવા તેમનો વિશ્વાસ વધશે, અને તેઓ શુદ્ધ થશે અને પાપથી બચી જશે.

(૪) ખ્રિસ્ત દ્વારા વધસ્તંભ પર જ્યારે આપણા ઈશ્વરીય અવેજી તરીકે તેણે નિઃસ્વાર્થપણે અને સ્વેચ્છાએ તેમનું જીવન નીચે મુક્યું હતું તેના પ્રેમની કઈ ચાર પાયાની લાક્ષણિકતાઓ દર્શાવાય હતી?

ન્યાયીપણું તથા ઈનસાફ તમારા રાજ્યાસનનો પાયો છે; તમારી હજૂરમાં કૃપા તથા સત્યતા હોય છે.

(ગીતશાસ્ત્ર ૮૯:૧૪)

સ્વૈચ્છિક રીતે આપણા ઈશ્વરીય અવેજીએ તેમના આત્માને ન્યાયની તલવારથી છતો કર્યો, કે આપણો નાશ ન થાય પરંતુ અનંત જીવન પામીએ. ખ્રિસ્તે કહ્યું, “હું મારો જીવ આપું છું, કે હું તેને પાછો લઈ શકું. કોઈ માણસ મારી પાસેથી તે લેતો નથી, પણ હું મારી જાતે જ તે આપું છું. મારી પાસે તે આપવાનો અધિકાર છે, અને પાછો લેવાનો પણ અધિકાર છે” (યોહાન ૧૦:૧૭,૧૮). પૃથ્વીનો કોઈ માણસ કે

સ્વર્ગનો દૂત પાપનો દંડ ચૂકવી શક્યો ન હતો. ઈસુ જ એકલા હતા જે બંડખોર માણસને બચાવી શક્યા. તેમનામાં ઈશ્વરીયતા અને માનવતા સંયુક્ત થયા હતા, અને આ હતું જેણે કલવરીના વધસ્તંભ પર આપેલ બલિદાનને કાર્યક્ષમતા આપી. વધસ્તંભે દયા અને સત્ય સાથે મળ્યા, ન્યાયપાણું અને શાંતિએ એકબીજાને ચુંબન કર્યું.

નિઃસ્વાર્થ પ્રેમનું પ્રદર્શન જેમ કે માનવજાતના છુટકારા માટેનું ઈસુનું પોતાનું સ્વેચ્છિક બલિદાન પિતાના પ્રેમના ઉમેરેલ કારણો બન્યા. તારણની યોજના પૃથ્વીના નિર્માણ પહેલાજ નાખવામાં આવી હતી (પ્રગટી. ૧૩:૮) ઈસુનું પુનરુત્થાન વધસ્તંભની જેમ અનંત યોજનાનો એક ભાગ હતો. ટૂંકા સમય માટે ઈસુ મરણના પ્રભુત્વ હેઠળ પસાર થશે (ગીતશાસ્ત્ર ૧૬:૧૦; તુલના. પ્રેરી.કૃત્યો. ૨:૩૧, ૩૨) અને પછી પુનરુત્થાન અને જીવન હોવાનો મહિમા આગળ આવશે (યોહાન ૧૧:૨૫) અને માણસનો મધ્યસ્થી થશે (હિબ્રુ. ૭:૨૫). તેમના અપમાનના પરિણામ રૂપે પિતા તેમને ખૂબ જ મહાન કરશે અને તેને દરેક નામની ઉપર નામ આપશે (ફિલિ. ૨:૯).

(૫) જો આપણે તારણની યોજના અને વધસ્તંભને સમજવા માટે પ્રયત્ન કરીએ, યોહાન સમાન, જગતને જાહેર કરવામાં આપણે શું આનંદ લઈશું?

બીજે દિવસે યોહાન પોતાની પાસે ઈસુને આવતા જોઈને કહે છે, જુઓ, ઈશ્વરનું હલવાન, જે જગતનું પાપ દૂર કરે છે! (યોહાન ૧:૨૯)

જ્યારે ખ્રિસ્તના વધસ્તંભ પર ધ્યાન દોરવામાં આવે છે, આખું અસ્તિત્વ નિરંકુશ છે. તારણહારના પ્રેમનું જ્ઞાન આત્માને વશમાં કરે છે, અને સમય અને સૂઝની બાબતોથી મનને ઊંચું કરે છે. ચાલો આપણે દરેક વૈશ્વિક બાબતોનો તે પ્રકાશ જે વધસ્તંભમાંથી પ્રકાશે છે તેમાં અંદાજ લગાવતા શીખીએ. ચાલો

આપણે અપમાનના ઊંડાણોને સમજવાનો પ્રયત્ન કરીએ કે જેમાં આપણા તારણહાર માણસને અનંત સંપત્તિનો માલિક બનાવવા માટે ઉતર્યા. જેમ આપણે તારણની યોજનાનો અભ્યાસ કરીએ, હૃદયને તારણહારના પ્રેમની ધ્રુજરી અનુભવશે, અને તેના ચરિત્રના આભૂષણો દ્વારા તેને ઉજાડવામાં આવશે. તે ખ્રિસ્તનો પ્રેમ છે જે આપણું સ્વર્ગ બનાવે છે. પરંતુ જ્યારે આપણે આ પ્રેમ વિશે કહેવાની કોશિશ કરીએ, ભાષા આપણને નિષ્ફળ કરે છે, આપણે પૃથ્વી પર તેમના જીવન વિષે, આપણા માટેના તેમના બલિદાન વિષે વિચારીએ; આપણા વકીલ તરીકે સ્વર્ગમાં તેમના કાર્ય વિષે, જેઓ તેમને પ્રેમ કરે છે તેઓ માટે તેઓ જે હવેલીઓ તૈયાર કરી રહ્યા છે તે વિષે વિચારીએ; અને આપણે ઉદ્ગાર કરી શકીએ, “ઓ ખ્રિસ્તના પ્રેમની ઊંચાઈઓ અને ઊંડાઈઓ!” જેમ આપણે વધસ્તંભ હેઠળ વિલંબિત છીએ, આપણે ઈશ્વરના પ્રેમની અસ્પષ્ટ ધારણા પ્રાપ્ત કરીએ છીએ, અને આપણે કહીએ, “અહીં પ્રેમ છે, આપણે ઈશ્વરને પ્રેમ કર્યો તે નહિ, પણ તેણે આપણને પ્રેમ કર્યો તે, અને આપણા પાપના પશ્ચાતાપમાટે પોતાના દીકારને મોકલ્યો.” પરંતુ આપણા ખ્રિસ્તના ચિંતનમાં, આપણે માત્ર પ્રેમ જે માપ વગરનો છે તેની ધાર આસપાસ વિલંબિત છીએ. તેમનો પ્રેમ તળિયા અથવા કિનારા વગરના, વિશાળ સમુદ્ર સમાન છે.

દરેક સાચા શિષ્યોમાં આ પ્રેમ, પવિત્ર અગ્નિ જેમ, હૃદયની વેદી પર સળગતો રહે છે. તે પૃથ્વી પર હતું કે ઈશ્વરનો પ્રેમ ખ્રિસ્ત દ્વારા પ્રગટ થયો. તે પૃથ્વી પર છે કે તેના બાળકો નિર્દોષ જીવન દ્વારા આ પ્રેમને બહાર ચમકવાદે. ઈશ્વરના હલવાનને જોવા માટે, આમ પાપીઓ વધસ્તંભ તરફ દોરાશે.

(૬) જો આપણે ખ્રિસ્તને જોઈએ અને તેમની મહિમાને, તેમના સુંદર ચરિત્રને, અને અનુપમ પ્રેમના પરિણામોને જોઈએ, તો શું થશે?

પણ આપણે સર્વ ઉઘાડે મુખે જાણે કે આરસીમાં પ્રભુનો મહિમા નિહાળીને પ્રભુના આત્માથી અધિકાધિક મહિમા ધારણ કરતાં તે જ રૂપમાં રૂપાંતર પામીએ છીએ. (૨ કરિંથીઓને પત્ર ૩:૧૮)

ખ્રિસ્ત તરફ જુવો, તેના ચરિત્રના આકર્ષિત પવિત્રતાને જોવો, અને જોવા દ્વારા તમે તેની સમાનતામાં બદલાઈ જશો. ખ્રિસ્ત અને આત્મા વચ્ચે દખલ કરે છે તે ઝાકળ પાછુ ફેરવાશે જેમ આપણે વિશ્વાસ દ્વારા શેતાનનો નરક પડછાયો જોઈએ અને ઈશ્વરના નિયમમાં તેમનો મહિમા, અને ખ્રિસ્તનું ન્યાયપણું જોઈએ શેતાન આપણી દ્રષ્ટિથી ઈસુને પડદો મુકવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યો છે; એ માટે કે જ્યારે પણ આપણે તેના મહિમાની ઝલક મેળવીએ, આપણે તેની તરફ આકર્ષિત થઈએ છીએ. પાપ આપણા દૃષ્ટિકોણથી ઈસુના અનુપમ આભૂષણોને છુપાવે છે; પૂર્વગ્રહ, સ્વાર્થ, સ્વ-ન્યાયપણું, અને ઉત્કટ આપણી આંખોને અંધ કરે છે, કે જેથી આપણે તારણહારને સમજી શકીએ નહીં. ઓહ, જો આપણે વિશ્વાસ દ્વારા ઈશ્વરની નજીક દોરાવા માંગતા હોઈએ, તે આપણને તેનો મહિમા પ્રગટ કરશે, જે તેનું ચરિત્ર છે, અને માનવીય હૃદયથી ઈશ્વરની સ્તુતિ વહશે અને માનવીય અવાજ દ્વારા સંભળાશે. પછી આપણે ઈશ્વરની વિરુદ્ધ પાપ કરીને અને શંકા અને અવિશ્વાસની વાત કરીને શેતાનને મહિમા આપવાનું હંમેશાં બંધ કરીશું. આપણે હવે સાથે ઠોકર ખાવી, કડકડવું અને શોક, અને આપણા આંસુથી ઈશ્વરની વેદીને આચ્છાદન હવે પછી કરવી જોઈએ નહિ.

(૭) પાઉલ સમાન, શું જબરદસ્ત વિષય પર આપણા હોઠો ઉત્સાહથી બોલવા જોઈએ અને આપણું મન દ્રઢતાથી રહેવું જોઈએ?

ક્રેમ કે ઈસુ ખ્રિસ્ત, અને તે વધસ્તંભે જડાયેલા, તે સિવાય હું તમારી સાથે રહીને બીજું કંઈ જ ન જાણું, એવો મેં નિશ્ચય કર્યો. (૧કરિંથીઓને પત્ર ૨:૨)

શું વિષય ચિંતન માટે બલિદાન છે જે ઈસુએ ખોવાયેલા પાપીઓ માટે બનાવ્યું! “તે આપણા ઉલ્લંઘનો માટે ધાયલ થયો હતો, તે આપણા અન્યાય માટે ઉઝરડા કરાયો હતો: આપણી શાંતિની શિક્ષા તેના પર હતી; અને તેના સોળથી આપણે સાજથયા છીએ” {૧યશા. ૫૩:૫}. આપણી પહોંચમાં લાવેલા આશીર્વાદોનો આપણે કેવી રીતે અંદાજ લગાવીશું? ઈસુ વધુ સહન કરી શક્યા હોત? શું તે આપણા માટે સમૃદ્ધ આશીર્વાદ ખરીદી શક્યા હોત? શું તેણે સખત હૃદયને પીગળાવું ન જોઈએ જ્યારે આપણે યાદ કરીએ કે આપણી ખાતર તેણે સ્વર્ગની ખુશીઓ અને મહિમા છોડી દીધી અને ગરીબી, શરમ, કૂર સંતાપ અને ભયંકર મરણ સહન કર્યું? તેણે તેના મરણ અને પુનરુત્થાન દ્વારા આપણા માટે આશાના દ્વારો ખોલી ન શક્યા હોત, તો આપણે અંધકારની ભયાનકતા અને નિરાશાની આફતો સિવાય બીજું કશું જાણતા ન હોત. આપણી હાલની સ્થિતિમાં, જેમ આપણે તરફેણમાં અને આશીર્વાદિત છીએ, આપણે સમજી ન શકીએ કે કંઈ ઊંડાઈથી આપણે બચાવાયા છીએ. આપણા દુઃખો કેટલા ઊંડા થઈ ગયા હોત આપણે માપી શકતા નથી. કેટલું મહાન આપણું દુઃખ, ઈસુએ આપણને તેની સહાનુભૂતિ અને પ્રેમના હાથથી ઘેરી લીધા, અને આપણને ઉપર ઉપાડ્યા નથી.

(૮) પાઉલ સમાન, શું વિષય ઉપર જેઓએ ખ્રિસ્તમાં તારણ સ્વીકાર્યું ઉત્સાહથી બડાઈ કરી શકે? પણ આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તના વધસ્તંભ સિવાય હું બીજા કશામાં અભિમાન કરું એવું ન થાઓ; તેથી

કરીને મારા સંબંધી જગત વધસ્તંભે જડાયેલું છે, અને જગત સંબંધી હું. (ગલાતીઓને પત્ર ૬:૧૪)

ઘણા લોકો જેઓ ખ્રિસ્તી હોવાનો દાવો કરે છે તેઓ જગતના ઉદ્યોગોમાં ઉત્સાહિત થઈ જાય છે, અને તેઓની અભિરુચિ નવા ઉત્તેજક મનોરંજન માટે જાગૃત થાય છે, જ્યારે તેઓ ઠંડા દિલથી હોય છે, જેમ તેઓ જમી ગયા હોય તેમ દેખાય છે, ઈશ્વરના કર્યામાં. અહીં વિષય છે, નબળો રૂઢીચુસ્ત વ્યક્તિ, જે તમને ઉત્સાહિત કરવા માટે પર્યાપ્ત મહત્વનો છે. અનંત રૂચી અહીં શામેલ છે. આ વિષય પર શાંત અને નિર્દય રહેવું તે પાપ છે. કલવરીના દ્રશ્યો ઉંડી ભાવનાઓ માટે બોલાવેલ છે. આ વિષય પર તમે માફ કરાશો જો તમે ઉત્સાહ વ્યક્ત કરો. કે ખ્રિસ્તે, ખુબ ઉત્તમ, ખુબ નિર્દોષ, આવું પીડાદાયક મૃત્યુને સહન કરવું જોઈએ, જગતના પાપોનો વજન સહન કરવો જોઈએ, આપણા વિચારો અને કલ્પનાઓને ક્યારેય સંપૂર્ણ સમજી શકતા નથી. લંબાઈ, પહોળાઈ, ઊંચાઈ, ઊંડાઈ, જેવા અદ્ભુત પ્રેમને આપણે જાણી શકતા નથી. તારણહારના પ્રેમના અગમ્ય ઊંડાઈના ચિંતનથી મનને તૃપ્ત કરવું જોઈએ, સ્નેહને ચોકખો કરવો અને સુધારવો જોઈએ, અને પુરા ચરિત્રને સંપૂર્ણ રૂપાંતરિત કરવું જોઈએ. પ્રેષિતની ભાષા છે: “ઈસુ ખ્રિસ્ત, અને તે વધસ્તંભે જડાયેલો, તમારી સાથે રહીને બીજું કંઈ જ ન જાણું એવો મેં નિશ્ચય કર્યો છે.” આપણે કલવરી તરફ પાણુ જોઈએ અને કહીએ “આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્ત સિવાય હું બીજા કશામાં અભિમાન કરું એવું ન થાઓ; તેથી કરીને મારા સંબંધી જગત વધસ્તંભે જડાયેલું છે, અને જગત સંબંધી હું.”

(૮) આપણે અનંત કાળમાં શું વીતાવીશું, સંતો સાથે, સમજવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે?

તમે સર્વ સંતોની સાથે [ખ્રિસ્તના પ્રેમની] પહોળાઈ, લંબાઈ, ઊંચાઈ, તથા ઊંડાઈ કેટલી છે તે સમજી શકો,

અને ખ્રિસ્તનો પ્રેમ જે માણસની સમજશક્તિની
બહાર છે, તે તમે સમજી શકો કે, તમે ઈશ્વરની સર્વ
સંપૂર્ણતા પ્રમાણે સંપૂર્ણ થાઓ. (એફેસીઓને પત્ર
૩:૧૮-૧૯)

તે ખ્રિસ્તનો પ્રેમ છે જે આપણું સ્વર્ગ બનાવે છે.
પરંતુ જ્યારે આપણે આ પ્રેમ વિશે કહેવાની કોશિશ
કરીએ, ભાષા આપણને નિષ્ફળ કરે છે, આપણે પૃથ્વી
પર તેમના જીવન વિષે, આપણા માટેના તેમના
બલિદાન વિષે વિચારીએ; આપણા વકીલ તરીકે
સ્વર્ગમાં તેમના કાર્ય વિષે, જેઓ તેમને પ્રેમ કરે છે
તેઓ માટે તેઓ જે હવેલીઓ તૈયાર કરી રહ્યા છે તે
વિષે વિચારીએ; અને આપણે ઉદ્ગાર કરી શકીએ,
“ઓ ખ્રિસ્તના પ્રેમની ઊંચાઈઓ અને ઊંડાઈઓ!”
જેમ આપણે વધસ્તંભ હેઠળ વિલંબિત છીએ, આપણે
ઈશ્વરના પ્રેમની અસ્પષ્ટ ધારણા પ્રાપ્ત કરીએ છીએ,
અને આપણે કહીએ, “અહીં પ્રેમ છે, આપણે ઈશ્વરને
પ્રેમ કર્યો તે નહિ, પણ તેણે આપણને પ્રેમ કર્યો તે,
અને આપણા પાપના પશ્ચાતાપમાટે પોતાના દીકારને
મોકલ્યો.” પરંતુ આપણા ખ્રિસ્તના ચિંતનમાં, આપણે
માત્ર પ્રેમ જે માપ વગરનો છે તેની ધાર આસપાસ
વિલંબિત છીએ. તેમનો પ્રેમ તળિયા અથવા કિનારા
વગરના, વિશાળ સમુદ્ર સમાન છે.

દરેક સાચા શિષ્યોમાં આ પ્રેમ, પવિત્ર અગ્નિ જેમ,
હૃદયની વેદી પર સળગતો રહે છે. તે પૃથ્વી પર
હતું કે ઈશ્વરનો પ્રેમ ખ્રિસ્ત દ્વારા પ્રગટ થયો. તે
પૃથ્વી પર છે કે તેના બાળકો નિર્દોષ જીવન દ્વારા
આ પ્રેમને બહાર ચમકવાદે. ઈશ્વરના હલવાનને
જોવા માટે, આમ પાપીઓ વધસ્તંભ તરફ દોરાશે.

(૧૦) બ્રહ્માંના સઘળા જીવો માંથી જેમ તેઓ
વધસ્તંભનો પૂર્ણ મર્મ સમજવાનો પ્રયાસ કરે છે
અનંત કાળ દરમિયાન સ્તુતિના શબ્દો શું હશે?

“ઓ અમારા પ્રભુ તથા ઈશ્વર, મહિમા, માન તથા સામર્થ્ય પામવાને તમે જ યોગ્ય છો. કેમ કે તમે સર્વને ઉત્પન્ન કર્યા, અને તમારી ઈચ્છાથી તેઓ હતાં, ને ઉત્પન્ન થયાં.” (પ્રકટીકરણ ૪:૧૧)

આ જીવનમાં આપણે માત્ર તારણનો અદ્ભુત વિષય સમજવાની શરૂઆત કરી શકીએ છીએ. આપણી માર્યાદિત સમજણથી ખુબ નિષ્ઠાપૂર્વક શરમ અને મહિમા, જીવન અને મરણ, ન્યાય અને દયા, જે વધસ્તંભમાં મળ્યા તે આપણે ધ્યાનમાં લઈ શકીએ છીએ; વળી, આપણી માનસિક શક્તિના અત્યંત ખેંચાણ સાથે આપણે તેનો સંપૂર્ણ મર્મ સમજવામાં નિષ્ફળ જઈએ. છોડાવનાર પ્રેમની લંબાઈ અને પહોળાઈ, ઊંડાઈ અને ઉંચાઈ, પણ સમજાય છે. તારણની યોજના સંપૂર્ણ પણે સમજાશે નહિ, જ્યારે ખંડણી કરનારાઓ જુએ છે જેમ તેઓ જોવામાં આવે છે અને જાણે છે જેમ તેઓ જાણીતા છે; પરંતુ અનંત યુગ દરમિયાન, નવું સત્ય આશ્ચર્યતા અને આનંદી મનને સતત પ્રગટ કરતું રહેશે. તેમ છતાં શોક અને પીડા અને પૃથ્વીના પરીક્ષણો સમાપ્ત થયા છે, અને કારણ દુર થયું છે, ઈશ્વરના લોકોને હંમેશા અનોખું, તેમના તારણે શું ખર્યું છે તેનું ચપળ જ્ઞાન હશે.

(૧૧) ઈશ્વરના સિંહાસન આગળ જેમ તેઓ તેમના સ્તુતિના ગીતો ગાય છે ચોવીસ આગેવાનો અને નિવૃત્ત વર્ગ શું હશે?

ત્યારે ચોવીસ વડીલો રાજ્યાસન પર બેઠેલાને પગે પડશે, ને જે સદાસર્વકાળ જીવંત છે તેમની આરાધના કરશે, ને રાજ્યાસન આગળ પોતાના મુગટ નાખી દઈને કહેશે, (પ્રકટીકરણ ૪:૧૦)

ખ્રિસ્તનો વધસ્તંભ અનંત કાળ દરમિયાન વિદ્યા અને છુટકારાનું ગીત હશે. ખ્રિસ્તના મહિમામાં તેઓ ખ્રિસ્તનો વધસ્તંભ જોશે. તે ક્યારેય નહિ ભૂલાય કે જેના સામર્થ્યે સર્જ્યું અને સંખ્યાબંધ જગતને

અવકાશના વિશાળ ક્ષેત્ર દ્વારા સમર્થન આપ્યું—
 ઈશ્વરનો એકાકીજનીત, સ્વર્ગની મહિમા, તે જેને
 કરુબો અને ઝળહળતા સીરાફા પૂજવામાં આનંદિત
 થાય છે—પતિત માણસને ઉઠાવવા પોતાને નમ્ર કર્યો;
 તેણે દોષ અને પાપની શરમ સહન કરી, અને તેના
 પિતાનો છુપાવેલ ચહેરો, ખોવાયેલ જગતના દુઃખોએ
 તેનું હૃદય તોડ્યું ત્યાં સુધી, અને કલવરીના વધસ્તંભ
 પર તેમનું જીવન કચડી નાખ્યું. કે આખા જગતનો
 સર્જનહા, ભાવી મધ્યસ્થી, તેનો મહિમા બાજુમાં
 રાખવો જોઈએ અને માણસ પ્રત્યેના પ્રેમથી પોતાને
 અપમાનિત કરવો બ્રહ્માંડની અજાયબી અને
 આરાધનાને ઉત્તેજિત કરશે. જેમ બચાવેલા રાષ્ટ્રો
 તેમના તારણહારને જુએ છે અને પિતાનો અનંત
 મહિમા તેના ચહેરા પર ઝળહળતો જોવે છે; જેમ
 તેઓ તેના સિંહાસનને જોવે છે, જે સદાકાળ થી
 સદાકાળ છે, અને જાણે છે કે તેના રાજ્યનો કોઈ
 અંત નથી, તેઓ અસ્પષ્ટ ગીતમાં આગળ તોડે છે:
 “યોગ્ય, યોગ્ય, છે હલવાન જેને મારી નાખવામાં
 આવ્યું હતું, અને ઈશ્વરે આપણને છુટકારો આપ્યો
 છે, તેના પોતાના કિંમતી રક્ત દ્વારા!”

ખ્રિસ્તે મારા માટે બંને શારીરિક અને માનસિક રીતે
 સહન કર્યું તે સારવારના જ્ઞાનમાં વૃદ્ધિ પામતાં હું
 જોઉં છું કે તેનો પ્રેમ સમાંતર વિના છે કારણ કે તેણે
 દોષી પાપી તરીકે મારું સ્થાન લીધું છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું હંમેશા વિશ્વાસની નજર તેના પર નિયત રાખી
 ખ્રિસ્ત તરફ જોવાનું પસંદ કરું છું અને તેમનામાં
 મારા વિશ્વાસના લેખક અને સમાપ્ત કરનાર હોવાનો
 વિશ્વાસ કરું છું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું આશ્ચર્યચકિત છું કે તારણની યોજના ઈશ્વરના
 ન્યાય અને પ્રેમ બંનેને કેવી રીતે સ્પષ્ટ રીતે પ્રદર્શિત

પાઠ ૧૦
ખ્રિસ્તની પ્રેમની ભેટ

(૧) જેમ આપણે સત્ય માટે વચન શોધીએ છીએ અને ખ્રિસ્તના છોડાવનાર પ્રેમ ને શીખીએ છીએ, શિષ્યો એમ્મોસ તરફના રોડ પરની સમાન, શું પરિણામ આવશે?

તેઓએ એકબીજાને કહ્યું, “જ્યારે તે માર્ગે આપણી સાથે વાત કરતા હતા, અને ધર્મલેખોનો ખુલાસો આપણને કરી બતાવતા હતા, ત્યારે આપણાં મન આપણામાં ઉલ્લાસી નહોતાં થતાં શું?” (લૂક ૨૪:૩૨)

ખ્રિસ્તમાં સત્ય અને ખ્રિસ્ત દ્વારા અપરિમિત છે. શાસ્ત્રનો વિદ્યાર્થી જુએ છે, જેમ તે હતું, કુવારામાં જેમ તે તેની ઊંડાઈ તરફ જુવે છે તે વધારે ઊંડું અને વિસ્તૃત થાય છે. આ જીવનમાં તેના પુત્રને આપણા પાપના પશ્ચાતાપથવા માટે આપવામાં ઈશ્વરના

પ્રેમના રહસ્યને આપણે સંપૂર્ણ પણે સમજવું જોઈએ નહિ. આ પૃથ્વી પર આપણા તારણહારનું કાર્ય સદાય વિષય છે જે આપણી સર્વોચ્ચ કલ્પનાઓને ખેંચમાં મુકશે. માણસ આ રહસ્ય સમજવાના પ્રયત્નોમાં કદાચ દરેક માનસિક શક્તિ પર કર લગાવી શકે, પરંતુ તેનું મન અસ્પષ્ટ અને કંટાળાજનક બની જશે. ખૂબ મહેનતુ શોધક તેની આગળ અનહદ અતિવિસ્તીર્ણ સમુદ્ર જોશે.

સત્ય જેમ તે ખ્રિસ્તમાં છે અનુભવી શકાય છે, પરંતુ ક્યારેય સમજવી શકાતું નથી. તેની ઉંચાઈ અને પહોળાઈ અને ઊંડાઈ આપણા જ્ઞાનને પસાર કરે છે. આપણે કદાચ આપણી કલ્પનાને અત્યંત કાર્યરત કરી શકીએ, અને પછી આપણે માત્ર અસ્પષ્ટપણે પ્રેમની રૂપરેખા જોશું જે અવાર્ણનીય છે, તે સ્વર્ગ જેટલી ઉંચી છે, પરંતુ તે પૃથ્વી પર દરેક માનવજાત પર ઈશ્વરની પ્રતિમાની છાપ મારવા ઢંકાયેલ છે.

હા આપણે ઈશ્વરીય કરુણા સહન કરી શકીએ તે સર્વ જોવું આપણા માટે શક્ય છે. આ નમ્ર, પ્રશ્નચાતુષી આત્માને પ્રગટ થયેલ છે. આપણે ઈશ્વરની કરુણાને માત્ર પ્રમાણમાં સમજીશું જેમ આપણે આપણા માટેના તેમના બલિદાનને યોગ્ય રીતે સમજીએ. જેમ આપણે હૃદયની નમ્રતામાં ઈશ્વરના વચનને શોધીએ, તારણનો મહાન વિષય આપણા સંસોધન માટે ખુલશે. જેમ આપણે તે જોઈએ તે તેજમાં વધશે, અને જેમ આપણે તેને પકડવાની ઈચ્છા રાખીએ, તેની ઉંચાઈ અને ઊંડાઈ હંમેશા વધશે.

(૨) જ્યારે બધી આશાઓ ગુમાવી હતી, કઈ અદ્ભુત વસ્તુ ખ્રિસ્તે કરી જે તેના બંને અને આપણા માટે પિતાનો મહાન પ્રેમ પ્રગટ કર્યો?

પિતા મારા પર પ્રેમ કરે છે, કારણ કે હું મારો જીવ આપું છું કે હું તે પાછો લઉં. (યોહાન ૧૦:૧૭)

જ્યારે પાપ અને ઉલ્લંઘનના પરિણામે આદમ અને હવા પાસેથી બધી આશા દુર થઈ, જ્યારે ન્યાયે પાપીના મરણની માંગણી કરી, ખ્રિસ્તે પોતાની જાતને જગતના પાપ માટે બલિદાન થવા આપી. જગત નિંદા હેઠળ હતું. ખ્રિસ્ત માણસ માટે અવેજી અને જમીન બન્યા.

કોઈ નહિ પરંતુ ઈશ્વરનો પુત્ર જ માત્ર આપણા છુટકારાને પરિપૂર્ણ કરી શક્યો; માત્ર તે જે પિતાની ગોદમાં હતો તેને માટે ઘોષણા કરી શકતો. માત્ર તે જેણે ઈશ્વરના પ્રેમની ઉંચાઈ અને ઊંડાઈ જાણી હતી તે પ્રગટ કરી શકતો. ખ્રિસ્ત દ્વારા પતિત માણસના બદલે આપેલ અનંત બલિદાન પિતાનો પ્રેમ ખોવાયેલ માનવ જાતને પ્રગટ કરી શકે છે તે કરતા ઓછું કંઈ નહિ.

“ઈશ્વરે જગતને એટલો પ્રેમ કર્યો, કે તેણે પોતાનો એકાકીજનીત દીકરો આપ્યો.” માત્ર માણસ મધ્યે રહેવા માટે જ તેને નથી આપ્યો, તેમના પાપો સહન કરવા, અને તેમનું બલિદાન મરણ પામવા. તેણે તેને પતિત જાતિ માટે આપ્યો. ખ્રિસ્તે પોતાને માનવજાતની રૂચી અને જરૂરિયાતો સાથે ઓળખવાનો હતો. તે જે ઈશ્વર સાથે એક હતો પોતાને માણસોના બાળકો સાથે સંબંધો દ્વારા જોડ્યો જે ક્યારેય તોડી શકાય તેમ નથી. ઈસુ “તેઓને ભાઈ કહેવામાં શરમ નથી” (હિબ્રુઓને પત્ર ૨:૧૧); તે આપણું બલિદાન, આપણો વકીલ, આપણો ભાઈ છે, પિતાના સિંહાસન સમક્ષ આપણું માનવ સ્વરૂપ સહે છે, અને અનંત કાળ યુગ દ્વારા જાતિ સાથે એક જેણે માણસના દીકરાઓને—છોડાવ્યા. અને આ સર્વ કે માણસ પાપના વિનાશ અને અધોગતિથી ઉત્તેજિત થઈ શકે ને તે ઈશ્વરનો પ્રેમ પ્રતિબિંબિત કરી શકે અને પવિત્રતાનો આનંદ વહેંચી શકે.

(૩) જેમ આપણે નિપુણ કલાકરની ભેટ સ્વભાવમાં અને આપણા દરેક માટે તેની વ્યક્તિગત કાળજી

સમજવાનો પ્રયત્ન કરીએ, દાઉદ રાજા સમાન,
આપણો પ્રત્યુત્તર શું હશે?

આવું જ્ઞાન મને તો આશ્ચર્ય પમાડનારું છે; તે અતિ
ઉચ્ચ છે, હું તેને કળી શકતો નથી. (ગીતશાસ્ત્ર
૧૩૯:૬)

આવનાર જગતમાં ખ્રિસ્ત છોડાયેલાઓને જીવનની
નદીની બાજુમાં દોરી જશે અને સત્યનો અદ્ભુત પાઠ
શીખવશે. તે તેમને પ્રકૃતિના રહસ્યો પ્રગટ કરશે. તેઓ
જોશે કે ઉપરીનો હાથ જગતને સ્થિતિમાં પકડી
રાખેલ છે.

મેદાનના ફૂલોને રંગવામાં તેઓ મહાન કલાકાર દ્વારા
પ્રદર્શિત કુશળતા જોશે, અને દયાવાન પિતાના હેતુને
શીખશે, જે દરેક પ્રકાશના કિરણોને વહેંચે છે, અને
પવિત્ર દૂતો સાથે છોડાયેલાઓ નિર્થક જગતને
ઈશ્વરના સર્વોચ્ચ પ્રેમના આભારી સ્તુતિના ગીતોમાં
સ્વીકારશે. પછી તે સમજી શકાશે કે “ઈશ્વરે જગતને
એટલો પ્રેમ કર્યો, કે તેણે પોતાનો એકાકીજનીત દીકરો
આપ્યો, એ સારું કે જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે
તેનો નાશ ન થાય, પણ અનંત જીવન મેળવવું પામે.”

(૪) તારણની અદ્ભુત ભેટ જે તે આપે છે તે પ્રાપ્ત
કરવા પૃથ્વી પર ઈશ્વરના દરેક બાળકોના હૃદયને
તૈયાર કરવા ખ્રિસ્ત શું કરે છે?

જો મને પૃથ્વી પરથી ઊંચો કરવામાં આવશે, તો હું
સર્વને મારી તરફ ખેંચીશ.” (યોહાન ૧૨:૩૨)

ખ્રિસ્ત જગતમાં ઈશ્વરના પ્રેમને પ્રગટ કરવા, દરેક
માણસોના હૃદયને પોતાના તરફ દોરવા માટે
આવ્યો હતો, તેણે કહ્યું, “ અને હું, જો મને
પૃથ્વી પરથી ઊંચો કરવામાં આવશે, તો હું સર્વને
મારી તરફ ખેંચીશ” યોહાન ૧૨:૩૨. તારણ તરફનું
પ્રથમ પગલું એ છે કે ખ્રિસ્તના પ્રેમની દોરવાણીને
પ્રતિસાદ આપવો.

(૫) ખ્રિસ્ત દ્વારા આપણને ઈશ્વર શું ભેટ આપે છે કે, જો આપણે સ્વીકારીએ, તેને તેમની શાંતિ અને ક્ષમા અને આપણા જીવનમાં દોરવાણી પ્રદાન કરવા પરવાનગી આપે છે?

તેમને ઈશ્વરે પોતાને જમણે હાથે રાજ તથા તારનાર થવાને ઊંચા કર્યા છે કે, તે ઈઝરાયલના મનમાં પશ્ચાતાપ [કરાવે] તથા તેઓને પાપની માફી આપે. (પ્રેરિતોનાં કૃત્યો ૫:૩૧)

ઈશ્વર માણસને સંદેશ પર સંદેશ મોકલે છે, પસ્તાવો કરવા તેમને વિનંતી કરે છે, કે તે માફ કરી શકે, અને તેમના નામો સામે ક્ષમા લખે. ત્યાં કોઈ પસ્તાવો નહિ થાય? તેમની અરજી નિરંકુશ થશે? તેમની દયાના પ્રસ્તાવો અવગણવામાં આવશે, અને તેમનો પ્રેમ એકદમ નકારવામાં આવશે? ઓહ, તો માણસ પોતાને તે માધ્યમથી કાપી નાંખશે જેના દ્વારા તે અનંત જીવન પ્રાપ્ત કરી શકે છે; કેમકે ઈશ્વર માત્ર જ પ્રાયશ્ચિત્ત કરનારને માફી આપી શકે!

તેમના પ્રેમના પ્રગટ થવાને લીધે, તેમના આત્માની વિનંતી દ્વારા, તે માણસોને પસ્તાવો કરવા ટેકો કરે છે; માટે પસ્તાવો ઈશ્વરની ભેટ છે, અને જેને તે માફી આપે છે તે પેહલા પશ્ચાતાપ કરે છે. મધુર આનંદ માણસ પાસે ઈશ્વરના નિયમના ઉલ્લંઘન માટે તેમના પ્રત્યેના નિષ્ઠાપૂર્વક પસ્તાવા દ્વારા, અને પાપીના તારણહાર અને વકીલ તરીકે ખ્રિસ્તમાં વિશ્વાસ દ્વારા આવે છે.

તે છે કે માણસ માફીના આનંદ, ઈશ્વરની શાંતિને સમજી શકશે, કે ખ્રિસ્ત તેમના પ્રેમના પ્રગટીકરણ દ્વારા તેમને દોરે છે. જો તેઓ તેની દોરવાણીને પ્રતિક્રિયા આપે, તેમની કૃપા માટે તેઓના હૃદય ઉપજવતા, પોતાના સંપૂર્ણ જ્ઞાન પ્રતિ, તે તેઓને ઉત્તરોત્તર દોરશે, અને આ જીવન અનંત છે.

(૬) આપણે સાચો પશ્ચાતાપઅનુભવીએ તે પહેલા ખ્રિસ્ત તરફથી શું દયાળુ આમંત્રણ પ્રતિ આપણે પેહલા પ્રતિક્રિયા આપવી જોઈએ?

ઓ વૈતરું કરનારાઓ તથા ભારથી લદાયેલાઓ, તમે સર્વ મારી પાસે આવો, ને હું તમને વિસામો આપીશ.
(માથ્થી ૧૧:૨૮)

કોણ ખરેખર પસ્તાવો કરવા ઈચ્છુક છે? તેણે શું કરવું જોઈએ?—તેણે ઈસુની પાસે આવવું જોઈએ, જેમ તે છે તેમ, તેણે વિશ્વાસ કરવો જોઈએ કે ખ્રિસ્તના વચનો સાચા છે, અને, વચન પર વિશ્વાસ કરતા, માંગો, કે તેઓ પ્રાપ્ત કરશે.

જ્યારે નિષ્ઠાવાન ઈચ્છા માણસોને પ્રાર્થના માટે પૂછે છે, તેઓ નિર્થક પ્રાર્થના કરશે નહીં. ઈશ્વર તેમના શબ્દને પરિપૂર્ણ કરશે, અને ઈશ્વર તરફ પસ્તાવો કરવા અને આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્ત તરફ વિશ્વાસમાં દોરવા પવિત્ર આત્મા આપશે. તે પ્રાર્થના કરશે અને જોશે, અને તેના પાપો દુર મુકશે, ઈશ્વરની આજ્ઞાઓ પાળવાના તેના પ્રયત્નોના ઉત્સાહ દ્વારા તેની ઈમાનદારી પ્રગટ કરે છે.

પ્રાર્થના સાથે વિશ્વાસને ભેળવી દેશે, અને માત્ર વિશ્વાસ કરશે નહિ પરંતુ નિયમના ઉપદેશો પણ પાળશે. ખ્રિસ્તના પ્રશ્નની બાજુમાં તે પોતાને જાહેર કરશે. તે બધી આદતો અને સંગઠનોનો ત્યાગ કરશે કે જેઓ ઈશ્વર પાસેથી હૃદય દોરી જાય છે.

(૭) ઘણા માંથી માત્ર એક છતાં, શું ભેટ ખ્રિસ્તના મહાન પ્રેમનું નિદર્શન પતિત માણસ જેઓ પાપના શ્રાપમાં પીડાય છે તેઓ માટે કરે છે?

અને પ્રેમમાં ચાલો, જેમ ખ્રિસ્તે તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો, અને ઈશ્વરની આગળ સુવાસને અર્થે, આપણે માટે સ્વાર્પણ કરીને પોતાનું બલિદાન આપ્યું તેમ.
(એફેસીઓને પત્ર ૫:૨)

માણસના પતને આખા સ્વર્ગને શોકથી ભરી નાખ્યું. જગત જે ઈશ્વરે બનાવ્યું હતું તે પાપના શ્રાપથી ફુંકાયું અને ઉગ્ર પીડા અને મરણ પ્રતિ અપરાધી જીવો દ્વારા વસવાટ કરાતો હતો. નિયમનું ઉલ્લંઘન કરનારાઓ માટે કોઈ છુટકારો દેખાતો ન હતો. દુતોએ તેમના સ્તુતિના ગીતો બંધ કર્યા. પાપના કારણે ઘડાયેલ વિનાશ માટે સમગ્ર સ્વર્ગીય અદાલતોમાં શોક હતો.

ઈશ્વરનો દીકરો, સ્વર્ગનો તેજસ્વી સેનાપતિ, પતિત જાતિ માટે દયાથી સ્પર્શાયો હતો. તેમનું હૃદય અનંત કરુણાથી ખસી ગયું હતું જેમ ખોવાયે જગતના દુઃખો તેમની આગળ ઉભા થયા. પરંતુ ઈશ્વરીય પ્રેમે યોજનાની કલ્પના કરી હતી જેના દ્વારા માણસને છોડાવી શકાય. ઈશ્વરના તૂટી ગયેલા નિયમે પાપીના જીવનની માંગ કરી. પરંતુ આખા બ્રહ્માંડમાં એક હતો જે, માણસના વતી, તેના દાવાઓને સંતોષી શકે. ઈશ્વરીય નિયમ ઈશ્વર જેટલો જ પવિત્ર હોવાથી, માત્ર એક જે ઈશ્વરની સાથે સમાન તેના ઉલ્લંઘન માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરી શકે છે. કોઈ નહિ પરંતુ ખ્રિસ્ત નિયમના શ્રાપથી પતિત માણસને છોડાવી શકે અને તેને પાછો સ્વર્ગ સાથે મેળમાં લાવી શકે. ખ્રિસ્ત પાપનો દોષ અને શરમ પોતાના પર લેશે— પવિત્ર ઈશ્વરને પાપ ખુબ અપમાનજનક છે કે તે પિતા અને તેમના પુત્રને અલગ કરશે જ. ખ્રિસ્તે બરબાદ જાતિને બચાવવા દુઃખના ઊંડાણો સુધી પહોંચવું જોઈએ.

(૮) ખ્રિસ્તે સધળા યોગ્ય પશ્ચાતાપી પાપી જે તેની પાસે આવે છે તેમને શું વચન આપ્યું છે?

પિતા મને જે આપે છે તે સર્વ મારી પાસે આવશે, અને જે મારી પાસે આવે છે તેને હું કાઢી નહિ જ મૂકીશ. (યોહાન ૬:૩૭)

પરંતુ ઘણાને લાગે છે કે તેમને વિશ્વાસનો અભાવ છે, અને તેથી તેઓ ખ્રિસ્તથી દૂર રહે છે. આ આત્માઓને જવાદો, તેમની અસહાય અયોગ્યતામાં,

તેઓની જાતને તેમના કરુણામય તારણહારની દયા પર મૂકી દો. પોતાને ન જુઓ, પણ ખ્રિસ્તને જુઓ. તે જેણે માંદાને સાજા કર્યા અને જ્યારે તે માણસો મધ્યે ચાલ્યો ત્યારે દુષ્ટ આત્માઓને કાઢી તે હજુ પણ તે જ સામર્થ્યિય તારણહાર છે. પછી તેના વચનને સમજો જેમ જીવનના વૃક્ષનામાંથી નીકળે છે: “મારી પાસે જે આવે છે તેને હું કોઈ પણ રીતે બહાર કાઢીશ નહીં.” યોહાન ૬:૩૭.

જેમ તમે તેની પાસે આવો છો, તેમ વિશ્વાસ રાખો કે તે તમને સ્વીકારે છે, કારણ કે તેણે વચન આપ્યું છે. જ્યારે તમે આવું કરો છો તમે ક્યારેય નાશ પામશો નહિ - ક્યારેય નહીં.

જ્યારે પસ્તાવો કરનાર પાપી ખ્રિસ્ત પાસે આવે છે, તેના અપરાધ અને અયોગ્યતા પ્રત્યે સભાન, સમજે છે કે તે સજાને પાત્ર છે, પણ ખ્રિસ્તની દયા અને પ્રેમ પર આધાર રાખે છે, તે દૂર નહીં કરાય. ઈશ્વરનો માફ કરતો પ્રેમ ફાળવેલ છે, અને તેના હૃદયમાં તેના તારણહારની અનંત કરુણા અને પ્રેમને લીધે આનંદી કૃતજ્ઞતા ફેલાય છે. જગતના મંડાણની અગાઉ સ્વર્ગના પરિષદોમાં તે જોગવાઈ તેના માટે બની હતી, કે ખ્રિસ્તે પોતાના પર માણસના અપરાધની શિક્ષા લેવી અને તેને તેમનું ન્યાયપણું ગર્ભિત કરવું જોઈએ, આશ્ચર્યતા સાથે તેને ભરી દેવો જોઈએ.

(૮) શું કોમળ કરુણાના કાર્ય દ્વારા ખ્રિસ્તે તેનો અવર્ણનીય, અજોડ પ્રેમ આપણા દરેક માટે પ્રગટ કર્યો?

એથી આપણે પ્રેમ શું છે તે જાણીએ છીએ, કેમ કે તેમણે પોતાનો પ્રાણ આપણા બદલે આપ્યો. અને આપણે પણ ભાઈઓને માટે આપણા પ્રાણો આપવા જોઈએ. (૧ યોહાનનો પત્ર ૩:૧૬)

જ્યારે મન કલવરીના વધસ્તંભ પ્રતિ દોરાયુ, અપૂર્ણ દ્રષ્ટિ દ્વારા ખ્રિસ્ત શરમજનક વધસ્તંભ પર સમજાય છે. તે શા માટે મરણ પામ્યો? પાપના પરિણામમાં. પાપ એટલે શું? નિયમનું ઉલ્લંઘન. પછી પાપના ચરિત્રને જોવા માટે આંખો ખુલી છે. નિયમ તૂટી ગયો છે પરંતુ ઉલ્લંઘન કરનારને માફ કરી શકશે નહીં. તે આપણો શાળાનો શિક્ષક છે, સજની નિંદા કરે છે. ઉપાય ક્યાં છે? નિયમ આપણને ખ્રિસ્ત તરફ દોરે છે, જે વધસ્તંભ પર લટકાયો હતા કે તે તેનું ન્યાયપાણું પતિત, પાપી માણસને પ્રદાન કરવા સક્ષમ બની શકે, અને આમ માણસને તેના પિતાને તેના ન્યાયી ચરિત્રમાં પ્રસ્તુત કરે છે.

દિવસ અને રાત ખ્રિસ્તના ચરિત્રનો અભ્યાસ કરો. તે તેની કોમળ કરુણા હતી, તેનો અવર્ણનીય, અજોડ પ્રેમ તમારા આત્મા માટે, જે તેને દરેક શરમ, લાંછન, ગાળ, પૃથ્વીનું ગેરવર્તન સહન કરવા દોર્યો, તેની પાસે પહોંચ્યો, તેના હાથ અને પગોને જુવો, આપણા ઉલ્લંઘનો માટે ઉઝરડો અને ઘવાયો. “આપણી શાંતિની શિક્ષા તેના પર હતી; અને તેના સોળથી આપણે સજ થયા છીએ.”

કોઈ સમય ગુમાવો નહીં, બીજો દિવસ અનંતકાળમાં પસાર થવા ન દો, પરંતુ જેમ તમે છો, કોઈ પણ તમારી નબળાઈ, તમારી અયોગ્યતા, તમારી અવગણના, અત્યારે નહિ આવવાનો વિલંબ... ઈસુની પાસે આવવાનું તેનું તેડું, મહિમાના તાજની પ્રસ્તુતિ જે દુર થશે નહિ, જીવન, અનંત જીવન જે ઈશ્વરના જીવન સાથે પગલા લેશે, તમને તમારા અવિભાજિત સ્નેહ સાથે તેની સેવા કરવા દોરશે તે પુરતું નથી.

(૧૦) કોના માટે ખ્રિસ્તે પાપનો જબરજસ્ત, વેદનાકારી શ્રાપ સહન કર્યો?

વહાલાંઓ, હાલ આપણે ઈશ્વરનાં છોકરાં છીએ, અને આપણે કેવાં થઈશું, તે હજી સુધી પ્રગટ થયું નથી. આપણે એટલું તો જાણીએ છીએ કે જ્યારે તે પ્રગટ થશે, ત્યારે તેમના જેવાં આપણે થઈશું. કેમ કે જેવા તે છે તેવા આપણે તેમને જોઈશું. (૧ યોહાનનો પત્ર ૩:૨)

માણસ પાપ ધારક બનાવાયો નથી, અને તે તારણહારે સહન કરેલ પાપના શ્રાપની ભયાનકતાને ક્યારે જાણશે નહિ. જેને ઈશ્વરના ક્રોધે જબરજસ્ત જુલમ સાથે પાડ્યો તેના શોક સાથે કોઈ શોક કોઈ સરખામણી સહન કરી શકે નહિ. માનવ સ્વભાવ સહન કરી શકે છે પરંતુ મર્યાદિત માત્રામાં પરીક્ષણ અને અજમાયશ. મર્યાદિત ફક્ત મર્યાદિત માત્રામાં જ સહી શકે છે, અને માનવ સ્વભાવ હારી જાય છે; પરંતુ ખ્રિસ્તના સ્વભાવને કષ્ટની ખુબજ ક્ષમતા હતી; કેમ કે માનવ સ્વભાવ ઈશ્વરીય અસ્તિત્વમાં છે, અને પીડા સહન કરવા માટે ક્ષમતા બનાવાઈ કે જે ખોવાયેલ જગતના પાપો માંથી પરિણમ્યું.

વેદના જે ખ્રિસ્ત સહન કરે છે, વિસ્તૃત, ઊંડી થાય છે, અને પાપના ચરિત્રની વધારે વિસ્તૃત વિભાવના આપે છે, અને સજ્જનું ચરિત્ર જે ઈશ્વર જેઓ પાપ કર્યા કરે છે તેઓ પર લાવશે. પાપનો મુસારો મરણ છે, પણ આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તમાં ઈશ્વરની ભેટ પશ્ચાતાપી અને વિશ્વાસુ પાપીને અનંત જીવન છે આપણા પ્રભુ કહે છે, પાપની પ્રતીતિમાં, યાદ રાખો કે હું તમારા માટે મરણ પામ્યો. જ્યારે મારી અને સુવાર્તા ખાતર પીડા અને હેરાન અને વ્યથિત થાવ છો, મારો પ્રેમ યાદ રાખો, ખુબ મહાન કે તમારા માટે મેં મારું જીવન આપ્યું છે. જ્યારે તમારી ફરજો કઠોર અને ગંભીર લાગે છે, અને તમારો બોજો સહન કરવા માટે ખૂબ જ ભારે હોય છે, યાદ રાખો કે તમારા માટે મેં વધસ્તંભ સહન કર્યો છે, શરમને

ધીક્કારીને. જ્યારે તમારું હૃદય પ્રયન્ત કરેલ
અગ્નિપરીક્ષાથી સંકોચાય છે, ત્યારે યાદ રાખો કે
તમારો તારણહાર તમારા માટે મધ્યસ્થી કરવા માટે
જીવંત છે.

(૧૧) જ્યારે આપણે ક્યાં પ્રકારની અવસ્થામાં હોઈએ
ત્યારે પ્રભુ સ્વેચ્છાએ તેનમી કૃપાની અનામી ભેટ
આપણને નિર્દર્શન કરે છે

પણ આપણે જ્યારે પાપી હતા ત્યારે ખ્રિસ્ત આપણે
માટે મરણ પામ્યા, એમ કરવામાં ઈશ્વર આપણા પર
પોતાનો પ્રેમ પ્રગટ કરે છે. (રોમનોને પત્ર ૫:૮)

આપણે તેને પ્રથમ પ્રેમ કર્યો માટે ખ્રિસ્તે આપણને
પ્રેમ કર્યો ન હતો, પરંતુ “જ્યારે આપણે પાપી હતા” તે
આપણા માટે મરણ પામ્યો. તે આપણી યોગ્યતા
પ્રમાણે આપણી સાથે વર્ત્યો નથી. જોકે આપણા
પાપો નિંદા માટે લાયક હતા, પરંતુ તે આપણી નિંદા
નથી કરતો. વર્ષ પછી વર્ષ તેમણે આપણી નબળાઈ
અને અજ્ઞાણપણાને સહન કર્યું આપણી કૃતજ્ઞતા અને
માર્ગદર્શકતા સાથે. તેમ છતાં આપણું ભટકવું, હૃદયની
કઠિનતા, તેમના પવિત્ર વચન પ્રત્યેની આપણી
અવગણના, તેમનો હાથ હજી ખેંચાય છે.

કૃપા એ ઈશ્વરનું લક્ષણ છે અનિવાર્ય માનવજાત તરફ
કસરત કરે છે. આપણે તેની શોધ કરી નથી, પરંતુ તે
આપણી શોધમાં મોકલી છે. ઈશ્વર આપણને તેમની
કૃપા આપવામાં આનંદ કરે છે, એમાટે નહિ કે આપણે
લાયક છીએ, પરંતુ આપણે એકદમ અયોગ્ય છીએ
એમાટે. તેમની દયા પ્રતિ આપણો માત્ર હક એ
આપણી મહાન જરૂર છે.

(૧૨) જ્યારે વધસ્તંભની અદ્ભુત ભેટ સુવાર્તાના
સંદેશમાં બોધ અપાય છે, કોનું ધ્યાન તે દોરે છે?

તે બાબતો પ્રસિદ્ધ કરીને તેઓએ પોતાની જ નહિ
પણ તમારી સેવા કરી હતી, એવું તેઓને પ્રગટ

કરવામાં આવ્યું હતું. તે બાબતોના સમાચાર
આકાશમાંથી મોકલેલા પવિત્ર આત્માની સહાયથી
જેઓએ તમને સુવાર્તા પ્રગટ કરી તેઓની મારફતે
તમને હમણાં જણાવવામાં આવ્યા, તે બાબતોની
નિરીક્ષા કરવાની ઈચ્છા દૂતો પણ રાખે છે.

(૧ પિતરનો પત્ર ૧:૧૨)

તારણની યોજના, કે જેના દ્વારા દયાળુ ઈશ્વરીય--
માણસ તારણહારે માણસને પાપના ગૌરવથી બચાવ્યો,
તે માણસની અથવા દુતોની સમજણ બહાર છે. તે
ખરેખર એક રહસ્ય છે ખુબ શ્રેષ્ઠ, ખુબ ભવ્ય, ખુબ
ઉત્કૃષ્ટ, કે આપણે તેને સંપૂર્ણ સમજવાની પૂરેપૂરી
આશા ક્યારેય રાખી શકીએ નહીં.

પતિત માણસ માટે ખ્રિસ્તના બલિદાનને કોઈ સમાંતર
નથી. તે ખૂબ જ ઉત્તમ છે, પવિત્ર વિષય જેના પર
આપણે ચિંતન કરી શકીએ. પ્રત્યેક હૃદય જે ઈશ્વરની
કૃપાથી પ્રબુદ્ધ છે તે અવાર્ણનીય કૃતજ્ઞતા સાથે નમવા
અને તેમના અનંત બલિદાન માટે તારણહાર સમક્ષ
આરાધના કરવા મર્યાદિત છે.

હું આભારી છું કે ખ્રિસ્ત, માત્ર એક જણે ઈશ્વરના
પ્રેમની ઉંચાઈ અને ઉંડાઈને જાણી, તેમના પ્રેમને પ્રગટ
કરવા માટે આપણામાંના એક બન્યા.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું ખૂબ આભારી છું કે ખ્રિસ્ત, ઈશ્વરનો દીકરો, મારા
માટે પ્રેમ અને દયાથી સ્પર્શી ગયો હતો અને તૂટેલા
નિયમની કિંમત ચૂકવવા અને મારા દોષ અને શરમને
પોતાના પર લેવા અને મને મારી ઉગ્ર પીડાના
ઉંડાણોમાંથી છોડાવવા તૈયર હતો.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

જેમ હું ખ્રિસ્તના પ્રેમના જાણીતા કુવારા તરફ જોઉં
છું તે વધારે ઊંડો અને વિસ્તૃત થાય છે જેમ હું તેની

ઉંડાઈમાં જોઉં છું. મને ખ્યાલ આવવા લાગ્યો છે કે તેના પ્રેમની અનહદ, અસીમિત સમુદ્રને સમજવું અશક્ય છે. દાઉદ રાજા સમાન મારે અવશ્ય કહેવું જોઈએ, “આવું જ્ઞાન તો મને આશ્ચર્ય પમાડનારું છે, તે ઊંચું છે, હું તે કળીશક્તો નથી.”

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું પસ્તાવોની અદ્ભુત ભેટ માટે ખૂબ આભારી છું કે
તે મારા માટે વધસ્તંભ પર દર્શાવેલ ખ્રિસ્તના પ્રેમને
સ્વીકારવાનું શક્ય બનાવે છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

ખ્રિસ્તમાં વિશ્વાસ દ્વારા અને ભેટ જે તે આપે છે
હું તેમની ભેટને સ્વીકારવાનું પસંદ કરું છું અને હું
મારી સંપૂર્ણ ઈચ્છાને મારા જીવનમાં તેના અગ્રણીને
સોંપું છું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

[illegible]

પાઠ ૧૧
ખ્રિસ્તનું શાંતિનું વચન

(૧) આપણા માટે તેમના મહાન પ્રેમને કારણે, શું અદ્ભુત આશાનું વચન ખ્રિસ્તે તેમના અનુયાયીઓને સમગ્ર યુગ દરમિયાન આપ્યું છે?

અને હું જઈને તમારે માટે જગા તૈયાર કરીશ, અને પાછો આવીને તમને મારી પાસે લઈ જઈશ. જેથી જ્યાં હું છું ત્યાં તમે પણ [રહો]. (યોહાન ૧૪:૩)

ખ્રિસ્તના બીજા આગમનનું વચન તેના શિષ્યોના મનમાં હંમેશા તાજું રાખવાનું હતું. તે જ ઈસુ જેને તેઓએ સ્વર્ગમાં ચઢતા જોયા હતા, તે ફરીથી આવશે, જેઓ અહીં તેમની સેવા માટે પોતાને આપે છે તેઓને લેવા આવશે. એ જ અવાજ જેણે તેમને કહ્યું હતું, “જુઓ, જગતના અંત સુધી, હું સદાકાળ તમારી સાથે છું,” તેમને સ્વર્ગીય રાજ્યમાં તેની હાજરીમાં સ્વાગત કરવા બોલી આપશે.

જેઓએ તેને પ્રેમ કર્યો છે અને તેની રાહ જોઈ છે, તે મહિમા, માન અને અમરત્વ સાથે મુગટ પહેરાવશે. પ્રામાણિક મૃતક તેમની કબરોમાંથી બહાર આવશે, અને જેઓ જીવંત છે તેઓ તેમની સાથે પ્રભુને મળવા માટે વાદળામાં તણાઈ જશે. તેઓ ઈસુનો

અવાજ સાંભળશે, કોઈપણ સંગીત કરતા મધુર જે સદાય ભયંકર કાન પર પડ્યું હોય, તેઓને કેહતા કે, તમારું યુદ્ધ પરિપૂર્ણ થયું છે. “આવો, મારા પિતાના આશીર્વાદીતો, જે રાજ્ય જગતનો પાયો નાખ્યા અગાઉ તમારે સારું તૈયાર કરેલ છે તેનો વારસો લો.” માથ્થી ૨૫:૩૪.

(૨) આપણો દિલાસો થવા માટે અને તેના પાછા આવવા સુધી સતત આપણામાં રહેવા માટે કોને મોકલવાનું ઈસુએ વચન આપ્યું છે?

અને હું પિતાને વિનંતી કરીશ, ને તે તમને બીજો સંબોધક તમારી પાસે સદા રહેવા માટે આપશે,
(યોહાન ૧૪:૧૬)

સહાયક જેને ખ્રિસ્તે આપણને તેના નામમાં મોકલવાનું વચન આપ્યું તે આપણી સાથે રહે છે. જે રીતે તે ઈશ્વરના શહેર તરફ દોરી જાય છે ત્યાં કોઈ મુશ્કેલીઓ નથી કે જે જેઓ તેના પર વિશ્વાસ કરે છે તેઓ જીતી ના શકે. ત્યાં કોઈ જોખમો નથી કે જે તેઓ છટકી ના શકે. ત્યાં કોઈ શોક નથી, કોઈ ફરિયાદ નથી, કોઈ માનવીય નબળાઈ નથી, જેના માટે તેણે ઉપાય આપ્યો ના હોય.

કોઈએ પોતાને નિરાશ કે નિરાશા માટે ત્યજી દેવાની જરૂર નથી. શેતાન તમારી પાસે ધાતકી સૂચનો સાથે આવશે, “તમારો નિરાશાજનક કેસ છે. તમે છોડાવી ના શકાય તેમ છો.” પણ ખ્રિસ્તમાં તમારા માટે આશા છે. ઈશ્વર આપણા પોતાના સામર્થ્યમાં જીતવા આપણી માંગણી કરતા નથી. તે આપણને તેમની બાજુમાં તેમની પાસે આવવા કહે છે. ગમે તે મુશ્કેલીઓ હેઠળ આપણે મજૂરી કરીએ, જે આત્મા અને શરીરને નીચે તોલે છે, તે આપણને સ્વતંત્ર કરવા રાહ જુવે છે.

(૩) સંબોધકનું (પવિત્ર આત્માનું) સંપૂર્ણ માપ કોને આપવામાં આવશે?

અમે એ વાતોના સાક્ષી છીએ, અને ઈશ્વરે પોતાની આજ્ઞા માનનારાઓને જે પવિત્ર આત્મા આપ્યો છે તે પણ સાક્ષી છે.” (પ્રેરિતોનાં કૃત્યો ૫:૩૨)

ખ્રિસ્તે તેમની મંડળીને પવિત્ર આત્માની ભેટ આપવાનું વચન આપ્યું છે, અને વચન પહેલા શિષ્યની જેટલું જ આપણું પણ છે. પરંતુ દરેક અન્ય વચનો સમાન, તે શરતો પર આપવામાં આવે છે. ઘણા બધા છે જેઓ વિશ્વાસ કરે છે અને પ્રભુના વચનના હકનો દાવો કરે છે; તેઓ ખ્રિસ્ત વિશે અને પવિત્ર આત્મા વિષે વાતચીત કરે છે, છતાં કોઈ લાભો પ્રાપ્ત કરતા નથી. તેઓ આત્માને ઈશ્વરીય એજેન્સીઓ દ્વારા માર્ગદર્શન પામવા અને નિયંત્રિત થવા સમર્પણ કરતા નથી. આપણે પવિત્ર આત્માનો ઉપયોગ કરી શકતા નથી. આત્માએ આપણો ઉપયોગ કરવાનો છે. આત્મા દ્વારા ઈશ્વર તેમના લોકોમાં કાર્ય કરે છે “ ઈચ્છાને અને તેના સારા આનંદ માટે કરવું.” ફિલી. ૨:૧૩. પરંતુ ઘણા આને સમર્પિત કરશે નહિ. તેઓ પોતાને પ્રબંધ કરવા માગે છે. એટલા માટે તેઓ સ્વર્ગીય ભેટ પ્રાપ્ત કરતા નથી. માત્ર જેઓ નમ્રતાથી ઈશ્વરની રાહ જુવે છે, જેઓ તેમના માર્ગદર્શન અને કૃપા માટે રાહ જુવે છે તેઓ ને જ, આત્મા આપવામાં આવે છે, ઈશ્વરનું સામર્થ્ય તેઓની માંગણી અને સ્વાગત માટે રાહ જુવે છે. વિશ્વાસ દ્વારા દાવો કરાયેલ, આ અશીર્વાદિત વચન, તેની તાલીમમાં દરેક અન્ય આશીર્વાદો લાવે છે. તે ખ્રિસ્તની કૃપાની સંપત્તિ અનુસાર આપવામાં આવે છે, અને દરે આત્માને પ્રાપ્ત કરવાની ક્ષમતા અનુસાર પૂરું પાડવા તૈયાર છે.

જે પોતાને દુર રાખે છે, પવિત્ર આત્માને તેના હૃદય અને જીવનમાં કાર્ય કરવા માટે જગ્યા બનાવે છે

જીવન જે સંપૂર્ણપણે ઈશ્વરને પવિત્ર છે તેની ઉપયોગિતાની કોઈ મર્યાદા નથી.

(૪) શું મુલ્યવાન ભેટ ખ્રિસ્તે આપણને આપવાનું વચન આપ્યું છે જો આપણે તેને આપણા જીવનમાં કાયમી મહેમાન તરીકે આવકારીએ?

હું તમને શાંતિ આપીને જાઉં છું, મારી શાંતિ હું તમને આપું છું, જેમ જગત આપે છે તેમ હું તમને આપતો નથી. તમારાં હૃદયોને વ્યાકુળ થવા ન દો, અને બીવા પણ ન દો. (યોહાન ૧૪:૨૭)

જ્યારે આપણે ખ્રિસ્તને આત્મામાં કાયમી મહેમાન તરીકે પ્રાપ્ત કરીએ, ઈશ્વરની શાંતિ, જે બધી સમજણને પસાર કરશે, ખ્રિસ્ત ઈસુ દ્વારા આપણા હૃદય અને દિમાગને રાખશે. તારાહારનું પૃથ્વી પર જીવન, સંઘર્ષ વાછૂંદે જીવ્યા છતાં, શાંતિનું જીવન હતું. જ્યારે ક્રોધીત દુશ્મનો સતત તેની પાછળ પડ્યા હતા, તેણે કહ્યું હતું, “જેણે મને મોકલ્યો છે તે મારી સાથે છે: પિતાએ મને એકલો મૂક્યો નથી; કેમ કે કે કામો તેને ગમે છે તે હું નિત્ય કરું છું” યોહાન ૮:૨૯.

મનુષ્ય અથવા શેતાના ક્રોધનું કોઈ વાવાઝોડું ઈશ્વર સાથેના સંપૂર્ણ સહવાસના શાંતને પજવી શક્યા નહિ. અને તે આપણને કહે છે “હું તમને શાંતિ આપીને જાવ છું, મારી શાંતિ હું તમને આપું છું.” “મારી ઝુંસરી તમે પોતા પર લો, ને મારી પાસે શીખો; કેમ કે હું મનમાં નમ્ર તથા રાંકડો છું: ને તમે તમારા જીવમાં વિસામો પામશો.” યોહાન ૧૪:૨૭; માથ્થી ૧૧:૨૯. માનવતાના ઉત્થાન અને ઈશ્વરના મહિમા માટે મારી સાથે ઝુંસરીની સેવા સહન કરો, અને તમે સરળ અને હલકી ઝુંસરી મેળવશો.

(૫) આ વચનમાં ખ્રિસ્તના દ્રષ્ટાંતો અનુસરતા, આપણે પોતાના વિશે શું યાદ રાખવું જોઈએ કે જેથી તે આપણી શાંતિ નાશ ના કરી શકે?

હું મારી જાતે કંઈ કરી શકતો નથી; જે પ્રમાણે હું સાંભળું છું, તે પ્રમાણે ન્યાય ઠરાવું છું. અને મારો ન્યાય અદલ છે, કેમ કે હું મારી પોતાની ઈચ્છા નહિ, પણ જેમણે મને મોકલ્યો છે, તેમની ઈચ્છા પૂરી કરવા ચાહું છું. (યોહાન ૫:૩૦)

તે પોતાનો પ્રેમ છે જે આપણી શાંતિનો નાશ કરે છે. જ્યારે જાત સંપૂર્ણ જીવંત છે, અપનામ અને તિરસ્કાર માંથી તેની ચોકી કરવા આપણે સતત તૈયાર ઉભા રહીએ છીએ; પરંતુ જ્યારે મૃત છીએ, અને આપણું જીવન ખ્રિસ્ત સાથે ઈશ્વરમાં સંતાડેલું છે, આપણે હૃદયને સહેજ કે અવગણનામાં લહીશું નહિ. આપણે ઠપકા માટે બહેરા અને તિરસ્કાર અને અપમાન માટે આંધળા બનીશું. “પ્રેમ સહનશીલ છે, અને પરોપકારી છે; પ્રેમ અદેખાઈ કરતો નથી, પ્રેમ આપવડાઈ કરતો નથી, પ્રેમ ફુલાઈ જતો નથી, અયોગ્ય રીતે વર્તતો નથી, પોતાનું જ હિત જોતો નથી, ખીજવાતો નથી, અપકારને લેખવતો નથી; અન્યાયમાં હરખાતો નથી, પણ સત્યમાં હરખાય છે; સઘળું ખમે છે, સઘળું ખરું માને છે, સઘળાની આશા રાખે છે, સઘળું સહન કરે છે. પ્રેમ ક્યારેય નિષ્ફળ જતો નથી.” ૧ કરંથીઓને પત્ર ૧૩:૪-૮.

સુખ પૃથ્વીના સ્રોતોમાંથી દોરાયેલ છે તે એટલું અસ્થિર છે કે વિવિધ સંજોગો બનાવી શકાય છે; પરંતુ ખ્રિસ્તની શાંતિ અચલ છે અને કાયમી શાંતિ છે. સંસારિક માલની માત્રા પર અથવા પૃથ્વીના મિત્રોની સંખ્યા પર, તે જીવનમાં કોઈ પણ સંજોગો પર આધાર રાખતી નથી. ખ્રિસ્ત જીવતા પાણીનો ઝરો છે, અને તેની પાસેથી દોરાયેલ સુખ ક્યારેય નિષ્ફળ જઈ શકતું નથી.

(૬) સંપૂર્ણ શાંતિમાં રાખવા ઈશ્વર કોને વચન આપે છે?

દઢ મનવાળાને તમે શાંત જ રાખશો; કેમ કે તેનો ભરોસો તમારા પર છે. (યશાયા ૨૬:૩)

પુરુષ અને સ્ત્રી ઈસુ ખ્રિસ્તની ભક્તિ (સંબંધ) માણી રહ્યા છે તે ચિંતાગ્રસ્ત, અશાંત, અસંતોષ, અસ્થિર, રહેશે નહિ; હૃદયમાં ખ્રિસ્તની શાંતિ ચરિત્રને સુદૃઢતા આપશે. તમારે તમારા આત્માની શાંતિ, આરામને, તમે અત્યારે જ સ્વીકારાયા છો તે ખાતરી કોઈને પણ લુંટવા ન દેવી. દરેક વચનને યોગ્ય; સર્વ તમારા છે ઈશ્વરે સૂચવેલ શરતો પાલન કરવાની તમારી શરત પર. તમારા માર્ગોનું સંપૂર્ણ સમર્પણ, જે ખુબ જ સમજદાર લાગે છે, અને ખ્રિસ્તના માર્ગો લેતા, તેના પ્રેમમાં સંપૂર્ણ આરામનું રહસ્ય છે. ખ્રિસ્તની સેવા પ્રતિ આત્મા પવિત્ર થાય તે શાંતિ છે જે જગત આપી શકતું નથી કે લઈ પણ શકતું નથી.

(૭) જો આપણે સ્વર્ગીય બાબતો પર રહીએ અને વિશ્વાસ દ્વારા ખ્રિસ્તને આપણા હૃદયમાં રહેવા પરવાનગી આપીએ તો શું પરિણામ મળશે?

અને વિશ્વાસથી તમારાં હૃદયોમાં ખ્રિસ્ત વસે, જેથી તમારાં મૂળ પ્રેમમાં નાખીને અને તેમાં પાયો નાખીને, (એફેસીઓને પત્ર ૩:૧૭)

યાદ રાખો, તેનામાં ઈશ્વરની શારીરિક સર્વ સંપૂર્ણતા રહે છે. જો વિશ્વાસ દ્વારા ખ્રિસ્ત આપણા હૃદયમાં રહે છે, આપણે, તેમના જીવનની રીત જોવા દ્વારા, ઈસુ-શુદ્ધ, સમાન શાંતિપૂર્ણ અને અસ્પષ્ટ બનવાનો પ્રયાસ કરીશું, આપણે આપણા ચરિત્રમાં ખ્રિસ્તને પ્રગટ કરશું. આપણે માત્ર પ્રકાશને પ્રાપ્ત કરીશું અને શોધીશું જ નહિ પરંતુ તેને ફેલાવશું પણ, આપણી પાસે ખ્રિસ્ત આપણા માટે શું છે તેનું વધુ ચોક્કસ અને વિશિષ્ટ દ્રશ્ય હશે. સપ્રમાણતા, લાવાણ્યતા, અને પરોપકાર જે ખ્રિસ્તના જીવનમાં હતા તે આપણા જીવનમાં બહાર ચમકશે.

જ્યારે વિશ્વાસ દ્વારા ઈસુ હૃદયમાં રહે છે, પાઠો જે ખ્રિસ્તે આપણને આપ્યા છે તે અનુભવશે. આપણી પાસે ખ્રિસ્તની ઉત્તમ દ્રષ્ટી હશે જે સ્વ અવ્યવસ્થિત બનાવશે. આપણા સ્નેહો ખ્રીતમાં કેન્દ્રિત હશે, આપણા વિચારો ભારપૂર્વક સ્વર્ગ તરફ દોરાશે. ખ્રિસ્ત વધશે, અને હું ઘટીશ.

સ્વર્ગીય બાબતો પર રહેવા માટે આપણું મન પ્રશિક્ષિત હોવું જોઈએ. ઈસુ ખ્રિસ્તની પ્રેમાળતા પારખવાના પરિણામ રૂપે નમ્રતા આવશે. ખ્રિસ્તના ચરિત્રની શ્રેષ્ઠતા પર રહેતા, આપણે પાપનું આક્રમક ચરિત્ર જોશું અને વિશ્વાસ દ્વારા ઈસુ ખ્રિસ્તનું ન્યાયપણું સમજશું. આપણે ઈસુમાં રહેનારા ગુણો કેળવશું, કે આપણે બીજાઓને તેના ચરિત્રનું પ્રતિનિધિત્વ પ્રતિબિંબિત કરીશું. જ્યારે આપણે કલવરીના વધસ્તંભ તરફ જોઈએ, આપણે પોતાને મોટો માનીશું નહિ, પરંતુ આપણી અયોગ્યતા અને આપણું તારણ સ્વર્ગને કેટલામાં પડ્યું તે સતત દ્રષ્ટિમાં રાખીશું; આપણે ખ્રિસ્તનો અનુપમ પ્રેમ સમજશું.

(૮) જો આપણે, પવિત્ર આત્માની પ્રતીતિ દ્વારા, અગમ્ય પરિણામો સમજવવા માટે અને ખ્રિસ્તના પ્રેમને જાણવા માટે શોધીએ, આપણે શા સાથે ભરાશું?

તમે સર્વ સંતોની સાથે [ખ્રિસ્તના પ્રેમની] પહોળાઈ, લંબાઈ, ઊંચાઈ, તથા ઊંડાઈ કેટલી છે તે સમજી શકો, અને ખ્રિસ્તનો પ્રેમ જે માણસની સમજશક્તિની બહાર છે, તે તમે સમજી શકો કે, તમે ઈશ્વરની સર્વ સંપૂર્ણતા પ્રમાણે સંપૂર્ણ થાઓ. (એફેસીઓને પત્ર ૩:૧૮-૧૯)

માનવીય હૃદય પ્રાણાલી દ્વારા જે પેઢી દર પેઢી આવેલ દરેક પૈતૃક પ્રેમ, દરેક હેતના ઝરણા જે માણસના આત્મામાં ખુલ્યા છે, જ્યારે ઈશ્વરના અનંત, અવિરત પ્રેમ સાથે સરખામણી કરીએ ત્યારે

બેસુમાર સમુદ્રના નાના વહેળિયા સમાન છે. જીભ તેને શબ્દોમાં વ્યક્ત કરી શકે નહિ; પેન આવેખન કરી શકે નહિ. તમે કદાચ તમારા જીવનમાં દરરોજ તે પર ચિંતન કરતા હશો; તમે ખંતથી બાઈબલ વચન સમજવા માટે શોધતા હશો; સ્વર્ગીય પિતાના પ્રેમ અને કરુણાને સમજવાના પ્રયત્નો કરવામાં, તમે કદાચ ઈશ્વરે તમને આપેલ દરેક સામર્થ્ય અને યોગ્યતા બોલાવતા હશો; અને હજુ પણ મર્યાદા બહાર અનંતતા છે. તમે તે પ્રેમનો અભ્યાસ યુગો માટે કરી શકો છો; તેમ છતાં તેમના પુત્રને જગત માટે મરણ પામવા આપવામાં ઈશ્વરના પ્રેમની લંબાઈ અને પહોળાઈ, ઊંડાઈ અને ઉંચાઈ તમે ક્યારેય સમજી શકશો નહિ. અનંતતા પોતે પણ તેને ક્યારેય સંપૂર્ણ પ્રગટ કરી શકે નહિ. છતાં જેમ આપણે બાઈબલ અભ્યાસ કરીએ અને ખ્રિસ્તના જીવન પર અને તારણની યોજના પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરીએ, આ મહાન વિષયો આપણી સમજણને વધારેને વધારે ખોલશે.

(૯) જો આપણે તેને શોધીએ—જીવનની રોટલી અને જીવતું પાણી ખ્રિસ્ત શું વચન આપે છે?

ઈસુએ તેઓને કહ્યું, “જીવનની રોટલી હું છું, જે મારી પાસે આવે છે તેને ભૂખ નહિ જ લાગશે, અને જે મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેને કદી તરસ નહિ જ લાગશે. (યોહાન ૬:૩૫)

કોઈ માનવ પ્રતિનિધિઓ નથી કે જે આત્માની ભૂખ અને તરસને સંતોષ પૂરો પાડી શકે. પરંતુ ઈસુ કહે છે, “જુઓ, હું બારણા આગળ ઉભો રહીને ઠોકું છું; જો કોઈ મારી વાણી સાંભળીને બારણું ઉઘાડશે, તો હું તેની પાસે માંહે આવીને તેની સાથે જમીશ, ને તે મારી સાથે જમશે.” “જીવનની રોટલી હું છું: જે મારી પાસે આવે છે તેને ભૂખ નહિ જ લાગશે; અને જે મારા પર વિશ્વાસ કરે છે તેને કદી તરસ નહિ જ લાગશે.” પ્રગટીકરણ ૩:૨૦; યોહાન ૬:૩૫.

જેમ આપણને આપણી શારીરિક શક્તિ ટકાવી રાખવા માટે ખોરાકની જરૂર હોય છે, તેથી આપણે ખ્રિસ્તની જરૂર છે, સ્વર્ગની રોટલી, આત્મિક જીવન ટકાવી રાખવા અને ઈશ્વરના કામો કરવા માટે શક્તિ પ્રદાન કરવા. જેમ શરીર સતત પોષણ પ્રાપ્ત કરે છે જે જીવન અને ઉત્સાહને ટકાવી રાખે છે, તેથી આત્મા સતત ખ્રિસ્તની સાથે વાતચીત કરવી જોઈએ, તેને આધીન થઈને અને તેના પર સંપૂર્ણ આધાર રાખીને.

જેમ કંટાળેલ મુસાફર રણમાં ઝરાણું શોધે છે અને, તે મળે છે, તેની ઉષ્ણ તરસને છિપાવે છે, તેમ ખ્રિસ્તી તરસ માટે પણ થશે અને જીવનનું શુદ્ધ પાણી પ્રાપ્ત કરશે, કે જેનો ફુવારો ખ્રિસ્ત છે.

(૧૦) થાકેલા અને ભારે બોજ વાળા જો તેઓ તેની પાસે આવશે ખ્રિસ્ત તેઓને શું વચન આપે છે?

*ઓ વૈતરું કરનારાઓ તથા ભારથી લદાયેલાઓ, તમે સર્વ મારી પાસે આવો, ને હું તમને વિસામો આપીશ.
(માથ્થી ૧૧:૨૮)*

ઈસુ થાકેલા અને કાળજીથી ભરપુર આદમના પુત્રો અને પુત્રીઓને તેની પાસે આવવા આમંત્રણ આપે છે, અને તેના પર તેમનો ભારે બોજો મુકે છે. પરંતુ ઘણા જેઓ આ નિમંત્રણ સાંભળે છે, જ્યારે આરામ માટે નિસાસો લેતા હોય છે, છતાં કઠોર પાથ પર દબાવે છે, તેમના ભારને તેમના હૃદયની નજીક આલિંગન કરે છે. ઈસુ તેમને પ્રેમ કરે છે, અને તેમનો બોજો સહન કરવા ઝંખે છે અને તેઓને પણ તેના મજબૂત હાથમાં. તે ડર અને અનિશ્ચિતતાઓને દૂર કરશે જેણે તેમની શાંતિ અને આરામ લુંટી લીધા હતા; પરંતુ તેઓએ પ્રથમ તેમની પાસે આવવું જોઈએ, અને તેમના હૃદયના ગુપ્ત દુઃખો તેમને કહેવા જોઈએ. તેના પ્રત્યેના તેમના પ્રેમના પુરાવા તરીકે તે તેમના લોકોના આત્મવિશ્વાસને આમંત્રણ આપે છે. નમ્રની

ભેટ, સર્વ સંપત્તિ જે અમીર આપી શકે છે તેના કરતા વિશ્વાસુ હૃદય તેના માટે વધુ કિમતી છે. જો તેઓ તેની પાસે માત્ર સાધારણ થઈને આવે અને આત્મવિશ્વાસ કે જેની સાથે કોઈ બાળક તેના માતાપિતા પાસે આવે, તેના હાથનો ઈશ્વરીય સ્પર્શ તેમને તેમના બોજોથી મુક્ત કરશે.

ઈસુ, આપણો કરુણામય તારણહાર, તે માર્ગ, સત્ય અને જીવન છે. શા માટે આપણે તેમની કૃપાપૂર્ણ દયાની ઓફરને ના સ્વીકારીએ, તેમના વચનની વાતો પર વિશ્વાસ ના કરીએ, અને જીવન શૈલીને સખત ના બનાવીએ?... ખ્રિસ્તના માર્ગો સુખના માર્ગો છે, અને તેના બધા માર્ગો શાંતિ છે. જો આપણે આપણા પગ માટે ખરબચડો રસ્તો બનાવ્યો છે, અને પૃથ્વી પર આપણા માટે ખજાનો મુકવામાં કાળજીનો ભારે બોજો લિધો છે, ચાલો હવે આપણે બદલીએ, અને ઈસુએ આપણા માટે તૈયાર કરેલા માર્ગને અનુસરીએ.

(૧૧) જેઓ પોતાના આત્માને તેના રાખવા માટે સમર્પિત કરે છે તેઓને ખ્રિસ્ત શું વચન આપે છે?

દૃઢ મનવાળાને તમે શાંત જ રાખશો; કેમ કે તેનો ભરોસો તમારા પર છે. યહોવા પર સદા ભરોસો રાખો; કેમ કે યહોવા ઈશ્વર સનાતન ખડક છે.

(યશાયા ૨૬:૩-૪)

આ પૃથ્વી પર સ્વર્ગની શરૂઆત થવાની છે. જેઓ તેના વચન પર ખ્રિસ્તને લે છે, અને તેમના જીવનને તેના રાખવા માટે, તેમના જીવનને તેના હુકમને સમર્પિત કરે છે, તેઓ શાંતિ અને નિરાંત મેળવશે. જ્યારે ઈસુ તેમની હાજરીથી તેમને ખુશ કરે છે ત્યારે જગતની કોઈ પણ વસ્તુ તેમને ઉદાસ કરી શકે નહિ. પ્રભુ કહે છે, “દૃઢ મનવાળાને તમે શાંત જ રાખશો, કેમ કે તેનો ભરોસો તમારા પર છે.” યશાયા ૨૬:૩. આપણું જીવન ગૂંચવણભર્યું લાગશે; પરંતુ જેમ આપણે પોતાને સમજદાર ઉપરી કાર્યકરને સોંપીએ છીએ, તે

જીવનનું સ્વરૂપ અને ચરિત્ર બહાર લાવશે કે જે તેના મહિમા માટે હશે. અને તે ચરિત્ર જે ખ્રિસ્તનો— મહિમા—ચરિત્ર વ્યક્ત કરે છે તે ઈશ્વરના પારાદેસમાં પ્રાપ્ત થશે. નવીનીકરણ કરેલ જાતિ તેની સાથે સફેદમાં ચાલશે, કેમ કે તેઓ યોગ્ય છે.

જેમ ઈસુ દ્વારા આપણે આરામમાં પ્રવેશ કરીએ છીએ, સ્વર્ગ અહીંથી પ્રારંભ થાય છે. આપણે તેના આમંત્રણનો જવાબ આપીએ, આવો, મારાથી શીખો, અને આ રીતે આવતા આપણે જીવન અનંતની શરૂઆત કરીએ છીએ. સ્વર્ગ એ ખ્રિસ્ત દ્વારા ઈશ્વર પ્રતિ અવિરત માર્ગ છે. લાંબા સમય સુધી આપણે આનંદના સ્વર્ગમાં છીએ, મહિમાનો વધુ અને હજુ પણ વધુ આપણને ખુલી જશે; અને ઈશ્વરને આપણે જેટલા વધુ જાણીશું, વધુ તીવ્ર આપણી ખુશીઓ હશે.

હું વચન માટે આભારી છું કે ખ્રિસ્ત એક દિવસ
જલ્દી આપણને રાજ્યનો વારસો પામવા ઘરે સ્વાગત
કરવા આવશે જે જેઓ ત્યાં રહેવાનું પસંદ કરે છે
તેઓ માટે તે તૈયાર કરે છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું ખૂબ આભારી છું કે ખ્રિસ્તે મારી સાથે રહેવા અને
ઈશ્વરના શહેર તરફ દોરવા સંબોધક મોકલ્યો. હું
પ્રાર્થના કરું છું, કે ખ્રિસ્તની કૃપા દ્વારા, હું વિશ્વાસુ
રહી શકું કે હું એક દિવસ પ્રવેશ કરી શકું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

વચન આપેલ આશીર્વાદને સ્વીકારવાનો મારો નિર્ણય છે જે અન્ય તમામ આશીર્વાદ તેની તાલીમમાં લાવે છે અને ઈશ્વર પ્રતિ મારું સંપૂર્ણ જીવન પવિત્ર બનાવે છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું શાંતિની ઈચ્છા રાખું છું જે ખ્રિસ્તે મને વચન આપ્યું છે અને પોતાને સમર્પણ કરવાનું પસંદ કરું છું-

બધી શાંતિનો વિનાશ કરનાર અને પોતાને ખ્રિસ્તની સેવામાં પવિત્ર કરું છું જે શાંતિ લાવે છે જે જગત આપી શકતું નથી અથવા લઈ શકતું પણ નથી.

ရည်မှန်းချက် :

51

અનિશ્ચિત

પાઠ ૧૨

ખ્રિસ્તમાં આપણું મૂલ્ય

(૧) જ્યારથી ખ્રિસ્ત ખુબ સ્નેહથી ખુબ ઉંચી કિંમતે આપણને પાછા લાવ્યા, તેમની મહિમા લાવવા માટે આપણે શેની સાથે ઈચ્છા રાખવી જોઈએ?

કેમ કે મૂલ્ય આપીને તમને ખરીદવામાં આવ્યા હતા; તો તમારા શરીર દ્વારા ઈશ્વરને મહિમા આપો. (૧ કોરિંથીઓને પત્ર ૬:૨૦)

આ તે છે જ્યાં મનુષ્ય આજે ઉભા છે. ખ્રિસ્તે આપણને તેમના જીવન સાથે ખરીદ્યા છે, અને આપણે તેના છીએ. આપણું સઘળું સામર્થ્ય, શારીરિક, માનસિક અને આત્મિક, તેનું છે; અને જે તેનું પોતાનું છે તેને તેની પાસેથી રોકી રાખવું તે લુંટ છે.

પ્રભુ પાસે આપણને અંદાજ અનુસાર આપણી આત્માનું મૂલ્ય હશે—જેટલું આપણે તેને સમજી શકીએ—કે ખ્રિસ્તે તેમના પર મુક્યું છે.... ઈસુ મરણ પામ્યા કે તે માણસને અનંત વિનાશથી બચાવી શકે. પછી આપણે પોતાને મિલકત ખરીદીની જેમ પકડી

રાખવાનો છે. “ તમે તમારા પોતાના નથી.” “મુલ્ય આપીને તમને ખરીદવામાં આવ્યા છે: તે માટે તમારા શરીર, અને તમારા આત્મા વડે ઈશ્વરને મહિમા આપો, જે ઈશ્વરના છે” (૧ કરંથી. ૬:૧૮,૨૦). આપણું મન અને આત્મા અને શરીરનું સઘળું સામર્થ્ય પ્રભુનું છે. આપણો સમય તેમનો છે. આપણે આપણી જાતને ખુબ શક્ય અવસ્થામાં તેમની સેવા કરવા રાખવી, ખ્રિસ્ત સાથે સતત સંબંધમાં રાખવી, અને દરરોજ આપણા માટે આપેલું મુલ્યવાન બલિદાન ધ્યાનમાં લેવું કે આપણે તેનામાં ઈશ્વરનું ન્યાયપણું બનવું જોઈએ

(૨) પ્રભુનો પ્રેમ સંબંધ તેમના અનુયાયીઓ સાથે વર્ણન કરવા ક્યાં બે પ્રતીકોનો આ વચનમાં ઉપયોગ થયો છે?

જેમ જુવાન કુંવારીને પરણે છે, તેમ તારા દીકરા તને પરણશે; અને જેમ વર કન્યાથી હરખાય છે, તેમ તારો ઈશ્વર તારાથી હરખાશે. (યશાયા ૬૨:૫)

બાઈબલમાં સંબંધનું પવિત્ર અને સ્થિર ચરિત્ર જે ખ્રિસ્ત અને તેની મંડળી વચ્ચે અસ્તિત્વમાં છે તે લગ્નના જોડાણ દ્વારા રજુ થયું છે. પ્રભુએ તેમના લોકોને પોતાનામાં પવિત્ર કરાર દ્વારા જોડ્યા છે, તેઓ તેમના ઈશ્વર થવાનું વચન આપે છે, અને તેઓ પોતાને તેમના અને માત્ર તેમના જ થવા માટે વચન આપે છે. તે જાહેર કરે છે: “હું સદાને માટે મારી સાથે તારું વેવિશાળ કરીશ; હા, હું નેકીથી, ન્યાયથી, રહેમનજરથી તથા કૃપાથી મારી સાથે તારું વેવિશાળ કરીશ.” હોશિયા ૨:૧૮. અને ફરીવાર: “હું તમારો ઘણી છું.” યર્મિયા ૩:૧૪. અને પાઉલ નવા કરારમાં સમાન પ્રતિમા કામમાં લે છે જ્યારે તે કહે છે: “એક પતિની સાથે મેં તમારો વિવાહ કર્યો છે કે, જેથી એક પવિત્ર કુમારિકા જેવા હું તમને ખ્રિસ્તને સોંપું.” ૨ કરંથીઓને પત્ર ૧૧:૨.

(૩) જો ઈસુ ખ્રિસ્તને આપણા જીવનના પ્રભુ તરીકે કબુલ કરીએ, બાઈબલ શું વચન આપે છે આપણે તેના દ્વારા બનીશું “જેણે આપણને પ્રેમ કર્યો”?

તોપણ જેમણે આપણા ઉપર પ્રેમ રાખ્યો છે, તેમને આશરે આપણે એ બધી બાબતોમાં વિશેષ જય પામીએ છીએ. (રોમનોને પત્ર ૮:૩૭)

આપણી ખંડણી આપણા તારણહાર દ્વારા ચુકવવામાં આવી છે. કોઈને પણ શેતાન દ્વારા ગુલામ બનાવવાની જરૂર નથી. ખ્રિસ્ત આપણી સમક્ષ આપણા સર્વ-શક્તિમાન સહાયક તરીકે ઉભો રહે છે. “તેથી તેને સઘળી બાબતોમાં પોતાના ભાઈઓના જેવા થવું જોઈતું હતું, જેથી તે લોકોનાં પાપનું પ્રાયશ્ચિત કરવાને, ઈશ્વરને લગતી બાબતોમાં દયાળુ તથા વિશ્વાસુ પ્રમુખયાજક થાય. કેમ કે તેનું પરીક્ષણ થવાથી તેને દુઃખ સહન કર્યું, તેથી જેઓનું પરીક્ષણ થાય છે તેઓને સહાય કરવાને તે શક્તિમાન છે” (હિબ્રુ. ૨:૧૭, ૧૮).

જેઓ ઈશ્વરના પરિવારમાં દત્તક લેવામાં આવ્યા છે તેમની આત્મા દ્વારા પરિવર્તિત થાય છે. સ્વ-ભોગ અને પોતા માટેનો સર્વોચ્ચ પ્રેમ સ્વ-નકાર અને ઈશ્વર માટેના સર્વોચ્ચ પ્રેમ માટે બદલાયા છે. કોઈ માણસ પવિત્રતાને જન્મ સિદ્ધ અધિકાર સમાન વારસામાં મેળવતો નથી, અથવા કોઈ પણ રીત દ્વારા પણ તે યુક્તિ કરી, ઈશ્વરને વિશ્વાસુ બની શકે નહિ. “મારા વગર,” ખ્રિસ્ત કહે છે, “તમે કંઈ કરી શકવાના નથી” (યોહાન ૧૫:૫). માનવીય ન્યાયપણું તે “ગંદા ચીંથરા” સમાન છે. પરંતુ ઈશ્વરને સર્વ બાબત શક્ય છે. તારણહારના સામર્થ્યમાં, અશક્ત, ભૂલ કરેલ માણસ તેને અસર કરતી દૃષ્ટતા પર વિજેતા કરતા પણ વધુ બની શકે છે.

(૪) કોણ ખરેખર અબ્રાહમનું સંતાન માનવામાં આવે છે જે આત્મિક “ઈઝરાયેલ” છે?

અને જો તમે ખ્રિસ્તનાં છો, તો તમો ઈબ્રાહિમનાં
સંતાન, અને વચન પ્રમાણે વારસ પાણ છો.
(ગલાતીઓને પત્ર ૩:૨૯)

એ પ્રમાણે ઈબ્રાહિમે “ઈશ્વર પર વિશ્વાસ કર્યો, અને
એ વિશ્વાસ તેને લેખે ન્યાયીપણા તરીકે ગણાયો.”
માટે તમારે એમ જાણવું કે જેઓ વિશ્વાસ કરનારા
છે, તેઓ ઈબ્રાહિમના દીકરા છે. વળી ઈશ્વર
વિશ્વાસથી વિદેશીઓને ન્યાયી ઠરાવશે, એ અગાઉથી
જાણીને પવિત્ર શાસ્ત્રે ઈબ્રાહિમને અગાઉથી સુવાર્તા
પ્રગટ કરી કે તારી મારફતે સર્વ પ્રજાઓ આશીર્વાદ
પામશે. એ માટે જેઓ વિશ્વાસ કરનારા છે, તેઓ
વિશ્વાસુ ઈબ્રાહિમની સાથે આશીર્વાદ પામે છે.
ગલાતીઓને પત્ર ૩:૬-૯.

યહુદીઓએ ઈબ્રાહિમના વંશમાંથી આવ્યા હોવાનો
દાવો કર્યો, પરંતુ ઈબ્રાહિમના કાર્યો કરવામાં
નિષ્ફળ જવાથી, તેઓ તેના ખરા બાળકો નહતો
એમ તેમણે સાબિત કર્યું. જેઓ આત્મિક રીતે તેની
સાથે મેળમાં છે માત્ર તેઓ જ ખરા વંશ તરીકે
ગણવામાં આવે છે.

(૫) જેઓ આત્મિક ઈઝરાયેલ બનવાનું પસંદ કરે છે
તેઓ માટે શું ત્રણ સુંદર ભાગોનો વિમોચક દાવો
ઈશ્વરે કર્યો છે?

પણ હવે, હે યાકૂબ, તારા ઉત્પન્નકર્તા યહોવા, ને હે
ઈઝરાયેલ, તારા બનાવનાર એવું કહે છે, “તું બીશ
નહિ, કેમ કે મેં તારો ઉદ્ધાર કર્યો છે; મેં તારું નામ
લઈને તને બોલાવ્યો છે, તું મારો છે. (યશાયા ૪૩:૧)

ખ્રિસ્તના લોકો પ્રતિ તેમના સંબંધનું, નિયમમાં એક
સુંદર સ્પષ્ટીકરણ છે જે ઈઝરાયેલને આપવામાં આવ્યું
છે. જ્યારે ગરીબીને કારણે હિબ્રુને તેના પૈતૃક
સંપત્તિમાં ભાગ પડવાની ફરજ પડતી, અને પોતાને
ગુલામ તરીકે વહેંચવો પડતો, તો તેના નજીકના સગા

પર તેને અને તેની સંપત્તિને છોડાવવાની જવાબદારી રહેતી. જુઓ લેવી.૨૫:૨૫, ૪૭-૪૯; રૂથ ૨:૨૦. તો આપણને અને આપણા વારસાને છોડાવવાનું કાર્ય, પાપ દ્વારા ખોવાઈ ગયું, જે આપણો “નજીકનો સગો” છે તેના પર પડ્યું. તે આપણને છોડાવવાનું હતું કે તે આપણો નજીકનો સગો બન્યો. પિતા, માતા, ભાઈ, મિત્રો કે પ્રેમી કરતા પણ નજીક તે આપણો પ્રભુ તારણહાર છે. “બીહો મા,” તે કહે છે, “કેમ કે મેં તને છોડાવ્યો છે, મેં તને તારા નામથી બોલાવ્યો છે; અને તું મારો છે.” “કેમ કે તું મારી દ્રષ્ટિમાં મુલ્યવાન થયો છે, તું સન્માન પામેલો છે, ને મેં તારા પર પ્રીતિ કરી છે: તે માટે હું તારે બદલે માણસો, અને તારા જીવને બદલે લોકો આપીશ.” યશયા ૪૩:૧, ૪.

ખ્રિસ્ત સ્વર્ગીય માણસોને ચાહે છે જે તેમના રાજ્યાસનની આસપાસ છે; પરંતુ શા વડે તેણે આપણને પ્રેમ કર્યો છે? આપણે તે સમજી શકતા નથી, પણ આપણે તે આપણા પોતાના અનુભવમાં ખરું જાણી શકીએ છીએ. અને જો આપણે તેની સાથે સગપણનો સંબંધ રાખીશું, તો આપણે કઈ માયા સાથે જેઓ આપણા પ્રભુના ભાઈઓ અને બહેનો છે તેમનો આપણે આદર કરવો જોઈએ! આપણા ઈશ્વરીય સંબંધનો દાવો ઓળખવા આપણે ઝડપી ન થવું જોઈએ? ઈશ્વરના પરિવારમાં દત્તક લેવાયા, આપણા પિતા અને સંબંધીનું સન્માન આપણે ન કરવું જોઈએ?

(૬) જો આપણે, ખરા પશ્ચાતાપસાથે, આપણા પાપો કબૂલ કરીએ, આપણે શું સંપૂર્ણ આત્મવિશ્વાસ રાખી શકીએ કે ખ્રિસ્ત કરશે?

જો આપણે આપણાં પાપ કબૂલ કરીએ, તો આપણાં પાપ માફ કરવાને તથા આપણને સર્વ અન્યાયથી

શુદ્ધ કરવાને તે વિશ્વાસુ તથા ન્યાયી છે. (૧
યોહાનનો પત્ર ૧:૯)

ઘણા તેમના મનને તેમની અયોગ્યતા પર રહેવા દે છે જેમ કે આ સદ્ગુણ હતો છતાં. સંપૂર્ણ વિશ્વાસની ખાતરીમાં ઈસુ પાસે આવવું તે અવરોધ છે. તેઓએ તેમની અયોગ્યતા અનુભવવી જોઈએ, અને આને કારણે—તેમના પાપને કારણે—તારણહાર પાસે આવવાની આવશ્યકતા અનુભવવી જોઈએ, તેમની યોગ્યતા કોણ છે અને કોણ તેમનું ન્યાયપાણું બનશે જો તેઓ પસ્તાવો કરે અને તેમની જાતને નમ્ર કરે. તેમની અયોગ્યતા સ્વ-સ્પષ્ટ હકીકત છે. ઈસુ ખ્રિસ્તની યોગ્યતા એ ચોક્કસ વાત છે. તો પછી દરેક શંકાસ્પદ આત્માને આશા અને હિંમત લેવા દો, કેમ કે તેમની પાસે એક છે જે તેમનો તારણહાર બનવા યોગ્ય છે. તેમની માત્ર તારણની આશા યોગ્યતાના વિશ્વાસ દ્વારા પકડી રાખવાની છે જે તેની પાસે નથી પરંતુ જે ઈસુ ખ્રિસ્ત આપણા ન્યાયીપણા દ્વારા પૂરી પાડવામાં આવશે.

(૭) જ્યારે આપણે પાપીઓ તરીકે જાણીએ છીએ કે આપણી મહિમાની આશા ખ્રિસ્ત અને પોતામાં મરી જવામાં છે, પ્રેરિત પાઉલ સમાન, આપણે શું ઘોષણા કરીશું?

હું ખ્રિસ્તની સાથે વધસ્તંભે જડાયો, પરંતુ હું જીવું છું, તોપણ હવેથી હું નહિ, પણ મારામાં ખ્રિસ્ત જીવે છે; અને હવે દેહમાં જે મારું જીવન તે ઈશ્વરના દીકરા પરના વિશ્વાસથી જ છે. તેમણે મારા પર પ્રેમ રાખ્યો, અને મારે માટે પોતાનું અર્પણ કર્યું.

(ગલાતીઓને પત્ર ૨:૨૦)

ખ્રિસ્ત, મુલ્યવાન તારણહાર, ખ્રિસ્તીઓના બધામાં બધું હોવાનું છે. દરેક પવિત્ર વિચાર, દરેક શુદ્ધ અભિલાષા, દરેક ઈશ્વરીય હેતુ, તેના તરફથી છે જે માર્ગ, સત્ય, અને જીવન છે. ખ્રિસ્તે તેના

પ્રતિનિધીઓમા સત્યના આત્મા દ્વારા રહેવાનું છે....પાઉલ કહે છે, “હું ખ્રિસ્તની સાથે વધસ્તંભે જડાયો: પરંતુ હું જીવું છું; પોતાણ હવેથી હું નહિ, પણ મારામાં ખ્રિસ્ત જીવે છે: અને હવે દેહમાં જે મારું જીવન તે દેવના દીકરા પરના વિશ્વાસથી જ છે, તેણે મારા પર પ્રેમ રાખ્યો, અને મારે સારું પોતાનું અર્પણ કર્યું”

(ગલાતીઓને પત્ર ૨:૨૦).... તેમના પ્રેમના જોરદાર આવેગ હેઠળ તેણે આપણું સ્થાન બ્રહ્માંડમાં લીધું અને માનવ કુટુંબના પ્રતિનિધિ તરીકે તેની સાથે વર્તવા સર્વ બાબતોના શાસકને આમંત્રણ આપ્યું. આપણી રૂચી સાથે તેણે પોતાને ઓળખાવ્યો, તેની છાતીને મરણના પ્રહાર માટે ખુલ્લી મૂકી, માણસનો અપરાધ અને દંડ લિધો, અને માણસ વત્તી ઈશ્વરને સંપૂર્ણ બલિદાન ચઢાવ્યું. આ પ્રાયશ્ચિતના સદ્ગુણ દ્વારા તેની પાસે માણસને સંપૂર્ણ ન્યાયીપણું અને પૂર્ણ તારણ રજૂ કરવાની ક્ષમતા છે. જે કોઈ તેના પર વ્યક્તિગત તારણહાર તરીકે વિશ્વાસ કરશે તેનો નાશ ન થાય પરંતુ અનંત જીવન પામે.

(૮) ઈશ્વરનો પ્રેમ આપણામાં પૂર્ણ થઈ રહ્યો છે તે શું જાહેર કરે છે?

પણ જે કોઈ તેમનું વચન પાળે છે, તેનામાં ઈશ્વર પરનો પ્રેમ ખરેખર સંપૂર્ણ થયો છે. એથી આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે, તેમનામાં છીએ. (૧ યોહાનનો પત્ર ૨:૫)

ખ્રિસ્તમાં જે રહે છે તે ઈશ્વરના પ્રેમમાં સંપૂર્ણ છે, અને તેના હેતુઓ, વિચારો, શબ્દો, અને કાર્યો ઈશ્વરની ઈચ્છાના મેળમાં તેમના નિયમની આજ્ઞાઓમાં વ્યક્ત કરાય છે. માણસના હૃદયમાં કંઈ નથી જે ખ્રિસ્તમાં રહે છે તે ઈશ્વરના નિયમના સિધ્ધાંત સાથે યુદ્ધમાં છે. જ્યાં ખ્રિસ્તનો આત્મા હૃદયમાં છે, ખ્રિસ્તનું ચરિત્ર પ્રગટ થશે, અને ત્યાં

નમ્રતા ઉશ્કેરણી હેઠળ, અને ધીરજ અજમાયાશો હેઠળ પ્રગટ થશે. નાના બાળકો, કોઈ માણસ તમને છેતરવા ન દો: તે જે સદાચાર કરે છે તે ન્યાયી છે, તેમ જ તે ન્યાયી છે.” ઈશ્વરના મહાન નૈતિક ધોરણ દ્વારા જ ન્યાયીપણું વ્યાખ્યાયિત થઈ શકે છે, દસ આજ્ઞાઓ. ત્યાં કોઈ બીજો નિયમ નથી જેના દ્વારા ચરિત્ર માપી શકાય.

(૯) ખ્રિસ્તના સ્વ-બલિદાન, સ્વ-ત્યાગ, અમે છોડાવનાર પ્રેમને કારણે, આપણા અનંત છુટકારાને પ્રાપ્ત કરવા તેણે શું કર્યું?

બકરાના તથા વાછરડાના રક્તથી નહિ, પણ પોતાના જ રક્તથી [માણસોને માટે] સનાતન ઉદ્ધાર મેળવીને પરમપવિત્ર સ્થાનમાં એક જ વખત ગયા હતા.

(હિબ્રુઓને પત્ર ૯:૧૨)

આપણું નાનું જગત બ્રહ્માંડ માટે પાઠ્યપુસ્તક છે. ઈશ્વરનો અદ્ભુત દયાનો હેતુ, છોડાવનાર પ્રેમનું રહસ્ય, તે વિષય છે જેમાં “દૂતો જોવા માટે ઈચ્છા રાખે છે”, અને તે સમગ્ર અનંત યુગ દરમિયાન તેમનો અભ્યાસ હશે. બંને છોડાવાયા છે અને પતન ન પામેલ જીવો ખ્રિસ્તના વધસ્તંભમાં તેમના શાસ્ત્ર અને તેમના ગીતો શોધશે. તે જોવા મળશે કે ખ્રિસ્તના ચહેરા પર ચમકતો મહિમા તે સ્વ-બલિદાન પ્રેમનો મહિમા છે. કલવરીના પ્રકાશમાં તે જોવા મળશે કે સ્વ-ત્યાગનો નિયમ તે પૃથ્વી અને સ્વર્ગ માટેના જીવનનો નિયમ છે; તે પ્રેમ જે “પોતાનું જ હિત જોતો નથી” ની પાસે તેનો સ્ત્રોત ઈશ્વરના હૃદયમાં છે.

(૧૦) જ્યારે આપણે ખ્રિસ્તનું અદ્ભુત આમંત્રણ તારણ પ્રતિ સ્વીકારીએ છીએ, શેના દ્વારા આપણે બચાવાયા નથી અને શેના દ્વારા આપણે બચાવાયા છીએ?

ત્યારે આપણાં પોતાનાં કરેલાં ન્યાયીપણામાંનાં કૃત્યોથી
નહિ, પણ તેમની દયાથી, નવા જન્મના સ્નાનથી તથા
પવિત્ર આત્માથી [થયેલા] નવીનીકરણથી તેમણે
આપણને તાર્યા. (તિતસને પત્ર ૩:૫)

ઈશ્વર આપણા પ્રત્યે ઈચ્છે છે કે તેમનામાં વિશ્વાસ
કરીએ કે જે અધર્મીને ન્યાયી ઠરાવે છે. તેમનો
પુરુસ્કાર આપણી યોગ્યતા અનુસાર અપાતો નથી
પરંતુ તેમના પોતાના હેતુ અનુસાર, “જેનો હેતુ તેણે
આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તમાં રાખ્યો હતો.” એફેસી.

૩:૧૧. “આપણા પોતાના કરેલા ન્યાયીપણામાંના
કૃત્યોથી નહિ, પણ તેમની દયાથી તેમણે આપણને
તાર્યા.” તિતસ ૩:૫. અને જેઓ તેના પર વિશ્વાસ
રાખે છે તેઓ માટે તે કરશે “આપણે માંગીએ કે
કલ્પીએ તે કરતા પુષ્કળ કરી શકે છે.” એફે. ૩:૨૦.

મજુરની કરેલ રકમને અથવા તેના સ્પષ્ટ પરિણામો
નહિ પરંતુ આત્મા જેનામાં ઈશ્વર સાથે કાર્ય કરે છે
તેનું મુલ્ય બનાવે છે. જેઓ દ્રાક્ષ વાડીમાં અગિયારમાં
કલાકે આવ્યા તેઓ કામની મળેલ તક માટે આભારી
હતા. તેમના હૃદયો એક જોણે તેનમે સ્વીકાર્યા તેમના
પ્રતિ કૃતજ્ઞતાથી ભરાયા હતા; અને જ્યારે સાંજ પડી
ત્યારે ઘર ઘણીએ તેમને આખા દિવસનું વેતન ચુકવ્યું,
તેઓ ખુબ જ આશ્ચર્ય પામ્યા. તેઓએ જાણ્યું કે
તેઓએ આ પ્રમાણેનું વેતન પ્રાપ્ત કર્યું નથી. અને
તેઓના નિયોજકની કૃપાદ્રષ્ટિમાં વ્યક્ત થયેલ દયાએ
તેમને આનંદથી ભર્યા. ઘર ઘણીની મહેરબાની અથવા
ઉદાર વળતર જે તેઓએ મેળવ્યું હતું તે તેઓ ક્યારેય
ભૂલ્યા નહિ. આવું જ પાપી સાથે છે જે, તેની

અયોગ્યતા જાણે છે, અગિયારમાં કલાકે શેઠની
દ્રાક્ષવાડીમાં પ્રવેશ્યો. તેના કાર્યનો સમય ઘણો ઓછો
દેખાય છે, તેને લાગે છે કે તે ઈનામ ને લાયક નથી;
પરંતુ તે આનંદથી ભરાયો છે કે ઈશ્વરે તેને બિલકુલ
સ્વીકાર્યો. તે નમ્ર, વિશ્વાસુ આત્મા સાથે કામ કરે છે,
ખ્રિસ્ત સાથે સહ-કામદાર રહેવાના સૌભાગ્ય બદલ

આભારી છે. આ આત્માને ઈશ્વર સન્માન કરવામાં
આનંદિત થાય છે.

ઈશ્વર આપણને ઈચ્છે છે કે કોઈ પણ પ્રશ્ન વગર
ઈનામનાં માપદંડ પ્રતી આપણે તેનામાં આરામ કરીએ.

જયારે ખ્રિસ્ત આત્મામાં રહે છે, ઈનામનો વિચાર સૌથી ઉપર નથી. આપણી સેવાને કાર્યરત કરનાર આ હેતુ નથી. તે ખરું છે કે ગૌણ અર્થમાં આપણે ઈનામના બદલા પ્રતિ આદર હોવો જોઈએ. ઈશ્વર આપણને ઈચ્છે છે કે તેમના વચનના આશીર્વાદની આપણે કદર કરીએ. પરંતુ તે ઈનામ માટે આપણને આતુર ન હોત ના કે દરેક ફરજ માટે આપણે બદલો પ્રાપ્ત કરવો જ જોઈએ તેવું લાગે.

આપણે બદલો પ્રાપ્ત કરવા ખુબ બેચેન ન થવું જોઈએ સર્વ લાભને અનુલક્ષીને, તેથી યોગ્ય શું છે તે કરવું. ઈશ્વરને અને આપણા સાથી માણસ પ્રત્યે પ્રેમ કરવો તે જ આપણો હેતુ હોવો જોઈએ.

હું આભારી છું કે, તેમના લોહી અને મારામાં તેના ન્યાયીપણા દ્વારા વિશ્વાસ દ્વારા, કે હું ઈબ્રાહિમના આત્મિક સંતાન તરીકે ગણાયો છું અને વિજેતા અને ઉપર આવનાર બસની શકે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું મારા માટેના તેમના મહાન પ્રેમ માટે પ્રભુ ઈસુનો
આભાર માનું છું અને તેની પ્રશંસા કરું છું તે ખુબ
મહાન હતો કે તેણે અંતિમ કિંમત ચૂકવી. તે મારી
ઈચ્છા છે કે મારા જીવનના દરેક ભાગમાં તેમની
મહિમા લાવું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

મારું ખુબ વધારે મુલ્યાંકન કરવા બદલ મારું હૃદય
ખ્રિસ્ત માટે પ્રેમથી ભરેલું છે કે તે ઈશ્વરના કુટુંબમાં
મારો છુટકારો આપનાર સગપણ બની બન્યો.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું મારા મૂલ્ય પર શંકા ન કરવાનું અને તેના પર ન રહેવાનું પસંદ કરું છું પરંતુ તેના બદલે ખ્રિસ્તની યોગ્યતા પર અને ઈસુ ખ્રિસ્ત મારા ન્યાયીપણા અને તારણહાર દ્વારા પૂરી પાડેલ યોગ્યતા પર વિશ્વાસથી પકડી રાખું છું.

ရည်မှန်းချက် :

51

અનિશ્ચિત

પાઠ ૧૩

ઈશ્વરના પ્રેમમાં વળગી રહેવું

(૧) જ્યારે, ઈશ્વરની કૃપા દ્વારા, આપણે પ્રેમમાં રહેવાનું પસંદ કરીએ છીએ, શું પરિણામ છે?

ઈશ્વરનો જે પ્રેમ આપણા પ્રત્યે છે તે આપણે જાણીએ છીએ, અને આપણે તે પર વિશ્વાસ કર્યો છે. ઈશ્વર પ્રેમ છે, અને જે પ્રેમમાં રહે છે તે ઈશ્વરમાં ને ઈશ્વર તેનામાં રહે છે. (૧ યોહાનનો પત્ર ૪:૧૬)

જ્યારે પણ આપણે પ્રેમના વાતાવરણમાં પોતાને જાળવીએ છીએ, તે અનુસરાય છે કે આપણે ઈશ્વરની હાજરીમાં પોતાને જાળવી રાખવો જોઈએ. કેમ કે આપણે પ્રેમમાં વસીએ છીએ, આપણે ઈશ્વરમાં વસીએ છીએ, જે પ્રેમ છે (૧.૮). વિરુદ્ધ પ્રભાવોના ચહેરાઓમાં, ઈશ્વર અને માણસ તરફ પ્રેમના ક્ષેત્રમાં સતત રહેવા માટે, આત્મિક સહનશક્તિ માટે કહે છે જે માત્ર પ્રભુ સાથેના સતત સંસર્ગ દ્વારા જ ટકી શકે છે.

સઘળા જેઓએ પ્રેમના ઈશ્વર સાથે આ પરસ્પર રહેવાનો આનંદ ચાખ્યો છે તેઓ જાણે છે કે ઈનામ પ્રયાસ કરવા માટે યોગ્ય છે. શેતાન પણ તે જાણે છે, અને તેના મૂલ્યને સીધો અસ્વીકાર કરવાનો પ્રયાસ ન

કરવા પૂરતો હોશિયાર છે. તેના બદલે, તે ઘણી ઓછી સારી વસ્તુને ઝગમગતા રંગોમાં રંગ કરે છે અને આપણા વિચારો તેમના ઉપર કેન્દ્રિત કરવા માટે આપણને દોરે છે, માત્ર ટૂંક જ ક્ષણ માટે પણ. ઈશ્વર તરફથી આપણું ધ્યાન આ રીતે એકવાર બદલી શકે છે, તે ઘણી વાર પોતાના અને બીજા પ્રત્યેના હાનિકારક વિચારો સાથે મનોને દોરવામાં સફળ થાય છે. આપણે તે જાણીએ તે પહેલા અથવા આપણા સંકટને જાણતા પણ, પ્રેમ અને ઈશ્વર બંને આપણા હૃદયોથી દુર થયા તે પરિણામ સાથે, આપણે રોષના વિચારોને આશ્રયસ્થાન છીએ. તે એક જૂની તકનીક છે, પરંતુ તે હજુ પણ તદ્દન ઘણી સફળ છે!

આપણું શ્રેષ્ઠ સંરક્ષણ એ ઈશ્વરના હાથમાં જે આશીર્વાદો આપણે માણ્યા છે તેના પર મનને ઈરાદાપૂર્વક અને સતત કેન્દ્રિત કરવું તે છે. (ગીતશાસ્ત્ર ૬૩:૬; ૧૩૯:૧૭,૧૮). જ્યારે આપણે બીજાને આપણા આનંદની વાત કહીએ છીએ, ઈશ્વરે આપણા માટે શું કર્યું છે, તેની સાથે સંગતીનો શું અર્થ છે તે યાદગીરી મજબુત થાય છે. આવી સાક્ષીઓ આપણા ભાઈઓને પ્રોત્સાહિત કરે છે અને આપણા અને સ્વર્ગ વચ્ચેના સંબંધને જાળવી રાખવા આપણા નિર્ણયને મજબુત કરે છે. (મલાખી ૩:૧૬).

(૨) જે પ્રેમ આપણે બીજાને દેખાડીએ છીએ તે આપણા ઈશ્વર સાથેના સંબંધ પર કેવી રીતે પ્રતિબિંબિત થાય છે.

વહાલાંઓ, આપણે એકબીજા પર પ્રેમ રાખીએ, કેમ કે પ્રેમ ઈશ્વરથી છે. અને જે પ્રેમ કરે છે તે દરેક ઈશ્વરથી જન્મેલો છે, અને ઈશ્વરને ઓળખે છે. (૧ યોહાનનો પત્ર ૪:૭)

જેના હૃદયમાં ખ્રિસ્ત રહે છે તેનું જીવન, પ્રાયોગિક ધર્મનિષ્ઠા પ્રગટ કરશે. ચરિત્ર શુદ્ધ, ઉત્કર્ષ, નિરંકુશ, અને મહિમાવંત થશે. શુદ્ધ સિદ્ધાંત ન્યાયીપણાના

કૃત્યો સાથે મિશ્રીત થશે; સ્વર્ગીય ઉપદેશો પવિત્ર આચરણો સાથે મિશ્રીત થશે.

તે આપણા સાથી માણસ માટે આપણા પ્રેમની સુગંધ છે જે ઈશ્વર માટે આપણો પ્રેમ પ્રગટ કરે છે. તે સેવામાં ધીરજ છે જે આત્માને આરામ લાવે છે. તે નમ્ર, મહેનતુ, કઠોર વિશ્વાસુ પરિશ્રમ દ્વારા છે જે ઈઝરાયેલનું કલ્યાણ અન્યોને પ્રોત્સાહન આપે છે. એક જે ખ્રિસ્તના માર્ગોમાં અનુસરવા ઈચ્છે છે ઈશ્વર તેને સમર્થન આપે છે અને મજબુત કરે છે.

ધારવું કે માણસને તેના ભાઈ પ્રત્યે ખ્રિસ્ત જેવો પ્રેમ હોયા વગર, અનંત જીવન માટે વિશ્વાસ હોઈ શકે છે, તે મહાન અને ઘણી જીવલેણ છેતરપીંડી છે. તે જે ઈશ્વરને અને તેના પાડોશીને પ્રેમ કરે છે તે પ્રકાશ અને પ્રેમથી ભરેલો છે. ઈશ્વર તેનામાં છે અને તેની આસપાસ સર્વ છે. ખ્રિસ્તીઓ તેઓની આસપાસ જેઓ છે તેમને મુલ્યવાન આત્મા સમાન પ્રેમ કરે છે કે જેના માટે ખ્રિસ્ત મરણ પામ્યા.

પ્રેમરહિત ખ્રિસ્તી જેવી કોઈ વસ્તુ નથી; કેમ કે “ઈશ્વર પ્રેમ છે,” અને “આ દ્વારા આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે તેને ઓળખીએ છીએ, જો આપણે તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ. તે જે કહે છે, હું તેને જાણું છું, અને તેની આજ્ઞાઓ પાળતો નથી, તે જુઠ્ઠો છે, અને તેનામાં સત્ય નથી.”

(૩) દયાના ચિંતનમાં, અપાર પ્રેમમાં, અને અનંત જીવનમાં સતત જોવા, આ વચન કોને સલાહ આપે છે?

અને અનંતજીવનને અર્થે આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તની દયાની રાહ જોઈને, ઈશ્વરના પ્રેમમાં પોતાને સ્થિર રાખો. (યહૂદાનો પત્ર ૧:૨૧)

ખ્રિસ્તના ચિંતનમાં આપણે પ્રેમના કિનારા પર વિલંબિત છીએ જે અપરિમિત છે. આપણે આ પ્રેમને

જાણાવવા માટે પ્રયત્ન કરીએ છીએ, અને ભાષા આપણને નિષ્ફળ કરે છે. આપણે પૃથ્વી પર તેમનું જીવન, આપણા માટે તેમનું બલિદાન, આપણા વકીલ તરીકે સ્વર્ગમાં તેમનું કાર્ય, અને જેઓ તેના પર પ્રેમ રાખે છે તેમના માટે તે જે હવેલીઓ તૈયાર કરે છે તેને લક્ષમાં લઈએ, અને આપણે માત્ર ઉદ્ગાર કરી શકીએ, ઓ ખ્રિસ્તના પ્રેમની ઉંચાઈ અને ઊંડાઈ! “આમાં પ્રેમ છે, આપણે ઈશ્વરને પ્રેમ કર્યો તે નહિ, પરંતુ તેણે જે આપણને પ્રેમ કર્યો, અને આપણા પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત થવા તેમના દીકરાને મોકલ્યો.” “જુઓ, પિતાએ આપણા પર કેટલો બધો પ્રેમ રાખ્યો છે, કે આપણે ઈશ્વરના છોકરાં કહેવાઈએ.” ૧ યોહાન ૪:૧૦; ૩:૧.

દરેક સાચા શિષ્યોમાં આ પ્રેમ, પવિત્ર અગ્નિ જેમ, હૃદયની વેદી પર સળગતો રહે છે. તે પૃથ્વી પર હતું કે ઈશ્વરનો પ્રેમ ખ્રિસ્ત દ્વારા પ્રગટ થયો. તે પૃથ્વી પર છે કે તેના બાળકો નિર્દોષ જીવન દ્વારા આ પ્રેમને બહાર ચમકવાદે. ઈશ્વરના હલવાનને જોવા માટે, આમ પાપીઓ વધસ્તંભ તરફ દોરાશે.

(૪) પ્રભુ સાથેના કાયમી જોડાણમાં આપણી બે ભાગની ભૂમિકા કઈ છે કે આપણે કદાચ તેના પ્રેમમાં સંપૂર્ણ ઉભા રહીએ?

*માટે તમે ઈશ્વરને આધીન થાઓ; પણ શેતાનની સામા થાઓ, એટલે તે તમારી પાસેથી નાસી જશે.
(યાકૂબનો પત્ર ૪:૭)*

છુટકારાની સઘળી યોજનોઓ આ મુલ્યવાન શબ્દોમાં વ્યક્ત કરેલ છે: “કેમ કે ઈશ્વરે જગત પર એટલો પ્રેમ કર્યો કે તેમણે પોતાનો એકાકીજનિત દીકરો આપ્યો, એ માટે કે જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ ન થાય, પણ તે અનંત જીવન પામે.” ખ્રિસ્તે વાસ્તવમાં જગતના પાપોની સજાને સહન કરી, કે તેનું ન્યાયીપણું કદાચ પાપીઓને દોષરૂપ હોઈ શકે,

અને વિશ્વાસ અને પશ્ચાતાપ દ્વારા તેઓ કદાચ ચરિત્રની પવિત્રતામાં તેની સમાન બની શકે. તે કહે છે, “હું તે માણસના પાપના દોષને સહન કરું છું. મને સજા લેવા દો અને પશ્ચાતાપી પાપી તમારી આગળ નિર્દોષ ઉભો રહે.” જે ક્ષણે પાપી ખ્રિસ્તમાં વિશ્વાસ કરે છે, તે ઈશ્વરની નજરમાં નિર્દોષ ઉભો રહે છે; કેમ કે ખ્રિસ્તનું ન્યાયીપણું તેનું છે: ખ્રિસ્તનું સંપૂર્ણ આજ્ઞાપાલન તેને દોષિત ઠરાવે છે. પરંતુ તેણે ઈશ્વરીય સામર્થ સાથે સહકાર આપવો જ જોઈએ, અને તેના માનવીય પ્રયાસને પાપને તાબે કરવા આગળ મોકવો જોઈએ, અને ખ્રિસ્તમાં સંપૂર્ણ ઉભા રહેવું જોઈએ.

(૫) ઈશ્વરની કૃપા દ્વારા થયેલ ત્રણ વધુ માર્ગોની યાદી યાકુબ આપે છે, તે તેનામાં જોડાઈ રહેવા અને તેની સાથે કાયમી સંબંધ રાખવા આપણને મદદ કરશે?

તમે ઈશ્વરની પાસે જાઓ, એટલે તે તમારી પાસે આવશે. ઓ પાપીઓ, તમે તમારા હાથ શુદ્ધ કરો. અને ઓ બે મનવાળાઓ, તને તમારાં મન પવિત્ર કરો. (યાકુબનો પત્ર ૪:૮)

(૬) ઈશ્વરનો મહિમા જોવા દ્વારા [તેમના પ્રેમનું ચરિત્ર], જો આપણે સતત તેનામાં રહીએ, ઈશ્વરની આત્મા દ્વારા, આપણે શામા બદલાઈ જશું?

પણ આપણે સર્વ ઉઘાડે મુખે જાણે કે આરસીમાં પ્રભુનો મહિમા નિહાળીને પ્રભુના આત્માથી અધિકાધિક મહિમા ધારણ કરતાં તે જ રૂપમાં રૂપાંતર પામીએ છીએ. (૨ કરિંથીઓને પત્ર ૩:૧૮)

ઈશ્વરના પ્રેમનું, તેમની કૃપા અને તેમની દેવતાનું પ્રગટીકરણ, અને હૃદય ઉપર તેને પ્રકાશિત અને તાજું કરવા પવિત્ર આત્માના કાર્યો, વિશ્વાસ દ્વારા, ખ્રિસ્ત સાથે ખુબ નજીકના સંબંધમાં, આપણને રાખે છે કે, તેના ચરિત્રના સ્પષ્ટ ખ્યાલ સાથે, આપણે શેતાનનું

કુશળ કપટ સમજવા સક્ષમ છીએ. ઈસુ તરફ જોતા અને તેની લાયકાત પર વિશ્વાસ કરતા આપણે પ્રકાશના આશીર્વાદોને, શાંતિને, આનંદને પવિત્ર આત્મામાં યોગ્ય રાખીએ છીએ. અને આપણા માટે જે મહાન કાર્યો ખ્રિસ્તે કર્યા તેની દ્રષ્ટીએ, આપણે ઉદ્ગારવા તૈયાર છીએ: “જુઓ, પિતાએ આપણા પર કેટલો બધો પ્રેમ રાખ્યો છે, કે આપણે ઈશ્વરનાં છોકરાં કહેવાઈએ.”

ભાઈઓ અને બહેનો, તે જોવા દ્વારા છે કે આપણે બદલાઈ ગયા છીએ. ઈશ્વર અને આપણા તારણહારના પ્રેમ પર રહેવા દ્વારા, ઈશ્વરીય ચરિત્રની સંપૂર્ણતાના ચિંતન દ્વારા અને વિશ્વાસ દ્વારા ખ્રિસ્તના ન્યાયીપણાને પોતાના તરીકે સ્વીકારવા દ્વારા, આપણે સમાન પ્રતિમામાં પરિવર્તિત થવાનું છે. તો પછી ચાલો અણગમતા ચિત્રો—અન્યાય અને ભ્રષ્ટાચાર અને નિરાશાઓ, શેતાનની શક્તિના પુરાવાઓ— આપણી યાદગીરીના ખંડમાં લટકાવવા માટે, જ્યાં સુધી આપણો આત્મા નિરાશા સાથે ના ભરાય ત્યાં સુધી વધારે બોલવા અને શોક કરવા આપણે ભેગા ન થઈએ. નિરાશ આત્મા તે અંધકારનો મુખ્ય ભાગ છે, ઈશ્વરના પ્રકાશને પ્રાપ્ત કરવા માટે માત્ર તેને નિષ્ફળ કરવા જ નહિ, પરંતુ તેને બીજા ઓથી અલગ બંધ કરવા છે. માણસ જાતનેને અવિશ્વાસુ અને નિરુત્સાહ બનાવવામાં, શેતાન તેના વિજયના ચિત્રની અસર જોવાનું પસંદ કરે છે.

(૭) જ્યારે આપણે આપણી સંપૂર્ણ ઈચ્છાઓને તેની ઈચ્છાને સોંપવા ઈશ્વરને પર્યાપ્ત પ્રેમ અને વિશ્વાસ કરીએ છીએ, પરિણામ શું છે?

જગત તથા તેની લાલસા જતાં રહે છે, પણ ઈશ્વરની ઈચ્છા પૂર્ણ કરે છે તે સદા રહે છે. (૧ યોહાનનો પત્ર ૨:૧૭)

શુદ્ધ ધર્મ ઈચ્છા સાથે કરવાનો છે. માણસના સ્વભાવમાં ઈચ્છા એ શાસન કરનાર શક્તિ છે, તેના નિયંત્રણ હેઠળ અન્ય તમામ વિદ્યાવિભાગ લાવે છે. ઈચ્છા અભિરુચિ કે વલાણ નથી, પરંતુ તે નક્કી કરનાર શક્તિ છે, જે ઈશ્વરના આજ્ઞાપાલનમાં, અથવા આજ્ઞાભંગમાં માણસોના બાળકોમાં કાર્ય કરે છે. તમે તમારા આવેગને, તમારી લાગણીઓને નિયંત્રિત કરી શકતા નથી, જેમ તમે ઈચ્છા રાખો છો, પરંતુ તમે ઈચ્છાઓને નિયંત્રિત કરી શકો છો, અને તમારા જીવનમાં સંપૂર્ણ બદલાવ લાવી શકો છો. તમારી ઈચ્છા ખ્રિસ્ત પ્રતિ ઉપજાવવા દ્વારા, તમે ઈશ્વરમાં ખ્રિસ્ત સાથે સંતાડાશો, અને સામર્થ્યને સંકળાશો જે દરેક રજવાડાઓ અને શક્તિની ઉપર છે. તમને ઈશ્વર તરફથી સામર્થ્ય હશે જે તમને તેના સામર્થ્યમાં મજબૂતાઈથી પકડી રાખશે; અને નવો પ્રકાશ, જીવંત વિશ્વાસનો પ્રકાશ પણ, તમને શક્ય હશે. પરંતુ તમારી ઈચ્છાએ ઈશ્વરની ઈચ્છા સાથે સહકાર આપવો જ જોઈએ.

ઈચ્છાને ઈશ્વરની બાજુએ અડગતાથી રાખવા દ્વારા, તમે દરેક ભાવનાઓને ઈસુની ઈચ્છા પ્રતિ બંધનમાં લાવસો. તમે પછી તમારા પગને મજબૂત ખડક પર પામશો. તે તમને સમય પર લેશે, દરેક ઈચ્છાના કણો જે તમે ધરાવો છો, પરંતુ તે ઈશ્વર છે કે જે તમારા માટે કાર્ય કરે છે, અને ઢળાઈ પ્રક્રિયામાંથી સન્માનને પાત્ર તમે આગળ આવશો.

(૮) પિતા અને તેમના પુત્રમાં રહેવા માટે સક્ષમ બનવા પ્રેમ અને આપણામાં રહે છે, આપણે શું જાણવું જ જોઈએ?

તમે સત્યને જાણતા નથી, એ કારણથી નહિ, પણ તમે તેને જાણો છો, અને સત્યમાંથી કંઈ જૂઠું [આવતું]

નથી, એ કારણથી મેં તમને લખ્યું છે. (૧ યોહાનનો પત્ર ૨:૨૧)

જે તમે પ્રથમથી સાંભળ્યું છે, તે તમારામાં રહો. પ્રથમથી જે તમે સાંભળ્યું તે જો તમારામાં રહે, તો તમે પણ પુત્રમાં તથા પિતામાં રહેશો. (૧ યોહાનનો પત્ર ૨:૨૪)

બાઈબલનો જેટલો અભ્યાસ કરવો જોઈએ તેટલો અભ્યાસ કરવામાં આવતો નથી; તે જીવનનો નિયમ બનાવાયો નથી. તેના ઉપદેશો નિષ્ઠાપૂર્વક અનુસરાયા હતા, અને ચરિત્રનો આધાર બનાવાયા હતા, હેતુની અડગતા હશે જે કોઈ વ્યવસાયિક અનુમાન અથવા સાંસારિક ધંધાની ગંભીરતાથી પ્રભાવિત થઈ શકતો નથી. આમ ચરિત્રની રચના કરાઈ છે, અને ઈશ્વરના શબ્દો દ્વારા સમર્થન અપાયું છે, તે અજમાયશો, મુશ્કેલીઓ, અને જોખમોના દિવસે રહેશે, અંતઃકરણ પ્રબુદ્ધ થવું જ જોઈએ, અને હૃદયમાં પ્રાપ્ત કરાયેલ સત્યના પ્રેમ દ્વારા જીવન પવિત્ર કરાવું જોઈએ, જગત ઉપર પ્રભાવ બચાવાય તે પહેલાં.

શું જરૂરી છે તે સમય, તત્પરતા, નિર્ધારિત, સિધ્ધાંત પ્રતિ ખડક સમાન મક્કમતા, માટે કાર્યના માણસો છે, અને કોઈ પણ આકસ્મિક આવશ્યકતામાં પહોંચી વળવા માટે તૈયાર છે. આપણે શા માટે અશક્ત છીએ, આપણી મધ્યે શા માટે ઘણા બધા બિન જવાબદાર વ્યક્તિઓ છે, શું તેઓ ઈશ્વર સાથે જોડાયેલા નથી માટે; તેઓ પાસે સાથે રહેનાર તારણહાર નથી, અને ક્યારે ખ્રિસ્તનો પ્રેમ તાજો અને નવો અનુભવતા નથી. કોઈ પૃથ્વીનો સંબંધ આ પ્રેમ સમાન ગાઢ નથી. તેની સાથે કોઈ તુલના કરી શકતું નથી.

(૯) જ્યારે આપણે ખરેખર ઈશ્વરના પ્રેમમાં રહીએ છીએ, આપણો પ્રેમ કેવી રીતે પ્રગટ થશે?

પણ જેની પાસે આ જગતનું દ્રવ્ય હોય, ને પોતાના ભાઈને ગરજ છે એવું જોયા છતાં તેના પર તે દયા ન કરે, તો તેનામાં ઈશ્વરનો પ્રેમ શી રીતે રહી શકે? બાળકો, આપણે શબ્દથી નહિ, અને જીભથી નહિ, પણ કૃત્યમાં તથા સત્યમાં પ્રેમ કરીએ. (૧ યોહાનનો પત્ર ૩:૧૭-૧૮)

દરેક વ્યક્તિ, તેના પોતાના કાર્ય દ્વારા, ક્યાં તો તેની પાસેથી ખ્રિસ્તને મુકે છે તેમની આત્માને વળગી રહેવાની અને તેના ઉદાહરણોને અનુસરવાનીના પાડવા દ્વારા, અથવા તે સ્વ-ત્યાગ, વિશ્વાસ, અને આજ્ઞાપાલન દ્વારા ખ્રિસ્ત સાથે સંધમાં પ્રવેશ કરે છે. આપણે, દરેકે પોતાના માટે, ખ્રિસ્તને પસંદ કરવો જ જોઈએ, કેમ કે તેણે પ્રથમ આપણને પસંદ કર્યા છે. આ ખ્રિસ્ત સાથેનો સંધ તે જેઓ સ્વાભાવિક રીતે તેની સાથે દુશ્મનીમાં છે તેઓ દ્વારા રચવાનો છે. તે સંપૂર્ણ પરાધીનતાનો સંબંધ છે, ગર્વ હૃદય દ્વારા પ્રવેશ કરવાનો છે. આ નજદીકનું કાર્ય છે, અને ઘણાં જેઓ ખ્રિસ્તના અનુયાયી હોવાનો દાવો કરે છે તેમાંનું કશું જાણતા નથી. તેઓ નામથી તારણહારને સ્વીકારે છે, પરંતુ તેઓના હૃદયના એકમાત્ર શાસક તરીકે નહિ.

(૧૦) આપણા માટેના તેમના મહાન પ્રેમને લીધે, આપણને પાપ પર વિજય મેળવવા માટે પ્રેરવા અને સજ્જ થવા માટે ઈશ્વરે શું આપ્યું છે કે આપણે આપણા હૃદયમાં “છુપાવી” શકીએ?

હું તમારી વિરુદ્ધ પાપ ન કરું માટે મેં તમારું વચન મારા હૃદયમાં રાખી મૂક્યું છે. (ગીતશાસ્ત્ર ૧૧૯:૧૧)

ઈશ્વરનું વચન હૃદયમાં વધસ્તંભના સૈનિકોને સારી લડાઈ લડવા માટે પ્રેરણા આપે છે અને સજ્જ પણ કરે છે(જુઓ એફ.૬:૧૬). તે પતિત માણસની અવસ્થા, શેતાનની કુશળતા અને દ્વેષ, પવિત્ર આત્મા દ્વારા ખ્રિસ્તની તારક શક્તિ, ઉચ્ચ ધોરણના માણસો તેના પ્રતિ ભક્તિભાવ દ્વારા પહોંચાડવા, અને

વિજેતાનું મુલ્યવાન ઈનામ પ્રગટ કરે છે. તારણહારે પોતે તેના સંઘર્ષમાં પરીક્ષણ કરનાર સાથે લેખિત વચનનો ઉપયોગ કર્યો (માથ્થી ૪:૧-૧૧). માણસની રીતે માણસની લડાઈ લડવી, તારણહાર પાસે તે પ્રસંગ અનુસાર પવિત્ર આત્માએ પ્રેરણા આપેલ વચન કરતા કોઈ આતુર હથિયારો ન હતા (માથ્થી ૪:૪, ૭, ૧૦). તે માત્ર ખ્રિસ્તીઓ ખ્રિસ્તના ઉદાહરણો અનુસરે તેની જેમ છે, ઈશ્વરના મુલ્યવાન વચનથી તેમની સ્મરણ શક્તિ ભરે છે અને તેની સલાહને અનુસરે છે, કે તેઓ પોતા પર અને પાપ પર વિજય મેળવી શકે.

(૧૧) આપણે કેવી રીતે જાણી શકીએ છીએ કે ઈશ્વરનો પ્રેમ આપણામાં સંપૂર્ણ થયો છે અને આપણે ખરેખર તેનામાં રહીએ છીએ?

પણ જે કોઈ તેમનું વચન પાળે છે, તેનામાં ઈશ્વર પરનો પ્રેમ ખરેખર સંપૂર્ણ થયો છે. એથી આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે, તેમનામાં છીએ. “હું તેમનામાં રહું છું,” એમ જે કહે છે, તેણે જેમ તે ચાલ્યા તેમ જ ચાલવું જોઈએ.

(૧ યોહાનનો પત્ર ૨:૫-૬)

આપણે આપણા આજ્ઞાપાલન દ્વારા તારણ મેળવી શકતા નથી; કેમ કે તારણ તે વિશ્વાસ દ્વારા પ્રાપ્ત કરવાને, ઈશ્વરની મક્ત ભેટ છે, પરંતુ આજ્ઞાપાલન વિશ્વાસનું ફળ છે. “તે પાપનું હરણ કરવાને પ્રગટ થયો, એ તમે જાણો છો; અને તેનામાં પાપ નથી. જે કોઈ તેનામાં રહે છે: તે પાપ કરતો નથી; જે કોઈ પાપ કરે છે તેણે તેને જોયો નથી, અને તેને ઓળખતો પણ નથી.” ૧યોહાન ૩:૫,૬. અહીં ખરી પરખ છે. જો આપણે ખ્રિસ્તમાં રહીએ, જો ઈશ્વરનો પ્રેમ આપણામાં રહે છે, આપણી ભાવનાઓ, આપણા વિચારો, આપણા હેતુઓ,

આપણા કાર્યો, ઈશ્વરની ઈચ્છા સાથે મેળમાં હશે જેમ તેના પવિત્ર નિયમના ઉપદેશોમાં વ્યક્ત કરેલ છે. “નાના બાળકો, કોઈ માણસ તમને ન ભ્રમાવે; જેમ તે ન્યાયી છે, તેમ જે ન્યાયીપણું કરે છે તે પણ ન્યાયી છે.” ૧ યોહાન ૩:૭. ઈશ્વરના પવિત્ર નિયમના ધોરણ પ્રમાણે ન્યાયીપણું વ્યાખ્યાયિત થાય છે, જેમ દશ આજ્ઞાઓમાં વ્યક્ત કરાઈ છે જે સિનાઈ પર અપાઈ હતી.

(૧૨) જો આપણે ઈશ્વરના પ્રેમમાં ક્ષણ ને ક્ષણ રહીએ, શું વચનનો આપણે દાવો કરી શકીએ છીએ? જે કોઈ તેમનામાં રહે છે, તે પાપ કરતો નથી. જે કોઈ પાપ કરે છે તેણે તેમને જોયા નથી, અને તેમને ઓળખતો પણ નથી. (૧ યોહાનનો પત્ર ૩:૬)

“જે કોઈ ઈશ્વરનો જન્મ લે છે તે પાપ કરતો નથી.” તેને લાગે છે કે તે ખ્રિસ્તના લોહીની ખરીદી છે અને તેના શરીર અને તેની આત્મા જે ઈશ્વરના છે, તેમાં ઈશ્વરને મહિમા આપવા માટે અત્યંત પવિત્ર પ્રતિજ્ઞાથી બંધાયેલ છે, પાપનો પ્રેમ અને પોતાનો પ્રેમ તેનામાં પરાજિત થયા છે. તે દરરોજ પૂછે છે: “તેમના મારા પ્રત્યેના સંધળા લાભો માટે મારે પ્રભુને શું આપવું જોઈએ?” “પ્રભુ, તમે મને શું કરવા માંગો છો?” ખરો ખ્રિસ્તી ક્યારેય ફરિયાદ કરતો નથી કે ખ્રિસ્તની ઝુંસરી ગરદનને ત્રાસદાયક છે. તે સાચી આઝાદી તરીકે ખ્રિસ્તની સેવાને હિસાબ આપે છે. ઈશ્વરનો નિયમ તેનો આનંદ છે. ઈશ્વરીય આદેશોને નીચે લાવવા, તેની ખામીઓ સાથે સુમેળ કરવા ખોળવાને બદલે, તેમના સંપૂર્ણતાના સ્તરે ઉભા થવા તે સતત પ્રયત્ન કરે છે.

આ આત્મિક સંબંધ માત્ર વ્યક્તિગત વિશ્વાસની ક્વાયત દ્વારા જ સ્થાપિત થઈ શકે છે. આ વિશ્વાસ આપણા ભાગ સર્વોચ્ચ પસંદગી, સંપૂર્ણ નિર્ભરતા, સંપૂર્ણ પવિત્રતા, પર વ્યક્ત થવો જ જોઈએ. આપણી

ઈચ્છા ઈશ્વરીય ઈચ્છાને, આપણી લાગણીઓ, અભિલાષાઓ, રુચિઓ, અને ખ્રિસ્તના રાજ્યની સમૃદ્ધિ સાથે ઓળખાયેલ સન્માન અને તેના કારણના સન્માનને સંપૂર્ણ પણે ઉત્પન્ન કરતી હોવી જ જોઈએ, આપણે તેના તરફથી કૃપા, અને આપણા માટે ખ્રિસ્તની માન્ય કરનાર કૃતજ્ઞતા સતત પ્રાપ્ત કરીએ છીએ.

(૧૩) જેમ આપણે ખ્રિસ્તની નજદીક દોરાયા અને જાણ્યું કે આપણે અધૂરા રહ્યા, શું વચન તેણે આપણે આપ્યું છે કે આપણે દાવો કરી શકીએ?

જેમણે તમારામાં સારા કામનો આરંભ કર્યો તે, ઈસુ ખ્રિસ્તના દિવસ સુધી, તેને સંપૂર્ણ કરતા જશે, એવો મને ભરોસો છે. (ફિલિપીઓને પત્ર ૧:૬)

એવા લોકો છે જેઓએ ખ્રિસ્તનો માફ કરનાર પ્રેમ જાણ્યો અને જેઓ ખરેખર ઈશ્વરના બાળકો બનવાની ઈચ્છા રાખે છે, છતાં તેઓને થાય છે કે તેમનું ચરિત્ર અપૂર્ણ છે, તેઓનું જીવન ખામીયુક્ત, અને તેઓ શંકા કરવા તૈયાર છે ભલે તેઓના હૃદય પવિત્ર આત્મા દ્વારા નવીનીકરણ કરાયા હોય. આવાઓને હું કહીશ, શું તમે નિરાશામાં પાછા ખેંચાઈ ગયા નથી. આપણે વારંવાર આપણી ખામીઓ અને ભૂલોના કારણે ઈસુના ચરણોમાં નીચે નમવાનું અને રડવાનું છે, પરંતુ આપણે નિરાશ થવા માટે નથી. જો આપણે શત્રુ દ્વારા પરાજિત થઈએ તેમ છતાં પણ, ઈશ્વરને આપણે ત્યાગ કરાતા નથી, ત્યજતા નથી અને અસ્વરીકાર કરાતા નથી. ના; ખ્રિસ્ત ઈશ્વરનો જમણો હાથ છે, જે આપણા માટે મધ્યસ્થી પણ બને છે.

વહાલાં યોહાને કહ્યું, “તમે પાપ ન કરો, માટે હું તમને આ વાતો લખું છું. જો કોઈ પાપ કરે તો પિતાની પાસે આપણો મધ્યસ્થી છે, એટલે ઈસુ ખ્રિસ્ત જે ન્યાયી છે તે.” ૧ યોહાન ૨:૧. અને ખ્રિસ્તના વચનને ભૂલશો નહિ, “પિતાએ પોતે તમને

પ્રેમ કર્યો.” યોહાન ૧૬:૨૭. તે ઈચ્છે છે કે તેની પોતાની શુદ્ધતા અને પવિત્રતા તમારમાં પ્રતિબિંબિત થયેલ છે તેને જોવા માટે, તમને તેનામાં પુનઃસ્થાપિત કરે. અને જો તમે પરંતુ તેનામાં તમારી જાતને ઉત્પન્ન કરશો, તે જેણે તમારામાં સારા કાર્યોની શરૂઆત કરી છે તેને ઈસુ ખ્રિસ્તના દિવસ સુધી આગળ ધપાવશે. ઘણાં ઉત્સાહથી પ્રાર્થના કરો; ઘણો સંપૂર્ણ વિશ્વાસ કરો. જેમ આપણે આપણી પોતાની શક્તિ પર સંદેહ કરવા આવીએ છીએ, ચાલો આપણે આપણા તારણહારના સામર્થ્ય પર વિશ્વાસ કરીએ, અને જે આપણા દેખાવનું આરોગ્ય છે તેની આપણે સ્તુતિ કરીશું.

(૧૪) જો આપણે ખ્રિસ્તના પ્રેમને સ્વીકારીએ અને આપણા જીવનમાં તેમને મંજૂરી આપીએ, શું અદ્ભુત ખાતરી આ પાઠ આપણા અનંત જીવન વિષે આપણને આપે છે?

જેને [ઈશ્વરનો] પુત્ર છે તેને જીવન છે. જેને ઈશ્વરનો પુત્ર નથી, તેને જીવન નથી. તમને અનંતજીવન છે એ તમે જાણો, માટે તમારા ઉપર, એટલે ઈશ્વરના પુત્રના નામ પર વિશ્વાસ રાખનારા ઉપર, મેં આ વાતો લખી છે.

(૧ યોહાનનો પત્ર ૫:૧૨-૧૩)

પુત્ર હોવાનો મતલબ ઘણો તેના પર વિશ્વાસ કરવો જે તે આપણને બને છે દરેક જે તેનું નામ સૂચિત કરે છે: તારણહાર, પ્રભુ, એક આપણા રાજા થવા અભિષિક્ત કરાયો (જુઓ યોહાન ૧:૧૨; ૫:૨૪). તેનો મતલબ ખ્રિસ્ત હૃદયમાં સર્વોચ્ચ મહેમાન તરીકે વસેલા હોવા જોઈ (જુઓ ગલા. ૨:૨૦; એફે. ૩:૧૭; પ્રગટી. ૩:૨૦).

પ્રેમના વાતાવરણમાં રહેવાની મારી ઈચ્છા છે જે ઈશ્વરની હાજરીમાં છે.

પાઠ ૧૪
ઈશ્વર માટે આપણો પ્રેમ

(૧) આપણા તારણના આનંદ અને આપણો પ્રેમ
જીતવા માટે ખ્રિસ્તે શું કર્યું છે?

આપણે આપણા વિશ્વાસના અગ્રેસર તથા તેને સંપૂર્ણ
કરનાર ઈસુની તરફ લક્ષ રાખીએ કે, જેમણે પોતાની
આગળ મૂકેલા આનંદને લીધે શરમને તુચ્છ ગણીને
મરણસ્તંભનું [દુઃખ] સહન કર્યું, અને જે ઈશ્વરના
રાજ્યાસનની જમણી તરફ બેઠેલા છે. (હિબ્રુઓને પત્ર
૧૨:૨)

ક્લવરીનો વધસ્તંભ સામર્થ્યમાં આપણને કારણ સાથે
અપીલ કરે છે કે, શા માટે આપણે આપણા
તારણહારને પ્રેમ કરવો જોઈએ, અને શા માટે આપણે
તેને સઘળામાં પ્રથમ અને અંતિમ અને શ્રેષ્ઠ રાખવો
જોઈએ. આપણે વધસ્તંભના ચરણો પાસે નમ્ર
પશ્ચાતાપમાં આપણે લાયક જગ્યા લેવી જોઈએ.
અહીં, જેમ આપણે આપણા તારણહારને વેદનામાં
જોઈએ છીએ, ઈશ્વરનો દીકરો મરણ પામે છે, માત્ર
અન્યાય માટે, આપણે મનની નમ્રતા અને
વિનયશીલતાના પાઠો શીખીશું. તે જે માત્ર એક
શબ્દથી દુતોની ફોજને તેની સહાય માટે બોલાવી શકે

છે, મજાક અને આનંદપ્રમોદનો, લાંછન અને નફરતનો વિષય તેને જુઓ. તે પોતાને પાપના બલિદાન તરીકે આપે છે. જ્યારે અપમાનિત થયો, તે ધમકી આપતો નથી; જ્યારે ખોટી રીતે તહોમત મુકવામાં આવ્યું, તેણે પોતાનું મુખ ખોલ્યું નહિ. તે તેને મારનાર માટે વધસ્તંભ પર પ્રાર્થના કરે છે. તે તેમના માટે મરે છે; તે તેઓ દરેક માટે અનંત મુલ્ય ચુકવે છે. કોઈ પણ કચકચ વગર માણસના પાપનો દંડ સહન કરે છે. અને આ ફરિયાદ ન કરનાર શિકાર ઈશ્વરનો દીકરો છે. તેનું સિંહાસન અનંતકાળથી છે, અને તેના રાજ્યનો કોઈ અંત હશે નહિ.

આવો, તમે જેઓ પ્રતિબંધિત આનંદમાં અને પાપના ભોગવિલાસમાં પોતાનો આનંદ શોધી રહ્યા છો, તમે જેઓ ખ્રીસ્તથી વિખેરાયા છો, કલવરીના વધસ્તંભ પર જુઓ; તમારા હિસાબ પર પીડાતા શાહી ભોગને જુઓ, અને જ્યારે તમારી પાસે તક છે સમજદાર બનો, અને જીવનનો ઝરો અને ખરા સુખને શોધો. આવો, તમે જેઓ નાની અસુવિધાઓ પર ફરિયાદ અને કચકચ કરો છો અને થોડા પરીક્ષણો આ જીવનમાં તમારે મળવા જ જોઈએ, ઈસુ પર જુઓ, તમારા વિશ્વાસને સમાપ્ત કરનાર લેખક. તે પોતાના શાહી સિંહાસન તરફથી ફરી ગયો, તેનો ઉચ્ચ આદેશ, અને, તેનું દેવત્વ કોરે મુકીને, માનવતા સાથે પોતાને પોશાક પહેરાવ્યા. આપણી ખાતર તે નકારાયો અને ધીક્કારાયો હતો; તે ગરીબ બન્યો કે આપણે તેની ગરીબાઈ દ્વારા ઘનવાન બની શકીએ. શું તમે, વિશ્વાસની આંખો દ્વારા ખ્રિસ્તની પીડા જોઈ શકો છો, તમારા પરીક્ષણો, તમારી અફસોસની વાતો જણાવો,

(૨) યોહાન આપણને “જોવા” પ્રત્યે શું સલાહ આપે છે અને જે ઈશ્વર સાથે પ્રેમમાં પડવાનું પ્રથમ પગલું છે?

જુઓ, પિતાએ આપણા પર કેટલો બધો પ્રેમ રાખ્યો છે કે આપણે ઈશ્વરનાં છોકરાં કહેવાઈએ! અને ખરેખર આપણે તેમનાં છોકરાં છીએ. તેથી જગત આપણને ઓળખતું નથી, કેમ કે તેણે તેમને ઓળખ્યા નહિ. (૧ યોહાનનો પત્ર ૩:૧)

જ્યારે આપણે યોગ્ય ભાષાને શોધીએ કે જેમાં ઈશ્વરના પ્રેમને વર્ણવી શકીએ, અને આપણને ખૂબ મોળા, ખૂબ નબળા, અને વિષયથી ઘણા નીચેના શબ્દો મળે છે, અને આપણે આપણી પેનને નીચે મુકીને કહીએ, “ના, તે વર્ણવી શકાય નહિ.” આપણે માત્ર કરી શકીએ જેમ પ્રિય શિષ્યે કર્યું, અને કહીએ, “જુઓ, પિતાએ આપણા પર કેટલો બધો પ્રેમ રાખ્યો છે કે આપણે દેવના છોકરાં કહેવાઈએ.”

આ પ્રેમના કોઈ વર્ણનના પ્રયત્નોમાં, આપણે અનુભવીએ છીએ કે જેમ શિશુઓ તેમના પોતાના પ્રથમ શબ્દમાં તોતડાય છે તેવા આપણે છીએ. શાંતિથી આપણે ભક્તિ કરી શકીએ; કેમ કે આ બાબતમાં શાંતિ તે જ માત્ર વક્તા છે. આ પ્રેમ વર્ણવવા માટે સઘળી ભાષા વીતી ગયેલ છે. તે શરીરમાં ઈશ્વરનું, ખ્રિસ્તમાં ઈશ્વરનું, અને માનવતામાં દેવત્વનું રહસ્ય છે. ખ્રિસ્ત અસમાંતર નમ્રતામાં નીચે નમ્યો, કે તેના પરમાનંદમાં ઈશ્વરના સિંહાસનને, તેના સિંહાસન પર તેની સાથે બેસવા, જેઓ તેનામાં વિશ્વાસ કરે છે તેઓને પણ તે ઊંચા કરે, સઘળા જેઓ વિશ્વાસમાં ઈસુ પર જુવે છે કે જખમો અને ઉઝરડા જે પાપે બનાવ્યા છે તે તેનામાં સજા થશે, સંપૂર્ણ થઈ જશે.

(૩) આપણા માટે ઈશ્વરના પ્રેમના વર્ણનમાં બીજું અને ત્રીજું પગલું છું છે કે જેથી તેની સાથે આપણે પ્રેમમાં પડીએ?

ઈશ્વરનો જે પ્રેમ આપણા પ્રત્યે છે તે આપણે જાણીએ છીએ, અને આપણે તે પર વિશ્વાસ કર્યો છે.

ઈશ્વર પ્રેમ છે; અને જે પ્રેમમાં રહે છે તે ઈશ્વરમાં ને ઈશ્વર તેનામાં રહે છે. (૧ યોહાનનો પત્ર ૪:૧૬)

એક બાબત આપણા માટે આવશ્યક છે કે જેથી આપણે ઈશ્વરનો ક્ષમાશીલ પ્રેમ પ્રાપ્ત કરીએ અને પ્રદાન કરી શકીએ તે તેને આપણા માટે જે પ્રેમ છે તે જાણવો અને વિશ્વાસ કરવો છે. ૧ યોહાન ૪:૧૬. શેતાન દરેક છેતરપિંડીને આદેશ આપવા દ્વારા તે કાર્યરત છે, કે જેથી આપણે તે પ્રેમને ન સમજી શકીએ. તે આપણને એવું વિચારવા દોરશે કે આપણી ભૂલો અને ઉલ્લંઘનો ઘણા ભારરૂપ છે કે ઈશ્વરને આપણી પ્રાર્થનામાં કોઈ આદર નહિ હોય અને આપણને આશીર્વાદ નહિ આપે અને બચાવશે પણ નહિ. આપણી જાતમાં આપણે કંઈ જોઈ શકતા નથી પરંતુ નબળાઈ, ઈશ્વરને આપણી ભલામણ કરવા કંઈ નથી, અને શેતાન આપણને કહે છે કે તે કોઈ ઉપયોગનો નથી; આપણે આપણા ચરિત્રની ખામી માટે કોઈ ઉપાય કરી શકતા નથી. જ્યારે ઈશ્વર પાસે આવવાનો આપણે પ્રયત્ન કરીએ છીએ, શત્રુ બબડાટ કરશે, તારા માટે પ્રાર્થના કરવી કોઈ ઉપયોગી નથી; શું તે દુષ્ટ કાર્ય કર્યું નથી? શું તે ઈશ્વર વિરુદ્ધ પાપ કર્યું નથી અને તારા પોતાના અંતઃકરણમાં ઉલ્લંઘન કર્યું નથી? પરંતુ આપણે શત્રુને કહીશું કે “ઈસુ ખ્રિસ્ત તેના દીકરાનું રક્ત સઘળા પાપથી આપણને શુદ્ધ કરે છે.” ૧ યોહાન ૧:૭.

જ્યારે આપણને લાગે છે કે આપણે પાપ કર્યું છે અને પ્રાર્થના કરી શકતા નથી, તો તે પ્રાર્થના કરવાનો સમય છે. શરમજનક આપણે ઊંડાઈથી નમ્ર હશું, પરંતુ આપણે પ્રાર્થના કરવી જ જોઈએ અને વિશ્વાસ રાખવો જ જોઈએ. “આ વાત વિશ્વસનીય તથા સંપૂર્ણ અંગીકાર કરવા યોગ્ય છે કે, ખ્રિસ્ત ઈસુ પાપીઓને તારવાને સારું જગતમાં આવ્યો; એવા [પાપીઓ]માં હું મુખ્ય છું.” ૧ તિમોથી ૧:૧૫. માફી, ઈશ્વર સાથે સમાધાન કરાવે છે, આપણી પાસે આવે

છે, આપણા કાર્યના ઈનામ તરીકે નહિ, તે પાપી માણસની યોગ્યતા ને કારણે આપેલ નથી, પરંતુ ખ્રિસ્તના નિષ્કલંક ન્યાયીપણામાં, તે આપણા માટે ભેટ છે, તેના પ્રદાન માટેનો પાયો.

(૪) જો આપણે તેને મંજૂરી આપીએ, ખ્રિસ્તે આપણા ઠંડા પથ્થર હૃદયને શું કરવાનું વચન આપ્યું છે કે આપણી પાસે તેમને અને બીજાઓને પ્રેમ કરવાની ક્ષમતા હશે?

હું તમને નવું હૃદય પણ આપીશ, ને હું તમારી અંદર નવો આત્મા પણ મૂકીશ. અને હું તમારા દેહમાંથી પાપાણ્ણમય હૃદય દૂર કરીશ, ને હું તમને માંસનું હૃદય આપીશ. (હઝકિયેલ ૩૬:૨૬)

ઈસુ ખ્રિસ્તની કૃપા જ માત્ર પથ્થર દિલને માંસના દિલમાં ફેરવી શકે, અને ઈશ્વર માટે જીવંત બનાવી શકે. માણસ જગતની નજરમાં મહાન કાર્યો કરશે; તેની સિદ્ધિઓ ઘણી હશે અને માણસની નજરમાં ઉચ્ચ શ્રેણીમાં હશે, પરંતુ જગતની સર્વ કુશળતા, સર્વ નિપુણતા, સર્વ આવડત ચરિત્રને પરિવર્તન કરવામાં અને પાપના ભ્રષ્ટ બાળકોને ઈશ્વરના બાળકો, સ્વર્ગના વારસ બનાવવામાં નિષ્ફળ જશે. માણસ પાસે આત્માને ન્યાયી ઠેરવવાની, હૃદયને પવિત્ર કરવાની શક્તિ નથી. નૈતિક રોગ મહાન ચિકિત્સકની શક્તિ દ્વારા સાજો કે બચાવી શકાતો નથી.

સૌથી વધુ સ્વર્ગની ભેટ, પિતાનો એકાકી-જનિત પણ, કૃપા અને સત્યથી ભરપુર, તે એકલો જ માત્ર ખોવાયેલને બચાવવા સક્ષમ છે. જેમ આપણે ઈશ્વરના પ્રેમનું ચિંતન કરીએ શું કૃતજ્ઞતા, શું પ્રેમ, આપણા હૃદયને ભરવો જોઈએ! હૃદય નરમ અને તાબે હોવું જોઈએ જેમ આપણે જોખમ પર મનન કરીએ જે ઈસુએ માણસની ઉન્નતી અને પુનઃસ્થાપિત થવા માટે લીધું. જગતના તારણહારે ખોવાયેલ જગતના સર્વ અપરાધો માટે અનુરૂપ વેદના સહન

કરી. કલવરીના વધસ્તંભ પર ખ્રિસ્તનું બલિદાન એ વિચારણા છે જે પાપની સર્વ જબરજસ્ત શક્તિને વટાવે છે; અને જ્યારે પાપની સૂઝ પાપીના હૃદય ઉપર દબાવે છે, અને બોજ અસહ્ય લાગે છે, ઈસુ તેની તરફ જોવા અને જીવવા તેને આમંત્રણ આપે છે. ખ્રિસ્તમાં આત્માને શુદ્ધ કરવાનું સામર્થ્ય છે.

“યહોવા કહે છે, આવો, આપણે વિવાદ કરીએ: તમારા પાપ જો કે લાલ [વસ્ત્રના] જેવાં હોય, તોપણ તેઓ હિમ સરખા શ્વેત થશે; જો તે કિરમજના જેવાં રાતાં હોય, તોપણ તેઓ ઉન સરખાં થશે.”

(૫) શું વચનનો દાવો આપણે કરી શકીએ છીએ જો આપણે ખંતથી ઈશ્વરને શોધીએ?

મારા પર પ્રેમ કરનારાઓ પર હું પ્રેમ રાખું છું; જેઓ ખંતથી મને શોધે છે તેઓને હું પ્રાપ્ત થઈશ.

(નીતિવચનો ૮:૧૭)

મને વહેલા શોધો. આનો મતલબ ખુબ ખંતથી શોધવું કે અખબાર શોધવા માટે એક વહેલી સવારે ઉઠે છે. જગતની બાબતોના વિશ્લેષો, અને માનવીય હૃદયના કપટને કારણે, ખરા ડહાપણ સાથે અને ઈશ્વર સાથે તારક સંબંધ જાળવવા માટે સતત ખંત જરૂરી છે.

(૬) અર્પણો અને બલિદાનો કરતા ઈશ્વરને વધુ મતલબ શું છે, અને તે આપણું સર્વોચ્ચ તેડું અને વિશેષાધિકાર છે?

અને પૂરા હૃદયથી, તથા પૂરી સમજણથી, તથા પૂરા સામર્થ્યથી, તેમના પર પ્રેમ કરવો, તથા પોતાના પર તેવો પોતાના પડોશી પર પ્રેમ રાખવો તે સર્વ સંપૂર્ણ દહનિયાર્પણ તથા યજ્ઞ કરતાં અધિક છે.” (માર્ક ૧૨:૩૩)

અહીં ઈશ્વરને અર્થમાં પ્રેમ કરવો જાણાવ્યું અને સૂચિત કરાયું છે તે એકે સંપૂર્ણ અસ્તિત્વ, સ્નેહ, જીવન, શારીરિક શક્તિ, બુદ્ધિને તેમની સેવાને

સમર્પિત કરવી છે, આ પ્રકારનો “પ્રેમ” “નિયમને પરિપૂર્ણ કરનાર” છે (રોમ. ૧૩:૧૦), આ પ્રકારનો “પ્રેમ” કે જેમાં જ્યારે તે સુયોજિત કરે છે વ્યક્તિ વસશે, ખ્રિસ્તની કૃપા દ્વારા, ખ્રિસ્તની “આજ્ઞાઓને” “પાળવી” (યોહાન ૧૪:૧૫; ૧૫:૮,૧૦). હકિકતમાં આપણા માટે આ અર્થમાં અને આ આત્મામાં “નિયમ” રાખવો શક્ય બનાવવાના નિશ્ચિત હેતુ સાથે ઈશ્વરે તેના પુત્રને જગતમાં મોકલ્યો. તે આમ છે કે “નિયમનું ન્યાયીપણું” “આપણામાં પરિપૂર્ણ” થવું જોઈએ (રોમ. ૮:૩,૪). તે જે ખરેખર “જાણે છે” “ઈશ્વરે તેમની આજ્ઞાઓને” રાખશે કેમકે ઈશ્વરનો “પ્રેમ” તેનામાં “સંપૂર્ણ” થયો છે (૧ યોહાન ૨:૪-૬).

અનંત, એક સર્વજ્ઞ તેને, સંપૂર્ણ સામર્થ્ય, મન અને હૃદયથી, પ્રેમ કરવો, મતલબ દરેક સામર્થ્યનો સર્વોચ્ચ વિકાસ. તેનો મતલબ કે સમગ્ર અસ્તિત્વ-શરીર, મન તેમજ આત્મામાં- ઈશ્વરની પ્રતિમા પુનઃસ્થાપિત થવાની છે.

(૭) આપણા પ્રેમનું મહાન નિદર્શન શું છે કે જે અદ્ભુત બલિદાન ખ્રિસ્તે આપણા માટે આપ્યું તેના માટે આપી શકે છે.

જેની પાસે મારી આજ્ઞાઓ છે, અને જે તેઓને પાળે છે, તે જ મારા પર પ્રેમ રાખે છે; અને જે મારા પર પ્રેમ રાખે છે, તેના પર મારા પિતા પ્રેમ રાખશે, અને હું તેના પર પ્રેમ રાખીશ, અને તેની આગળ હું પોતાને પ્રગટ કરીશ.”

(યોહાન ૧૪:૨૧)

ઈશ્વરની આજ્ઞાઓને ખ્રિસ્ત તેના લોકોના આજ્ઞાપાલન માટે મહત્વનો ભાર જોડે છે. તેઓને તેમનું ચપળ જ્ઞાન હોવું જોઈએ, અને તેમને તેમના દૈનિક જીવનમાં લાવવું જોઈએ. માણસ ઈશ્વરની આજ્ઞાઓ રાખી શકતો નથી, માત્ર તે જે ખ્રિસ્તમાં છે, અને ખ્રિસ્ત તેનામાં. અને તેના માટે ખ્રિસ્તમાં

રહેવું તે શક્ય નથી, તેની આજ્ઞાઓમાં હલકા રહેતા, જ્યારે તેના અલ્પ અંશને અવગણના કરતા, તેના વચનની આજ્ઞાકારિતાની અડગતા દ્વારા, તેઓ ઈશ્વરના મોકલાયેલ માટે તેઓના પ્રેમનો પુરાવા આપે છે.

ઈશ્વરની આજ્ઞાઓનું પાલન ન કરવું તે તેને પ્રેમ ન કરવો છે. જ્યાં સુધી તેઓ પિતાનો જે એક માત્ર વહાલો છે તેને પ્રેમ ન કરે કોઈ પણ ઈશ્વરનો નિયમ રાખશે નહિ. અને તેમ છતાં ખરે ખર; જો તેઓ તેને પ્રેમ કરે, તેઓ તે પ્રેમ તેના આજ્ઞાપાલન દ્વારા વ્યક્ત કરશે. સઘળા જેઓ ખ્રિસ્તને પ્રેમ કરે છે પિતાનો પ્રેમ હશે, અને તે પોતાને તેઓને પ્રગટ કરશે. તેઓની સઘળી કટોકટી અને મૂંઝવણમાં તેઓને ઈસુ ખ્રિસ્તમાં મદદગાર હશે.

જીવંત વિશ્વાસને સોનાના દોરા સમાન નાની ફરજના પ્રદર્શન દ્વારા પણ ચાલવા દો. પછી દરેક દૈનિક કાર્ય ખ્રિસ્તી વૃદ્ધિને પ્રોત્સાહન આપશે. ત્યાં સતત ઈસુ માટે જોશે. તેના માટેનો પ્રેમ દરેક જે હાથ ધરાયેલ છે તેને મહત્વપૂર્ણ બળ આપશે. આમ આપણી પ્રતિભાના યોગ્ય ઉપયોગ દ્વારા આપણે પોતાને સોનાની સાંકળ દ્વારા ઉચ્ચ જગતને સાંકળી શકીએ છીએ. આ ખરું શુદ્ધિકરણ છે, માટે શુદ્ધિકરણ દૈનિક ફરજના ઉત્સાહી પ્રદર્શનમાં ઈશ્વરની ઈચ્છાને સંપૂર્ણ આજ્ઞાપાલનમાં સમાવે છે.

જ્યારે ઈશ્વરનું પાલન કરવું તે હૃદયમાં છે, જ્યારે આ અંતની આગળ પ્રયત્નો મુકાય છે, ઈસુ આ સ્વભાવ અને પ્રયાસ માણસની શ્રેષ્ઠ સેવા તરીકે સ્વીકારે છે, અને તે પોતાની ઈશ્વરીય યોગ્યતા સાથે ઉણપ માટે બનાવે છે.

(૮) જ્યાં સુધી આપણે આપણી જાતે, આજ્ઞાઓ રાખી શકતા નથી અને આપણી સ્વાભાવિક રૂચી આજ્ઞાભંગ તરફ છે, જો પ્રેમ અને વિશ્વાસમાં, આપણે સ્વેચ્છાએ તેના રૂપાંતરિત સામર્થ્યને સોંપીએ, ઈશ્વર શું કરશે?

ક્રેમ કે પ્રભુ કહે છે કે, હવે પછી જે કરાર હું
ઈઝરાયલના વંશજોની સાથે કરીશ, તે આ છે: હું
મારા નિયમો તેઓના મનમાં મૂકીશ, ને તેઓના
હૃદયપટ પર તે લખીશ: હું તેઓનો ઈશ્વર થઈશ,
અને તેઓ મારા લોક થશે. (હિબ્રુઓને પત્ર ૮:૧૦)

ઈશ્વરનો નિયમ દરેક સ્વાર્થને, દરેક હૃદયના ધમંડને,
સઘળી બેઈમાનીની પ્રજાતિઓ, દરેક ગુપ્ત અથવા
ખુલ્લા ઉલ્લંઘનની નિંદા કરેછે. સ્વાભાવિક હૃદય તેના
ઉપદેશોને પ્રેમ કરવા, અથવા તેની જરૂરિયાને
અનુસરવા ઢળેલ નથી. “તે ઈશ્વરના નીયમને આધીન
નથી, ન તો ખરેખર બની શકે.” પરંતુ ખ્રિસ્તમાં
યથાર્થ વિશ્વાસ હૃદયને બદલે છે, નિયમ પ્રત્યે તેના
વલણમાં પરિવર્તન કામો કરે છે. જે માણસ નિયમને
દુશ્મની પ્રગટ કરે છે તે ઈશ્વરના રૂપાંતરિત સામર્થ્યને
સોંપાયેલ નથી. તે આજ્ઞાઓ પાળવી છે જે આપણા
પ્રેમના વ્યવસાયોની નિખાલસતા સાબિત કરે છે.
યોહાન કહે છે, “આ ઈશ્વરનો પ્રેમ છે, કે આપણે
તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ છીએ; અને તેની આજ્ઞાઓ
ભારે નથી.”

(૯) જ્યારે આપણો “ધર્મ” પ્રેમ-આધારિત છે અને
માત્ર ધાર્મિક વિધિઓ નહિ અને પછી, તેની કૃપા
દ્વારા, આપણે તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ, આપણે ક્યાં
રહેવાનું ચાલુ રાખીશું?

જેમ હું મારા પિતાની આજ્ઞાઓ પાળીને તેમના
પ્રેમમાં રહું છું, તેમ જો તમે મારી આજ્ઞાઓ પાળો તો
તમે મારા પ્રેમમાં રહેશો. (યોહાન ૧૫:૧૦)

સાચો ધર્મ [સંબંધ પર આધારિત] માણસને ઈશ્વરના
નિયમ સાથે, શારીરિક, માનસીક, અને નૈતિક સુમેળમાં
લાવે છે. તે સ્વ-નિયંત્રણ, શાંતિ, સ્વભાવ શીખવે છે.
ધર્મ મનને મહાન બનાવે છે, અભિરુચિને શુદ્ધ કરે
છે, અને ન્યાયને પવિત્ર કરે છે. તે આત્માને સ્વર્ગની

શુદ્ધતાને ભાગીદાર બનાવે છે. ઈશ્વરના પ્રેમમાં વિશ્વાસ અને ચુકાદા પર ઈશ્વર ચિંતા અને સંભાળના બોજને હળવો કરે છે. તે હૃદયને ખુબ ઉંચે અથવા ખુબ નીચા ભાગમાં આનંદ અને સંતોષથી ભરે છે. ધર્મ આરોગ્યને પ્રોત્સાહન આપવા, જીવનને લંબાવા, અને આપણી સઘળી આશિષોના આનંદને વધારવા સીધું વલણ ધરાવે છે. તે આત્માને ક્યારેય - નિષ્ફળ નહિ જતો આનંદનો ઝરો ખોલે છે. તેઓ સર્વ જેઓએ ખ્રિસ્તને પસંદ કર્યો નથી કદાચ જાણશે કે તેની પાસે તેમને આપવા કંઈક મોટા પ્રમાણમાં વધુ સારું છે જે તેઓ પોતાને માટે ખોળી રહ્યા છે.

માણસ તેના પોતાના જ આત્માને મહાન હાનિ કરી રહ્યો છે જ્યારે તે ઈશ્વરની ઈચ્છાની વિપરીત વિચારે છે અને કરે છે. જે જાણે છે શ્રેષ્ઠ શું છે તેના દ્વારા કોઈ ખરો આનંદ પ્રતિબંધિત માર્ગમાં મળી શકતો નથી, અને જે પોતાના જીવો માટે સારી યોજના કરે છે. ઉલ્લંઘનનો માર્ગ ઉગ્ર પીડા અને વિનાશ તરફ દોરે છે; પરંતુ ડહાપણના “માર્ગો સુખચેતના માર્ગો છે, અને તેના સઘળા રસ્તામાં શાંતિ છે.” નીતીવચન ૩:૧૭.

(૧૦) જ્યાં સુધી આપણી પોતાની ક્ષમતાઓમાં પ્રેમ કરવાની ક્ષમતા નથી, ઈશ્વર આપણા માટે શું કરશે જો આપણે તેને કરવા દઈએ?

અને તારા હૃદયની તથા તારા સંતાનના હૃદયની યહોવા તારો દેવ સુન્નત કરશે, એ માટે કે તું યહોવા તારા દેવ પર તારા હૃદયથી તથા તારા ખરા જીવથી પ્રેમ કરે, ને એમ તું જીવતો રહે. (પુનર્નિયમ ૩૦:૬)

હૃદયને સુન્નત કરવી મતલબ કોઈની આત્મિક દ્રષ્ટિને ઝડપી કરવી અને કોઈના અંતઃકરણને નિવિદા બનાવવી.

તે ઈશ્વર છે જે સુન્નત કરે છે. શરૂઆતથી તે અંત સુધી સઘળું કાર્ય પ્રભુનું છે. નાશ પામનાર પાપી કહશે: “હું ખોવાયેલ પાપી છું; પરંતુ ખ્રિસ્ત ખોવાયેલું

શોધવા તથા તારવા આવ્યો છે. તે કહે છે “હું ન્યાયીઓને બોલાવવા નહિ, પરંતુ પાપીઓને પસ્તાવો કરવા આવ્યો છું” (માર્ક ૨:૧૭). હું પાપી છું, અને મને બચાવવા તે કલવરીના વધસ્તંભ પર મરણ પામ્યો. મારે એક ક્ષણ પણ વણસાયવેલા રહેવાની જરૂર નથી. મને વાજબી ઠેરવવા તે મરણ પામ્યો અને પાછો ઉઠ્યો, અને હવે તે મને તારશે. તેણે વચન આપેલ ક્ષમા હું સ્વીકારું છું.”

(૧૧) જ્યારે ઈશ્વર માટે પ્રેમના સ્વર્ગીય સિદ્ધાંતો આપણા હૃદયને ભરે છે, અને તેની આત્મા દ્વારા આપણે તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ છીએ, આપણે કેવી રીતે તેના બાળકોને વર્તન કરીશું?

જ્યારે આપણે ઈશ્વર પર પ્રેમ રાખીએ છીએ અને તેમની આજ્ઞાઓ પાળીએ છીએ ત્યારે એ પરથી આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે ઈશ્વરનાં છોકરાં ઉપર પણ પ્રેમ રાખીએ છીએ. (૧ યોહાનનો પત્ર ૫:૨)

જ્યારે અનંત પ્રેમનો સ્વર્ગીય સિદ્ધાંત હૃદયને ભરે છે, તે બહાર અન્યમાં વહેશે, કારણ કે માત્ર તેમની તરફેણ પ્રાપ્ત થાય છે માટે નહિ, કેમ કે પ્રેમ કાર્યનો સિદ્ધાંત છે, અને ચરિત્રને સુધારે છે, આવેગને શાસન કરે છે, જુસ્સાને નિયંત્રિત કરે છે, દુશ્મનીને દબાણ કરે છે, અને સ્નેહને ઉત્તેજિત કરે છે. આ પ્રેમ કરાર કરવામાં આવતો નથી, તેથી જેમ માત્ર સમાવેશ કરવો “હું અને મારું,” પરંતુ તે જગત જેટલો જ વ્યાપક અને સર્ગ જેટલો જ ઉંચો છે. તે દૂત કામદારો સાથે સુમેળમાં છે. આ પ્રેમ, આત્મામાં પ્રિય છે, પુરા જીવનને મધુર કરે છે, અને ચારેય બાજુ પર શુદ્ધ પ્રભાવ ઝરાવે છે. તેને ધરાવતા, આપણે ખુશ રહી શકતા નથી પરંતુ, નસીબને સ્મિત કરવા દો અથવા ભવાં ચડાવવા દો. અને જો આપણે ઈશ્વરને પુરા હૃદયથી પ્રેમ કરીએ, આપણે તેના બાળકોને પણ પ્રેમ કરવો જોઈએ. આ પ્રેમ ઈશ્વરનો આત્મા છે. તે

સ્વર્ગીય શણગાર છે જે આત્માને સાચી ખાનદાની અને મહત્તા આપે છે.

(૧૨) જ્યારે આપણે ખરેખર ઈશ્વરને પ્રેમ કરીએ અને સુખ અનુભવીએ જે તેની આજ્ઞા પાલન લાવે છે, કઈ ત્રણ બાબતો આપણે કરવાની ઈચ્છા રાખીશું?

મારી આજ્ઞાઓ પાળીને જીવતો રહે; મારા શિક્ષણનું તારી આંખની કીકીની જેમ [જતન કર]. તેઓને તારી આંગળીઓ પર બાંધ; તેઓને તારા હૃદયપટ પર લખી રખ. (નીતિવચનો ૭:૨-૩)

માણસ જે ઈશ્વરની આજ્ઞાઓને માત્ર જવાબદારીના અર્થ માંથી પાળવાનો પ્રયત્ન કરે છે—કેમ કે તે આવું કરવા માટે જરૂરી છે— તે ક્યારેય આજ્ઞાપાલનના આનંદમાં નહિ પેશે. તે આજ્ઞા પાળતો નથી. જ્યારે ઈશ્વરની જરૂરિયાતોને બોજ ગણવામાં આવે છે કેમ કે તેઓ માનવીય વલણને સમગ્ર કાપે છે, આપણે જાણશું કે જીવન તે ખ્રિસ્તી જીવન નથી. સાચી આજ્ઞાકારિતા સિદ્ધાંતોની અંદર સમાપ્તિ છે. તે ન્યાયીપણાના પ્રેમથી વહે છે, ઈશ્વરના નિયમનો પ્રેમ. દરેક ન્યાયીપણાનો સાર આપણા તારણહાર પ્રતિ નિષ્ઠા છે. આ આપણને યોગ્ય કરવા દોરશે કેમ કે તે યોગ્ય છે—કેમ કે યોગ્ય કરવું ઈશ્વરને ખુશ કરે છે.

કોઈ માણસ ખુશ થઈ શકતો નથી અને ઈશ્વરની નિર્ધારિત જરૂરિયાતોથી દૂર જઈ શકતો નથી, અને તેનું પોતાનું ધોરણ સ્થાપી શકતો નથી જે તે નિર્ણય કરે કે તે સુરક્ષિત અનુસરી શકશે. પછી ત્યાં વિવિધ મનોને અનુકુળ કરવા ધોરણોની વિવિધતા હશે, અને ઈશ્વરના હાથમાંથી લેવામાં આવેલી સરકાર અને માનવ સરકારની લગામ પકડશે. પોતાનો નિયમ ઉભો થયો છે, માણસની ઈચ્છા સર્વોચ્ચ બનાવાઈ છે; અને જ્યારે ઈશ્વરની ઉંચી અને પવિત્ર ઈચ્છા માનવા, આદર કરવા, અને સન્માનિત કરવા પ્રસ્તુત કરાય છે

માનવ ઈચ્છા પોતાની રીતે ઈચ્છે છે. તેના પોતાના સંકેતો કરવા, અને ત્યાં માનવ પ્રતિનિધિ અને ઈશ્વરીય પ્રતિનિધિ વચ્ચે વિવાદ છે.

(૧૩) જ્યારે આપણે, પ્રેમ બહાર અને પવિત્ર આત્માના સામર્થ દ્વારા, તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ, વચનનો આશીર્વાદ શું છે?

જીવનના ઝાડ પર તેઓને હક મળે, અને તેઓ દરવાજામાં થઈને નગરમાં પ્રવેશ કરે, એ માટે જેઓ તેની આજ્ઞા પાળે છે તેઓને ધન્ય છે. (પ્રકટીકરણ ૨૨:૧૪)

જગતનો તારણહાર આપણને બોલી રહ્યો છે; ચાલો આપણે સાંભળીએ તે શું કહે છે: “જીવનના ઝાડ પર તેઓને હક મળે, અને તેઓ દરવાજામાં થઈને નગરમાં પ્રવેશ કરે, એ માટે જેઓ તેની આજ્ઞાઓ પાળે છે તેઓને ધન્ય છે” (પ્રગટી. ૨૨:૧૪). પછી જેઓ ઈશ્વરના દાવાઓ તેના વચનમાં જુએ છે અને પાળતા નથી, પરંતુ તેઓની બેદરકારીને માફ કરશે અથવા ઈરાદાપૂર્વક ઈશ્વરની જરૂરિયાતોને અવગણશે, તેઓના કાર્યકાળ દ્વારા જુબાની આપવી કે તેઓ આજ્ઞાપાલનની શરતો પર આશીર્વાદના વચનોમાં તેઓ ભેટ્યા નથી. તેઓ એવા નથી જેઓને જીવનના વૃક્ષમાં અધિકાર હશે, પરંતુ ઈશ્વરના નિયમનું ઈરાદાપૂર્વક ઉલ્લંઘન કરનારા સાથે છે જેઓને ઈસુ કહે છે, “રે અન્યાય કરનારા, તમે સર્વ મારી પાસેથી જાઓ” (લુક ૧૩:૨૭).

(૧૪) એકવાર આપણે આપણા સ્વર્ગીય પિતા અને આપણા તારણહાર ઈસુ ખ્રિસ્તનો પ્રેમ જાણીએ અને અનુભવીએ, દાઉદ રાજા સમાન, આપણે આપણી સાક્ષી અને ગીત શું હશું?

હું યહોવાના ન્યાયીપણાને લીધે તેમનો આભાર માનીશ; અને પરાત્પર યહોવાના નામનું સ્તોત્ર ગાઈશ. (ગીતશાસ્ત્ર ૭:૧૭)

હું પ્રાર્થના કરું છું કે હું તેના પ્રેમને ખરેખર જાણી
શકું અને તેના પર વિશ્વાસ કરી શકું અને કે
બીજાઓને આ અદ્ભુત પ્રેમ વ્યક્ત કરવા માટે તે મને
શબ્દો આપશે.

વર્તુળ :

હા

અનિશ્ચિત

હું મારા પથ્થરના ઠંડા હૃદયને દૂર કરવા અને તેને
પ્રેમના હૃદયથી બદલવા પ્રભુના વચનનો દાવો કરું છું
કે મારી પાસે તેને અને બીજાઓને પ્રેમ કરવાની
ક્ષમતા હોઈ શકે.

વર્તુળ :

હા

અનિશ્ચિત

મારી સંપૂર્ણ જાતન, સ્નેહ, જીવન, શારીરિક શક્તિ,
અને બુદ્ધિને તેની સેવા માટે આપવા. હું મારું હૃદય
તેને વચન આપું છું અને તેને મારા પુરા આત્માથી,
શક્તિથી અને મનથી શોધવાનું પસંદ કરું છું.

વર્તુળ :

હા

અનિશ્ચિત

હું પ્રાર્થના કરું છું કે ઈશ્વરની કૃપાથી હું સાચા
ધર્મનો અનુભવ કરી શકું છું જે તેની સાથેના સંબંધો
દ્વારા આવે છે જે મારા જીવનમાં તેની સતત કાયમી
હાજરીમાં પરિણમે છે. હું ઈશ્વરના નિયમો સાથે
સુસંગત રહેવા માંગુ છું કે તેની આજ્ઞાનું પાલન કરવું
મારો આનંદ હશે.

વર્તુળ :

હા

અનિશ્ચિત

હું તે દિવસની રાહ જોઉં છું કે મને અને સઘળા
જેઓ તેના ભવ્ય રાજમાં વિશ્વાસુ છે તેઓને
આમંત્રણ આપવા માટે તે શહેરના દરવાજા ખોલે છે.

વર્તુળ :

હા

અનિશ્ચિત

પાઠ ૧૫

ઈશ્વરના પ્રેમનું સામર્થ્ય પ્રાપ્ત કરવું

(૧) શું ઈશ્વરીય, શક્તિશાળી ભેટ ઈશ્વરે આપણા પર ભવ્ય આપી છે, અને જો આપણે મંજુરી આપીએ, આપણા ચરિત્રને સુધારશે, આપણા આવેગને સંચાલિત કરશે અને તેને અને બીજાઓને પ્રેમ કરવા આપણને સક્ષમ કરશે?

આપણે પ્રેમ રાખીએ છીએ, કેમ કે પ્રથમ તેમણે આપણા પર પ્રેમ રાખ્યો. (૧ યોહાનનો પત્ર ૪:૧૯)

ઈશ્વરના માટે સર્વોચ્ચ પ્રેમ અને નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ એક બીજાઓ માટે— આ શ્રેષ્ઠ ભેટ છે જે આપણા સ્વર્ગીય પિતા આપી શકે છે. આ પ્રેમ કોઈ જુસ્સો નથી, પરંતુ ઈશ્વરીય સિદ્ધાંત, કાયમી સામર્થ્ય છે. અસંબંધિત હૃદય તેને ઉદ્ભવ અથવા ઉત્પાદન કરી શકતું નથી. માત્ર જે હૃદયમાં ઈસુ રાજ કરે છે ત્યાં જ તે જોવા મળે છે. “આપણે તેને પ્રેમ કરીએ છીએ” કેમ કે પ્રથમ તેણે આપણને પ્રેમ કર્યો.” ઈશ્વરીય કૃપા દ્વારા નવીકરણ કરાયેલ હૃદયમાં, કાર્યનો શાસક સિદ્ધાંત પ્રેમ છે. તે ચરિત્રને સુધારે છે, જુસ્સાને નિયંત્રિત

કરે છે, અને સ્નેહને મહાન બનાવે છે. આ પ્રેમ, આત્મામાં પ્રિય છે, જીવનને મધુર બનાવે છે અને આપણી ચારે બાજુ પર શુદ્ધ પ્રભાવ ઝરાવે છે.

(૨) રક્ત અને આત્મા સાથે સંયુક્ત, શુદ્ધ પ્રેમમાં શું કરવાની શક્તિ છે?

દ્વેષથી ઝઘડા ઊભા થાય છે; પણ પ્રેમ સર્વ અપરાધોને ઢાંકી દે છે. (નીતિવચનો ૧૦:૧૨)

પ્રેમ શક્તિ છે. બૌદ્ધિક અને નૈતિક શક્તિ આ સિદ્ધાંતમાં શામેલ છે, અને તેનાથી અલગ થઈ શક્તિ નથી. સંપત્તિની શક્તિમાં ભ્રષ્ટ થવાની અને નાશ થવાની વૃત્તિ છે; બળની શક્તિ નુકશાન પહોંચાડવા માટે મજબુત છે; પરંતુ શુદ્ધ પ્રેમનું શ્રેષ્ઠ મુલ્ય તેની સારું કરવાની, અને સારા સિવાય બીજું કંઈ ન કરવાની કાર્યક્ષમતામાં સમાવે છે. શુદ્ધ પ્રેમ બહાર જે કંઈ પણ થયું છે, માણસોની નજરમાં તે હંમેશા ઘણું ઓછું અથવા ધિક્કારપાત્ર હોય, તે સંપૂર્ણ ફળદાયી છે; કેમ કે ઈશ્વર ખુબ આદર આપે છે સાથે કેટલી માત્રા તે કરે છે તે કરતા વધારે પ્રેમ એક કરે છે. પ્રેમ ઈશ્વરનો છે. બિનપરિવર્તિત હૃદય આ સ્વર્ગીય વૃદ્ધિની યોજનાને ઉદ્ભવ કે ઉત્પન્ન કરી શકતી નથી, જે માત્ર જ્યાં ખ્રિસ્ત રાજ કરે છે ત્યાં રહે અને ખીલે છે.

ખ્રિસ્તનો પ્રેમ ઊંડો અને ઉમદા છે, સઘળા જેઓ તેને સ્વીકારે છે તેઓ માટે અકલ્પનીય પ્રવાહ જેમ વહે છે. તેના પ્રેમમાં કોઈ સ્વાર્થ નથી. જો આ સ્વર્ગમાં-જન્મેલો પ્રેમ હૃદયમાં કાયમ રહેતો સિદ્ધાંત છે, તે પોતાને જાણીતો બનાવશે, માત્ર તેઓને જ નહિ જેઓને આપણે પવિત્ર સંબંધમાં ખુબ પ્રિય પકડી રાખીએ છીએ, પરંતુ તે સઘળાને જેઓની સાથે આપણે સંપર્કમાં આવીએ છીએ. તે ધ્યાનના થોડા

કૃત્યો આપવા, છુટકારો બનાવવા, દયાના કાર્યો કરવા, નિવિદા બોલવા, સત્ય, પ્રોત્સાહિત શબ્દો બોલવા આપણને દોરશે, જેઓના હૃદય સહાનુભુતિ માટે ભૂખ્યા છે તેઓ સાથે તે આપણને સહાનુભુતિ તરફ દોરશે.

(૩) કઈ ત્રણ બાબત ઈશ્વર આપણને આપવા અંખે છે કે જેથી આપણે ઈશ્વરની પ્રતિમા પ્રતિબિંબિત કરીએ અને તેનું ચરિત્ર જગતને પ્રગટ કરીએ?

કેમ કે ઈશ્વરે આપણને ભયનો આત્મા નહિ, પણ સામર્થ્યનો તથા પ્રેમનો તથા સાવધ બુદ્ધિનો [આત્મા] આપ્યો છે. (૨ તિમોથીને પત્ર ૧:૭)

જ્યારે પણ માણસો તારણહારનું આમંત્રણ નકારે છે, તેઓ પોતાને શેતાનને ઉપજાવી રહ્યા છે. જીવનમાં દરેક વિભાગમાં સમુદાયો, ઘરમાં, ધંધામાં, અને મંડળીમાં પણ, આવું જ કરે છે. તે આને કારણે જ હિંસા અને અપરાધ પૃથ્વી પર વ્યાપક થયા છે, અને નૈતિક અંધકાર, મરણના શણગાર સમાન, માણસના વસવાટને આચ્છાદન કરે છે.

તેના વિચિત્ર પરીક્ષણો દ્વારા શેતાન માણસને ખરાબમાં ખરાબ દુષ્ટતામાં દોરે છે. તેની શક્તિની વિરુદ્ધ રક્ષણ માત્ર ઈસુની ઉપસ્થીમાં મળ્યું છે. માણસ અને દૂતો પહેલા શેતાન માણસનો શત્રુ અને નાશ કરનાર તરીકે; ખ્રિસ્ત, માણસનો મિત્ર અને છોડાવનાર તરીકે જાહેર થયો. તેનો આત્મા માણસમાં તે સઘળાનો વિકાસ કરશે જે ચરિત્રને મહાન બનાવશે અને સ્વભાવને ગૌરવ આપશે. તે માણસને ઈશ્વરની મહિમા માટે શરીર, પ્રાણ અને આત્મામાં બાંધશે.

“કેમ કે ઈશ્વરે આપણને ભયનો નહિ; પણ સામર્થ્યનો, તથા પ્રેમનો, તથા સાવધ બુદ્ધિનો [આત્મા] આપ્યો છે.” ૨ તિમોથી ૧:૭. તેણે આપણને બોલાવ્યા છે “તેણે આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તનો”— ચરિત્ર— “મહિમા પામવાને તેડ્યા છે;”

“તેના દીકરાની પ્રતિમા જેવા થવા” તેણે આપણને બોલાવાય છે. ૨ થેસ્સા. ૨:૧૪; રોમ. ૮:૨૯.

(૪) એકવાર પ્રેમની ભેટ મળી જાય અને વિશ્વાસપૂર્વક ઉપયોગ કરાય, શક્તિશાળી દુષ્ટતાના પૂરના પાણી તેને શું કરી શકે નહિ?

ઘણાં પાણી પ્યારને હોલવી શકે નહિ, રેલ તેને ડુબાડી શકે નહિ: જો પ્રેમને માટે કોઈ માણસ પોતાની ઘરની બધી સંપત્તિ આપી દે, તોપણ એ બધી તદ્દન તુચ્છ ગણાય. (ગીતોનું ગીત ૮:૭)

પ્રેમ ક્રિયા વિના જીવી શકતો નથી, અને દરેક કૃત્ય તેને વધારે છે, મજબૂત અને વિસ્તૃત કરે છે. જ્યારે દલીલ અને અધિકાર શક્તિવિહીન હોય છે પ્રેમ વિજય પ્રાપ્ત કરશે. પ્રેમ નફો કે ઈનામ માટે કામ કરતો નથી; છતાં ઈશ્વર એ નિયુક્ત કર્યું છે કે પ્રેમના દરેક મજૂરનું ચોક્કસ પરિણામ મહાન લાભ હશે. તે તેના સ્વભાવમાં પ્રસરેલો છે અને તેની કામગીરીમાં શાંત છે, છતાં મહાન દુષ્ટતાઓને જીતવાના હેતુમાં હજી સુધી મજબૂત અને શક્તિશાળી છે. તે તેના પ્રભાવમાં પીગળી રહ્યું છે અને પરિવર્તનશીલ છે, અને પાપીઓના જીવનને પકડશે અને તેઓના હૃદયને અસર કરશે જ્યારે દરેક અન્ય અર્થો નિષ્ફળ સાબિત થયા છે.

જ્યાં પણ બુદ્ધી, અધિકાર, અથવા બળની શક્તિ કાર્યરત છે, અને પ્રેમ સ્પષ્ટપણે હાજર નથી, સ્નેહ અને જેઓને આપણે રક્ષણાત્મક ધારણા સુધી પહોંચવા શોધીએ છીએ તેઓની ઈચ્છા, નિવારક સ્થિતિ, અને તેમની પ્રતિકારની શક્તિમાં વધારો થયો છે. ઈસુ શાંતિનો રાજકુમાર હતો. તે પોતાની આધીનતામાં પ્રતિકાર અને અધિકાર લાવવા માટે જગતમાં આવ્યો. ડહાપણ અને તાકાત તે આદેશ કરી શકતો હતો, પરંતુ મતલબ તેણે દુષ્ટને જીતવા જે સાથે કાર્ય કર્યું તે પ્રેમનું ડહાપણ અને તાકાત હતી. જ્યાં

સુધી ઈશ્વર તમને તમારા ક્ષેત્રમાં યોગ્ય કામનો બીજો ભાગ આપવા લાયક જોવે તમારા વર્તમાન કામથી તમારી રુચીને વિભાજન કરવા માટે કંઈ પણ સહન ન કરો. સુખની શોધમાં ન રહો, કેમ કે તેને શોધવા દ્વારે તે ક્યારેય મળતું નથી. તમારી ફરજ વિશે જાઓ. વિશ્વાસને તમારા સઘળા કાર્યોને ચિહ્નિત કરવા દો, અને નમ્રતા સાથે પોશાક પહેરો.

(૫) એકવાર આપણે ખ્રિસ્તના પ્રેમનું સામર્થ આપણામાં અનુભવ્યા છીએ અને વધુ શોધીએ, તે આપણી પ્રેમ કરવાની ક્ષમતા કેટલી વધારશે?

હવે જે આપણામાં કાર્ય કરનાર સામર્થ્ય પ્રમાણે આપણે માંગીએ કે કલ્પીએ તે કરતાં આપણે માટે પુષ્કળ કરી શકે છે, (એફેસીઓને પત્ર ૩:૨૦)

“આપો, અને તે તમને આપવામાં આવશે” (લૂક ૬:૩૮); ઈશ્વરના વચન માટે “બગીચાઓનો ફુવારો, જીવતા પાણીનો ફુવો, અને લેબાનોનના ઝરણા છે, (ગીતોનું ગીત ૪:૧૫). હૃદય કે જેણે એકવાર ખ્રિસ્તના પ્રેમનો સ્વાદ ચાખ્યો છે, તે સતત ઊંડા પ્રવાહ માટે પોકારતો રહે છે, અને જેમ તમે આપશો તમે વધુ સમૃદ્ધ અને વિપુલ પ્રમાણમાં મેળવશો. ઈશ્વરના આત્મા પ્રત્યેના પ્રત્યેક પ્રગટીકરણ, જાણવાની અને પ્રેમ કરવાની ક્ષમતામાં વધારો કરે છે. હૃદયનો સતત પોકાર એ છે “તમારો વધારે” અને આત્માનો જવાબ હંમેશા “ઘણું વધારે” છે. રોમન ૫: ૮, ૧૦. આપણા ઈશ્વરને “આપણે જે માંગીએ છીએ અથવા વિચારીએ છીએ તે કરતા વધાર” કરવામાં આનંદ થાય છે.

એફેસી.૩: ૨૦. ઈસુને, જેમણે ખોવાયેલી માનવતાના ઉદ્ધાર માટે પોતાને ખાલી કરી દીધા, પવિત્ર આત્મા માપ વિના આપવામાં આવ્યો. તેથી તે ખ્રિસ્તના દરેક અનુયાયીઓને આપવામાં આવશે જ્યારે આખું હૃદય તેમના નિવાસ માટે શરણાગતિ થાય. આપણા ઈશ્વરે પોતે આદેશ આપ્યો છે “પવિત્ર આત્માથી ભરાઈ જાઓ” (એફેસી. ૫:૧૮), અને આ આદેશ તેની

પરિપૂર્ણતાનું વચન પણ છે. તે પિતાનો સારો આનંદ હતો કે ખ્રિસ્તમાં “બધી સંપૂર્ણતા વસે” અને “તેનામાં તમે પૂર્ણ થયા.” કલોસી. ૧:૧૯; ૨:૧૦

(૬) જ્યારે પ્રેમની તારણ શક્તિ આપણા હૃદયોને ભરે છે અને અને આપણા સઘળા હેતુને નિયંત્રણ કરે છે ક્યું વચન દાવો કરવા ઈશ્વર આપણને વિશ્વાસ કરી શકે છે?

તેમના વિષે આપણને જે હિંમત છે તે એ કે જો આપણે તેમની ઈચ્છા પ્રમાણે કંઈ માંગીએ, તો તે આપણું સાંભળે છે. અને જો આપણે જાણીએ કે જે કંઈ આપણે માંગીએ તે સંબંધી તે આપણું સાંભળે છે, તો આપણે તેમની પાસે જે માગ્યું છે તે આપણને મળે છે, એ પણ આપણે જાણીએ છીએ. (૧ યોહાનનો પત્ર ૫:૧૪-૧૫)

યોહાન વિશ્વાસીઓને ઉત્તમ વિશેષાધિકાર સમજાવવા માટે દોરવા સખત પ્રયત્ન કરે છે જે તેમની પાસે પ્રેમના આત્માના ઉપયોગ દ્વારા આવશે. હૃદયને ભરનાર, આ તારક શક્તિ, દરેક અન્ય હેતુઓને નિયંત્રિત કરશે અને તેના માલિકોને જગતના ભ્રષ્ટ પ્રભાવોથી ઊંચા કરશે. અને જેમ આ પ્રેમ સંપૂર્ણ આધિપત્ય તરીકે માન્ય થયો અને જીવનમાં હેતુ શક્તિ બન્યો હતો, ઈશ્વરમાં તેમનો વિશ્વાસ અને ભરોસો અને તેનો તેમની સાથેનો વ્યવહાર સંપૂર્ણ હશે. પછી તેઓ વિશ્વાસના સંપૂર્ણ આત્મવિશ્વાસમાં તેની પાસે આવી શકશે, જાણીને કે તેઓ તેની પાસેથી તેઓના વર્તમાન અને અનંત સારા માટે સઘળી જરૂરી વસ્તુ મેળવશે. “આમાં અમારો પ્રેમ સંપૂર્ણ થયો છે,” તે લખે છે, “કે ન્યાયના દિવસે અમારી પાસે હિંમત હોઈ શકે છે: કેમ કે જેમ તે છે, તેમ જ આપણે આ જગતમાં છીએ. પ્રેમમાં કોઈ ડર નથી; પરંતુ સંપૂર્ણ પ્રેમ ભયને દુર કરે છે.” “અને આ આત્મવિશ્વાસ છે જે તેનામાં અમારી પાસે છે, કે, તેની ઈચ્છા અનુસાર અમે કંઈ માંગીએ, તે આપણું સાંભળે છે:

અને જો આપણે જાણીએ કે તે આપણું સાંભળે છે, આપણે જાણીએ છીએ કે આપણી પાસે અરજો છે જે તેને ઈચ્છિત છે.

(૭) પાઉલ સામન, ખ્રિસ્તનો પ્રેમ આપણા માંથી બીજાઓમાં ક્રમમાં વહેવા માટે પોતાના સંબંધિત આપણી સાક્ષી શું હોવી જોઈએ?

હું ખ્રિસ્તની સાથે વધસ્તંભે જડાયો, પરંતુ હું જીવું છું, તોપણ હવેથી હું નહિ, પણ મારામાં ખ્રિસ્ત જીવે છે; અને હવે દેહમાં જે મારું જીવન તે ઈશ્વરના દીકરા પરના વિશ્વાસથી જ છે. તેમણે મારા પર પ્રેમ રાખ્યો, અને મારે માટે પોતાનું અર્પણ કર્યું.

(ગલાતીઓને પત્ર ૨:૨૦)

ખ્રિસ્તનો પ્રેમ હૃદયમાં તે છે જે જરૂરી છે. પોતાએ વધસ્તંભ પર ચડવાની જરૂરમાં છે. જ્યારે સ્વ ખ્રિસ્તમાં ડૂબી જાય છે, ત્યારે સાચો પ્રેમ સ્વયંભૂ આગળ ઝરે છે. તે કોઈ લાગણી અથવા આવેગ નથી, પરંતુ પવિત્ર ઈચ્છાનો નિર્ણય છે. તે લાગણીમાં સમાવતો નથી, પરંતુ પુરા હૃદય, આત્મા, અને ચરિત્રના પરિવર્તનમાં સમાવે છે, જે પોતાના માટે મૃત અને ઈશ્વર માટે જીવંત છે. આપણો પ્રભુ અને તારણહાર આપણી જાતને તેને આપવા કહે છે. ઈશ્વરને પોતાને સમર્પિત કરવો તે સંધનું છે જે તેને જરૂરી છે, જેમ તે લાયક જોવે છે તેવા કાર્યકર થવા માટે આપણી જાત તેને સોંપવી. જ્યાં સુધી આપણે સમર્પણના આ બિંદુ સુધી આવીએ, આપણે ખુશીથી, ઉપયોગી, અથવા સફળતાપૂર્વક ક્યારેય કામ કરીશું નહિ.

સાચી પવિત્રતા ખ્રિસ્ત પ્રતિ વિશ્વાસીને અને એક બીજાને કોમળ સહાનુભૂતિના બંધનમાં બાંધે છે. આ સંધ હૃદયમાં સતત ખ્રિસ્ત જેવા પ્રેમના સમૃદ્ધ પ્રવાહોમાં વહેવાનું કારણ બને છે, જે પ્રેમમાં ફરીવાર એક બીજા માટે આગળ વહે છે.

(૮) જ્યારે આપણે આપણી જાતમાં મરવાનું પસંદ કરીએ છીએ, કોણ પછી આપણા હૃદયમાં જીવી શકે કે જેથી આપણે ખરે ખર બીજાઓને પ્રેમ કરી શકીએ?

હું ખ્રિસ્તની સાથે વધસ્તંભે જડાયો, પરંતુ હું જીવું છું, તોપણ હવેથી હું નહિ, પણ મારામાં ખ્રિસ્ત જીવે છે; અને હવે દેહમાં જે મારું જીવન તે ઈશ્વરના દીકરા પરના વિશ્વાસથી જ છે. તેમણે મારા પર પ્રેમ રાખ્યો, અને મારે માટે પોતાનું અર્પણ કર્યું.

(ગલાતીઓને પત્ર ૨:૨૦)

પ્રેમ એ ઉદાત્તતાનો આધાર છે. ગમે તે વ્યવસાય હોય, કોઈ માણસને ઈશ્વર પ્રતિ શુદ્ધ પ્રેમ નહોય જ્યાં સુધી તેને પોતાના ભાઈ માટે નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ નહોય. પરંતુ આપણે બીજાઓને પ્રેમ કરવાના પ્રયત્ન દ્વારા ક્યારેય આ આત્માના કબજામાં આવી શકતા નથી. જે જરૂરી છે તે હૃદયમાં ઈશ્વરનો પ્રેમ છે. જ્યારે સ્વ ખ્રિસ્તમાં સમાઈ જાય છે, પ્રેમ સ્વયંભૂ આગળ ઝરે છે. ખ્રિસ્તી ચરિત્રની સંપૂર્ણતા પ્રાપ્ત થાય છે જ્યારે આવેગ અંદરથી બીજાઓને મદદ કરવા અને આશીર્વાદ આપવા સતત ઝર્યા કરે છે—જ્યારે સ્વર્ગનો તડકો હૃદયને ભરે છે અને તે દેખાવમાં પ્રગટ થાય છે.

(૯) જો આપણે વિશ્વાસ દ્વારા આત્મામાં ચાલતા હોઈએ, ઘણા મધ્યે પ્રથમ ફળ શું છે કે આપણે નાશ પામનાર આત્મા તરફ દર્શાવીશું?

પણ [પવિત્ર] આત્માનું ફળ પ્રેમ, આનંદ, શાંતિ, સહનશીલતા, માયાળુપણું, ભલાઈ, વિશ્વાસુપણું, નમ્રતા તથા સંયમ છે. એવાની વિરુદ્ધ કોઈ નિયમ નથી.

(ગલાતીઓને પત્ર ૫:૨૨-૨૩)

ઈશ્વર તમને એક હાથથી માંગે છે, વિશ્વાસ, તેના જોરાવર હાથને પકડો, અને બીજા હાથથી, પ્રેમ, નાશ

પામનાર આત્મા સુધી પહોંચે છે. ખ્રિસ્ત માર્ગ, સત્ય, તથા જીવન છે. તેને અનુસરો. દેહ પાછળ ન ચાલો, પરંતુ આત્મા પાછળ. જેમ તે ચાલ્યો તે પ્રમાણે ચાલો. આ ઈશ્વરની ઈચ્છા છે, ને તમારું શુદ્ધીકરણ પણ. જે કાર્ય તમારે કરવાનું છે એ તે જે તમારા જીવનને તેની મહિમા માટે ટકાવી રાખે છે તેની ઈચ્છા પ્રમાણે કરવાનું છે. જો તમે તમારી જાત માટે શ્રમ કરો છો, તે તમને કશો લાભ આપી શકશે નહિ. બીજાના સારા માટે શ્રમ કરવો, સ્વ-કાળજી રાખવાનું ઓછું કરવું અને ઈશ્વરને સઘળું સમર્પિત કરવા વધારે ઉત્સુકતા, તેને સ્વીકાર્ય હશે અને તેની સમૃદ્ધ કૃપા દ્વારા પરત આવશે.

(૧૦) જ્યારે પ્રેમનો આત્મા આપણા માટે પ્રદાન કરાય છે, કઈ ખ્રિસ્ત-સમાન પદ્ધતિઓ સાથે આપણે લોકો સુધી પહોંચવામાં સફળ થશું?

છેવટે તમે સર્વ એક મનનાં, બીજાના સુખદુઃખમાં ભાગ લેનારાં, ભાઈઓ પર પ્રેમ રાખનારાં, કરુણાળુ તથા નમ્ર થાઓ. (૧ પિતરનો પત્ર ૩:૮)

માત્ર ખ્રિસ્તની પદ્ધતિ લોકો સુધી પહોંચવામાં સાચી સફળતા આપશે. તારણહાર માણસો સાથે ભળ્યો જેમ એક જેણે તેમની સારી ઈચ્છા રાખી. તેણે તેમના માટે પોતાની સહાનુભૂતિ બતાવી, તેમની જરૂરતો પ્રત્યે સેવા આપી, અને તેમનો ભરોસો જીત્યો. પછી તેણે તેમને નિમંત્રણ આપ્યું “મને અનુસરો”

વ્યક્તિગત પ્રયત્નો દ્વારા લોકોની નજીક આવવાની જરૂર છે. જો ઉપદેશ આપવા માટે ઓછો સમય આપવામાં આવ્યો હોય, અને વ્યક્તિગત સેવામાં વધુ સમય પસાર કરવામાં આવ્યો હોય, વધારે પરિણામો જોવા મળશે. ગરીબો રાહત આપવા છે, બીમાર સંભાળ રાખવા, દુઃખી અને નિરાધારે દિવાસો આપ્યો, અજ્ઞાનીએ સુચના આપી, બિનઅનુભવી સલાહ આપી. જેઓ રહે છે તેમની સાથે આપણે

રડવાનું છે, અને આનંદ કરનારાઓ સાથે આનંદ કરવાનો છે. સમજવટની શક્તિ, પ્રાર્થનાની શક્તિ, ઈશ્વરના પ્રેમની શક્તિ સાથે, ફળ વિના, આ કાર્ય નહિ કરે, કરી નહિ શકે.

(૧૧) ક્યાં મહાન અને કિંમતી વચનનો આપણે દાવો કરી શકીએ છીએ કે જેથી આપણે બીજાને પવિત્ર પ્રેમ સાથે પ્રેમ કરી શકીએ જેમ ખ્રિસ્તે કર્યો?

તેનાથી તેમણે આપણને મૂલ્યવાન તથા અતિશય મોટાં વચનો આપ્યાં છે. જેથી તેઓ દ્વારા જગતમાંની જે દુર્વાસનાથી દુષ્ટતા થાય છે, તેથી છૂટીને ઈશ્વરી સ્વભાવના ભાગીદાર તમે થાઓ.
(૨ પિતરનો પત્ર ૧:૪)

એક બીજાને પ્રેમ કરો....જો આ પ્રેમનું ખરે ખર વાવેતર કરવામાં આવે, મર્યાદિત મર્યાદિત સાથે મિશ્રણ થશે, અને બધા અનંતમાં કેન્દ્રિત થશે. માનવતા માનવતા સાથે એક થશે, અને બધા અનંત પ્રેમના હૃદય સાથે બંધાયેલા હશે. પવિત્ર પ્રેમ એક બીજા માટે પવિત્ર છે. આ મહાન કાર્યમાં ખ્રિસ્તી પ્રેમ એક બીજા માટે—ખુબ ઉંચો, વધુ શાશ્વત, વધુ નમ્ર, વધુ નિઃસ્વાર્થી, કરતા જોવામાં આવ્યો છે—ખ્રિસ્તી માયા, ખ્રિસ્તી પરોપકાર અને નમ્રતા સાચવે છે, અને ઈશ્વરના આલિંગનમાં માનવ ભાઈચારાને, પ્રતિષ્ઠા સાથે ઈશ્વરે જે માણસના અધિકારોની નિયુક્તિ કરી છે તેને સ્વીકારતા લપેટે છે. આ પ્રતિષ્ઠાને ઈશ્વરના સન્માન અને મહિમા માટે ખ્રિસ્તીઓએ હંમેશા કેળવવી જ જોઈએ.

ખ્રિસ્તે પ્રેમ કર્યો તેમ પ્રેમ કરવો મતલબ પ્રત્યેક સમયે અને દરેક સ્થળે રમણીય દેખાવ અને દયાળુ શબ્દો દ્વારા, નિઃસ્વાર્થ પ્રગટ કરવો. આ ખર્ચ તેઓને જેઓ કંઈ આપતા નથી, પરંતુ તેઓ સુગંધ પાછળ છોડી દે છે જે આત્માની આસપાસ છે. તેઓની અસરનો ક્યારેય અંદાજો કરી શકતા નથી. તેઓ માત્ર પ્રાપ્ત

કરનાર માટે જ આશીર્વાદ નથી, પરંતુ આપનારને;
કેમ કે તેઓ તેના પર પ્રતિક્રિયા આપે છે. યથાર્થ પ્રેમ
એ સ્વર્ગીય મૂળનું મુલ્યવાન લક્ષણ છે, જેમ તે
બીજાને વિતરિત છે તે પ્રમાણમાં સુગંધમાં વધે છે.

ખ્રિસ્તનો પ્રેમ ઊંડો અને ઉમદા છે, સઘળા જેઓ તેને સ્વીકારે છે તેઓ માટે અકલ્પનીય પ્રવાહ જેમ વહે છે. તેના પ્રેમમાં કોઈ સ્વાર્થ નથી. જો આ સ્વર્ગમાં-જન્મેલો પ્રેમ હૃદયમાં કાયમ રહેતો સિદ્ધાંત છે, તે પોતાને જાણીતો બનાવશે, માત્ર તેઓને જ નહિ જેઓને આપણે પવિત્ર સંબંધમાં ખુબ પ્રિય પકડી રાખીએ છીએ, પરંતુ તે સઘળાને જેઓની સાથે આપણે સંપર્કમાં આવીએ છીએ. તે ધ્યાનના થોડા કૃત્યો આપવા, છુટકારો બનાવવા, દયાના કાર્યો કરવા, નિવિદા બોલવા, સત્ય, પ્રોત્સાહિત શબ્દો બોલવા આપણને દોરશે, જેઓના હૃદય સહાનુભુતિ માટે ભૂખ્યા છે તેઓ સાથે તે આપણને સહાનુભુતિ તરફ દોરશે.

મને ખ્યાલ છે કે સંપત્તિની શક્તિ ભ્રષ્ટ થઈ શકે છે; બળની શક્તિ નુકસાન પહોંચાડી શકે છે, પરંતુ પ્રેમની શક્તિ માત્ર સારામાં પરિણમી શકે છે. હું મારા જીવનમાં આ શક્તિની ઈચ્છા કરું છું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું સમજું છું કે પ્રેમ એ કોઈ આવેગ નથી, પરંતુ એક
ઈશ્વરીય સિદ્ધાંત છે જે માત્ર ત્યાં જ હોઈ શકે છે
જ્યાં ઈસુ શાસન કરે છે. બિનપરિવર્તિત હૃદય તેને
ઉદ્ભવી શકતું નથી અને ઉત્પન્ન પણ કરી શકતું
નથી. મારી ઈચ્છા છે કે ખ્રિસ્ત મારા જીવનમાં
સર્વોચ્ચ શાસન કરે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

મને ખ્યાલ છે કે ખ્રિસ્તનો પ્રેમ મારા હૃદયમાં રાજ કરવા માટે, પોતાને વધસ્તંભે ચડાવવો આવશ્યક છે. હું.

પાઠ ૧૬

કેવી રીતે પ્રેમ રાખવા ખ્રિસ્તનું ઉદાહરણ

(૧) બીજાઓને કેવી રીતે પ્રેમ કરવા પર અને તેમને ખ્રિસ્ત પ્રતિ આકર્ષિત કરવા પર આપણે કોને ઉદાહરણ તરીકે જોવો જોઈએ?

કારણ કે એને માટે તમને તેડવામાં આવ્યા છે; કેમ કે ખ્રિસ્તે પણ તમારે માટે સહન કર્યું, અને તમે તેમને પગલે ચાલો, માટે તેમણે તમોને નમૂનો આપ્યો છે.
(૧ પિતરનો પત્ર ૨:૨૧)

ઈસુ, ઉપરી, ગરીબ બન્યા કે આપણી પાસે અનંત ધન હોઈ શકે; તે મરણ પામ્યો કે આપણી પાસે જીવન હોઈ શકે, અમર જીવન. શું આપણે તેનું ઉદાહરણ અનુસરવા તૈયાર ન થવું જોઈએ, અને બીજા માટે જેટલું શક્ય બને તેટલું ન કરવું જોઈએ જેમ તેણે આપણા માટે કર્યું? આમ કરવાથી, આપણું પોતાનું ચરિત્ર શિસ્તબદ્ધ થશે અને સુધરશે, આપણો વિશ્વાસ મજબુત વધશે, આપણો ઉત્સાહ વધું સ્થિર અને ઉમદા બનશે, ઈશ્વર અને સત્ય અને આત્માઓ

જેના માટે ખ્રિસ્ત મરણ પામ્યો તેમના માટેનો આપણો પ્રેમ તીવ્ર બનશે, અને મુલ્યવાન આત્માઓ આપણી મજૂરીના પરિણામ તરીકે બચાવાશે. આત્માઓને ખ્રિસ્ત પ્રતિ આકર્ષિત કરવા ખોળવા કરતા, શું વધુ અને વધુ મહાન કાર્ય પ્રવૃત્ત હોઈ શકે છે. આ સમય સફળતાપૂર્વક કરવામાં આવ્યો છે અને ફરીવાર સાધારણ પુરુષો અને સ્ત્રીઓ દ્વારા, વધુ શીખેલ, છટાદાર અથવા શ્રીમંત દ્વારા નહિ, પરંતુ સત્ય અને વિશ્વાસુ દ્વારા જેઓ પોતાનું કાર્ય સરળતામાં કરે છે. આમ પહોંચેલ એક આત્મા બદલામાં, ખ્રિસ્તની સેવામાં સૈન્ય લાવી શકે છે. પરંતુ દરેક કાર્યકર્તાએ ડહાપણ અને શક્તિ માટે સંપૂર્ણ અને સતત ઈસુ ખ્રિસ્ત પર નિર્ભર રહેવું જોઈએ.

(૨) બીજા સાથે આપણી ક્રિયાપ્રતિક્રિયા સંબંધિત શું સુચના ખ્રિસ્તે ઉદાહરણ અને સંપૂર્ણતા દ્વારા આપી?

હું તમને નવી આજ્ઞા આપું છું કે, તમે એકબીજા પર પ્રેમ રાખો. જેવો મેં તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો તેવો તમે પણ એકબીજા પર પ્રેમ રાખો. (યોહાન ૧૩:૩૪)

ખ્રિસ્તે પ્રથમ શિષ્યોને એક બીજાને પ્રેમ કરવા આદેશ આપ્યો જેમ તેણે તેમના પર પ્રેમ રાખ્યો. આમ તેઓ જગતને સાક્ષી બનવા હતા કે ખ્રિસ્તની સ્થાપના, મહિમાની આશામાં થઈ હતી. “હું તમને નવી આજ્ઞા આપું છું કે, તમે એકબીજા પર પ્રેમ રાખો; જેવો મેં તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો તેવો તમે એકબીજા પર પ્રેમ રાખો.” યોહાન ૧૩:૩૪. જે સમયે આ વચનો બોલવામાં આવ્યા હતા, શિષ્યો તેમને સમજી શક્યા નહિ; પરંતુ તેના કૂસારોહણ અને પુનરુત્થાન, અને સ્વર્ગારોહણ પછી, તેઓએ ખ્રિસ્તની વેદનાની સાક્ષી આપી, અને ત્યાર બાદ પચાસમાંના દિવસે પવિત્ર આત્માએ તેઓ પર આરામ કર્યો, તેઓને ઈશ્વરના પ્રેમની અને તે પ્રેમના સ્વભાવની સ્પષ્ટ વિભાવના હતી જે તેમણે એકબીજા પર રાખવો જોઈએ. પછી

યોહન તેના સાથી શિષ્યોને કહી શક્યો: “તેથી આપણે પ્રેમ શું છે તે જાણીએ છીએ, કેમ કે તેણે પોતાનો પ્રાણ આપણા વતી આપ્યો; અને આપણે પણ ભાઈઓને સારું આપણા પ્રાણો આપવા જોઈએ.”

ઈશ્વર તેના કાર્યની ઉન્નતી માટે માણસ પર આશ્રિત નથી. તેણે કદાચ દૂતોને તેના સત્યના રાજદૂતો બનાવ્યા હશે. તેણે કદાચ તેની ઈચ્છા જાણીતી કરી હશે, જેમ તેણે પોતાના અવાજે સિનાઈથી નિયમની જાહેરાત કરી હતી. પરંતુ પરોપકારની ભાવના આપણામાં કેળવવા માટે, તેણે આ કાર્ય માટે માણસને નિયુક્ત કરવાનું પસંદ કર્યું.

બીજાના ભલા માટેનું પ્રત્યેક આત્મ-બલિદાન કાર્ય આપનારના હૃદયમાં લાભની આત્માને મજબુત કરશે, તેને જગતના તારણહાર પ્રતિ ખુબ નજીકથી સહાયક કરે છે, જે “શ્રીમંત હતો.” અને તે જેમ આપણે આપણી રચનામાં ઈશ્વરીય યોજના પરિપૂર્ણ કરીએ છીએ માત્ર તેમ છે કે જીવન આપણા માટે આશીર્વાદ રૂપ બની શકે. માણસને ઈશ્વરની પ્રત્યેક સારી ભેટો માત્ર શ્રાપ સાબિત થશે, સિવાય કે તે તેમના સાથી માણસોને આશીર્વાદ આપવા નિયુક્ત કરે, અને ઈશ્વરની ઉન્નતી પૃથ્વીમાં કારણ બને.

(૩) ખ્રિસ્તે શું કહ્યું જે જગતને તેના પ્રતિ આપણા સંબંધનો મહાન પુરાવો આપશે?

જો તમે એકબીજા પર પ્રેમ રાખો, તો તેથી સર્વ માણસો જાણશે કે તમે મારા શિષ્યો છો.” (યોહાન ૧૩:૩૫)

મહાન શિક્ષકોના અનુયાયીઓ તેમના શિક્ષકોની લાક્ષણિકતાઓ પ્રતિબિંબિત કરે છે. પ્રેમ ઈસુના મુખ્ય લક્ષણોમાંનો એક હતો. ઈસુનું જીવન કાર્યમાં વાસ્તવિક પ્રેમનું પ્રદર્શન હતું. ઈસુના શિષ્યો દ્વારા આ સમાન પ્રકારના પ્રેમનું પ્રગટીકરણ તેમના ઉપરી સાથેના

તેમના સંબંધો અને ગાઢ સંગઠનના પુરાવા આપશે. તે વ્યવસાયને બદલે પ્રેમ છે જે ખ્રિસ્તીને ચિહ્નિત કરે છે.

આ પ્રેમ તેમના શિષ્યવૃત્તિનો પુરાવો છે. “આના દ્વારા સઘળા માણસો જાણશે કે તમે મારા શિષ્યો છો,” ઈસુએ કહ્યું, “જો તમે એકથી બીજા પર પ્રેમ રાખ્યો હોય.” જ્યારે માણસો બળ કે સ્વ-અભિરુચિ દ્વારા નહિ, પરંતુ પ્રેમ દ્વારા એક બીજા સાથે બંધાયેલા છે, તેઓ પ્રભાવનું કાર્ય બતાવે છે જે દરેક માણસના પ્રભાવથી ઉપર છે. જ્યાં આ એકતા છે, તે પુરાવો છે કે ઈશ્વરની પ્રતિમા એ માણસોમાં પુનઃસ્થાપિત થઈ રહી છે, જે જીવનનો નવો સિધ્ધાંત રોપવામાં આવ્યો છે. તે દર્શાવે છે કે દુષ્ટની અલૌકિક સંસ્થાઓ સામે ટકી રહેવા ઈશ્વરીય સ્વભાવમાં સામર્થ્ય છે, અને ઈશ્વરની કૃપા સ્વાભાવિક હૃદયમાં સ્વાર્થને સહજ તાબે કરે છે.

એવું કંઈ નથી જે પ્રેમના અભાવ તરીકે મંડળીના પ્રભાવને નબળો કરી શકે. જગતના માણસો આપણો વિશ્વાસ આપણા ચરિત્ર અને જીવન માટે શું કરે છે તે જોવા આપણી તરફ જોઈ રહ્યા છે. જો તે આપણા હૃદય પર પવિત્ર અસર રાખે છે, જો આપણે ખ્રિસ્તની સમાનતામાં બદલાઈ રહ્યા છીએ, તેઓ તે જોવા માટે જોઈ રહ્યા છે. તેઓ આપણા જીવનમાં દરેક ખામી, આપણાં કાર્યોમાં દરેક અસંગતતા શોધવા તૈયાર છે. ચાલો આપણે તેમને આપણા વિશ્વાસને ઠપકો આપવાનું કોઈ કારણ ન આપીએ.

(૪) જ્યારે આપણે ખરે ખરે આપણા માટેનો ઈશ્વરનો પ્રેમ અનુભવીએ, આપણે જગતને શું પ્રતિબિંબિત કરીશું?

તેમ જ તમે તમારું અજવાળું લોકોની આગળ એવું પ્રકાશવા દો કે તેઓ તમારી સારી કરણીઓ જોઈને

આકાશમાંના તમારા પિતાની સૂતુતિ કરે. (માથ્થી
૫:૧૬)

જે પ્રેમ અને નરમાશ ઈશ્વરે ખુબ પુષ્કળતામા
આપણને આપી છે તે બીજાને આપવા દ્વારા,
આપણે આપણા પ્રકાશને પ્રકાશવા દેવા માટે છીએ.
આપણે ઈશ્વરની સઘળી ભેટોને ઉત્તમ સંભવિત
ઉપયોગમાં મૂકવી જોઈએ, તેને સારાનો નિર્માતા
બનાવીને. ઈશ્વરને આપણે કશું આપી શકતા નથી જે
અગાઉથી તેનું નથી, પરંતુ આપણે આપણી આસપાસ
પીડાતાઓને મદદ કરી શકીએ છીએ. આપણે તેમને
આ જીવનની જરૂરિયાતો પૂરી પાડી શકીએ છીએ,
અને એજ સમયે ઈશ્વરના અદ્ભુત પ્રેમ વિષે કહી
શકીએ છીએ.

જે ઈશ્વરમાં રહે છે તે પ્રેમમાં રહે છે. સઘળા જેઓ
પ્રાયોગિક જ્ઞાન દ્વારા ખરેખરે પરિચિત બન્યા છે,
આપણા સ્વર્ગીય પિતાના પ્રેમ અને નિવિદા કરુણા
સાથે, તેઓ પ્રકાશ અને આનંદને પ્રદાન કરશે જ્યાં
કહી તેઓ પણ હશે. તેમની હાજરી અને પ્રભાવ
તેમના સાથીઓને મધુર ફૂલની સુંગંધ સમાન હશે,
કેમ કે તેઓ ઈશ્વર અને સ્વર્ગ, અને શુદ્ધતા સાથે
જોડાયેલ છે, અને સ્વર્ગનું ઉત્તમ સૌંદર્ય તેમના દ્વારા
સઘળા જેઓ પોતાના પ્રભાવમાં લાવવામાં આવ્યા છે
તેમને વાતચીત કરવામાં આવે છે. આ તેમને જગતનું
અજવાળું, જગતનું મીઠું બનાવે છે. તેઓ ખરેખર
જીવન માટે જીવનનો સ્વાદ છે, પરંતુ મરણ માટે
મરણ નથી.

(૫) ખ્રિસ્ત તેમના પ્રત્યેક અનુયાયીઓને ઈશ્વરની
આત્મા દ્વારા લિખિત, શું બનવા બોલાવે છે, કે
જગત તેની દેવતા અને કૃપા બતાવવામાં આવે?

અમારો પત્ર તે તમે જ છો કે, જે અમારા દિલમાં
લખેલો છે, અને સર્વ માણસોના જાણવામાં તથા
વાંચવામાં આવે છે. તમે ખ્રિસ્તના પત્ર તરીકે પ્રગટ

થયા છો કે, જે [પત્ર] ની અમે સેવા કરી છે; શાહીથી તો નહિ, પણ જીવતા ઈશ્વરના આત્માથી; શિલાપટો પર નહિ પણ માંસના હૃદયરૂપી પટો પર તે લખાયેલો છે. (૨ કરંથીઓને પત્ર ૩:૨-૩)

ઈશ્વરના બાળકો ખ્રિસ્તના પ્રતિનિધિઓ થવા બોલાવાયા છે, ઈશ્વરની દેવતા અને કૃપા આગળ દર્શાવે છે. જેમ ઈસુએ આપણને પિતાનું સાચું ચરિત્ર પ્રગટ કર્યું છે, તેથી આપણે ખ્રિસ્તને એવા જગતમાં પ્રગટ કરવાનો છે જે તેની નિવિદા, અને દયાળુ પ્રેમ જાણતા નથી. “જેમ તે મને જગતમાં મોકલ્યો છે,” ઈસુએ કહ્યું, “તેમ મેં પણ તેઓને જગતમાં મોકલ્યા છે.” “હું તેનામાં, અને તું મારામાં; . . . કે જગત જાણે કે તે મને મોકલ્યો છે.” યોહાન ૧૭:૧૮, ૨૩. પ્રેરિત ઈસુના શિષ્યોને કહે છે, “તમે સ્પષ્ટપણે ખ્રિસ્તના પત્ર તરીકે પ્રગટ થયા છો,” “સર્વ માણસોના જાણવામાં અને વાંચવામાં આવે છે.” ૨ કરંથી ૩:૩, ૨.

તેના પ્રત્યેક બાળકોમાં, ઈસુ જગતને પત્ર મોકલે છે. જો તમે ખ્રિસ્તના અનુયાયીઓ છો, તે તમારામાં પરિવારોને પત્ર મોકલે છે, ગામ, શેરીઓ, જ્યાં તમે રહો છો. ઈસુ, તમારામાં રહેનાર, જેઓ તેની સાથે પરિચિત નથી તેઓના હૃદય સાથે વાત કરવા ઈચ્છા રાખે છે. કદાચ તેઓ બાઈબલ વાંચતા નથી, અથવા તેના પૃષ્ઠોમાં તેઓને બોલતો અવાજ સાંભળતાં નથી; તેના કાર્યો દ્વારા તેઓ ઈશ્વરનો પ્રેમ જોતા નથી. પરંતુ જો તમે ઈસુના સાચા પ્રતિનિધિઓ છો, કે કદાચ તમારાથી તેઓ તેની દેવતાનું કંઈ સમજવા દોરાય અને તેને પ્રેમ કરવા અને તેની સેવા કરવા જીતી શકાય.

(૬) જે ખ્રિસ્ત સમાન પ્રેમના કાર્યો દ્વારા બીજાઓને દર્શાવાતો નથી તે વિશ્વાસની અવસ્થા શું છે?

તેમ જ વિશ્વાસ પણ, જો તેની સાથે કરણીઓ ન
હોય, તો તે એકલો [હોવાથી] નિર્જીવ છે. (યાકૂબનો
પત્ર ૨:૧૭)

ધારવું કે માણસને તેના ભાઈ પ્રત્યે ખ્રિસ્ત જેવો પ્રેમ
હોયા વગર, અનંત જીવન માટે વિશ્વાસ હોઈ શકે
છે, તે મહાન અને ઘણી જીવલેણ છેતરપીંડી છે. તે
જે ઈશ્વરને અને તેના પાડોશીને પ્રેમ કરે છે તે પ્રકાશ
અને પ્રેમથી ભરેલો છે. ઈશ્વર તેનામાં છે અને તેની
આસપાસ સર્વ છે. ખ્રિસ્તીઓ તેઓની આસપાસ
જેઓ છે તેમને મુલ્યવાન આત્મા સમાન પ્રેમ કરે છે
કે જેના માટે ખ્રિસ્ત મરણ પામ્યા.

પ્રેમરહિત ખ્રિસ્તી જેવી કોઈ વસ્તુ નથી; કેમ કે
“ઈશ્વર પ્રેમ છે,” અને “આ દ્વારા આપણે જાણીએ
છીએ કે આપણે તેને ઓળખીએ છીએ, જો આપણે
તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ. તે જે કહે છે, હું તેને જાણું
છું, અને તેની આજ્ઞાઓ પાળતો નથી, તે જુદો છે,
અને તેનામાં સત્ય નથી.”

“આ મારી આજ્ઞા છે, કે તમે એક બીજા પર પ્રેમ
રાખો, જેમ મેં તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો.” આ ફળ છે
જે ઈશ્વરને પાછું આપવા માટે છે.

(૭) ક્યાં બે માર્ગોમાં ઈશ્વર જેઓ તેમની આત્મામાં
પ્રેમનો કાયમી સિધ્ધાંત રાખવા દ્વારા ખ્રિસ્તનું
ઉદાહરણ આપે છે તેઓ પર આનંદ કરે છે?

તારા ઈશ્વર યહોવા તારામાં છે, તે સમર્થ તારક છે. તે
તારે માટે બહુ હરખાશે, તે [તારા પરના] તેમના
પ્રેમમાં શાંત રહેશે, તે ગાતાં ગાતાં તારે માટે હર્ષ
કરશે. (સફાન્યા ૩:૧૭)

ઈશ્વર કોઈને સ્વર્ગમાં લઈ જતા નથી પરંતુ આ
જગતમાં ખ્રિસ્તની કૃપા દ્વારા જેઓ પ્રથમ સંતો
બનાવાયા, જેઓમાં તે ખ્રિસ્તનો દાખલો જોઈ શકે.
જ્યારે ખ્રિસ્તનો પ્રેમ આત્મામાં કાયમી સિધ્ધાંત છે,

આપણે સમજીશું કે આપણે ઈશ્વરમાં ખ્રિસ્ત સાથે છુપાયેલા છીએ.

આ માત્ર તેઓ, પ્રાથના અને જાગૃકતા અને પ્રેમ દ્વારા, ખ્રિસ્તના કાર્યો કરે છે, ઈશ્વર ગાયન સાથે આનંદ કરી શકે છે. જેટલું સંપૂર્ણ ઈશ્વર તેમના પ્રિય પુત્રનું ચરિત્ર તેમના લોકોમાં પ્રગટ થયેલું જોવે છે, તેમનો સંતોષ તેટલો વધારે છે અને તેમનામાં આનંદ કરે છે. ઈશ્વર પોતે અને સ્વર્ગીય દૂતો ગાયન સાથે તેમના પર આનંદ કરે છે.

(૮) આ વાક્યને અંતે પુછેલ શું પ્રશ્ન પુષ્ટિ આપે છે કે અનંત જીવન માટે માણસને વિશ્વાસ હોઈ શકે તે ધારવું તે જીવલેણ છેતરપિંડી છે, તેમના ભાઈઓ માટે ખ્રિસ્ત સમાન પ્રેમ ધરાવ્યા સિવાય?

પણ જેની પાસે આ જગતનું દ્રવ્ય હોય, ને પોતાના ભાઈને ગરજ છે એવું જોયા છતાં તેના પર તે દયા ન કરે, તો તેનામાં ઈશ્વરનો પ્રેમ શી રીતે રહી શકે?
(૧ યોહાનનો પત્ર ૩:૧૭)

સાચી પવિત્રતા ખ્રિસ્ત પ્રતિ વિશ્વાસીને અને એક બીજાને કોમળ સહાનુભૂતિના બંધનમાં બાંધે છે. આ સંધ હૃદયમાં સતત ખ્રિસ્ત જેવા પ્રેમના સમૃદ્ધ પ્રવાહોમાં વહેવાનું કારણ બને છે, જે પ્રેમમાં ફરીવાર એક બીજા માટે આગળ વહે છે.

તે ગુણો જે સઘળા માટે ધરાવવા આવશ્યક છે તે જેઓ ખ્રિસ્તના ચરિત્રને—તેના પ્રેમ, તેનું ધૈર્ય, તેનો નિઃસ્વાર્થ, અને તેની દેવતાની સંપૂર્ણતાને ચિહ્નિત કરે છે. આ લક્ષણો માયાળુ હૃદય સાથે દયાળુ કાર્યો કરવા દ્વારા પ્રાપ્ત થાય છે.

(૯) શું ઉદાહરણો, સૌભાગ્ય અને આયોગ ખ્રિસ્તે જેઓએ તેના પર આત્મિક રીતે ખોવાયેલાને બચાવવા માટે પ્રેમ રાખ્યો તેમને આપ્યા?

એ માટે તમે જઈને સર્વ દેશનાઓને શિષ્ય કરો, પિતા તથા પુત્ર તથા પવિત્ર આત્માને નામે તેઓને

બાપ્તિસ્મા આપતા જાઓ. મેં તમને જે જે આજ્ઞા કરી તે સર્વ પાળવાનું તેઓને શીખવતા જાઓ. અને જુઓ, જગતના અંત સુધી હું સર્વકાળ તમારી સાથે છું.” (માથ્થી ૨૮:૧૯-૨૦)

ઈસુએ અનંત દયા સાથે જગતને તેની પતિત અવસ્થામાં જોઈ. તેણે માનવતા પોતાના પર લીધી કે તે માનવતાને સ્પર્શે અને ઉન્નત કરી શકે. ખોવાયેલું શોધવા તથા તારવા તે આવ્યો. તે માનવ પીડા અને વેદનાની ઊંડાઈ સુધી પહોંચ્યો, માણસને જેમ તે મળ્યો તેમ લેવા માટે, ભ્રષ્ટાચાર થી કલંકિત કરાયેલ, વ્યસન સાથે ભ્રષ્ટ, પાપ દ્વારા અવ્યવસ્થિત, અને ધર્મત્યાગમાં શેતાન સાથે જોડાયેલ, અને તેના સિંહાસન પર બેસવા માટે તેને ઉત્કર્ષ કરે છે. પરંતુ તે તેના વિષે લખાયું હતું કે “તે નિષ્ફળ થનાર નથી અને નિરાશ થશે નહિ,” અને તે સ્વ-ત્યાગ અને સ્વ-બલિદાનમાં આગળ ગયો, આપણે તેના પગલાંને અનુસરવા જોઈએ માટે ઉદાહરણ આપ્યું.

ઈસુ એ ક્યું તેમ આપણે કામ કરવું જોઈએ, આપણા પોતાના આનંદથી અલગ થઈને, શેતાનની લાંચથી દુર ફરીને, સરળતાને ધિક્કારીને, અને સ્વાર્થનો તિરસ્કાર કરીને, કે જે ખોવાયેલું છે તેને આપણે શોધી શકીએ અને તારી શકીએ, અંધકાર માંથી આત્માઓને પ્રકાશમાં, ને ઈશ્વરના પ્રેમના તડકામાં લાવીને. આપણે આગળ જવાનું અને સર્વ જીવોને સુવાર્તા પ્રગટ કરવાનું શરુ કર્યું છે. આપણે ખોવાયેલાને સમાચાર આપવા છીએ કે ખ્રિસ્ત પાપ માફ કરી શકે છે, સ્વભાવને તાજો કરી શકે છે, તેના ન્યાયીપણાના વસ્ત્રોમાં આત્માને કપડા પહેરાવી શકે છે, પાપીને તેના યોગ્ય મન પાસે લાવે છે, અને ઈશ્વર સાથે કામદાર થવા તેને શીખવે છે અને લાયક કરે છે.

(૧૦) જ્યારે આપણે ખ્રિસ્તમાં રહીએ છીએ, તે પવિત્ર આત્મા દ્વારા, શું કરવા સામર્થ્ય આપશે કે આપણે બીજા માટે પ્રેમમાં મજૂરી કરીશું?

“હું તેમનામાં રહું છું,” એમ જે કહે છે, તેણે જેમ તે ચાલ્યા તેમ જ ચાલવું જોઈએ. (૧ યોહાનનો પત્ર ૨:૬)

ખ્રિસ્તીઓનું આચરણ તે તેમના પ્રભુ સમાન છે. તેણે ધોરણ ઉભું કર્યું છે, અને આપણે તેની આસપાસ રેલી કરીશું કે નહિ તે કહેવા આપણા માટે બાકી છે.

આપણા પ્રભુ અને તારણહારે તેનું પ્રભુત્વ, તેનું ધન, અને મહિમા, બાજુ પર મુક્યા છે, અને આપણી પાછળ શોધ કરી, કે તે આપણને પીડા માંથી બચાવશે અને તેની સમાન આપણને બનાવશે. તેણે પોતાને નમ્ર કર્યો અને આપણો સ્વભાવ લિધો કે આપણે તેના વિષે શીખવા સક્ષમ બનીએ અને, તેનું પરોપકારી અને સ્વ-નકારના જીવનનું અનુકરણ કરીએ, સ્વર્ગ પ્રતિ તેને ઉતરોત્તર અનુસરીએ. તમે નકલને સમાન કરી શકતા નથી; પરંતુ તમે તેના જેવું કરી શકો છો અને, તમારી ક્ષમતા અનુસાર, તેવી જ રીતે કરો. “પ્રભુ તારા દેવ પર તું તારા પુરા હૃદયથી, ને તારા પૂરા જીવથી, ને તારા પૂરા મનથી પ્રીતિ કર; અને જેવી પોતા પર તેવી પોતાના પડોશી પર.”

આવો પ્રેમ તમારા હૃદયમાં રહેવો જ જોઈએ, કે તમે આ જગતનો ખજાનો અને સન્માન આપવા તૈયાર રહેશો જો તે પ્રમાણે તમે એક આત્માને ખ્રિસ્તની સેવામાં પ્રભાવિત કરશો.

જેમ હું બાઈબલ વાંચું છું હું આશ્ચર્ય પામું છું કે ખ્રિસ્ત પ્રમુખ અને સર્જક ગરીબ બન્યો કે મારી પાસે અનંત સંપત્તિ હોઈ શકે; તે મરણ પામ્યો કે હું જીવન પામી શકું; કે તે મને સૌભાગ્ય અને ઉમદા ઉમંગનું ઉદાહરણ, શિસ્ત, અને તેના રાજ્ય માટે મુલ્યવાન આત્મા બચાવવા માટેનો વિશ્વાસ આપે છે,

વર્તુળ :

હા

અનિશ્ચિત

હું મહાન શિક્ષક ખ્રિસ્તના પ્રેમના ઉદાહરણને
અનુસરવાનું પસંદ કરું છું, અને આમ તેના બાળકોને
બતાવું છું કે કાર્યમાં વ્યવહારુ પ્રેમ કેવો દેખાય છે. હું
તેમનો જગતને લિખિત અને પહોંચાડેલ પ્રેમ પત્ર
બનવા માંગું છું.

વર્તુળ :

હા

અનિશ્ચિત

જેમ હું પ્રેમની શક્તિનો અહેસાસ કરું છું અને તેનું
ઉદાહરણ જોઉં છું, તે મારા હૃદયની ઈચ્છા છે કે
બીજાઓને પ્રેમ કરું જેમ તે મને પ્રેમ કરે છે. હું
જાણું છું કે તે એટલા માટે નથી કે ઈશ્વર તેના
હેતુની પ્રગતિ માટે મારા પર નિર્ભર છે કે તે મને આ
સૌભાગ્ય આપે છે, પરંતુ મારામાં પરોપકારની ભાવના
કેળવવા માટે છે.

વર્તુળ :

હા

અનિશ્ચિત

હું દરરોજ ખ્રિસ્તમાં રહેવાનું પસંદ કરું છું કે હું
તેમના પવિત્ર આત્માથી ભરાઈ શકું અને તેના
ખોવાયેલા અને મરણ પામતા જગતમાં સતત
સુવાર્તાને વહન કરવા માટે સમર્પિત તેના હાથ અને
પગ બનીશકું.

વર્તુળ :

હા

અનિશ્ચિત

પાઠ ૧૭ પ્રેમ વ્યવહારમાં

(૧) ખ્રિસ્ત પાસેથી શું ભેટ ઈશ્વર તેમના
અનુયાયીઓમાં જોવા માટે ઈચ્છા રાખે છે અને તે
તેમની નજરમાં મૂલ્યવાન ખજાનો છે?

પણ અંતઃકરણમાં રહેલા ગુપ્ત મનુષ્યત્વનો, એટલે દીન
તથા નમ્ર આત્માનો, જે ઈશ્વરની નજરમાં બહુ
મૂલ્યવાન છે, તેના અવિનાશી અલંકારનો થાય.

(૧પિતરનો પત્ર ૩:૫)

સૌથી સુંદર વસ્ત્ર આત્મા પર પહેરવા તે આપણી
માંગણી કરે છે. કોઈ બાહ્ય શણગાર મૂલ્યમાં તેની
તુલના કરી શકે નહિ અથવા તેની સાથે સૌંદર્ય “નમ્ર
અને શાંત આત્મા” જે તેની નજરમાં “મહાન કિંમતી”
છે. ૧ પિતર ૩:૪.

ખ્રિસ્તની ભેટ, નમ્ર અને શાંતિના આભૂષણો, જે
મૂલ્યવાન હોવા માટે કોઈ ભૂલ કરી શકે નહિ તેના
દ્વારા અધિકૃત રીતે જાહેર કરાયું છે. આપણે દરેકે

ઈશ્વર પાસેથી ખોળવા દ્વારા આપણા માટેની તેની યોગ્યતા શોધવી જ જોઈએ. તેમ છતાં માણસો આપણો અંદાજ લગાવી શકે છે, જો આપણે આ આભૂષણો પહેરીએ, આપણે ઈશ્વર સાથે આપણા શિષ્યપણાનું ચિહ્ન ધરાવીએ છીએ. આપણે સૌથી મહાન દ્વારા માન આપવા છીએ; કેમ આભૂષણો જે આપણે પહેરીએ છીએ તે તેની નજરમાં મહાન કિંમતી છે. આ મુલ્યવાન રત્ન શોધવા કરવા માટે છે.

(૨) જ્યારે બીજા પર પ્રેમ રાખવાની વાત આવે છે ઈશ્વર આપણા હોઠોની સેવા ઈચ્છતા નથી, તે આપણને કેવી રીતે પ્રેમ રાખવાનું કહે છે?

બાળકો, આપણે શબ્દથી નહિ, અને જીભથી નહિ, પણ કૃત્યમાં તથા સત્યમાં પ્રેમ કરીએ. (૧યોહાનનો પત્ર ૩:૧૮)

“ચાલો આપણે શબ્દોમાં પ્રેમ ન કરીએ,” પ્રેરિત લખે છે, “પરંતુ વાસ્તવિકતામાં અને સત્યમાં.” ખ્રિસ્તી ચરિત્રની સંપૂર્ણતા એ જ્યારે આવેગ બીજાને મદદ કરવા અને આશીર્વાદ આપવા સતત અંદરથી ઝરે છે ત્યારે પ્રાપ્ત થાય છે. તે આ પ્રેમનું વાતાવરણ વિશ્વાસીના આત્માની આસપાસ છે જે તેને જીવન માટે જીવનની સુગંધ બનાવે છે અને ઈશ્વરને તેના કાર્યને આશીર્વાદ કરવા સક્ષમ બનાવે છે.

ઈશ્વરન માટે સર્વોચ્ચ પ્રેમ અને નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ એક બીજાઓ માટે— આ શ્રેષ્ઠ ભેટ છે જે આપણા સ્વર્ગીય પિતા આપી શકે છે. આ પ્રેમ કોઈ જુસ્સો નથી, પરંતુ ઈશ્વરીય સિદ્ધાંત, કાયમી સામર્થ્ય છે.

અસંબંધિત હૃદય તેને ઉદ્ભવ અથવા ઉત્પાદન કરી શકતું નથી. માત્ર જે હૃદયમાં ઈસુ રાજ કરે છે ત્યાં જ તે જોવા મળે છે. “આપણે તેને પ્રેમ કરીએ છીએ” કેમ કે પ્રથમ તેણે આપણને પ્રેમ કર્યો.”

ઈશ્વરીય કૃપા દ્વારા નવીકરણ કરાયેલ હૃદયમાં, કાર્યનો શાસક સિદ્ધાંત પ્રેમ છે. તે ચરિત્રને સુધારે છે,

જુસ્સાને નિયંત્રિત કરે છે, અને સ્નેહને મહાન બનાવે છે. આ પ્રેમ, આત્મામાં પ્રિય છે, જીવનને મધુર બનાવે છે અને આપણી ચારે બાજુ પર શુદ્ધ પ્રભાવ ઝરાવે છે.

(૩) આ વચનમાં સૂચિત આઠ પ્રાયોગિક માર્ગોને સંક્ષિપ્તમાં વર્ણવો કે આપણે જગત પ્રતિ ખ્રિસ્તના પ્રેમના મિશનને ચાલુ રાખી શકીએ?

[પણ] દુષ્ટતાનાં બંધનો છોડવાં, ઝૂંસરીનાં જોતર છોડવાં, દબાયેલાને મુક્ત કરીને વિદાય કરવા, અને વળી સર્વ ઝૂંસરીને ભાંગી નાખવી.-જે ઉપવાસ હું પસંદ કરું છું તે શું એ નથી? ભૂખ્યાઓને તારી રોટલી વહેંચી આપવી, અને ભટકતા ગરીબોને ઘેર લાવવા, શું તે ઉપવાસ નથી? નગ્નને જોઈને તારે તેને [વસ્ત્ર] પહેરાવવું, ને તારા બંધુઓથી મોં સંતાડવું નહિ. (યશાયા ૫૮:૬-૭)

ઈશ્વરને જોઈએ છે કે આપણે સઘળા આત્મ-બલિદાન આપનાર કાર્યકર હોવા જોઈએ. દરેક સત્યના ભાગોને આપણા દૈનિક જીવન પ્રતિ વ્યવહારિક અરજી છે. જેઓ પ્રભુના વચનો સાંભળે છે અને પાળે છે તેને ધન્ય છે. સાંભળવું એ પૂરતું નથી; આપણે કૃત્ય કરવું જ જોઈએ, આપણે કરવું જ જોઈએ. તે આજ્ઞાપાલન માં છે કે ત્યાં મહાન ઈનામ છે. જેઓ તેમની ભલાઈનું પ્રાયોગિક નિદર્શન ગરીબ, પીડા, અને કમનસીબ તરફ તેમની સહાનુભુતિ અને કરુણામય કૃત્યો દ્વારા આપે છે, માત્ર પીડીતને રાહત જ નહી, પરંતુ તેમની પોતાની ખુસીને મોટા પ્રમાણમાં યોગદાન આપે છે અને આત્મા અને શરીરના સુરક્ષિત આરોગ્યના માર્ગમાં છે. આમ યશાયાએ ઈશ્વર જે કાર્ય સ્વીકારશે અને તેના લોકોને આ

કરવામાં આશીર્વાદ આપશે તેનું સ્પષ્ટ રીતે વર્ણન કર્યું છે.

(૪)જો આપણે ખ્રિસ્તના પ્રેમ અને આત્માથી ભરાઈએ છીએ, બીજા વિશ્વાસીઓ સાથેના આપણા સંબંધમાં પ્રેમની શું લાક્ષણિકતાઓ પ્રદર્શિત થશે?

તો મારો આનંદ એવી રીતે સંપૂર્ણ કરો કે, તમે એક જ મનના થાઓ, એક સરખો પ્રેમ રાખો, એક જીવના તથા એક દિલના થાઓ. (ફિલિપીઓને પત્ર ૨:૨)

પ્રત્યેક જે ખ્રિસ્તને અનુસરવાનો દાવો કરે છે પોતાને ઓછું અને બીજાને વધારે માન પામવા દો. સાથે દબાવો, સાથે દબાવો! સંધમાં શક્તિ અને વિજય છે; વિખવાદ અને વિભાગમાં નબળાઈ અને પરાજય છે. આ વચનો મને સ્વર્ગમાંથી બોલાયા છે...દરેકને ખ્રિસ્તની પ્રાર્થનાનો જવાબ શોધવા દો: “કે તેઓ સંધળા એક થાય; જેમ તમે, પિતા, મારામાં છો, અને હું તમારામાં.” ઓહ, આ શું એકતા છે! અને ખ્રિસ્ત કહે છે: “આના દ્વારા સંધળા માણસો જાણશે કે તમે મારા શિષ્યો છો, જો તમે એકબીજા પ્રત્યે પ્રેમ રાખો છો.”

(૫) જ્યારે આપણે ખ્રિસ્તના પ્રેમમાં રહીએ છીએ અને તેનો પ્રેમ આપણા દ્વારા વહે છે, આપણે બીજાઓ સાથે કેવું વર્તન કરીશું?

[તમારો] પ્રેમ ઢોંગ વગરનો હોય, જે ભૂંડું છે તેને ધિક્કારો; જે સારું છે તેને વળગી રહો. ભાઈઓ પ્રત્યે જેવો પ્રેમ ઘટે છે તેવો ગાઢ પ્રેમ એકબીજા પર રાખો. માન [આપવા] માં પોતાના કરતાં બીજાને અધિક ગણો. (રોમનોને પત્ર ૧૨:૯-૧૦)

તારણહારનું ઉદાહરણ લલચાચેલી અને ભૂલ માટે આપણી સેવાનું ધોરણ બનવા છે. સમાન અભિરુચિ અને માયા અને સહનશીલતા જે તેણે આપણા પ્રત્યે

પ્રગટ કરી છે, આપણે બીજા પ્રત્યે પ્રગટ કરવા છીએ.
“જેમ મેં તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો છે,” તે કહે છે, “કે
તમે પણ એક બીજા પર પ્રેમ રાખો.” યોહાન

૧૩:૩૪. જો ખ્રિસ્ત આપણામાં રહે છે, આપણે
તેનો નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ સઘળા તરફ પ્રગટ કરીશું જેની
સાથે આપણે કરવાનો છે. જેમ આપણે પુરુષો
અને સ્ત્રીઓને સહાનુભુતિ અને મદદની
જરૂરિયાતમાં જોઈએ છીએ, આપણે પૂછવું ન
જોઈએ, “શું તેઓ યોગ્ય છે? પરંતુ “હું કેવી રીતે
તેમનો લાભ કરી શકું?”

અનંત મુલ્ય જે આપણા વતી ચૂકવાયું છે તેના લીધે
દરેક પૃથ્વીના આશીર્વાદો આપણી પાસે આવ્યા છે.
જો માણસને છોડાવવા માટે તેની ખુબ મહાન કિંમત
છે, કે જેથી તે નાશ ન પામે, પરંતુ અનંત જીવન
પામે, આપણે કેવી રીતે આનંદિત થવું જોઈએ કે
ખ્રિસ્ત સાથેના સહ-કાર્યકરો બનવા માટેનો લહાવો
મળ્યો છે જેના માટે તેણે પોતાનું મૂલ્યવાન જીવન
આપ્યું છે! ઈસુ પ્રભુ તેઓને પ્રેમ કરે છે જેમના માટે
તેણે મહાન બલિદાન આપ્યું છે. જેઓએ
વિશ્વવાસ કરવો જોઈએ તે સઘળાને જીવન અને
અમરત્વ પ્રકાશને લાવવા માટે તેણે પોતાનું ખુબ
મૂલ્યવાન જીવન આપ્યું છે. “આ અનંત જીવન
છે, કે તેઓ તમને જાણે માત્ર એક ઈશ્વર, અને
ઈસુ ખ્રિસ્ત, જેને તમે મોકલ્યો છે” {યોહાન
૧૭:૩}. જેઓ ખ્રિસ્તને પ્રાપ્ત કરે છે તેઓ તેની
સાથે સહભાગી છે, અને તેમના જીવન કાર્યમાં
ભૂલ કરશે નહીં. તેઓ ખ્રિસ્ત દ્વારા બોલાયેલ
વચનોને ધ્યાન આપશે. તેઓ પવિત્ર આત્મા દ્વારા
દોરાશે, અને ઈશ્વરની જરૂરિયાતના સંદર્ભમાં વધુમાં
વધુ બુદ્ધિશાળી બનશે, અને પ્રેમ અને કૃપા પ્રગટ
કરશે જે ખ્રિસ્તના જીવનમાં પ્રગટ થઈ હતી તેઓ
સાથે જેની સાથે તે સંપર્કમાં આવ્યો હતો.

(૬) જ્યારે આપણે ખ્રિસ્ત સાથે સંધમાં છીએ જેમ ખ્રિસ્ત પિતા સાથે છે, આ શિષ્યપણું જગતને કેવી રીતે પ્રગટ થશે?

જો તમે એકબીજા પર પ્રેમ રાખો, તો તેથી સર્વ માણસો જાણશે કે તમે મારા શિષ્યો છો.” (યોહાન ૧૩:૩૫)

સંધ જે પિતા અને પુત્ર વચ્ચે છે તેવો જ, ખ્રિસ્ત અને તેના લોકો વચ્ચેનો સંધ જીવંત, સાચો અને અસ્પષ્ટ છે. આ સંધ પવિત્ર આત્માના નિવાસનું ફળ છે. સઘળા સાચા ઈશ્વરના બાળકો તેમના ખ્રિસ્ત સાથેના અને તેમના ભાઈ સાથેના સંધને વ્યક્ત કરશે. જેઓના હૃદયમાં ખ્રિસ્ત રહે છે તેઓ ભાઈચારાના પ્રેમનું ફળ ધરાવશે. તેઓ જાણશે કે ઈશ્વરના પરિવારના સભ્ય તરીકે તેઓ કેળવવા, વળગવા, અને ખ્રિસ્તી પ્રેમ અને સંગતિને કાયમી બનાવવા, આત્મામાં, શબ્દોમાં, અને કાર્યમાં વચનબદ્ધ છે.

ઈશ્વરના બાળકો બનવા, શાહી પરિવારના સભ્યો બનવા, મતલબ ઘણું વિચારવા કરતા પણ વધુ. જેઓ ઈશ્વર દ્વારા તેમના બાળકો તરીકે ગણવામાં આવ્યા છે તેઓ ખ્રિસ્ત સમાન પ્રેમ એક બીજા માટે પ્રગટ કરશે. તેઓ જીવશે અને એક પદાર્થ માટે કાર્ય કરશે,-- જગતને ખ્રિસ્તની યોગ્ય રજૂઆત કરશે. તેઓના પ્રેમ અને એકતા દ્વારા તેઓ જગતને દેખાડશે કે તેઓ ઈશ્વરીય ઓળખપત્ર ધરાવે છે. પ્રેમ અને સ્વ-નકારની ખાનદાની દ્વારા, જેઓ તેમની આસપાસ છે તેઓને તેઓ દેખાડશે કે તેઓ તારણહારના સાચા અનુયાયીઓ છે. “આ દ્વારા સઘળા માણસો જાણશે કે તમે મારા શિષ્ય છો, જો તમે એક બીજા પ્રત્યે પ્રેમ રાખો છો.”

(૭) જ્યારે આપણે, ખ્રિસ્ત સમાન પ્રેમમાં, બીજને દયાના કૃત્યો દેખાડીએ અને પ્રોત્સાહનના વચનો બોલીએ તેની સરખામણી શું કરી શકાય?

પ્રસંગને અનુસરીને બોલેલો શબ્દ રૂપાની ટોપલીમાંનાં
સોનાનાં ફળ જેવો છે. (નીતિવચનો ૨૫:૧૧)

ખ્રિસ્તે પ્રેમ કર્યો તેમ પ્રેમ કરવો મતલબ પ્રત્યેક સમયે
અને દરેક સ્થળે રમણીય દેખાવ અને દયાળુ શબ્દો
દ્વારા, નિઃસ્વાર્થ પ્રગટ કરવો. આ ખર્ચ તેઓને જેઓ
કંઈ આપતા નથી, પરંતુ તેઓ સુગંધ પાછળ છોડી દે
છે જે આત્માની આસપાસ છે. તેઓની અસરનો
ક્યારેય અંદાજો કરી શકતા નથી. તેઓ માત્ર પ્રાપ્ત
કરનાર માટે જ આશીર્વાદ નથી, પરંતુ આપનારને;
કેમ કે તેઓ તેના પર પ્રતિક્રિયા આપે છે. યથાર્થ પ્રેમ
એ સ્વર્ગીય મૂળનું મુલ્યવાન લક્ષણ છે, જેમ તે
બીજાને વિતરિત છે તે પ્રમાણમાં સુગંધમાં વધે છે.

ખ્રિસ્તનો પ્રેમ ઊંડો અને ઉમદા છે, સઘળા જેઓ
તેને સ્વીકારે છે તેઓ માટે અકલ્પનીય પ્રવાહ જેમ
વહે છે. તેના પ્રેમમાં કોઈ સ્વાર્થ નથી. જો આ
સ્વર્ગમાં-જન્મેલો પ્રેમ હૃદયમાં કાયમ રહેતો સિદ્ધાંત
છે, તે પોતાને જાણીતો બનાવશે, માત્ર તેઓને જ
નહિ જેઓને આપણે પવિત્ર સંબંધમાં ખુબ પ્રિય
પકડી રાખીએ છીએ, પરંતુ તે સઘળાને જેઓની સાથે
આપણે સંપર્કમાં આવીએ છીએ. તે ધ્યાનના થોડા
કૃત્યો આપવા, છુટકારો બનાવવા, દયાના કાર્યો કરવા,
નિવિદા બોલવા, સત્ય, પ્રોત્સાહિત શબ્દો બોલવા
આપણને દોરશે, જેઓના હૃદય સહાનુભુતિ માટે
ભૂખ્યા છે તેઓ સાથે તે આપણને સહાનુભુતિ
તરફ દોરશે.

(8) પ્રેમની ૧૬ વ્યવહારિક લાક્ષણિકતાઓ
સંક્ષિપ્તમાં સૂચી આપો અને તેથી ઈશ્વર આ
ગ્રંથોમાં જોવા મળે છે?

પ્રેમ સહનશીલ તથા પરોપકારી છે. પ્રેમ અદેખાઈ
કરતો નથી, પ્રેમ આપવડાઈ કરતો નથી, કુલાઈ જતો
નથી, અયોગ્ય રીતે વર્તતો નથી, પોતાનું જ [હિત]
જોતો નથી ખીજવાતો નથી, અપકારને લેખવતો નથી;

અન્યાયમાં હરખાતો નથી, પણ સત્યમાં હરખાય છે.
બધું ખમે છે, બધું ખરું માને છે, બધાની આશા રાખે
છે, બધું સહન કરે છે. પ્રેમ કદી ખૂટતો નથી. પણ
ભવિષ્ય [ભાખવાનું] દાન હોય તો તે લોપ થશે;
ભાષાઓ હોય, તો તેઓનો અંત આવશે; વિદ્યા હોય
તો તે જતી રહેશે. (૧ કરિંથીઓને પત્ર ૧૩:૪-૮)

જો કોઈ માણસ તેના હાથોનો ઉપયોગ ન કરે, તે
અશક્ત અને સ્નાયુબદ્ધ શક્તિમાં ઉણપ બની જાય
છે. જ્યાં સુધી તેની આત્મિક શક્તિનો ઉપયોગ ન
કરે, તે ચરિત્રની શક્તિ પ્રાપ્ત કરતો નથી, ન કે નૈતિક
ઉત્સાહ. પ્રેમ એ ખુબ મુલ્યવાન છોડ છે અને જો તે
ખીલે છે તેનું વાવેતર કરવું જ જોઈએ. પ્રેમના
મુલ્યવાન છોડનું કોમળતાથી જતન (નિષ્ણાંત) થવું
જોઈએ, અને તે પુરા ચરિત્રને હાવભાવ આપતા,
મજબુત અને ઉત્સાહી અને ફળ-આપવામાં ફળદ્રુપત
બનશે. ખ્રિસ્ત સમાન સ્વભાવ તે સ્વાર્થી, નિર્દય નથી
અને જેઓ શેતાનની સતાવણી સાથે સંઘર્ષ કરનાર છે
તેઓની આત્માઓને નુકશાન નહિ પહોંચાડે.

સતાવાયેલાની લાગણીઓમાં તે પ્રવેશશે કે પરીક્ષણો
અને સતાવો ખુબ વ્યવસ્થિત કરવામાં આવશે જેમ
સોનાને બહાર લાવવા અને સેળભેળ વપરાય છે. આ
પ્રણાલી છે જે ઈશ્વર સઘળાને નીમે છે. આ,
ખ્રિસ્તની શાળામાં, સઘળા તેમના ધીરજ, નમ્ર,
ઉદાર, ઉમદા બનવા માટેના પાઠો દરરોજ શીખશે,
બંને શિક્ષક અને વિદ્યાર્થીઓ. તમે સઘળાએ પ્રાર્થનામાં
જીવતા વિશ્વાસ સાથે ભળીને ખુબ નિષ્ઠાપૂર્વક
ઈશ્વરને શોધવાના છે, અને ઈશ્વરનો ઢળાયેલો હાથ
તમારા ચરિત્રમાં તેની પોતાની પ્રતિમા બહાર લાવશે.

આપણે દરેક કલાકે ઈશ્વરની સમૃદ્ધ કૃપાની જરૂર
હોય છે, પછી આપણી પાસે સમૃદ્ધ, પ્રાયોગિક
અનુભવ, ઈશ્વર માટે હશે તે પ્રેમ છે. તે જે પ્રેમમાં
રહે છે, ઈશ્વરમાં રહે છે. જેમને પ્રેમની વધુ જરૂર છે

તેમને તે આપો. ખુબ કમનસીબ, જેઓની પાસે ખુબ અસંમત સ્વભાવ છે તેમને આપણા પ્રેમની, આપણા હેતની, આપણી કરુણાની જરૂર છે. જેઓ આપણા ધૈર્યનો પ્રયત્ન કરે છે તેમને વધુ પ્રેમની જરૂર છે.

(૮) જ્યારે ઈશ્વરનો ઈશ્વરીય પ્રેમ હૃદયમાં રહે છે, જેઓ જરૂરતામાં છે તેમનાથી શું ખ્રિસ્ત-સમાન લાક્ષણિકતાઓ આપણે રોકીશું નહિ?

પણ જેની પાસે આ જગતનું દ્રવ્ય હોય, ને પોતાના ભાઈને ગરજ છે એવું જોયા છતાં તેના પર તે દયા ન કરે, તો તેનામાં ઈશ્વરનો પ્રેમ શી રીતે રહી શકે?
(૧ યોહાનનો પત્ર ૩:૧૭)

ખ્રિસ્તનું જીવન એ ઈશ્વરના પ્રેમના ઈશ્વરીય સંદેશા સાથે જીવન ચાલે હતું, અને તે આ પ્રેમને બીજાઓને સમૃદ્ધ રીતે પ્રદાન કરવા માટે તીવ્રતાથી ઈચ્છતો હતો. કરુણા તેમના દેખાવથી પ્રભાવિત છે, અને તેનું આચરણ દયા, નમ્રતા, સત્ય, અને પ્રેમ દ્વારા વર્ગીકૃત થયેલ છે. તેમની મંડળીના સઘળા ઉગ્રવાદી સભ્યો સમાન ગુણો પ્રગટ કરવા જ જોઈએ, જો તે મંડળી વિજય જોડાશે. ખ્રિસ્તનો પ્રેમ ખુબ વ્યાપક છે, ખુબ મહિમાથી ભરપુર, કે તેની સરખામણીમાં, માણસો સઘળું જે કરે છે તે મહાન જેમ છે, નિર્થકતામાં ઘટે છે. જ્યારે આપણે તેનું દૃશ્ય મેળવીએ છીએ, આપણે ઉદગાર કરીએ છીએ, ઈશ્વરે માણસ પર તેના એકાકી જનિત દીકરામાં આપેલ ઓ પ્રેમની સંપત્તિની ઊંડાઈ!

ઈશ્વરીય પ્રેમ હૃદયને ખુબજ હૃદયસ્પર્શી અરજી બનાવે છે જ્યારે તે ખ્રિસ્તે પ્રગટ કરેલ સમાન માયાળુ કરુણા પ્રગટ કરવા આપણને બોલાવે છે. માત્ર તે માણસ જેની પાસે પોતાના ભાઈ માટે નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ છે તે ઈશ્વર માટે સાચો પ્રેમ છે. સાચો ખ્રિસ્તી સ્વેચ્છાએ આત્માને જોખમમાં મુકવાની મંજૂરી આપશે નહીં અને અનિચ્છનીય જવો જરૂરી છે, ઉપેક્ષિત માટે. દુઃખ અને નિરાશામાં વધારે દુર કુદકો

મારવા અથવા શેતાનના યુધ્ધમાં પડવા તેઓને છોડીને, તે પોતાને ભૂલથી દુર રાખશે નહિ.

(૧૦) પવિત્ર આત્માના સામર્થ દ્વારા આપણે શું પાળવું જ જોઈએ જે આત્માનું શુદ્ધિકરણ લાવે છે અને બીજાઓને ઉત્સાહથી નિષ્ઠાપૂર્વક પ્રેમ કરવા આપણને મદદ કરે છે?

તમે સત્યને આધીન રહીને ભાઈઓ પરના નિષ્કપટ પ્રેમને માટે તમારાં મન પવિત્ર કર્યા છે, માટે [ખરા] અંતઃકરણથી એકબીજા ઉપર આગ્રહથી પ્રેમ કરો. (૧ પિતરનો પત્ર ૧:૨૨)

હૃદયમાં પ્રાપ્ત કરેલ, સત્યનું ખમીર ઈચ્છાઓને નિયંત્રિત કરશે, વિચારોને શુદ્ધ કરશે, અને સ્વભાવને મધુર બનાવશે. તે મનના વિદ્યાવિભાગને અને આત્માની શક્તિઓને ઝડપી બનાવે છે. તે પ્રેમાળ માટેની, લાગણી માટેની ક્ષમતાને વિસ્તૃત કરે છે.

ઈશ્વરનું વચન માનવ પરિવારના દરેક સભ્ય સાથે આપણા સંગઠન પર પવિત્ર અસર પાડવા છે.

સત્યનું ખમીર દુશ્મનાવટની આત્મા, મહત્વાકાંક્ષાનો પ્રેમ, પ્રથમ બનવાની ઈચ્છા ઉત્પન્ન કરશે નહિ. ખરો, સ્વર્ગમાં-જન્મેલો પ્રેમ સ્વાર્થી અને પરિવર્તનશીલ નથી. તે માનવીય મુલ્ય પર આધારિત નથી. જેનું હૃદય ઈશ્વરની કૃપા પ્રાપ્ત કરે છે તે ઈશ્વર માટે અને જેના માટે ખ્રિસ્ત મરણ પામ્યો તેના માટે પ્રેમથી ઉભરાય છે. સ્વ માન્યતા માટે સંઘર્ષ કરતો નથી. તે બીજાઓ પર પ્રેમ રાખતો નથી કેમ કે તેઓ પ્રેમ રાખે છે અને તેને પ્રસન્ન કરે છે, કેમ કે તેઓ તેની લાયકાતની કદર કરે છે, પરંતુ કેમ કે તેઓ ખ્રિસ્તનો ખરીદેલ કબજો છે. જો તેનો હેતુ, શબ્દો, અથવા ક્રિયાઓને ગેર રીતે સમજવામાં આવે અથવા ખોટી રીતે રજૂઆત કરવામાં આવે,

તે કોઈ અપરાધ લેતો નથી, પરંતુ તે તેની રીતના તત્વનો પીછો કરે છે. તે દયાળુ અને વિચારશીલ છે, તેના પોતાના અભિપ્રાયમાં નમ્ર, છતાં આશા પૂર્ણ, હંમેશા ઈશ્વરની દયા અને પ્રેમમાં ભરોસો રાખે છે.

દેખાવ બદલાઈ ગયો છે. હૃદયમાં રહેતા ખ્રિસ્ત જેઓ તેમને પ્રેમ કરે છે અને તેમની આજ્ઞા પાળે છે તેઓના મુખ પર તે ચમકે છે. સ્વર્ગની મધુર શાંતિ પ્રગટ થઈ છે. માનવીય પ્રેમ કરતા વધારે, રોજિંદી નમ્રતા વ્યક્ત થઈ છે.

(૧૧) જ્યારે આપણે વિચારોને પોતાનાથી દુર કરવાનું અને બીજાઓને વ્યવહારુ પ્રેમ કરવાના ઈશ્વરના આદેશને અનુસરવાનું પસંદ કરીએ છીએ, શું આશીર્વાદ આપણે પાસે પાછો આવે છે?

ભૂખ્યાઓને તારી રોટલી વહેંચી આપવી, અને ભટકતા ગરીબોને ઘેર લાવવા, શું તે ઉપવાસ નથી? નગ્નને જોઈને તારે તેને [વસ્ત્ર] પહેરાવવું, ને તારા બંધુઓથી મોં સંતાડવું નહિ. ત્યારે તારો પ્રકાશ પ્રભાતના જેવો થશે, ને તારું આરોગ્ય જલદી થશે. તારું ન્યાયીપણું તારી આગળ ચાલશે, અને યહોવાનું ગૌરવ તારો પીઠરક્ષક થશે. (યશાયા ૫૮:૭-૮)

તેઓ ઉત્તેજક ગમ્મતના સતત રાઉન્ડ દ્વારા આનંદિત હશે, વ્યર્થ વાતચીતમાં, હસવામાં, અને મજાકમાં વ્યસ્ત રહેશે, અથવા તેઓ હતાશ હશે, મહાન પરીક્ષણો અને માનસિક તકરાર હોવા સાથે, જે તેઓ વિચારે છે પરંતુ બહુ ઓછા લોકોએ હંમેશા અનુભવ કર્યો છે અથવા સમજી શકે છે. યોગ્ય મજૂર, તેઓની બધી શક્તિનો તંદુરસ્ત વ્યાયામ, તેમના તરફથી તેઓના વિચારો પાછા ખેંચશે. હાથો અને મનનો ઉપયોગી શ્રમમાં કબજો લેવો જોઈએ, બીજાઓના બોજને હળવો કરવા; અને જેઓ આમ કાર્યરત છે

તેઓ પોતાને પણ લાભ કરશે. ... મન પોતાથી દુર દોરવું જ જોઈએ; તેની શક્તિઓ યોજવામાં ઉપયોગ થવી જોઈએ મતલબ બીજાઓને ખુશ અને વધુ સારા બનાવવા માટે. “વિધવાઓની અને અનાથોની તેઓનાં દુઃખની વખતે મુલાકાત લેવી અને જગતથી પોતાને નિષ્કલંક રાખવો એ જ ઈશ્વરની, એટલે પિતાની, આગળ શુદ્ધતથા નિર્મળ ધાર્મિકતા છે” (યાકુબ ૧:૨૭).

જેમ હું ખ્રિસ્તના જીવન વિશે ઈશ્વરનું વચન વાંચું
છું, હું સુંદરતા અને મુલ્ય “સૌમ્ય અને શાંત આત્મા”
માં જોઉં છું. તે મારી પ્રાર્થના છે કે ઈશ્વરના
દૃષ્ટિકોણમાં મૂલ્યવાન આ લાક્ષણિકતાઓ મારા
જીવનમાં પ્રગટ થાય.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું ઈશ્વર માટે સર્વોચ્ચ પ્રેમ અને અન્ય લોકો માટે
નિઃસ્વાર્થ પ્રેમના ભેટની ઈચ્છા રાખું છું જે માત્ર
ઈશ્વર જ આપી શકે છે. તે મારા ચરિત્રને સુધારે,
મારા આવેગ પર શાસન કરે, જુસ્સાને નિયંત્રિત કરે,
અને તેના મહિમા માટે મારા સ્નેહને ઉદાત્ત બનાવી
શકે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

તે મારી પ્રાર્થના છે કે જગત જોઈ શકે કે પ્રેમ અને
કૃપા દ્વારા હું ખ્રિસ્તનો અનુયાયી છું કે મારા
જીવનમાં તેને પ્રદર્શિત કરવાની મંજૂરી આપવાનું પસંદ
કરું છું

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું ઈશ્વર પાસેથી માંગું છું કે હું મારા હૃદયમાં સત્યનું
ખમીર મેળવી શકું કે તે મારી ઈચ્છાઓનું નિયમન
કરી શકે, વિચારોને શુદ્ધ કરી શકે, અને મારા
સ્વભાવને મધુર કરી શકે કે તેમના મિશનને જગતમાં

આગળ ધપાવવા હું ખ્રિસ્તના હાથ અને પગ હોઈ શકું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

[illegible]

પાઠ ૧૮

આપણા દુશ્મનોને પ્રેમ કરવો

(૧) શું ત્રણ શબ્દોનો કેવી રીતે સરવાળો, ખ્રિસ્તી તરીકે, આપણા દુશ્મનો સાથે વર્તવા આપણે તેડાયા છીએ?

પણ હું તમને કહું છું કે તમે તમારા વૈરીઓ પર પ્રેમ કરો, ને જેઓ તમારી પાછળ પડે છે તેઓને માટે પ્રાર્થના કરો. (માથ્થી ૫:૪૪)

જેમને પ્રેમની વધુ જરૂર છે તેમને તે આપો. ખુબ કમનસીબ, જેઓની પાસે ખુબ અસંમત સ્વભાવ છે તેમને આપણા પ્રેમની, આપણા હેતની, આપણી કરુણાની જરૂર છે. જેઓ આપણા ધૈર્યનોપ્રયત્નકરે છે તેમને વધુ પ્રેમનીજરૂર છે. આપણે જગત માંથી માત્ર એક જ વાર પસાર થઈએ છીએ; કોઈ સારું કામ આપણે કરી શકીએ, આપણે સમાન આત્મા સાથે તે નિષ્ઠાપૂર્વક, અવિરત કરવું જોઈએ જેમ તે ખ્રિસ્તના કાર્યમાં તેના વિષે જણાવ્યું છે. તે નિષ્ફળ જશે નહિ ન કે નિરાશ થશે. રફ, જિદ્દી, દુઃખી સ્વભાવના તેઓ જ છે જેમને મદદની સૌથી વધુ જરૂર છે. કેવી રીતે તેઓને મદદ કરી શકાય? તેઓની સાથે વ્યવહાર કરવામાં માત્ર તે પ્રેમ જ ઉપયોગી થયો જે ખ્રિસ્તેપતિત માણસને પ્રગટ કર્યો હતા. જેમ તેઓ લાયક છે, તેઓને વર્તન કરો, તમે કરી શકો છો, ખ્રિસ્તે આપણી સાથે આ રીતે વર્તન કર્યું તો શું? તે, અનિવાર્ય,

વર્તન કરવામાં આવ્યું હતું જેમ આપણે લાયક છીએ.

આપણે લાયક ન હતા તો પણ આપણે ખ્રિસ્ત દ્વારા કૃપા અને પ્રેમ સાથે વર્તવામાં આવ્યા છીએ, પરંતુ જેમ તે લાયક છે. કોઈ ચરિત્રને વર્તન કરો, જેમ તમને લાગે છે કે તેઓ પૂર્ણપણે લાયક છે, અને તમે તેઓથી આશાનો છેલ્લો દોરો કાપી નાખશો, તમારા પ્રભાવને બગાડે છે અને આત્માને પતન કરે છે. તે ચૂકવશે? ના, હું ના કહું છું, સો વખત ના. આ આત્માઓને બાંધો જેઓને મદદની જરૂર છે તમારા માટે તેઓને પ્રેમાળ, સહાનુભુતિની નજીક, દયાળુ હૃદય, ખ્રિસ્ત સમાન પ્રેમ સાથે ઉભરાતું, આપવું એ શક્ય છે, અને તમે મરણ માંથી આત્માને બચાવશો અને ઘણા બધા પાપો છુપાવશો. આપણે પ્રેમની ક્રિયા વધુ સારી રીતે અજમાવી ન હતી?

શું અહિયાંના સિદ્ધાંતો ઘણીવાર અવગણના જોવા માટે લાવ્યા નથી? દુષ્ટતાનું મુલ્ય જે તેઓને અનુસરતા ટાળી શકાય તે કોઈ અર્થે નાનું નથી: ક્યારેક માટે સતાવનારાઓનું હૃદય ઈશ્વરીય છાપની સંવેદનશીલ હોય છે, જેમ પ્રેરિત પાઉલનું હૃદય તેના પરિવર્તન પહેલાં હતું. ઈશ્વરની સંપૂર્ણ ઈચ્છાને હાથ ધરવા પ્રયત્ન કરવો એ હંમેશા શ્રેષ્ઠ છે જેમ તેણે ઉલ્લેખેલ છે. તે પરિણામોની કાળજી રાખશે.

(૨) ખ્રિસ્તે આપણને આપણા દુશ્મનોને પ્રેમ કરવા કહ્યા પછી, શું ત્રણ નિશ્ચિત પદ્ધતિઓ તેણે વર્ણવી?

પણ હું તમને કહું છું કે તમે તમારા વૈરીઓ પર પ્રેમ કરો, ને જેઓ તમારી પાછળ પડે છે તેઓને માટે પ્રાર્થના કરો. (માથ્થી ૫:૪૪)

આ આવશ્યકતા રાખતા પહેલાં, તારણહારે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું: “તમારા દુશ્મનો પર પ્રેમ રાખો, તમને શ્રાપ આપનારોને આશીર્વાદ આપો.” આપણે આપણા દુશ્મનોને સમાન પ્રેમ સાથે પ્રેમ

કરવા છીએ જે ખ્રિસ્તે તેમના દુશ્મનો પ્રત્યે પોતાનું જીવન આપવા દ્વારા તેઓને બચાવવા માટે પ્રગટ કર્યો. ઘણાં કહેશે, “આ અધરી આજ્ઞા છે; માટે હું મારા દુશ્મનોથી જેટલી દૂર રાખી શકાય તેટલી દૂર રાખવા માંગું છું.” પરંતુ તમારા પોતાના વલણ સાથે અનુસાર અભિનય આપણા તારણહારે આપેલ સિદ્ધાંતને હાથ ધરશે નહિ. “સારું કરો, તે કહે છે, “જેઓ તમને નફરત કરે છે તેઓને, અને જેઓ તમને છતાં ઉપયોગ કરે છે, અને સતાવે છે તેઓના માટે પ્રાર્થના કરો; કે તમે તમારા આકાશમાંના તમારા પિતાના છોકરાં થાઓ: માટે તે તેના સૂર્યને સારા અને ભૂંડા પર ઉગાવે છે, અને ન્યાયી અને અન્યાયી પર વરસાદ વરસાવે છે.” બાઈબલ ખ્રિસ્તી સંપૂર્ણતાનો એક તબક્કો સમજાવે છે. જ્યારે આપણે ઈશ્વરના દુશ્મન હતા, ખ્રિસ્તે આપણા માટે પોતાનું જીવન આપ્યું. આપણે તેનું ઉદાહરણ અનુસરવા છીએ.

યાવો આપણે આપણા દુશ્મનોને પ્રેમ કરવા દ્વારા દરરોજ ખ્રિસ્તનો મહાન પ્રેમ રજુ કરીએ જેમ ખ્રિસ્ત તેઓને પ્રેમ કરે છે. જો આમ આપણે ખ્રિસ્તની કૃપાને રજુ કરીશું, નફરતની તીવ્ર લાગણીઓ નીચે તૂટી જશે અને ઘણાં હૃદયમાં યથાર્થ પ્રેમ લાવવામાં આવશે. હમણાં જોયા કરતા ઘણા વધુ રૂપાંતર અનુસરશે.

(૩) જ્યારે આપણે આપણા દુશ્મનોને ભોજન અને પાણી આપવા દ્વારા દુષ્ટ માટે સારું પાછું આપીએ છીએ, તેઓના અંતઃકરણમાં શું અસર થાય છે?

પણ જો તારો વૈરી ભૂખ્યો હોય તો તેને ખવડાવ; જો તરસ્યો હોય તો તેને [પાણી] પા; કેમ કે એવું કરવાથી તું તેના માથા ઉપર ધગધગતા અંગારાના ઢગલા કરીશ.”

(રોમનોને પત્ર ૧૨:૨૦)

આપણે દયાનો પ્રભાવ અસંગત, ગેરવાજબી, અને અયોગ્ય માટે ક્રિયાત્મક વિચારશીલ માર્ગ, ચુકાદા

સિવાય ક્યારેય નહિ જાણીએ. જો, તેઓના ભાગ પર ઉશ્કેરણી અને અન્યાયના માર્ગ પછી, તમે એક નિર્દોષ વ્યક્તિ છો તે પ્રમાણે તમે તેઓને વર્તન કરો, તેઓને વિશેષ દયાનું કાર્ય દેખાડવા તમે પીડા પણ લો, પછી તમે ખ્રીસ્તીનો ભાગ ભજવ્યો છે; અને તેઓ આશ્ચર્ય અને લજ્જિત બને છે, અને તેઓના કાર્યના માર્ગ અને સંકુચિતતા જો તમે તેઓને ઠપકો આપવાની તેમની ઉગ્ર ક્રિયા સ્પષ્ટ રીતે જણાવી છે તે કરતા વધુ સ્પષ્ટપણે જોશો.

જો તમે તેઓની આગળ તેઓના કાર્યનો ખોટો માર્ગ મુક્યો હોત, તેઓએ પોતાની જાતને જીદ અને અવજામાં જકડીને બાંધી હોત. પરંતુ તેઓને માયા અને વિચારણામાં વર્તન કરવા તેઓને તેમના પોતાના કાર્યનો માર્ગ વધુ ઊંડો લાગે છે, અને તેને તમારી સાથે વિરોધાભાસ કરો. પછી. તમે અનુકુળ જમીન ધરાવો છો; અને જ્યારે તમે તેઓની આત્મા માટે એકાંત જુઓ છો, તેઓ જાણે છે કે તમે દંભી નથી, પરંતુ દરેક શબ્દ તમે બોલો છો તે તમારો અર્થ છે.

(૪) ખ્રિસ્તે તેમના દુશ્મનો પ્રત્યે કેવી પ્રતિક્રિયા આપી જેમણે તેની સાથે દુષ્ટ વર્તન કર્યું?

તેમણે નિંદા સહન કરીને સામી નિંદા કરી નહિ. દુઃખો સહન કરીને ધમકી આપી નહિ, પણ અદલ ન્યાય કરનારને પોતાને સોંપી દીધા.
(૧ પિતરનો પત્ર ૨:૨૩)

ઈસુનું આખું પૃથ્વીય જીવન આ સિદ્ધાંતોનું પ્રગટીકરણ હતું. તે તેના દુશ્મનોને જીવનની રોટલી લાવવા હતું કે આપણા તારણહારે પોતાનું ઘર સ્વર્ગમાં છોડ્યું. જોકે ફજેતી અને સતાવણી તેમના પર પારણા થી કબર સુધી ઢગલો કરવામાં આવી હતી, તેઓએ તેની પાસેથી માત્ર ક્ષમાશીલ પ્રેમનો હાવભાવ આગળ બોલાવ્યો. પ્રબોધક યશાયા દ્વારા તે કહે છે “મેં મારનારની આગળ મારી પીઠ, તથા વાળ ખેંચી કાઢનારની આગળ

મારા ગાલ ધર્યા; અપમાન તથા થૂ કરતા છતાં મેં
મારું મુખ ઢાંકી દીધું નહિ.” “તેના પર જુલમ
ગુજારવામાં આવ્યો તોપણ તેણે નમ્ર થઈને પોતાનું
મો ઉઘાડ્યું નહિ; હલવાન વધ કરવા માટે લઈ
જવામાં આવે છે તેના જેવો, અને ઘેટી પોતાના
કાતરનારાની આગળ મૂંગી રહે છે, તેના જેવો તે
હતો; તેને તો પોતાનું મો ઉઘાડ્યું જ નહિ.”
યશાયા ૫૦:૬.

(૫) ઈશ્વરના બાળકો દ્વારા શું ક્રિયા એ સ્વર્ગનું
વિશેષ-ચિહ્ન છે જે જગતને પુરાવા આપે છે કે
આપણે ઈશ્વરના પરિવારના સભ્યો છીએ.

*પણ તમે તમારા વૈરીઓ પર પ્રેમ રાખો,
તેઓનું ભલું કરો, ને ક્યવાયા વગર ઉછીનું
આપો; એથી તમને ઘણું પ્રતિક્ષણ મળશે, અને
તમે સર્વોચ્ચ ઈશ્વરના દીકરાઓ થશો; કેમ કે
અનુપકારીઓ પર તથા ભૂંડાઓ પર તે માયાળુ
છે. (લૂક ૬:૩૫)*

ઈશ્વરના બાળકો તે છે જેઓ તેના સ્વભાવના
સહભાગી છે. તે પૃથ્વીય ક્રમ, જન્મ, રાષ્ટ્રીયતા,
ધાર્મિક વિશેષતા નથી, જે સાબિત કરે છે કે
આપણે ઈશ્વરના પરિવારના સભ્યો છીએ; તે પ્રેમ
છે, પ્રેમ જે આખી માનવતાને ભેટે છે. પાપીઓ
જેઓનું હૃદય એકદમ ઈશ્વરની આત્મા સાથે
નજદીક નથી તેઓ પણ દયાને પ્રતિક્રિયા આપશે;
જ્યારે તેઓ નફરત માટે નફરત આપશે, તેઓ
પ્રેમ માટે પ્રેમ પણ આપશે. પરંતુ તે માત્ર
ઈશ્વરનો આત્મા છે જે નફરત માટે પ્રેમ આપે છે.
નિર્રથક અને દુષ્ટને દયાળુ બનાવવા, ફરીથી કંઈ
માટે આશા રાખ્યા વગર સારું કરવું, તે સ્વર્ગના
રાજવીનું વિશેષ-ચિહ્ન છે, ચોક્કસ નિશાની જેના
દ્વારા સૌથી ઊંચાના બાલકો તેમની ઉચ્ચ મિલકત
વ્યક્ત કરશે.

(૬) જ્યાં દ્વેષ, સ્વાર્થ, અને અભિમાન
અસ્તિત્વમાં છે અને ખ્રિસ્ત સાથે પ્રેમની

ભાવનામાં એક થવાની આપણી ક્ષમતાને
અટકાવે છે તેવું શું હાજર છે?

**કેમ કે જ્યાં અદેખાઈ તથા સ્વાર્થ છે, ત્યાં
ધાંધળ તથા દરેક દુષ્કર્મ છે. (યાકૂબનો પત્ર
૩:૧૬)**

સ્વાર્થ અને અભિમાન શુદ્ધ પ્રેમને અટકાવે છે જે
આપણને ઇસુ ખ્રિસ્ત સાથે આત્મામાં એક કરે છે.
જો આ પ્રેમનું ખરે ખર વાવેતર કરવામાં આવે,
મર્યાદિત મર્યાદિત સાથે મિશ્રણ થશે, અને બધા
અનંતમાં કેન્દ્રિત થશે. માનવતા માનવતા સાથે
એક થશે, અને બધા અનંત પ્રેમના હૃદય સાથે
બંધાયેલા હશે. પવિત્ર પ્રેમ એક બીજા માટે પવિત્ર
છે. આ મહાન કાર્યમાં ખ્રિસ્તી પ્રેમ એક બીજા
માટે—ખુબ ઉંચો, વધુ શાશ્વત, વધુ નમ્ર, વધુ
નિઃસ્વાર્થી, કરતા જોવામાં આવ્યો છે—ખ્રિસ્તી
માયા, ખ્રિસ્તી પરોપકાર અને નમ્રતા સાચવે છે,
અને ઈશ્વરના આલિંગનમાં માનવ ભાઈચારાને,
પ્રતિષ્ઠા સાથે ઈશ્વરે જે માણસના અધિકારોની
નિયુક્તિ કરી છે તેને સ્વીકારતા લપેટે છે. આ
પ્રતિષ્ઠાને ઈશ્વરના સન્માન અને મહિમા માટે
ખ્રિસ્તીઓએ હંમેશા કેળવવી જ જોઈએ.

**(૭) ખ્રિસ્તે સરળ, વાસ્તવિક શરતોમાં
બીજાઓને પ્રેમ કેવી રીતે કરવો તે સારાંશ કેવી
રીતે આપ્યો?**

**માટે જે જે તમે યાહો છો કે બીજા માણસ
તમને કરે, તે તે તમે પણ તેઓને કરો. કેમ કે
નિયમશાસ્ત્ર તથા પ્રબોધક [ની વાતોનો સાર]
એ જ છે. (માથ્થી ૭:૧૨)**

“માટે જે જે તમે યાહો છો કે માણસો તમને કરે,
તે તે તમે પણ તેઓને કરો.” ધન્ય પરિણામો
આવા માર્ગના ફળ તરીકે દેખાશે. “જે માપથી તમે
માપી આપો છો, તે માપથી તમને પણ માપી
અપાશે.” અહિયાં મજબૂત હેતુઓ છે જે આપણને
એક બીજા પર શુદ્ધ હૃદયથી, ઉત્સાહથી પ્રેમ

કરવા ફરજ પાડે છે. ખ્રિસ્ત આપણું ઉદાહરણ છે. તે સારું કરવા વિષે ચાલ્યો ગયો. તે બીજાને આશીર્વાદિત કરવા જીવ્યો. પ્રેમ સુશોભિત થયો અને તેની બધી ક્રિયાઓને ઉદાત્ત બનાવી છે. પોતાને આપણે જે ઈચ્છીએ છીએ કે બીજાઓ આપણને કરે તે કરવા આપણને આદેશ નથી; બીજાઓ આપણા માટે જે કરવા આપણે ઈચ્છા રાખીએ છીએ આપણે તે બીજાઓને સમાન સંજોગો હેઠળ કરવા છીએ. જે માપ આપણે માપીએ છીએ તે માપ હંમેશા આપણને પણ ફરીવાર છે.

શુદ્ધ પ્રેમ તેની કામગીરીમાં સરળ છે, અને તે ક્રિયાના કોઈ પણ અન્ય સિદ્ધાંતોથી અલગ છે. પ્રભાવનો પ્રેમ અને બીજાઓના માન માટેની ઈચ્છા સુવ્યવસ્થિત જીવન અને વારંવાર નિર્દોષ વાતચીત ઉત્પન્ન કરશે. આત્મ-સન્માન દુષ્ટનો દેખાવ ટાળવા આપણને દોરશે. સ્વાર્થી હૃદય ઉદાર ક્રિયાઓ ભજવશે, વર્તમાન સત્યને સ્વીકારો, અને નમ્રતા અને સ્નેહ બાહ્ય રીતમાં વ્યક્ત કરો, હજુ પણ હેતુઓ ભ્રામક અને અશુદ્ધ હોઈ શકે છે; ક્રિયાઓ જે આવા હૃદયમાંથી વહે છે કદાચ જીવનની સુગંધ અને સાચી પવિત્રતાના ફળનો નિરાધાર હોઈ શકે છે, શુદ્ધ પ્રેમના સિદ્ધાંતોના નિરાધાર હોવાથી. પ્રેમ પ્રિય અને શિષ્ટ હોવો જોઈએ, માટે તેનો પ્રભાવ ઈશ્વરીય છે.

(૮) પ્રાપ્તકર્તા તરીકે અને દયાની ભેટના સારા કારભારી થવા, માત્ર આપણા દુશ્મન માટે જ નહિ પરંતુ સઘળા ઈશ્વરના બાળકો માટે આપણું કમીશન શું છે?

દરેકને જે કૃપાદાન મળ્યું તે એકબીજાની સેવા કરવામાં ઈશ્વરની અનેક પ્રકારની કૃપાના સારા કારભારીઓ તરીકે વાપરવું. (૧ પિતરનો પત્ર ૪:૧૦)

જેમ છોડવણીની યોજના શરૂ થાય છે અને ભેટ સાથે સમાપ્ત થાય છે, તેથી તે આગળ ઘપાવવામાં આવે છે. બલિદાનનો સમાન આત્મા જેણે આપણા માટે તારણ ખરીદ્યું તે સઘળા જેઓ

સ્વર્ગની ભેટના સહભાગી થનાર છે તેઓના હૃદયમાં વસશે. પ્રેરિત પિતર કહે છે: “દરેકને જે કૃપાદાન મળ્યું તે એકબીજાની સેવા કરવામાં ઈશ્વરની અનેક પ્રકારની કૃપાના સારા કારભારીઓ તરીકે વાપરવું.” ઈસુએ તેમના શિષ્યોને કહ્યું જેમ તેણે તેઓને આગળ મોકલ્યા: “તમે મફત પામ્યા, મફત આપો.” તેનામાં જે ખ્રિસ્તની સાથે સંપૂર્ણ સહાનુભુતીમાં છે ત્યાં કોઈ સ્વાર્થી કે વિશિષ્ટ કંઈ હોઈ શકે નહિ. તે જે જીવતું પાણી પીએ છે તે તે શોધશે તે છે “તેનામાં જીવતા પાણીનો ઝરો અનંતજીવન સુધી ઝર્યા કરશે.” તેનામાં ખ્રિસ્તનો આત્મા એ સુખાકારી રણમાં ઝરણા સમાન છે, સઘળું તાજું કરવા વહે છે, અને જેઓ નાશ પામવા તૈયાર છે, તેઓને જીવનનું પાણી પીવા આતુર બનાવે છે.

ખ્રિસ્તના વધસ્તંભનો સિદ્ધાંત સઘળા જેઓ પોતાને નકાર કરવાની અસાધારણ જવાબદારી હેઠળ, બીજાઓને પ્રકાશ પ્રદાન કરવા, અને પોતાનું આપવા મતલબ અજવાળું પ્રસારવા વિશ્વાસ કરે છે તેઓને લાવે છે. જો તેઓ સ્વર્ગ સાથે જોડાણમાં છે તેઓ દૂતો સાથે સુમેળમાં કાર્યમાં રોકાયેલા હશે.

(૯) પ્રેમના ઈશ્વરની ૫ લાક્ષણીકતાઓ શું છે અને તેથી તેના બાળકોની?

છેવટે તમે સર્વ એક મનનાં, બીજાના સુખદુઃખમાં ભાગ લેનારાં, ભાઈઓ પર પ્રેમ રાખનારાં, કરુણાળુ તથા નમ્ર થાઓ.
(૧પિતરનો પત્ર ૩:૮)

ઈશ્વરના વચનો તેમના સઘળા બાળકો પર આનંદ માણે છે: “તમે સર્વ એક મનનાં, બીજાના સુખદુઃખમાં ભાગ લેનારાં, ભાઈઓ પર પ્રીતિ રાખનારાં, કરુણાળુ તથા નમ્ર થાઓ.” ૧ પિતર ૩:૮. હવે ધીરજમાં જ્યાં સુધી મહત્તા ઉમેરવામાં ન આવે માણસ તે ભાઈચારાની દયા બતાવશે નહિ. આપણા જગતના તેમના મિશનમાં, ખ્રિસ્તે

માણસને ઈશ્વરના આત્માની કૃપા દેખાડી છે, જ્યારે સ્વીકારાયો, માણસને સંપૂર્ણ ફેશન અને ઘાટ, બાહ્યરૂપે તેમજ આંતરિક રૂપે, તેના અભિમાનને ઓછું કરવા દ્વારા અને તેને પોતાને ખુબ માન ન પામવા દોરીને પરંતુ તેના ભાઈને ઈશ્વરની નજરમાં મુલ્યવાન તરીકે માન આપવું કેમ કે તેની આત્મા માટે ખ્રિસ્તે અનંત મુલ્ય ચુકવ્યું છે. જ્યારે માણસને ઈશ્વરની મિલકત તરીકે મુલ્યવાન ગણવામાં આવે છે ત્યારે આપણે દયાહુ, સુખી હોઈશું, અને તેની તરફ ધનિષ્ઠ નહિ.

ઇસુ ખ્રિસ્તનો ધર્મ સાચી સ્વર્ગીય સભ્યતાની વ્યવસ્થા છે અને લાગણી, દેશનિકાલની દયાની રોજીંદી માયાના વ્યવહારિક પ્રદર્શન તરફ દોરી જાય છે. તે જે મહત્તા ધરાવે છે તેઓ, સીડી પર એક પગલું ઉપર લેતા આ કૃપા પણ ઉમેરશે.

જેટલો ઉંચો તે સીડી પર ચઢે છે, તેના જીવનમાં તેટલી વધુ ઈશ્વરની કૃપા, તેની ભાવનાઓ, તેના સિદ્ધાંતો પ્રગટ થાય છે. ઈશ્વર સાથે તેની સ્વીકૃતિની શરતો હંમેશા શીખતો રહે છે, અને સ્વર્ગમાં વારસો પામવા માત્ર એક માર્ગ છે તે ચરિત્રમાં ઇસુ સમાન બનવું છે. દયાની સંપૂર્ણ યોજના તે ગુસ્સામાં જે કઠોર છે તેને નરમ કરવું છે, અને દેશનિકાલમાં જે કંઈ ઉગ્ર છે તેને શુદ્ધ કરવું છે. અનંત બદલાવ જાતે જ બાહ્ય ક્રિયામાં પ્રગટ કરે છે. ઈશ્વરની આત્માની કૃપા ચરિત્રના રૂપાંતરમાં છુપાયેલ શક્તિ સાથે કામ કરે છે.

ખ્રિસ્તનો ધર્મ ક્યારેય ખાટું, બરછટ, અને અસંસ્કારી ક્રિયા પ્રગટ કરશે નહીં. શિષ્ટાચાર એ બાઈબલનો સદ્ગુણ છે. ભાઈચારાની દયાની કૃપાનો આ સદ્ગુણ ખ્રિસ્તના જીવનની લાક્ષણિકતા છે. પૃથ્વી પર આવું શિષ્ટાચાર પ્રદર્શન ક્યારેય ન હતું જેમ ખ્રિસ્તે પ્રગટ કર્યું, અને આપણે તેના મૂલ્યનો વધુ અંદાજો લગાવી શકતા નથી.

(૧૦) કોને આપણે આપણા પછી વધારે આદર દેખાડવો જોઈએ અને કોની અભિરુચિ માટે આપણે જોવું જોઈએ?

પક્ષાપક્ષીથી કે મિથ્યાભિમાનથી કંઈ ન કરો,
દરેકે નમ્ર ભાવથી પોતાના કરતાં બીજાઓને
ઉત્તમ ગણવા. તમે દરેક પોતાના હિત પર જ
નહિ, પણ બીજાઓના હિત પર પણ લક્ષ
રાખો. (ફિલિપીઓને પત્ર ૨:૩-૪)

જો સ્વર્ગની મહિમા માણસને પોતાનો પ્રેમ
દેખાડવા ઘણું બધું કરી શકતી હોય, અંધકાર
અને દુઃખના ખાડામાંથી એક બીજાને મદદ કરવા
માણસો તૈયાર થવા ન જોઈએ! ખ્રિસ્ત કહે છે,
“એક બીજાને પ્રેમ કરો, જેમ મેં તમને પ્રેમ કર્યો;”
વધારે પ્રેમ સાથે નહિ; માટે “પોતાના મિત્રોને
સારું જીવ આપવો, તે કરતા મોટો પ્રેમ કોઈનો
નથી.” આપણો પ્રેમ વારંવાર સ્વાર્થી હોય છે,
માટે આપણે સૂચવેલ મર્યાદા પ્રતિ માર્યાદિત
કરીએ છીએ. જ્યારે આપણે ખ્રિસ્ત સાથે
નજીકના સંઘ અને સંગતિમાં આવીએ છીએ,
આપણો પ્રેમ અને સહાનુભુતિ અને આપણું
પરોપકારી કાર્ય નીચે ઊંડાણમાં પહોંચશે અને
ઉપયોગ સાથે વિસ્તૃત અને મજબૂત કરાશે.

ખ્રિસ્તના અનુયાયીઓનો પ્રેમ અને રૂચી જગત
જેટલું વિશાળ છે તેટલા વિશાળ હોવા જોઈએ.
જેઓ માત્ર “હું અને મારું” માટે જ જીવે છે તેઓ
સ્વર્ગના નિષ્ફળ હશે. તમારા માટે ઓછા
સંવેદનશીલ બનવા માટે અને બીજાઓના
પરીક્ષણો અને શોક માટે વધુ સંવેદનશીલ બનવા,
ઈશ્વર તમને પ્રેમ કેળવવા પરિવાર સમાન બોલાવે
છે. આ સ્વાર્થી આત્મા જે તમારા આખા જીવનને
વળગ્યો છે તે યાજક અને લેવીઓ જેઓ બીજી
બાજુ કમનસીબ દ્વારા પસાર થયા તેઓ દ્વારા
યોગ્ય રીતે રજુ થયો હતો. તેઓએ જોયું કે તેને
મદદની જરૂર હતી, પરંતુ હેતુપૂર્વક તેને ટાળ્યો
હતો.

(૧૧) ઈશ્વરે એક પ્રમાણમાં આપણા સઘળા પર
અથવા બીજાઓના આશિષ માટે અન્ય પર શું
આપ્યું છે?

એકને તેણે પાંચ તાલંત, ને બીજાને બે, ને ત્રીજાને એક, એમ દરેકને પોતપોતાની શક્તિ પ્રમાણે આપ્યું. અને તે પરદેશ ગયો. (માથ્થી ૨૫:૧૫)

સત્યના બચત જ્ઞાન પાસે લાવવા માટે ઘણા આત્માઓ છે. ઉડાઉ દીકરો તેના પિતાના ઘરથી ઘણો દુર છે, ભૂખ સાથે નાશ પામનાર. તે આપણી કરુણાનો વિષય હોવો જોઈએ. શું તમે પૂછો છો: “જેઓ પોતાના પાપમાં નાશ પામે છે તેઓને ઈશ્વર કેવી રીતે ધ્યાનમાં લે છે?” હું તમને કલવરી તરફ નિર્દેશ કરું છું. ઈશ્વરે “તેનો એકાકી-જનિત દીકરો આપ્યો, કે જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ ન થાય, પરંતુ અનંત જીવન પામે.” યોહાન ૩:૧૬. તારણહારના અનુપમ પ્રેમ વિષે વિચારો. જ્યારે આપણે પાપી હતા, ખ્રિસ્ત અનંત મરણ માંથી બચાવવા આપણા માટે મરણ પામ્યો.

મહાન પ્રેમ માટેના પ્રત્યાગમનમાં જેથી ખ્રિસ્તે તમને પ્રેમ કર્યો, તમારું આભારી અર્પણ તેના પ્રતિ લાવવા તમે છો. તમારી જાતનું આભારી અર્પણ બનાવવા તમે છો. તમારો સમય, તમારી પ્રતિભા, તમારો અર્થ—સઘળું જગતને પ્રેમની ભરતીમાં ખોવાયેલાની શોધમાં વહેવા છે. ઈસુએ તમારા માટે તેનો પ્રેમ સ્વીકારવો અને તેની સાથે ખુશ સહકારમાં તેના સુગંધિત પ્રભાવ હેઠળ કાર્ય કરવું તે શક્ય બનાવ્યું છે. તમારી સંપત્તિ નિઃસ્વાર્થ સેવામાં ઉપયોગ કરવા તેને તમારી આવશ્યકતા છે, કે આત્માના તારણની તેની યોજના સામર્થ સાથે આગળ ધપાવવામાં આવે. તમારી અવિભાજિત શક્તિઓ તેના કાર્યને આપવા માટે તે તમારી અપેક્ષા રાખે છે.

(૧૨) ખ્રિસ્ત પ્રત્યેના તેમના પ્રેમ અને બીજાઓને પ્રેમ કરવા અને આશીર્વાદ આપવા તેમની પ્રતિભા અને સાધનનો ઉપયોગ કર્યો છે તેઓ ક્યાં અદ્ભુત શબ્દો સાંભળશે?

તેના પ્રભુએ તેને કહ્યું, શાબ્દાશ, સારા તથા વિશ્વાસુ યાકર, તું થોડામાં વિશ્વાસુ માલૂમ પડ્યો છે. હું તને ઘણા પર ઠરાવીશ, તું તારા પ્રભુના આનંદમાં પેસ.' (માથ્થી ૨૫:૨૩)

ઈશ્વરે આપણને સોંપેલી પ્રતિભાઓનો આપણે ઉપયોગ કર્યો છે તેની તેઓ તપાસ કરશે. ઈશ્વર સાથે મળીને મજૂર તરીકે સઘળી આત્માઓની ઈચ્છિત સેવાને સુરક્ષિત રાખવા માટે તેણે તેના પોતાના રક્ત અને પોતાના સ્વ-નકાર અને બલિદાન અને વેદનાનું વેતન ચુકવ્યું છે. જો માત્ર સોંપાયેલ પ્રતિભામાં ભેટો નિયુક્ત કરવા સઘળાને તેમની ઈશ્વર પ્રત્યેની જવાબદારી સમજદારીપૂર્વક લાગી, ઈશ્વરને ઇસુ ખ્રિસ્ત દ્વારા શું આવક લાવવામાં આવશે! એક પ્રતિભા ઉપયોગ દ્વારા વધશે. માનવામાં આવતી સૌથી નીચી ભેટ, નમ્ર સેવા, મન સુધી પહોંચી શકે છે, અને પ્રભાવિત હૃદય કે જેઓ મોટી પ્રતિભામાં ધરાવે છે તેઓ સ્પર્શી શકશે નહીં.

હવે આપણો કામ કરવાનો સૌથી અનુકુળ સમય છે. વ્યક્તિગત મુલાકાત મહાન મૂલ્યની છે. ઇસુ ખ્રિસ્ત માટેના પ્રેમમાં અને માનવીય આત્મા માટેના પ્રેમમાં સત્ય દરેક પરિવાર સુધી પહોંચાડવાનું છે, દરેક અગ્નિશામકો દ્વારા વાત કરવામાં આવી કે તમારા માટે પ્રવેશ શોધવો તે શક્ય છે ધ્યાનમાં રાખો કે પવિત્ર આત્મા કાર્યકર છે. ઈશ્વર માટે કામ કરનાર માનવીય પ્રતિનિધિ એકલો નથી.

ખંતમાં, માયામાં, કરુણામાં, પ્રાથનામાં અને પ્રેમમાં શ્રમ ઉપદેશો કરતા વધુ કરશે. પ્રભુ ઇસુ, પાપના શ્રાપ માંથી જગતને બચવવા માટે તેનું જીવન આપવામાં, આપણી આંખોએ હજુ સાક્ષી આપી છે તે કરતા વિશેષ હેતુ રાખ્યો છે. પવિત્ર આત્મા નહેરોની રાહ જોઈ રહ્યા છે કે કોના દ્વારા કાર્ય કરવું. શેતાન હંમેશા વિજય મેળવશે નહિ. જેમ પાત્રો પ્રાપ્ત કરવા માટે તૈયાર થતાની સાથે જ ઈશ્વરનો આત્મા મંડળી પર રેડવામાં આવશે.

મને હવે ખ્યાલ આવી ગયો છે કે જેને અવિરત પ્રયત્નો અને દયાથી વર્તવાની જરૂર છે તેઓ જ તેના માટે ઓછામાં ઓછા લાયક છે. હું ખ્રિસ્તને તેમના સહાનુભૂતિપૂર્ણ, દયાળુ, હાર્દિક પ્રેમ જે આ વ્યક્તિઓ અને જેઓની સાથે હું સંપર્કમાં આવું છું તેઓને હું તે પ્રતિબિંબિત કરું છું

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું ઈશ્વરના આત્માને મારામાં રહેવા માટે પ્રાર્થના કરું છું કે જ્યારે તેની ખાતર હું સતાવાઉં છું ત્યારે હું દ્વેષ માટે પ્રેમ અને દુષ્ટ માટે સારું પાછું આપી શકું. હું ક્ષમાની સમાન આત્મા માટે પ્રાર્થના કરું છું જે ખ્રિસ્તએ વધસ્તંભ પર દર્શાવી હતી.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું જોઉં છું તારણની યોજના કેવી રીતે શરૂ થાય છે અને ભેટ સાથે સમાપ્ત થાય છે અને મને તે બીજાના તારણ માટે આગળ ધપાવવાનો લહાવો છે. હું ઈશ્વરના આત્મા માટે પ્રાર્થના કરું છું કે તે મને આ વિશેષાધિકારનો વિશ્વાસુ કારભારી બનવાની શક્તિ આપે અને બીજાઓના આશીર્વાદ માટે તેમણે મને આપેલી પ્રતિભા અને સંસાધનોનો ઉપયોગ કરી શકું.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

પિતાના હોઠેથી તે ધન્ય શબ્દો સાંભળવાની મારા હૃદયની ઇચ્છા છે, “શાબ્દાશ સારા તથા વિશ્વાસુ ચાકર, પ્રભુના આનંદમાં પેશ.” અને તેમની પ્રશંસા પાછી આપવા માટે હું રાજીબુશીથી મારો તાજ તેમના ચરણોમાં મુકીશ!

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

પાઠ ૧૯ પ્રેમની અસર

(૧) “પ્રકાશમાં રહેવું” એનો અર્થ શું છે, અને આપણે તે આપણા જીવનમાં લાગુ કરીએ તો શું પરિણામ છે?

જે કોઈ પોતાના ભાઈ પર પ્રેમ રાખે છે, તે પ્રકાશમાં રહે છે, અને તેનામાં ઠોકર ખાવાનું કારણ નથી. (૧ યોહાનનો પત્ર ૨:૧૦)

તે પ્રકાશમાં છે. ઈશ્વર સતત પ્રકાશથી ઘેરાયેલા છે જે તેમની પાસેથી ફેલાય છે. ખ્રિસ્તીઓ જે શ્રેષ્ઠ કરી શકે છે તે ઈશ્વરમાંથી નીકળતા પ્રકાશના કિરણોમાં ચાલવું તે છે. જેમ મુસાફર અંધારા અને અજાણ્યા રસ્તાની સાથે માર્ગદર્શિકાના પ્રકાશને અનુસરે છે, તેમ ઈશ્વરનું બાળક જીવનના માર્ગ સાથે ઈશ્વરના પ્રકાશને અનુસરશે (૨ કરંથી. ૪:૬; એફે. ૫:૮).

જો આપણે પ્રકાશમાં ચાલીએ છીએ આપણે ઈશ્વરની સાથે ચાલીએ છીએ, જેની પાસેથી પ્રકાશ ચમકે છે, અને તેની સાથે જ નહીં પરંતુ ઈશ્વરની સાથે ચાલતા બીજા સઘળા લોકો સાથે પણ સંગતી છે. સમાન ઈશ્વરની સેવા કરવી, સમાન સત્ય પર વિશ્વાસ કરવો, જીવનના માર્ગોમાં સમાન સૂચનોઓ અનુસરતા, આપણે એકતામાં ચાલવામાં નિષ્ફળ જઈ શકતા નથી. આપણે જીવનના પ્રકાશિત માર્ગોથી દુર રહી રહ્યા

નથી તે ખાતરી આપવા, આપણા અને આપણા ભાઈઓ વચ્ચેની બીમારીની સહેજ નિશાની આપણને આપણા પોતાના આચરણની સમીક્ષા કરાવવી જોઈએ,

ઈશ્વર પ્રેમ છે (આધ્યા. ૪:૮), ઈશ્વર પ્રકાશ છે (આધ્યા. ૧:૫), જે નફરત પેદા કરી શકે તેવા સંજોગો હોવા છતાં પોતાના ભાઈને પ્રેમ કરતો રહે છે, ઈશ્વર સાથે જીવન જીવતો હોવો જ જોઈએ, અને તેથી તેના પ્રકાશમાં રહે છે.

તે જે નફરત કરે છે. આવા માણસો પ્રેમાળ વ્યક્તિ પ્રતિ સંપૂર્ણ વિરોધાભાસ છે (વ. ૧૦). ઈશ્વરના જીવન-આપનાર પ્રકાશમાં રહેવાને અથવા વસવાને બદલે, તે આત્મિક અંધકારમાં રહે છે.

(૨) જો આપણે બીજાઓને ઉત્સાહથી તેઓ આપણને કેવી રીતે વર્તે છે તે અનુલક્ષીને પ્રેમ કરીએ છીએ, તેઓની સાથેના આપણા સંબંધમાં આ શું પરિપૂર્ણ કરશે?

વિશેષે કરીને તમે એકબીજા પર આગ્રહથી પ્રેમ કરો; કેમ કે પ્રેમ પાપના પુંજને ઢાંકે છે. (૧ પિતરનો પત્ર ૪:૮)

પ્રેમ કે જે લાંબા સમય સુધી સહન કરે છે અને માયાળુ છે તે અવિવેકને અપરાધનીય ગુનામાં વધારશે નહીં, ન કે તે બીજાઓના ગેરવર્તનોની પુંજ બનાવશે. બાઈબલ સ્પષ્ટ રીતે શીખવે છે કે ભૂલ કરનારને સહનશીલતા અને વિચારણા સાથે વર્તવું જોઈએ. જો યોગ્ય રસ્તો અનુસરવામાં આવે તો, દેખીતી રીતે હઠીલું હૃદય ખ્રિસ્તને જીતી શકાય છે. ઈસુનો પ્રેમ ઘણા બધા પાપોને આવરી લે છે. જ્યાં સુધી તે સકારાત્મક આવશ્યકતા ન હોય ત્યાં સુધી તેની કૃપા બીજાની ભૂલોને છતી કરવા દોરી જતી નથી.

(૩) જ્યારે આપણે ઈશ્વરને આપણા ખરા હૃદયથી, જીવથી, મનથી અને સામર્થ્યથી ખરેખર પ્રેમ કરીએ છીએ, આપણે કેવી રીતે આપણા પાડોશી સાથે વર્તન કરીશું?

અને બીજી એ છે કે જેમ તું પોતાના પર પ્રેમ કરે છે તેમ તારા પડોશી પર પ્રેમ કર તેઓ કરતાં બીજી કોઈ મોટી આજ્ઞા નથી.” (માર્ક ૧૨:૩૧)

ધારવું કે માણસને તેના ભાઈ પ્રત્યે ખ્રિસ્ત જેવો પ્રેમ હોયા વગર, અનંત જીવન માટે વિશ્વાસ હોઈ શકે છે, તે મહાન અને ઘણી જીવલેણ છેતરપીંડી છે. તે જે ઈશ્વરને અને તેના પાડોશીને પ્રેમ કરે છે તે પ્રકાશ અને પ્રેમથી ભરેલો છે. ઈશ્વર તેનામાં છે અને તેની આસપાસ સર્વ છે. ખ્રિસ્તીઓ તેઓની આસપાસ જેઓ છે તેમને મુલ્યવાન આત્મા સમાન પ્રેમ કરે છે કે જેના માટે ખ્રિસ્ત મરણ પામ્યા.

પ્રેમરહિત ખ્રિસ્તી જેવી કોઈ વસ્તુ નથી; કેમ કે “ઈશ્વર પ્રેમ છે,” અને “આ દ્વારા આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે તેને ઓળખીએ છીએ, જો આપણે તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ. તે જે કહે છે, હું તેને જાણું છું, અને તેની આજ્ઞાઓ પાળતો નથી, તે જુઠ્ઠો છે, અને તેનામાં સત્ય નથી.”..... “આ મારી આજ્ઞા છે, કે તમે એક બીજા પર પ્રેમ રાખો, જેમ મેં તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો.” આ કૃણ છે જે ઈશ્વરને પાછુ આપવા માટે છે.

(૪) ઈશ્વરની સ્વતંત્રતા અને પ્રેમના નિયમની સુંદરતા જોયા પછી, ખ્રિસ્તીઓ શું કરવા છે જે ચરિત્રનો આશીર્વાદ અને સામર્થ્ય લાવશે?

પણ જે છૂટાપણાના સંપૂર્ણ નિયમમાં નિહાળીને જુએ છે, અને તેમાં રહે છે, જે સાંભળીને ભૂલી જનાર નહિ, પણ કામ કરનાર થાય છે, તે જ માણસ પોતાના વ્યવહારમાં ધન્ય થશે. (યાકૂબનો પત્ર ૧:૨૫)

જો કોઈ માણસ તેના હાથોનો ઉપયોગ ન કરે, તે અશક્ત અને સ્નાયુબદ્ધ શક્તિમાં ઉણપ બની જાય છે. જ્યાં સુધી તેની આત્મિક શક્તિનો ઉપયોગ ન કરે, તે ચરિત્રની શક્તિ પ્રાપ્ત કરતો નથી, ન કે નૈતિક ઉત્સાહ. પ્રેમ એ ખુબ મુલ્યવાન છોડ છે અને જો તે

ખીલે છે તેનું વાવેતર કરવું જ જોઈએ. પ્રેમના મુલ્યવાન છોડનું કોમળતાથી જતન (નિષ્ણાંત) થવું જોઈએ, અને તે પુરા ચરિત્રને હાવભાવ આપતા, મજબુત અને ઉત્સાહી અને ફળ-આપવામાં ફળદ્રુપત બનશે. ખ્રિસ્ત સમાન સ્વભાવ તે સ્વાર્થી, નિર્દય નથી અને જેઓ શેતાનની સતાવણી સાથે સંઘર્ષ કરનાર છે તેઓની આત્માઓને નુકશાન નહિ પહોંચાડે.

સતાવાયેલાની લાગણીઓમાં તે પ્રવેશશે કે પરીક્ષણો અને સતાવો ખુબ વ્યવસ્થિત કરવામાં આવશે જેમ સોનાને બહાર લાવવા અને સેળભેળ વપરાય છે.

આ પ્રણાલી છે જે ઈશ્વર સઘળાને નીમે છે. આ, ખ્રિસ્તની શાળામાં, સઘળા તેમના ધીરજ, નમ્ર, ઉદાર, ઉમદા બનવા માટેના પાઠો દરરોજ શીખશે, બંને શિક્ષક અને વિદ્યાર્થીઓ. તમે સઘળાએ પ્રાર્થનામાં જીવતા વિશ્વાસ સાથે ભળીને ખુબ નિષ્ઠાપૂર્વક ઈશ્વરને શોધવાના છે, અને ઈશ્વરનો ઢળાયેલો હાથ તમારા ચરિત્રમાં તેની પોતાની પ્રતિમા બહાર લાવશે. પરીક્ષણો આવશે, પરંતુ જીતશે નહીં. પરંતુ દયા દ્વારા ઈસુના કઠણ અને અવાજ માટે હૃદય ખોલવામાં મળેલી, ખ્રિસ્તી ચરિત્ર અને અનુભવ વધુને વધુ સુંદર અને સ્વર્ગીય વધી રહ્યા છે.

ચાલો આપણે ધ્યાનમાં રાખીએ કે આપણે આત્માઓ સાથે વ્યવહાર કરીએ છીએ જે ખ્રિસ્તે પોતાને અનંત કિંમતે ખરીદ્યો છે. ઓ ભૂલ કરનારને કહો, ઈશ્વર તમને પ્રેમ કરે છે, ઈશ્વર તમારા માટે મરણ પામ્યા. તેઓના પર રડો, તેમની સાથે પ્રાર્થના કરો. તેમની પર આંસુ વહેવડાવો, પરંતુ તેમની સાથે ગુસ્સે ન થાઓ. તેઓ ખ્રિસ્તનો ખરીદેલ કબજો છે. સઘળાને એક ચરિત્ર શોધવા દો જે તેની સર્વ ક્રિયાઓમાં પ્રેમ વ્યક્ત કરશે. “પણ આ નાનાઓ જેઓ મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેઓમાંના એકને જે કોઈ ઠોકર ખવડાવશે તે કરતાં તેની કોટે ઘંટીનું પડ બંધાય, ને તે સમુદ્રના ઊંડાણમાં ડુબાડાય એ તેને માટે સારું છે.”

ખ્રિસ્તે તેમના ચરિત્રમાં પ્રગટ કરેલા પ્રેમથી દિવસે ને દિવસે વંચિત રહેવા કરતા ન જીવવું વધુ સારું હતું, અને તેમના બાળકો પર આદેશ આપ્યો છે. ખ્રિસ્તે કહ્યું, “એકબીજાને પ્રેમ કરો જેમ મેં તમને પ્રેમ કર્યો છે.” આપણે સખત, નિર્દય, અસહ્ય જગતમાં રહીએ છીએ. શેતાન અને તેના સંધીયતા આત્માઓને લલચાવવા માટે દરેક કળા ચલાવી રહ્યા છે જેના માટે ખ્રિસ્તે તેમનું મુલ્યવાન જીવન આપ્યું છે. પ્રત્યેક જેઓ નિખાલસતા અને સત્યમાં ઈશ્વરને પ્રેમ કરે છે, તેઓ આત્માને પ્રેમ કરે છે જેના માટે ખ્રિસ્ત મરણ પામ્યા.

(૫) જ્યારે ખ્રિસ્ત સમાન પ્રેમ સાથે, આપણે બીજાઓને દયાની ભેટ આપીએ છીએ, પરિણામ શું છે?

આપો ને તમને અપાશે; સારું માપ દાબેલું ને હલાવેલું તથા ઊભરાતું તમારા ખોળામાં તેઓ [ઠાલવી] દેશે. કેમ કે જે માપથી તમે માપી આપો છો, તેથી તમને પાછું માપી આપવામાં આવશે.” (લૂક ૬:૩૮)

આપણે ઈનામ વિશે નહિ, પરંતુ સેવા માટે વિચારવા છીએ, તોપણ આ આત્મામાં દેખાડેલ દયા તેના વળતરમાં નિષ્ફળ જશે નહીં. “ગુપ્તમાં જોનાર તમારો પિતા તમને તેનો બદલો જાહેરમાં આપશે.” જ્યારે તે સાચું છે કે ઈશ્વર જાતે જ મહાન ભેટ છે, આત્મા તેને પ્રાપ્ત કરે છે અને આનંદ કરે છે માત્ર જેમ તે તેને ચરિત્રમાં આત્મસાત બને છે. માત્ર સમાન સમાનની કદર કરી શકે છે. તે જેમ આપણે આપણી જાતને ઈશ્વરને માનવતાની સેવા માટે આપીએ છીએ જે તે તેની જાતને આપણને આપે છે તેમ છે.

ઈશ્વરના આશીર્વાદનો પ્રવાહ બીજાઓ પ્રતિ વહેવડાવા માટે કોઈ પણ તેના પોતાનામાં સમૃદ્ધ ઈનામ મેળવ્યા

વગર, તેના પોતાના હૃદય અને જીવનમાં જગ્યા આપી શકતો નથી. ટેકરીઓ અને મેદાનો જે પર્વતોના ઝરણાને સમુદ્ર સુધી પહોંચવા માટે નહેરને સજ્જ કરે છે ત્યાં કોઈ નુકસાન થતું નથી. તે જે તેઓ આપે છે તે સો ગણું ચુકવવામાં આવે છે. માટે ઝરણું જે તેના માર્ગમાં ગાયન કરતું જાય છે તેની હરિયાળી અને ફળદાયીની ભેટ પાછળ છોડતું જાય છે. તેના કિનારાનું ઘાસ તે તાજી લીલોતરી છે, ઝાડો સમૃદ્ધ હરિયાળા છે, ફૂલો વિપુલ પ્રમાણમાં છે.

જ્યારે પૃથ્વી ઉનાળાની ચળકતી ગરમી હેઠળ ઉજ્જડ અને ભૂરી રહે છે, હરિયાળીની રેખા નદીના માર્ગને ચિહ્નિત કરે છે; અને મેદાન જેણે સમુદ્રમાં પર્વતોનો ખજાનો સહન કરવા તેની છાતી ખોલી છે તેણે તાજગી અને સુંદરતા પહેરી છે, વળતરનો સાક્ષી જે ઈશ્વરની કૃપા તે સઘળાને આપે છે જેઓ જગતમાં પોતાને તેના પ્રવાહ માટે એક નહેર તરીકે આપે છે.

(૬) છોડવણીની ભેટના ધન્ય પ્રાપ્તકર્તાઓ તરીકે, બીજાઓ માટે તેની સાથે કરવા આપણો વિશેષાધિકાર અને ઉચ્ચ તેડું શું છે?

દરેકને જે કૃપાદાન મળ્યું તે એકબીજાની સેવા કરવામાં ઈશ્વરની અનેક પ્રકારની કૃપાના સારા કારભારીઓ તરીકે વાપરવું. (૧ પિતરનો પત્ર ૪:૧૦)

જેમ છોડવણીની યોજના શરુ થાય છે અને ભેટ સાથે સમાપ્ત થાય છે, તેથી તે આગળ ધપાવવામાં આવે છે. બલિદાનનો સમાન આત્મા જેણે આપણા માટે તારણ ખરીદ્યું તે સઘળા જેઓ સ્વર્ગની ભેટના સહભાગી થનાર છે તેઓના હૃદયમાં વસશે. પ્રેરિત પિતર કહે છે: “દરેકને જે કૃપાદાન મળ્યું તે એકબીજાની સેવા કરવામાં ઈશ્વરની અનેક પ્રકારની કૃપાના સારા કારભારીઓ તરીકે વાપરવું.” ઈસુએ તેમના શિષ્યોને કહ્યું જેમ તેણે તેઓને આગળ મોકલ્યા: “તમે મફત પામ્યા, મફત આપો.”

તેનામાં જે ખ્રિસ્તની સાથે સંપૂર્ણ
સહાનુભુતીમાં છે ત્યાં કોઈ સ્વાર્થી કે વિશિષ્ટ
કંઈ હોઈ શકે નહિ. તે જે જીવતું પાણી પીએ
છે તે તે શોધશે તે છે “તેનામાં જીવતા
પાણીનો ઝરો અનંતજીવન સુધી ઝર્યા કરશે.”
તેનામાં ખ્રિસ્તનો આત્મા એ સુખાકારી રણમાં
ઝરણા સમાન છે, સઘળું તાજું કરવા વહે છે,
અને જેઓ નાશ પામવા તૈયાર છે, તેઓને
જીવનનું પાણી પીવા આતુર બનાવે છે. તે
સમાન પ્રેમ અને આત્મ-બલિદાનની ભાવના
હતી જે ખ્રિસ્તમાં વસવાટ કરતી હતી જેણે પ્રેરિત
પાઉલને તેની ઘણી મજૂરી માટે પ્રેરિત કર્યો હતો.
“હું ઋણી છું,” તે કહે છે, “બંને ગ્રીક લોકોનો તેમ
જ બર્બરોનો પણ; બંને જ્ઞાનીઓનો તેમ જ મુખોનો
પણ.” “મારા માટે, જેઓ બધા સંતોની તુલનામાં
ઓછા છે, તે આ કૃપા આપવામાં આવી છે, કે હું
વિદેશીઓમાં ખ્રિસ્તની અખૂટ સંપત્તિની સુવાર્તા
પ્રગટ કરું.”

આપણા પ્રભુએ યોજના કરી છે કે તેમની મંડળી
પૂર્ણતા અને પર્યાપ્તતા જે આપણે તેનામાં શોધીએ
છીએ તે તેઓ જગતને પ્રતિબિંબિત કરે. આપણે
સતત ઈશ્વરની બક્ષીસ પ્રાપ્ત કરીએ છીએ, અને
સમાન આપવા દ્વારા જગને ખ્રિસ્તનો પ્રેમ અને
લાભ રજૂ કરવા આપણે છીએ. જ્યારે તારણનું કાર્ય
પૃથ્વીના દરેક ભાગમાં આગળ વધારવા સંદેશાઓ
મોકલવા, આખું સ્વર્ગ ગતિમાન છે, જીવતા ઈશ્વરની
મંડળીએ પણ ખ્રિસ્ત સાથે સહ-મજુર બનવાનું છે.
આપણે તેના રહસ્યમય શરીરના સભ્યો છીએ.
શરીરના દરેક સભ્યોને નિયંત્રિત કરનાર, તે શિર છે.
ઈસુ પોતે, તેમની અનંત દયામાં, ખુબ સુંદર આત્મિક
પરિવર્તનને અસર કરતા માનવ હૃદય પર કામ કરી
રહ્યા છે કે દૂતો આશ્ચર્ય અને આનંદથી જુએ. સમાન
નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ જે ઉપરીની લાક્ષણિકતા ધરાવે છે, તે
તેમના સાચા અનુયાયીઓના ચરિત્ર અને જીવનમાં

જોવા મળે છે. ખ્રિસ્ત અપેક્ષા રાખે છે કે જ્યારે આ જગતમાં માણસો તેમના ઈશ્વરીય સ્વભાવના સહભાગી બનશે, આમ માત્ર ઈશ્વરની પ્રશંસા માટે તેમનો મહિમા પ્રતિબિંબિત કરવો જ નહીં, પરંતુ સ્વર્ગના તેજ સાથે જગતના અંધકારને પ્રકાશિત કરશે. આમ ખ્રિસ્તના વચનો પૂરા થશે “તમે જગતનું અજવાળું છો.”

(૭) જ્યારે, હૃદય માંથી, ઓછામાં ઓછી જરૂરિયાતોના પ્રધાન દ્વારા આપણે સ્વર્ગની નજરમાં પ્રેમની ટેવ પાડી છે, આપણે કોની સેવા કરી છે?

ત્યારે રાજા તેઓને ઉત્તર આપશે, હું તમને ખચીત કહું છું, આ મારા ભાઈઓમાંના બહુ નાનાઓમાંથી એકને તમે તે કર્યું એટલે તે મને કર્યું.’ (માથ્થી ૨૫:૪૦)

દરેક કાર્ય, દરેક ન્યાયની વાસ્તવિકતા અને દયા અને પરોપકાર સ્વર્ગમાં સંગીત બનાવે છે. પિતા પોતાના સિંહાસનથી જોવે છે અને તેમના ખૂબ મુલ્યવાન ખજાના સાથે તેઓના કલાકારોને સંખ્યાઓ આપે છે. “સૈન્યોનો ઈશ્વર યહોવા કહે છે કે, તેઓ મારા થશે; જે દિવસે હું આ કરીશ.” દરેક જરૂરિયાતમંદ પ્રત્યેનું દયાળુ કાર્ય અથવા વેદના છે જેમ જાણેકે ઈસુને કરવામાં આવ્યું. જે કોઈ ગરીબને સહાય કરે છે અથવા વ્યથિત અને પીડિત સાથે સહાનુભુતિ રાખે છે, અને અનાથો સાથે મિત્રતા કરે છે, તે પોતાને ઈસુ સાથેના સંબંધમાં વધુ ગાઢ લાવે છે.

(૮) બીજાઓ પ્રત્યે આપણા અન્યાયના કાર્યને બદલે, હાર્દિક પ્રેમના કેટલાક કાર્યો શું છે કે છેલ્લા ચુકાદામાં આપણો ન્યાય કરવામાં આવશે?

કેમ કે હું ભૂખ્યો હતો, ત્યારે તમે મને ખવડાવ્યું; હું તરસ્યો હતો ત્યારે તમે મને [પાણી] પીવડાવ્યું. હું પાસ્કો હતો ત્યારે તમે મને પરોણો રાખ્યો, હું નગ્ન હતો ત્યારે તમે મને વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં, હું માંદો હતો

ત્યારે તમે મને જોવા આવ્યા, હું કેદમાં હતો ત્યારે
તમે મારી ખબર લીધી.' (માથ્થી ૨૫:૩૫ -૩૬)

પ્રાર્થનાઓ, પ્રોત્સાહન, અને વાતચીત સસ્તા ફળો છે,
જે વારંવાર ઉપર બંધાય છે, પરંતુ ફળો જે સારા
કાર્યોમાં, જરૂરિયાતમંદો માટે કાળજી, પીતૃહીન, અને
વિધવાઓમાં પ્રગટ થાય છે, તેઓ અસલી ફળો છે,
અને સારા ઝાડ પર કુદરતી રીતે વધે છે.... જ્યારે
હૃદયની સહાનુભુતિ હૃદયના બોજ સાથે નિરાશા અને
શોક સાથે, જ્યારે હાથ જરૂરિયાતમંદો સાથે વ્યવહાર
કરે છે, જ્યારે નગ્નને પોશાક પહેરાવાય છે, અજાણી
વ્યક્તિને તમારા અગ્નિશામક પર બેસવા અને તમારા
હૃદયની જગ્યામાં સ્વાગત કરાય છે, દૂતો ખુબ
નજદીક આવે છે, અને જવાબ આપનાર તાણ
સ્વર્ગને જવાબ આપે છે. દરેક કાર્ય, દરેક ન્યાયની
વાસ્તવિકતા અને દયા અને પરોપકાર સ્વર્ગમાં
સંગીતની રીંગ બનાવે છે.

આપણા સ્વર્ગીય પિતા આપણા માર્ગોમાં ગુપ્ત વેશમાં
આશીર્વાદ આપે છે, જે કેટલાક ડરને કારણે સ્પર્શશે
નહિ તેઓ તેઓના આનંદથી ખસી જશે. દૂતો જોવા
માટે રાહ જોઈ રહ્યા છે કે જો આપણી સારું
કરવાની પહોંચની અંદર આપણે તકો સ્વીકારીશું—
જોવા માટે રાહ જોઈ રહ્યું છે કે જો આપણે
બીજાઓને આશીર્વાદ આપશું, કે તેઓ બદલામાં
આપણને આશીર્વાદ આપશે. ઈશ્વરે પોતે આપણને
ભિન્ન કર્યા છે—કેટલાક ગરીબ, કેટલાક ધની, કેટલાક
પીડિત—કે સઘળાને ચરિત્રનો વિકાસ કરવા માટે તક
મળી શકે. ગરીબને આમ હોવા માટે હેતુપૂર્વક
ઈશ્વરની પરવાનગી છે, કે આપણી ચકાસણી થાય
અને સાબિત થઈ શકીએ, અને આપણા હૃદયમાં જે
છે તેનો વિકાસ કરી શકીએ.

(૯) મહાન ચુકાદામાં, માપની છડી શું હશે જે પ્રગટ
કરે છે જો આપણે ખરે ખર ઈશ્વરને પ્રેમ કરીએ
છીએ અને સ્વર્ગ માટે યોગ્ય છીએ?

મારી આજ્ઞાઓ એ છે કે, જેમ મેં તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો છે, તેમ તમે એકબીજા પર પ્રેમ રાખો. (યોહાન ૧૫:૧૨)

માણસને પ્રેમ એ ઈશ્વરના પ્રેમનું ધરતીનું પ્રગટીકરણ છે. તે આપણને એક પરિવારના બાળકો બનાવવા માટે, આ પ્રેમને રોપવાનો હતો, કે મહિમાનો રાજા આપણી સાથે એક થાય. અને જ્યારે તેના વિદાયના શબ્દો પુરા થયા, “એક બીજાને પ્રેમ કરો, જેમ મેં તમને પ્રેમ કર્યો છે”. (યોહાન ૧૫:૧૨); જ્યારે આપણે જગતને પ્રેમ કરીએ છીએ જેમ તેણે તેને પ્રેમ કર્યો, પછી આપણા માટે તેનું મિશન પરિપૂર્ણ થાય છે. આપણે સ્વર્ગ માટે બંધાયેલા છીએ; માટે આપણી પાસે આપણા હૃદયમાં સ્વર્ગ છે.

પ્રભુ સારા છે, તે દયાળુ અને કોમળ-હૃદયના છે. તે તેના પ્રત્યેક બાળકો સાથે પરિચિત છે. આપણે દરેક શું કરીએ છીએ તે તે જાણે છે. તે જાણે છે કે દરેકને કેટલું પ્રતિક આપવું જોઈએ. શું તમે તમારી પ્રતિક સૂચિ અને તમારી નિંદાની સૂચિ નહીં મૂકશો, અને ઈશ્વરને તેનું પોતાનું કામ કરવા નહીં દો? જો ઈશ્વરે તમને આપેલા કાર્યમાં તમે ભાગ લેશો તો તમને મહિમાનો તાજ આપવામાં આવશે.

(૧૦) ચુકાદાના મહાન દિવસે, ખ્રિસ્તે પ્રેમ કર્યો તેમ જેઓએ જેઓને જગતમાં પ્રેમ કર્યો તેઓ દ્વારા શું આશીર્વાદિત શબ્દો સાંભળવામાં આવશે?

ત્યારે રાજા પોતાની જમણી તરફનાઓને કહેશે, ‘મારા પિતાના આશીર્વાદિતો આવો, જે રાજ્ય જગતનો પાયો નાખ્યા અગાઉ તમારે માટે તૈયાર કરેલું છે તેનો વારસો લો; (માથ્થી ૨૫:૩૪)

ચુકાદાના દિવસે, જેઓ તેમના રોજિંદા જીવનમાં વિશ્વાસુ રહ્યા છે, જેઓ તેમના કાર્યને જોવા ઝડપી છે અને કરીનાખે છે, વખાણ કે નફા વિષે વિચારતા નથી, તેઓ શબ્દો સાંભળશે, “આવો, મારા પિતાના

આશીર્વાદીતો, જે રાજ્ય જગતનો પાયો નાખ્યા
 અગાઉ તમારે સારું તૈયર કરેલું છે તેનો વારસો લો.”
 તેઓએ કરેલા છટાદાર પ્રવચન, પ્રદર્શિત કરેલી
 બૌદ્ધિક શક્તિ, અથવા તેઓએ આપેલા ઉદાર
 દાનોની ખ્રિસ્ત પ્રશંસા કરતા નથી. તે થોડી વસ્તુઓ
 કરવા માટે છે જે સામાન્ય રીતે અવગણાય છે કે
 તેઓ પુરસ્કારિત થયા છે. હું ભૂખ્યો હતો, અને તમે
 મને માંસ આપ્યું,” તે કહે છે. “આ મારા
 ભાઈઓમાંના બહુ નાનાઓમાંથી એકને તમે તે કર્યું
 એટલે તે મને કર્યું”

જ્યારે ઈશ્વરની સમક્ષ બધાના કેસોની સમીક્ષા
 કરવામાં આવે છે, પ્રશ્ન, તેઓએ શું દાવો કર્યો હતો?
 તે ક્યારેય પૂછવામાં આવતો નથી, પરંતુ, તેઓએ શું
 કર્યું છે? શું તેઓ શબ્દના પાલન કરતા છે? શું તેઓ
 પોતાના માટે જીવ્યા છે? અથવા શું તેઓ
 પરોપકારમાં, દયાના કાર્યોમાં, પ્રેમમાં, પોતાના કરતા
 બીજાને પસંદ કરવામાં અને બીજાઓને આશીર્વાદ
 આપવા પોતાને નકાર કરવાના કાર્યોમાં ઉપયોગ
 કરવામાં આવ્યા છે? જો નોંધણી બતાવે છે કે આ
 તેમનું જીવન છે, કે તેમનું ચરિત્ર માયા, સ્વ-નકાર,
 અને પરોપકાર સાથે ચિલ્લિત કરવામાં આવ્યું છે,
 તેઓ ખ્રિસ્ત પાસેથી આશીર્વાદિત ખાતરી અને
 આશિષ પ્રાપ્ત કરશે, “શાબાશ,” આવો, મારા પિતાના
 આશીર્વાદીતો, જે રાજ્ય જગતનો પાયો નાખ્યા
 અગાઉ તમારે સારું તૈયર કરેલું છે તેનો વારસો લો.”

અંધારા અને અજાણ્યા રસ્તા પર માર્ગદર્શિકાને
 અનુસરીને મુસાફર તરીકે ઈશ્વર તરફથી નીકળતા
 પ્રકાશના કિરણોમાં ચાલવાની મારા હૃદયની ઈચ્છા છે.

વર્તુળ : હા અનિશ્ચિત

હું સમજું છું કે આ પ્રકાશ પ્રેમ છે અને હું ઈચ્છું છું
 કે ઈશ્વરનો પ્રેમ પ્રકાશની નહેર તરીકે મારા દ્વારા
 બીજાઓમાં વહે કે હું સ્વર્ગના રાજ્ય માટે ખ્રિસ્તનો
 સહકાર્યક બની શકું.

ချစ်ဖို့ :

41

અનિશ્ચિત

મને ખ્યાલ છે કે પ્રેમ એ માત્ર ભાવના જ નહીં
ક્રિયા પણ છે. પ્રેમની આત્મિક શક્તિનો ઉપયોગ
કરવાની મારી ઈચ્છા છે કે તે મારા જીવનમાં કદાચ
એક શક્તિ હશે જે કદાચ અન્ય લોકોમાં વહેતા
પ્રવાહ જેવી હશે.

ရည်မှန်းချက် :

41

અનિશ્ચિત

હું સમજું છું કે બીજાઓને પ્રેમ કરવાની પ્રણાલી માત્ર તેમના માટે રણમાં એક ઝરણાં જેવી જ નથી પરંતુ આપનારને પણ પાછી વહે છે અને આત્મિક વિકાસ લાવે છે. હું મારા જીવનમાં આની ઈચ્છા રાખું છું.

၁၄၅ :

5

અનિશ્ચિત

પિતા પાસેથી આશીર્વાદિત શબ્દો સાંભળવાની મારા
હૃદયની ઈચ્છા છે, “શાબાસ સારા તથા વિશ્વાસુ
ચાકર પ્રભુના આનંદમાં પેસ.”

ရည်မှန်းချက် :

46

અનિશ્ચિત

This image shows a single sheet of white paper with horizontal black lines, resembling notebook paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.